

VELÍKIJ SBÓRNIK III.

Iz Triódi Póstnoj i Cvítnoj

IZ TRIÓDI PÓSTNOJ

NEĎÍĽA MYTARJÁ I FARISÉJA

V subbótu na večérni

*Hlás po rjádu. Po prednáčináteľnom psalmí,
stichoslóvim: **Blažen múž: 1. kafismu vsjú.***

*Na Hóspodi vozzvách: postávím stíchón 10: I pojém októicha stichíry
voskrésny 7 i triódi samohlásny 2, povtorjájušče pėrvuju.*

Hlás 1: Ne pomólimsja fariséjski bráťije: íbo voznosjáj sebė smirít-sja. Smirím sebė pred Bohóm, mytárski pošćėňijem zovúšće: Očísti ný Bóže hríšnyja. *(Dváždy).*

Fariséj tščeslávijem pobiždájem, i mytár pokajáňijem prekloňájem, pristupísta k Tebí Jedínomu Vladýci, no óv úbo pochvalívsja, lišísja bláhích: óv že ničtóže viščáv, spodóbisja darováňij. V sích vzdycháňijich utverdí mjá Christė Bóže, jáko Čelovikoľúbec.

Sláva: hlás 8: Vsederžiteľu Hóspodi, vím, kolíko móhut slézy: Jeze-kíju bo ot vrát smértnych vozvedóša, hríšnuju ot mnoholítnych sohrišėňij izbáviša, mytarjá že páče fariséja opravdáša: i molúsjja, s ními pričtáv, pomíluj mjá.

I nýňi: *Bohoródičen dogmátik rjadováho hlása.*

Na liťiji stichíra svjatáho chráma, po obyčaju.

Sláva: hlás 3: Mytarjá i fariséja razlíčije razumívsji dušė mojá, ónaho úbo voznenavížd' hordýnnnyj hlás, óvaho že revnúj blahoumilėnnoj molítvi, i vozopíj: Bóže očísti mjá hríšnaho, i pomíluj mjá.

I nýňi: *Bohoródičen voskrėsen, v tóžje hlás.*

Na stichóvnach stíchíry októicha po alfavítu.

Sláva: hlás 5: Oťahčěnnyma očima mojíma ot bezzakóňij mojích, ne mohú vozzríti i víd'iti vysotú nebesnuju: no priimí mjá, jáko mytarjá kájuščasja, Spáse, i pomíluj mjá.

I nýňi: Bohoródičen, v tójže hlás: Chrám i Dvér jesí: *(Zrí str. 141).*

Tropár: Bohoródice Dívó: *hlahóletsja tríždy.*

Na útreni

Vsé voskrésno po obýčajju, rjadováho hlása.

Jevánhelijske i psalóm 50. (Zrí str. 47).

Sláva: hlás 8: Pokajánija otvérzi mi dvéri Žiznodávče, útreňujet bo dúch mój ko chrámu svjatómu Tvojemú, chrám nosjáj t'ělsnyj vės oskverněn: no jáko Ščedr, očisti blahoutróbnuju Tvojęju m'ílost'iju.

I nýňi: Bohoródičen: Na spasěňija steží nastávi mjá Bohoródice, stúdnymi bo okaľách dúšu hrichmí, i v línosti vsě žit'ijě mojě izdích: no Tvojími mol'ítvami izbávi mjá ot vsjákija nečistoty.

Táže, hlás 6: *Pomíluj mjá Bóže, po velícij m'ílosti Tvojęj, i po mnóžestvu ščedrot' Tvojích, očisti bezzakóňije mojě.*

Mnóžestva sod'ijannych mnóju lútych, pomyšľája okajánnyj, trepěšču strášnaho dně súdnaho: no nad'ijajsja na m'ílost' blahoutróbija Tvo-jehó, jáko Davíd vopijú Ti: pomíluj mjá Bóže, po velícij Tvojęj m'ílosti.

Kanón voskrěsen osmohlásnika, so irmosóm na 4, i krestovoskrěsnyj na dvá i Bohoródicy na dvá: i triódi na 6

Katavásija po ustávu.

Po 3. písni sidálen triódi, hlás 4: (Podóben: Skóro predvarí:)

Smirěňije voznesě oderžímaho zlými, mytarjá vozstenávša, i jěže očísti, k Žizdítelu vozzvávša: voznošěňije že nizloží ot právdy okajánnaho fariséja veleričujuščá. Tímže porevnújím dóbrym, zlých otstupájuščě.

Sláva: Smirěňije drěvle voznesě mytarjá, pláčem vozopívša, očísti, i opravdísja. Tohó podražám vsí, vo hlubinú zól vpádšiji, vozopijím Spásu iz hlubiný sěrdca: sohrišíchom, očísti Jedíne Čelovikoľúbče.

I nýňi: Bohoródičen: Skóro priimí Vladýčice, molěňija náša, i sijá pri-nesí Tvojemú Sýnu i Bóhu, Hospožě Vseneporóchnaja: razriší obstojánija k Tebí pritekájuščich, sokruší kózni i nizloží dérzosť vooružájuščichsja bezbóžno na rabý Tvojá, Prečístaja.

Po 6. písni kondák, hlás 3: (Podoben: Ďíva dnés:) Vozdycháňija pri-
nesém mytárska Hospódevi, i k Nemú pristúpim hríšňiji jáko Vladýci:
choščet bo spasěňija vsích čelovíkov: ostavlěňije podájet vsím kájuščym-
sja. Nás bo rádi voplotísja, Bóh sýj, Otcú Sobeznačál'nyj.

Íkos: Sámí sebe brát'ije vsí smirím vozdycháňmi, rydáňmi pobijém sóvisť: da v sud'í tohdá víčnom támo javímsja vírňiji, nepovínni, polučívše ostavlěňije. Támo bo jést' voistinnu oslablěňije, jéže víd'iti nám nýňi umó-
lim: támo bol'ízň otbižé, pečál' i iz hlubiný vozdycháňija, vo Edémi dívňim,
jehóže Christós Ziždítel', Bóh sýj Otcú Sobeznačál'nyj.

Po 9. písni svitílen októicha, posém triódi.

Sláva: (Podoben: So učeníkí vzydem:)

Vysokoríčija ubižím fariséjeva zlíjšaho, smirěňiju že navýknem myta-
révu izrjadňišemu, da voznesémsja vopijúšče k Bóhu so óňim: očisti ra-
bý Tvojá, rodívyjsja ot Ďívy Christé Spáse vóleju, i krést preterpívyj. So-
vozdvíhnuvyj mír Tvojím Božéstvennym mohútstvom.

I nýňi: Bohoródičen, podoběn tóže:

Tvoréc sozdáňija, i Bóh vsích, plót' čelovíčeskuju priját, iz neporóč-
nyja utróby Tvojejá, Vsepitaja Bohoródice: i t'ľínnoje mojé jestestvo vsé
obnoví, páki jákože préžde roždestvá ostáv' po roždeství. Otonúduže Tá
víroju vsí voschval'ájušče zovém: Rádujsja míru Slávo.

Na chvalítech st'ichíry októicha 4 i triódi samohlásny 4 sijá:

Ne pomólimsja fariséjski brát'ije: *(Zrí str. 665).*

Fariséj tščeslávijem: *(Zrí str. 665).*

Hlás 3: St'ich: Voskresní Hóspodi Bóže mój, da voznesétsja ruká
Tvojá, ne zabúdi ubóhich Tvojích do koncá.

Mytarjá i fariséja razlíčije: *(Zrí str. 665).*

St'ich: Ispovímsja Tebí Hóspodi vsím sérdcem mojím, povím vsjá
čudesá Tvojá.

Fariséja velechvál'nyj hlás vírňiji voznenavídívše, mytarévoj že blaho-
umílennoj molítvi porevnovávše, ne vysókaja múdrstvujem, no sebe smir-
jájušče, so umilěňijem vozzovém: Bóže, očisti hrichí nášja.

Sláva: hlás 8: Ot d'ľl pochvalěňmi, fariséja opravdájúšča Sebé osudíl
jesí Hóspodi, i mytarjá smirívšasja, i vozdycháňmi očiščěňija prosjášča
opravdál jesí: ne vnímáješi bo vele múdrennym pomyslóm, i sokrušěnnaja
serdcá ne uničizáješi. Ĥímže i mý Tebí pripádajem vo smirěňiji, Postra-
dávšemu nás rádi: podážď ostavlěňije, i vél'iju mílost'.

I nýňi: Preblahoslovénna jesí: (*Zrí str. 50*).

Na liturhíji

Prokímen prilučívšahosja hlása.

Apóstol: K Timotéju posláňija svjatáho apóstola Pávla čtěňije.

(Záč. 296).

Čádo Timotéje, poslídoval jesí mojemú učěňiju, žitíjú, privítu, víri, dolhoterpíňiju, ľubví, terpíňiju. Izhnáňijem, stradáňijem, jaková mi býša vo Antiochíji, i vo Ikoňji, i v Lístrich: jaková izhnáňija prijách, i ot vsích mjá izbávil jést' Hospód'. I vsí že choťáščiji blahočěstno žíti o Christí lisúsi, honími búdut. Lukáviji že čelovícy, i čarodíji preuspíjut na hóršeje, prelščájušče i prelščájemi. Tý že prebyváj, v níchže naučén jesí, i jáže vvíre-na súť tebí, vídyj, ot kohó naučílsja jesí. I jáko iz mláda Svjaščěnnaja Pisáňija umíješi, mohúščaja t'á umudríti vo spasěňije víroju, jáže o Christí lisúsi.

Jevánhelíje ot Lukí, záč. 89.

Pričásten: Chvalíte Hóspoda s nebés, chvalíte Jehó v výšnich, allilúia, 3x.

NEĎÍĽA BLÚDNAHO SÝNA

V subbótu na večérni

Na Hóspodi vozzvách: pojmém stíchíry októicha 6, prilučívšahosja hlása i triódi 4, hlás 1: povtorjajušče sijá:

V bezhríšnuju stranú i živótnuju vvírichsja, posíjav hrich, serpóm požáv klásky línosti, i rukojátijem svjazáv d'ijánij mojích snopý, jáže i postlách ne na humní pokajánija: no molú Tjá Prevíchnaho Dílatela nášeho Bóha, vítrom Tvojeho l'uboblahoutróbija razvíj plévu d'íl mojích, i pšenícu dážd' duší mojej ostavlěňije, v nebésnuju Tvojú zatvorjája mja žítnicu, i spasí mja.

Poznám brátije, tájinstva sílu, ot hrichá bo ko otěčeskomu dómu vostékšaho blúdnaho sýna preblahíj otéc predusrít lobzájet, i páki svojejá slávy poznánije dárujet: i tájinstvennoje výšnim soveršájet vesěl'ije, zakalája telcá upitánnaho, da mý dostójno sožítel'stvujem, zaklávšemu že Čelovikol'úbnomu Otcú, i slávnomu Zakolěňiju, Spásu dúš nášich.

Sláva: hlás 2: Ó kolíkich bláh okajánnij sebé lišich! Ó kaková cárstvija otpadóch strástnyj áz! Bohátstvo iznurív, jěže prijách, zápovid' prestupích. Uvý mñí, strástnaja duše! Óhñu víčnomu próčeje osúdišisja. Tímže préžde koncá vozopíj Christú Bóhu: jáko blúdnaho priimí mja sýna, Bóže, i pomíluj mja.

I nýñi: Bohoródičen dogmátik hlása.

Na lit'iji po obyčaju stíchíra chráma:

Sláva: hlás 4: Jáko blúdnyj syn priidoch i az Ščedre, žit'ijé vsé iždívyj vo otšéstviji, rastočich bohátstvo, jéže dál jesí mñí Ótče: priimí mja kájuščasja Bóže, i pomíluj mja.

I nýñi: Bohoródičen, tohóžde hlása.

Na stichóvnach stichíry októicha

Sláva: hlás 6: Otéčeskaho dára rastočiv bohátstvo, s bezslovésnymi skotý pasóchsja okajánnyj, i t'ich želája píščí hládom tájach ne nasyščájasja, no vozvratívjsja k Blahoutróbnomu Otcú, vzyváju so slezámí: Priimí mja jáko najémnika pripádajušča čelovikoľúbiju Tvojemú, i spasí mja.

I nýñi: Bohoródičen: Tvoréc i Izbávitel' mój: *(Zrí str. 156).*

I próčeje posľídovañije bd'íñija, jáko obyčno.

Na útreni

Na Bóh Hospód': tropár októicha voskrésen i Bohoródičen i obyčnyja stichoslóvija. I polijelėj, obyčnyja dvá psalmá.

Pripivám že k sím, i tret'ij psalóm 136. so allilúieju krásnoju:

Na rikách Vavilónskich, támo sidóchom i plákachom, vnehdá pomjanúti nám Sióna.

Na vérbijich posred'í jehó obísichom orhány nášja.

Jáko támo voprosíša ný plínšiji nás o slovesích písnej, i védšiji nás o píñiji: vospójte nám ot písnej Siónskich.

Káko vospojém písň Hospódnu na zemlí čužděj?

Ášče zabúdu tebé, Jerusalíme, zabvéna búdi desníca mojá.

Pril'pni jazýk mój hortáni mojemú, ášče ne pomjanú tebé, ášče ne predložú Jerusalíma, jáko v načál'í vesél'ija mojegó.

Pomjaní, Hóspodi, syný Edómskija, v deň Jerusalím' hlahóľuščyja: istoščájte, istoščájte do osnováñij jehó.

Dščí Vavilóna okajánnaja, blažén íže vzdást' tebi vzdajáñije tvoje, jéže vzdalá jesí nám:

Blažén, íže ímet, i razbijét mladéncy tvoja o kámeň.

Táže: Ánhel'skij sobór: *(Zrí str. 45).*

Stepénny i prokímen hlása. Jevánhel'ije útrenñeje.

Po psalmí 50. (Zrí str. 47).

Sláva: hlás 8: Pokajáňija otvérzi mí: (*Zrí str. 666*).

Kanón voskrésen októicha, so irmosóm na 4. krestovoskrésnyj na dvá i Bohoródicy na 8 i v triódi na 6.

Katavásiji že pojem irmosý kanóna, hlás 2.

1. Mojséjskuju písň vospriímši, vozoplj duše: Pomóščnik i Pokrovíteľ bysť mňi vo spasěňije. Séj mój Bóh, i proslavlŭ Jehó.

3. Neplódstvovavšij mój ŭm plodonósen Bóže, pokaží mi, Ďílateľu dóbrych, Nasadíteľu blahích, blahoutróbijem Tvojím.

Po 3. písni sidálen, hlás 1: (Podóben: Hrób Tvój Spáse:)

Objátŭja ótča otvérti mi potščíjsja, blúdno iždích mojé žit'jé, na bohátstvo neiždivájemoje vzirájaj ščedrót Tvojích, Spáse, nýňi obniščávšeje mojé sérdce ne prézri. Tebí bo Hóspodi, vo umilěňiji zovú: Sohriších, Ótče, na nébo i pred Tobóju.

Sláva: tójže. I nýňi: Bohoródičen:

Beznevístnaja Čístaja Bohoródice Ďívo, Jedína vírnych Predstátel'nice i Pokróve: bíd, i skorběj, i lŭtych obstojáňij, vsích svobodí, na Ťá nádězdy Otrokovice, imúščich, i dúšy náša spasí Božěstvennymi molítvami Tvojími.

4. Jéže ot Ďívy Tvoje roždestvó Prorók predzrjá, vozpropovídáše vopijá: Slúch Tvój uslyšach, i ubojáchsja: jáko ot júha, i iz horý svjatýja priosíněnyja, prišěl jesí Christé.

5. Nóšči prešédšej, približisja děň, i Svít míru vozsjjá: sehó rádi chválať Ťá ánhel'st'iji číni, i slavoslóvjat Ťá vsjáčeskaja.

6. Vo hlubiňi hrichóvňij soderžím jěsm Spáse, i v pučíňi žitéjst'ij oburevájem: no jákože lónu ot zvirja, i mené ot strastěj vozvedí, i spasí mjá.

Kondák: hlás 3: (Podóben: Ďíva dnés:) Otéčeskija slávy Tvojeja událíchsja bezúmmo, v zlých rastočív jéže mi predál jesí bohátstvo. Tímže Tí blúdnaho hlás prinošú: Sohriších pred Tobóju Ótče Ščědryj, priimí mjá kajúščasja i sotvorí mjá jáko jedínaho ot najěmnik Tvojích.

Íkos: Spásu nášemu na vsják děň učášču Svojím hlásom, písáňija uslyším o blúdnom, i cilomúdnennom páki, i sehó víroju podražájem dóbroje pokajáňije, víduščemu tájnaja vsích, smirěňijem sérdca vozzovém: Sohrišíchom Tí Ótče Ščědryj, i nikohdáže dostójni jesmý nareščisja čáda, jákože préžde. No jáko jestestvóm syj Čelovikoľubív, Tý priimí, i sotvorí mjá jáko jedínaho ot najěmnik Tvojích.

7. Cheruvímy podražájušče ótrocy v peščí likovstvomáchu, vopijúšče: Blahoslóven jesí Bóže, jáko ístinnoju i sudóm navél jesí sijá vsjá hrích rá-di nášich, Prepítij i Preproslávlenyj vo vsjá víki.

8. V kupíni Mojséju Dívy čúdo, na Sinájstij horí. Preobrazívšaho inoh-dá, pójte, blahoslovíte i prevoznosite vo vsjá víki.

9. Ot zemnoródných któ slýša takovóje? Ilí któ vídí kohdá, jáko Díva obrítejsa vo črévi imúščaja, i bezbolíznenno Mladénca poróždšaja? Ta-kovóje Tvoje čúdo, i Tá Čístaja Bohoródice veličájem.

Svitílen voskrésen: Sláva: Triódi. (Podóben: Žený uslyšíte:)

Bohátstvo, jéze mi dál jesí, blahodáti, okájannij otšéd, nepotrěbno zlí iždích, Spáse, blúdnó požív, démonom ístívno rastočích. Tímže mjá obraščájuščasja jákože blúdnaho priimí, Ótče Ščédryj i spasí.

Inýj podóben: Rastočích bohátstvo Tvoje iždív, Hóspodi, i lukávym démonom povinúšsja okájannij: no Spáse Vseblahoutróbnij, blúdnaho uščédri, i oskvěrnšasja očisti, pěrvuju otdájaj mñi odězdu Tvojeho Cárst-vija.

I nýñi: Bohoródičen: (Podóben:) Svjatája Máti Dívo, vélíje propovída-ñije apóstolov, mučenikov, i prorókov, i prepodóbných, Tvojeho Sýna i Hóspoda umílostivi nám rabóm Tvojím, Bohorodíteľnice, jehdá sjádet su-díti po dostojáñiju kojehóždo.

Na chvalítech stíchiry októicha 5 i triódi samohlásny 3 sijá, hlás 2:

Blúdnaho hlás prinošáju Tí, Hóspodi: Sohriších pred očíma Tvojíma Blahíj, rastočích bohátstvo Tvojích darováñij. No priimí mjá kájuščasja Spáse, i spasí mjá.

Hlás 4: Stích: Voskresní Hóspodi Bóže mój, da voznesětsja ruká Tvojá, ne zabúdi ubóhich Tvojích do koncá.

Jáko blúdnýj sýn priidóch i áz Ščédre, žitíjé vsé iždívij vo otšéstviji: rastočích bohátstvo, jéze dál mí jesí Ótče: priimí mjá kájuščasja Bóže, i pomíluj mjá.

Hlás 8: Stích: Ispovímjsja Tebí Hóspodi, vsím sérdcem mojím, povím vsjá čudesá Tvojá.

Iždích blúdnó otéčeskaho imíñija bohátstvo, i rastočív, púst bých, v stranú vselívjsja lukávých hráždan, i ktomú ne terpjá s ními sožitěľstva, obraščsja vopijú Ti Ščédromu Otcú: Sohriších na nébo i pred Tobóju, i ñísm dostóin nareščísja sýn Tvój: sotvorí mjá jáko jedínaho ot najěmnik Tvojích Bóže, i pomíluj mjá.

Sláva: hlás 6: Ótče Blahj, udalichsja ot Tebé, ne ostávi mené, nižé nepotrébna pokažj Cárstvija Tvojehó: vráh vselukávjy obnažj mjá i vzját moje bohátstvo, dušévnaja darováňija blúdno rastočích. Vostáv úbo obráščsja k Tebí vopijú: Sotvorí mjá jáko jedínaho ot najémnik Tvojích: mené rádi na Krest'í prečíst'iji Tvojí rúci prostrýj, da l'útaho zvríja ischitíši mjá. I v pérvuju odéždu oblečéši mjá, jáko Jedín Mnohomílostiv.

I nýňi: Preblahoslovénna jesí Bohoródice Ďivo: (*Zrí str. 50*).

I próčaja do koncá ned'íl'nyja útreni obyčno.

Na liturhíji

Prokímen hlása.

Apóstol: K Korínt'anom posláňija svjatáho apóstola Pávla čtěníje.

(Záč. 135).

Brát'ije, vsjá mi l'ít' súť, no ne vsjá na pól'zu: vsjá mi l'ít' súť, no ne áz obladán búdu ot kohó. Brášna črévu, i črévo brášnom: Bóh že i sijé i sijá da uprazdnít: t'ílo že ne blužěňiju, no Hóspodevi, i Hospód' t'ílu. Bóh že i Hóspoda vzdvíže, i nás vzdvíhnet síloju Svojęju. Ne víste li, jáko t'ilesá váša údove Christóvy súť: vzém li údy Christóvy sotvorjú údy bludníči? Da ne búdet. Ilí ne víste, jáko pril'ipl'ájajsja skvernod'íjci, jedíno t'ílo jěst' (s bludod'íjceju)? Búdeta bo, rečé, óba v plót' jedínu. Pril'ipl'ájajsja že Hóspodevi, Jedín Dúch jěst' s Hóspodem. Bíhajte bludod'íjáňija: vsják bo hrích, jehóže ášče sotvorít' čelovík, kromí t'íla a bludáj, vo svojé t'ílo sohrišájet. Ilí ne víste, jáko t'ilesá váša chrám živúščaho v vás Svjatáho Dúcha súť, Jehóže ímate ot Bóha, i n'íst'e svojí? Kúpleni bo jěst'e cinóju. Proslávite úbo Bóha v t'ilesích vášich, i v dušách vášich, jáže súť Bóžija.

Allilúia hlása

Jevánheliije ot Lukí, záč. 79.

Pričásten: Chvalíte Hóspoda s nebés, chvalíte Jehó v výšnich, allilúia, 3x.

V SUBBÓTU MJASOPÚSTNUJU

**Pámjat' soveršájem vsích ot víka usópšich pravoslávnych
christ'iján, otéc i brát'ij nášich.**

V pjátok véčera

*po prednačinátnom psalmí, i obyčnom st'ichoslóviji na Hóspodi
vozzvách: postavím st'ichóv 6 októicha: i pojém októicha st'ichíry
múčeničny 3 rjadováho hlása, (Zrí str. 680-686).*

I triódi podobny 3, hlás 8: (Podóben: Vo Edémi ráj:)

Ot víka mértvych dnés vsích po ímeni, víroju požívšich blahočéstno, pámjat' sotvorjájušče vír'iji, Spása i Hóspoda vospojím, prosjášče príľž-
no sím v čas Sudá otvíť blahíj dáti Tomú Samomú Bóhu nášemu, vsěj
Sud'jáščemu zemlí, desnáho Jehó predstojáňija polučíti v rádosti, v části
právednych, i vo svjatých žrébiji svít'ím, i dostójnym býti nebésnahó
Cárstvija Jehó.

Tvojéju króvíju čelovíki Spáse iskupívyj, i smért'iju Tvojéju ot smérti
hórkija izbávivyj nás, i žízň víčnuju podajáj nám voskreséňijem Tvojím,
vsjá upokój Hóspodi, usópšyja blahočéstno, ilí v pustýňach, ilí vo hra-
d'ích, ilí v móri, ilí na zemlí, ilí na vsjákom místi: carí že, svjaščénniki,
archijeréji, monáchi, i bil'cy, v vózrast'i vsjákom vseródnom: i spodóbi já
nebésnahó Cárstvija Tvojeho.

Iz mértvych vostáňijem Tvojím Christé, ne ktomú smért' obladájet
uméršimi blahočéstno. Tímže mólimsja príľžno: rabý Tvojá upokój vo
dvórich Tvojích, i v nídrich Avraáma, ot Adáma dáže do dnés, poslužívšy-
ja Tebí čisto, otcý i brát'iju nášu, drúhi vkúpi i sródniki, vsjákaho čelovíka,
v žit'ij poslužívša vírno, i k Tebí prestávl'šasja mnohovídno i mnohoob-
rázno, Bóže, i spodóbi ja nebésnahó Cárstvija Tvojeho.

Sláva: hlás 8: Pláču i rydáju, jehdá pomysľáju smért', i víždu vo hrobích ležášču, po óbrazu Bóžiju sozdánnuju nášu krasotú, bezobráznu i bezslávnu, ne imúšču vída. Óle čudesé! Čtó jéze o nás sijé býst' tájinstvo? Káko predáchomsja tľňiju? Káko priprjahóchomsja smérti? Voistinu Bóžijim povel'ňijem, jákože jést' písano, podajúščaho prestávšymsja pokój.

I nýňi: Bohoródičen dogmátik hlása.

Vmísto že prokímena pojém: Allilúia, na hlás 8.

Stích: Blaženi, jáže izbrál i prijál jesí Hóspodi, i pámjat' ích v ród i ród.

Stích: Dúšy ich vo blahích vodvorjátsja.

Na stíchóvnach múčeničen hlása i dvá mértvenna, loánna Damaskína.

Stíchí že pripivám vyšerečénnyja: Blaženi, jáže izbrál:

Sláva: hlás 6: Načátok mí i sostáv ziždítel'noje Tvoje býst' povel'ňije: voschoťiv bo ot nevídimaho i vídimaho jestestvá žíva mjá sostáviti, ot zemlí úbo tľlo sozdáv, dál že mí jesí dúšu Božéstvennym Tvojím i životvorjáščim vdochnovéňijem: Ťímže Spáse rabý Tvojá vo straňi živých, i v króvich právednych upokój.

I nýňi: Bohoródičen hlás tójže: Molítvami Róždšija Ťá Christé, múčenik Tvojích, i apóstol, i prorók, i svjatítelej, prepodobných, i právedných, i vsích svjatých, usópšyja rabý Tvojá upokój.

Tropár, hlás 8: Hlubinóju múdrosti: (Zrí str. 276).

Sláva, i nýňi: Bohoródičen: Tebé i St'ínu: (Zrí str. 276).

Na útreni

Po šestopsálmiji Allilúia, na hlás 8. Táže tropár: Hlubinóju múdrosti:

(dváždy). Sláva, i nýňi: Tebé i St'ínu, i Pristánišče:

Obýčnoje stíchoslóvjie. Pojút že sjá i neporóčny na dví statíj s pripívy:

Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí mjá: na 5 hlás.

Po 2. stíchoslóvjiji troparí mértvych, hlás 5:

Pripív: Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí mjá opravdáňijem Tvojím.

Svjatých lík obríte istóčnik žízni i dvér rájskuju, da obrjášču i áz pút' pokajáňijem: pohíbšeje ovčá áz jésm, vozzoví mjá Spáse, i spasí mjá.

Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí mjá opravdáňijem Tvojím.

Áhnca Bóžija propovídavše, i zakláni bývše jákože áhnicy, i k žízni nestaríjemij svjatíji, i prisnosúščňij prestávľšesja: Tohó prilížno múčenicy molíte, dolhóv razřišěňije nám darováti.

Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí mjá opravdáňijem Tvojím.

V pút' úzkij chóždšiji priskórbnyj, vsí v žitíji krést jáko jarém vzémšiji, i mňí posľídovavšiji víroju, priidíte nasladítejsja, íchže uhotóvach vám póčestej, i vincóv nebésnych.

Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí mjá opravdáňijem Tvojím.

Óbraz jěsm neizrečěnnýja Tvojejá slávy, ášče i jázvy nošú prehrišěňij: úščedri Tvoje sozdáňije Vladýko, i očisti Tvojím blahoutróbijem, i vozžel'ňnoje otěčestvo podážď mi, rajá páki žitel'a mjá sotvorjája.

Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí mjá opravdáňijem Tvojím.

Drěvle úbo ot ne súščich sozdávýj mjá, i óbrazom Tvojím Božěstvennym počtýj, prestupľěňijem, že zápovidi páki mjá vozvratívýj v zěmlu, ot nejáže vzját bých, no jěže po podobiju vozvedí drěvneju dobrotoju vozobrazítisja.

Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí mjá opravdáňijem Tvojím.

Upokój Bóže rabý Tvojá, i učiní já v rají, idíže lícy svjatých Hóspodi, i právednici sijájut jáko svitíla, usópšýja rabý Tvojá upokój, prezirája ích vsjá sohřišěňija.

Sláva: Trisijátel'noje Jedínaho Božestvá, blahočěstno pojém vopijúšče: Svját jesí Ótce Beznačál'nyj, Sobeznačál'nyj Sínye i Božěstvennyj Dúše, prosvití nás víroju Tebí služáščich, i víčnaho ohňá ischití.

I nýňi: Rádujsja Čístaja, Bóha plótiju Róždšaja vo spasěňije vsích, Jějuže ród čelovíčeskij obríte spasěňije: Tobóju da obrjáščem ráj, Bohoródice Čístaja Blahoslověnnaja.

Allilúia, allilúia, allilúia, sláva Tebí Bóže. **3x.**

Posém jekteňijá o usópšich: Páki i páki:

Jeréj molítvu: Bóže duchóv: **mý že?** Hóspodi, pomíluj, **40x**

I po vozhlási sidálen, hlás 5:

Pokój Spáse náš, s právednymi rabý Tvojá, i sijá vselí vo dvorý Tvojá, jákože jěst' písano: Prezirája jáko Bláh prehřišěňija ích vóľnaja i nevóľnaja, i vsjá jáže v víd'ňiji i ne v víd'ňiji Čelovikolúbče.

Sláva, i nýňi: Bohoródice: Ot Ďivy vozsijávýj míru Christé Bóže, i síny svíta Tóju pokazávýj, pomíluj nás.

Kanón pojém svjatáho chráma i triódi.

Po 3. písni sidálen, hlás 5: (Podóben: Sobeznačál'noje Slóvo:)

Nás rádi preterpívyj krést i smért', i umertvívyj ád, i sovoskresívyj mértvyja, prestávľšyjasja ot nás Spáse, upokój, jáko Čelovikoľúbec Bóh, i v trépetnoje i strášnoje prišéstvyje Tvoje Žiznodávče, jáko imíjaj mnóžestvo mílosti Cárstvija Tvojeho spodobí.

Sláva: Tóžje. I nýňi: Bohoródičen:

Skóryj Tvój pokróv, i pómošč i mílost' pokaží na rabích Tvojích, i vól'ny Čístaja, ukrotí sújetnych pomyslénij, i pádšuju dúšu mojú vozstávi Bohoródice: vím bo, vím Dívó, jáko móžeši, jelíka i chóščeši.

Po 6. písni, kondák: hlás 8: So svjatými upokój Christé dúšy ráb Tvojích, idíže níst' bolízň, ni pečál', ni vzdycháňije, no žízň bezkonéčnaja.

Íkos: Sám Jedín jesí Bezsmértnyj, sotvorívyj i sozdávyj čelovika: zemňiji úbo ot zemlí sozdáchomsja, i v zémľu tújužde pójdem, jákože povelíl jesí, Sozdávyj mjá i rekíj mi: Jáko zemľá jesí, i v zémľu otídeši: ámože vsí čelovícy pójdem, nadhróbnóje rydáňije, tvorjášče písň: Allilúia.

Po 9. písni svitílen: (Podóben: Nébo zvízdámí:)

Živými i mértvymi obladájaj jáko Bóh, upokój Tvojá rabý v selénijich izbránných: ášče bo i sohríšiša, Spáse, no ne otstupíša ot Tebé.

Sláva: (Podóben: Žený uslyšíte:) Upokój rabý Tvojá vo straňi živých Hóspodi, otonúduže otbižé bolízň, pečál' vkúpi i vzdycháňije: očisti jáko Čelovikoľúbec, jáže v žit'ij sohríšiša: Jedín bo Bezhríšnyj jesí i Mílostivýj, mértvych i živých Vladýka.

I nýňi: Bohoródičen: Maríje Bohonevísto, Christá neprestánno molí o nás rabích Tvojích, s bohohlahólivymi proróki, i múčenik sobóry, jeráchi že i prepodóbnymi, i vsími právednymi, snaslídniki býti nebésnaho Cárstvija.

Na chvalítech stíchíry na 4, hlás 8: (Podóben: Vo Edémi ráj:)

Priidíte přéžde koncá vsí brátíje, pérst' nášu víd'ášče, i jestestvá nášeho nemoščnóje i chúdost' nášu i konec úzrim, i orhány sosúda plótnaho, i jáko prách čelovík, sníd' červijem i tľíňije. Jáko suchíja kósti nášja vsjáko ne imúščyja dycháňija. Vo hróby vniknem, hdí sláva? Hdí dobróta zráka? Hdí blahohlahólivýj jazýk? Hdí bróvi? Ilí hdí óko? Vsjá prách i síň: Tímže pošcadí Spáse vsích nás.

Čtó prelščájetsja čelovík chvalásja? Čtó v súje smuščájetsja, bréňije i sám vmáli? Čtó ne pomysľájet pérst', jáko prách, smišéňije, i hnója i tľíňija otložéňije? Ášče úbo bréňije jesmý čelovícy, čtó prilípíchomsja zem-

lí? I ášče Christú jesmý sródni, čtó ne pritekájem k Nemú? I vsí otvérhše privrémennuju i tekúščuju žízň, žízni netlíňnij poslídujšče, jáže jésť Christós, prosvištěňije dúš nášich.

Rukóju Tvojeju sozdávýj Adáma, i postavívýj predíl netlíňija i mértvosti Spáse, i žízni vo blahodáti, tlíňija že preminívýj, k pérvoj preložív žízni, sám rabý Tvojá Vladýko, jáže přijál jesí ot nás, s právednymi upokój, i v líci izbránných: i sích imená napisáv v knízi živóťnij, i voskresív vo hlási Archánhelovi, i trubý šúmi, spodóbi já nebésnahó Cárstvija Tvojeho.

Christós voskrése, razrišív úzy Adáma Pervozdánnahó, i ádovu razrušív krípost'. Derzájte vsí mértviji: umertvíjsja smért'. Plínén býst' i ád s néju, i Christós vocarísja raspnýjsja i voskresýj. Tój nám darová netlíňije plóti, Tój vzdvizájet nás, i dárujet voskresěňije nám, i slávy ónya s vesělijem vsjá spodoblájet, v víri nepreklónnij vírovavšja tépli v Nehó.

Sláva: hlás 2: Mértven: Jáko cvít uvjadájet, i jáko síň mímo hradét, i razrušájetsja vsjáki čelovík. Páki že hlasjášče trubí mértviji vsí jáko v trúsi vostánut k Tvojemú sríteňiju Christé Bóže: Tohdá Vladýko, jáže prestávil jesí ot nás, vo svjatých Tvojích učíni selěňijich dúchi Tvojích rabóv prísno.

I nýňi: Bohoródičen, hlás tóžže: Rádujsja Maríje Bohoródice, Chráme nerazorímýj, páče že svjatýj, jákože vopijét prorók: Svját Chrám Tvój, díven v právdí.

Na stichóvnach podobny stichí októicha, po hlásu. (Zrí str. 680).

Sláva: hlás 6: Bolízň Adámu býst' dréva vkušěňijem dréve vo Edémi, jehdá zmíj jád izblevá: t'ím bo vníde smért' vseródnaja, snídájuščaja čelovíka. No prišéd Vladýka nizloží zmíja, i upokojěňije nám darová. K Nemú úbo vozopijím: poščadí Spáse, i jáže přijál jesí so izbránnymi Tvojími upokój.

I nýňi: Bohoródičen, hlás tóžže: Tý jesí Bóh náš, vsjá v múdrosti soďíváj i soveršájaj, proróki poslal jesí Christé, proreščí Tvoje prišěstvije, i apóstoly propovídati Tvojá veličija. I óviji úbo prorekóša prišěstvije Tvoje, óviji že kreščěňijem prosviťša jazýki: Múčenicy že postradávsje, přijáša jáže vozzeláchu. I mólit' Tá lík obojích, s Róždseju Tjá: Upokój Bóže dúšy, jáže přijál jesí i nás spodóbi Cárstvija Tvojeho, krést preterpívýj mené rádi osužděnnahó, Izbávitel'u mój i Bóže.

Bláho jésť ispovídatisja: *Trisvjatóje.*

Tropár: Hlubínóju múdrosti: (Zrí str. 276).

Sláva, i nýňi: Tebé i Stínu: (Zrí str. 276).

Pérvyj čás. I otpúst.

Na liturhíji

Prokímen, hlás 6: Dúšy ích vo blahích vodvorjátsja: *(Zrí str. 277).*

Apóstol: K Korínťanom posláňija svjatáho apóstola Pávla čtéňije.

(Záč. 146). 1 Kor 10, 23-28

Brát'ije, vsja mi líť sút', no ne vsjá na pólzu: vsja mi líť sút', no ne vsjá nazidájut. Niktóže svojehó sí da íščet', no jéže blížňaho kíjždo. Vsé, jéže na tóržišči prodájemoje, jadíte, ničtóže sumňáščesja, za sóvisť: Hospódňa bo zemľá i ispolnéňije jejá. Ášče li któ ot nevírnych prizyvájet vý, i chóščete ití, vsé predlahájemoje vám jadíte, ničtóže sumňáščesja, za sóvisť. Ášče li že któ vám rečét': sijé idoložértvenno jést': ne jadíte, za ónaho povídavšaho, i sóvisť: Hospódňa bo zemľá i ispolnéňije jejá.

Apóstol: K Solúnňanom posláňija svjatáho apóstola Pávla čtéňije.

(Záč. 270). 1 Sol 4, 13-17

Brát'ije, ne choščú vás nevíd'iti o uméršich... *(Zrí str. 277).*

Allilúia, hlás 8: Blažení, jáže izbrál, i prijál jesí Hóspodi, i pámjat' ích v ród i ród.

Sťích: Dúši ích vo blahích vodvorjátsja.

Jevánhel'ije ot Lukí, zač. 105: druhóje usópšich, ot Ioánna, zač. 16.

Pričásten: Blažení, jáže izbrál i prijál jesí, Hóspodi, i pámjat' ích v ród i ród.

STICHÍRY MÚČENIČNY I MÉRTVENY

pivájemyja v subbótu na Hóspodi vozzvách i na st'ichóvni vosmí hlasóv.

HLÁS PÉRVYJ

Na Hóspodi vozzvách: stichíry:

Múčeničen 1: Múčenikov jedíntvennoje toržestvó, strujámi svojích krověj mnóžestvo bisóv udavíša, i vsjákija ustáviša stúdnyja žértvy, ídol'skuju razrušíša prélest', terpilívno postradávsje. I nýňi móľatsja Christú, darováti dušám nášym mír i véľiju mílost'.

Íny múčeničny:

Molítvami Hóspodi, vsích svjatých i Bohoródicy, Tvój mír dážd' nám, i pomíluj nás, jáko Jedín Ščedr.

Jéze na sudíšči váše ispovídaňije svjat'iji, démonov oplevá sílu, i ot prélesti čelovíki svobodí. Tímže i hlavám usikájemym, vzyváste: Da búdet Hóspodi, žértva dúš nášich blahoprijátna pred Tobóju, jáko Tebé vozľubívše, neradíchom o vrémenňij žízni, Čelovikol'úbče.

Ó dóbryja vášeja kúpli svjat'iji! jáko króvi dáste, i nebesá nasľídovaste, i vrémenno iskusívšesja, víčno rádujetesja. Voistinnu dobrá vášja kúpľa: tľínnaja bo ostávíše, netľínnaja vosprijáste, i so ánhely likovstvújušče, pojéte neprestánno Tróicu Jedinosúščnuju.

Na st'ichóvnach múčeničen, hlás tóžje:

Prechválňiji múčenicy, vás ni zemľá potajíla jésť, no nébo priját vý, i otverzóšasja vám rájskija dvéri, i vnútr bývsje, dréva živótnaho naslaždájetesja: Christú molítesja, darováti dušám nášim mír, i véľiju mílost'.

St'ich: Blažéni jáže izbrál i prijál jesí Hóspodi.

Kája žitéjskaja sládosť prebyvájet pečáli nepričásťna? Kája li sláva stojť na zemlji neprelóžna? Vsjá síni nemoščňjša, i vsjá sóňij preléstňjša: vo jedín čas vsjá sijá smérť prijémlet. No vo svítí Christé licá Tvojeho, i v naslaždéniji Tvojejá krasoty, jáže izbrál jesí, upokój jáko Čelovikoľúbec.

Stích: Dúšy ích vo blahích vodvorjátsja:

Niktóže bezhríšen, niktóže ot čelovík býv, tókmo Tý Jedíne Bezsmértne: Tímže rabý Tvojá jáko Bóh Ščedryj, vo svítí so ánhel'skimi liko-stojáňiji Tvojími učiní, blahoutróbijem Tvojím, prezirája bezzakónija i podaj ím proščénija.

HLÁS VTORÝJ

Na Hóspodi vozzvách: stichíry:

Múčeničen 1: Plóť predajúšče ránam, i horčájšja múki terpjášče, i núžnuju smérť múčenicy vsechváľňiji, i mučítelej posramíte, i česti ídol'skija voístinnu potrebíli jesté, Christá propovídadjušče Jedínaho Bóha i Vladýku: Jemúže so ánhel'skimi líki, vinenóscy slávňiji predstojté.

Íny múčeničny:

Íže zemnýja slásti ne vozlubívše strastotérpcy, nebésnym blahím spodóbišasja, i ánhelom sohráždane býša: Hóspodi, molíťvami ích, pomí-luj i spasí nás.

Svjatým múčenikom mol'áščymsja o nás, i Christá pojúščym, vsjáka prélešť prestá, i čelovíčeskij ród víroju spasájetsja.

Lícy múčeničest'iji protívišasja mučítelem, hlahóľušče: Mý voínstvu-jem Carjú sílam, ášče i ohňú i múkam predadité nás, ne otmetájemsja Tróičeskija Síly.

Na stichóvnach stichíry, hlás tóžje:

Véľija sláva, júže sťažáste svjaťiji víroju: ne tókmo bo v stradáňijich vrahá pobidíli jesté, no i po smérťi dúchi prohónite, nedúžnyja isciľážete, dúš i tílés vráčeve: molítejsja ko Hóspodu, pomílovatisja dušám nášym.

Mértveny: Jáko cvít uvjadájet, i jáko síň mímó hradét, i razrušájetsja vsják čelovík: páki že hlasjáščej trubí, mértvijí jáko v trúsi vsí vostánut ko Tvojemú sríteňiju, Christé Bóže. Tohdá Vladýko, íchže prestávil jesí ot nás, vo svjatých Tvojích učiní króvich dúchy ráb Tvojích.

Uvý mňí, kolík pódvih ímať dušá, razlučájuščisja ot tělesé! Uvý mňí, tohdá kolíko slezít, i ňíst' íže pomílujet jú! Ko ánhelom óči vozvod'jáščí, bezdíl'no mólitsja: k čelovíkom rúci prostirájuščija, i ne ímať pomohájusčaho. Ťímže, vozl'úblennaja mojá brát'ije, razumívše krátkuju nášu žizň, prestávlennym pokója ot Christá prósim, i dušám nášym vél'iju mílost'.

HLÁS TRÉŤIJ

Na Hóspodi vozzvách: stíchíry:

Múčeničen 1: Stráždušče dóbl'iji múčenicy křipko, i rány, i vjazáňija, i razlíčnyja múki preterpívše, k nebol'íznennomu voístinnu i blažěnnomu naslíd'iju privedóšasja, po dostojáňiju bol'íznej.

Íny múčeničny:

Vél'ija Krestá Tvojeho Hóspodi síla, vodruzisja bo na míst'i, i d'íjstvujet v míri: i pokazá ot rýbarej apóstoly, i ot jazýk múčeniki, da mólatsja o dušách nášich.

Vél'ija múčenik Tvojích Christé síla, vo hrobích bo ležášče dúchi prohoňat: i uprazdniša vrážiju vlást', víroju Tróičeskoju podvívšesja po blačoěst'iji.

Prorócy, i apóstoli Christóvy, i múčenicy, naučíša ný píti Tróicu Jedinosúščnuju i prosvitíša jazýki prelščěnyja, i pričástniki ánhelom sotvoríša sýny čelovíčeskija.

Na stíchóvnach stíchíry, hlás tójže:

Múčenicy Tvojí Hóspodi, víroju utverdívšesja, i naděždeju ukrípšesja, l'ubóviju Krestá Tvojeho dušěvňi sojedinívšesja, vrážije mučíteľstvo razrušíša, i ulučíša vincy: so bezplótnymi mólatsja o dušách nášich.

Mértveny: Vsě sújeťije čelovíčeskoje, jelíko ne prebúdet po smérti, ne prebúdet bohátstvo, ni snídet sláva: našédši bo smért' vsjá sijá pohubít. Ťímže Christú Bezsmértnomu Carjú vozopím: Prestávlennyja ot nás upokój, id'íže vsích jěst' veseláščichsja žilíšče u Tebé.

Čelovícy, čtó vsúje mjatěmsja? Pút' krátok jěst', ímže tečém, dým jěst' žit'ijé, pára i pérsť i pépel, vmál'i javl'ájetsja, i vskóri pohibájet. Ťímže Christú Bezsmértnomu Carjú vozopijím: Prestávlennyja ot nás upokój, id'íže vsích jěst' veseláščichsja žilíšče u Tebé.

HLÁS ČETVÉRTYJ

Na Hóspodi vozzvách: stíchíry:

Múčeničen 1: Christá Čelovikoľúbca strastém porevnáváše strastotérpcy. Ťilesá úbo na rány predáste, i hórkim múkam, tmám že bolíznem, jáko predzrjáše prísno rajá Božéstvennoje naslažděňije, píšču že neiždivájemuju i víčnujuščeje blahoslávije, jěže polučívše, molítejsja o vospivájuščich vás.

Íny stíchíry:

Žértvy oduševlěnnýja, vsesožženňija slověsnaja, múčenicy Hospódni, zakolěňija soveršěnnaja Bóhu, Bóha znájušče, i Bóhom znájema ovčata, íchže ohráda volkóm nevchodíma: molítejsja i o nás, upasěnnym býti s vámi na vod'í upokojěňija.

Čestná smérť svjatých Tvojích Hóspodi: mečem bo i ohném, i dušěju sokrušěnnuju prolíjáša króvi svojá, upováňije imúšče na Ťá, vosprijáti trudóv mzdú, i preterpívše prijáša ot Tebé Spáse, vělíju mílost'.

Imúšče derznověňije ko Spásu svjaťíji, molíte neprestánno za ný hríšnyja, ostavlěňija prehrišěňij prosjášče, i dušám nášym vělíja mílosti.

Na stichóvnach stíchíry, hlás tóžje:

Proslavlájajsja v pámjatech svjatých Tvojích, Christé Bóže, i ot ních umolén byvája, nizposlí nám vělíju mílost'.

Íže svjatých múčenik prijémjy terpíňije, i ot nás priimí píňije Čelovikoľúbce, dárj nám t'ích molítvami vělíju mílost'.

Mértven: So dúchi právednych skončávšichsja dúšy ráb Tvojích Spáse upokój, sochraňája ích vo blaženňij žízni, jáže u Tebé Čelovikoľúbce.

HLÁS PJÁTYJ

Na Hóspodi vozzvách: stíchíry:

Múčeničen 1: Plámeň nečest'ija lútaho strastotérpcy uhasíša krověj svojích tečěnmí, blahočest'ija svítlost' v míri vsím vozzěhše múčenicy, bóhi že lžeimenítyja, i t'ích zlovóňija, i chrámy do koncá popalíša: svít vozsiáša súščym na zemlí čisťíjšij, ímže i prosviščájemi, tmý izbihájem bezbó-

žija, i prélesti ídol'skija ukloňájemsja, Christú poklaňájuščasja, podajúščemu mírovi véľiju mílost'.

Íny múčeničny:

Sčitóm víry obólkšesja, i známeňijem kréstnym sebe ukríplše, k múkam múžeski vdášasja, i diávolu hordýňu i lést' uprazdníša svjaťiji Tvojí, Hóspodi. Ťích molítvami jáko Vsesíľnyj Bóh, míru mír nizposlí, i dušám nášym véľiju mílost'. (*Dváždy*).

O zemných vsích nebréhše, i na múki múžeski derznúvše, blažených nadéžd nepohrišite: no nebésnomu Cárstviju naslídnicy býste, prechváľňiji múčenicy, imúšče derznovéňije k Čelovikoľúbcu Bóhu, míru mír prosíte, i dušám nášym véľiju mílost'.

Na stíchóvnach stíchíry, hlás tóžje:

Molíte za ný svjaťiji múčenicy, da izbávimsja ot bezzakóňij nášich: vám bo daná býst' blahodát' molítisja o nás.

Nesyťnoju ľubóviju duší, Christá ne otverhóstesja svjaťiji múčenicy: ľútyja i razlíčnyja rány strastěj preterpíste, mučítelej hordýňu nizložíte, nepreklónnu i nevredímu víru sochránše, na nebesá prestávistesja. Ťímže i derznovéňije imúšče k Nemú, prosíte darováti nám véľiju mílost'.

Mértven: Pomjanúch proróka vopijúšča: Áz jésm zemľá i pépel, i páki razsmotrích vo hrobích, i víďích kósti obnažénnyja, i rích úbo: Któ jést' cár, ilí vóin, ilí bohát, ilí níšč, ilí právednik, ilí hríšnik? No upokój Hóspodi, s právednymi rabý Tvojá, jáko Čelovikoľúbec.

HLÁS ŠESTÝJ

Na Hóspodi vozzvách: stíchíry:

Múčeničen 1: Christóvych strastěj po stopám choďjá vsé múčeničeskoje soslóvije, krípko zájde k podvihóm mnóhim, i Tohó pred nečestívyimi mučíteli, i bezzakónnymi carí Bóha propovídaša, i mnóhi múki preterpíša, počesti čájušče nebésnyja vosprijáti. Íchže nýňi vídašče rádujutsja, i so vsími líki bezplótnych síl Hóspodu predstoját.

Íny múčeničny:

Múčenicy Tvojí Hóspodi, ne otverhóšasja Tebé, ni otstupíša ot zápovidej Tvojich: ťích molítvami pomíľuj nás. (*Dváždy*).

Stratotérpcy múčenicy, nebésňiji hráždane, na zemlí postrádávše, mnóhija múki terpíša. Molítvami ích Hóspodi, i moléňijem vsích nás sochrání.

Na stíchóvnach stíchíry, hlás tójže:

Stradávsiji Tebé rádi Christé, mnóhija múki preterpíša, i soveršénnyja vincy prijáša na nebesích, da móľatsja o dušách nášich.

Krést Tvój Hóspodi, múčenikom býst' orúžije nepobidímoje: víďachu bo predležášču smért', i predzrjášče búduščuju žízň, upováňijem jéže na Tá ukripláchusja: t'ích molítvami pomíľuj nás.

Mértven: Načátok mí i sostáv ziždítelnoje Tvojé býst' povel'ňije: voschoťív bo ot nevidimaho i vídimaho jestestvá, žíva mjá sostáviti, ot zemlí úbo t'ílo sozdáv, dál že mí jesí dúšu, Božéstvennym Tvojím i životvorjáščim vdohnověňijem. Tímže Spáse, rabý Tvojá vo straňi živých, i v króvich právednych upokój.

HLÁS SÉĐMYJ

Na Hóspodi vozzvách: stíchíry:

Múčeničen 1: Múčenicy tmú bezbóžija prohnáša, vsím pokazávše čelovíkom bohorazúmija svít.

Íny múčeničny:

Spáse, ne postydí mené, jehdá priidéši sudíti míru vsemú, stúdnaja d'ílá sotvóršaho.

Sláva Tebí Christé Bóže, apóstolov pochválo, i múčenikov vesel'ije: íchže própovid', Tróica Jedinosúščnaja.

Svjaťíji múčenicy, íže dóbri stradávše, i vinčávšesja, molítesja ko Hóspodu, spastísja dušám nášim.

Na stíchóvnach stíchíry, hlás tójže:

Neradívsje o vsích zemných, svjaťíji múčenicy, i na sudíšči Christá múžeski propovíдавše, vzdajáňije múk ot Nehó prijáste: no jáko imúšče derznověňije, Tohó umolíte jáko Bóha Vsesíľna, dúšy nášja spastí, pribíhájuščyja k vám, móľimsja.

Vsechvál'ňiji múčenicy, ovčata duchóvnaja, vsesožžěňija slověsnaja, žértva prijátna blahouhódna Bóhu, vás ni zemľá potajíla jěst', no nébo pri-

ját vý, ánhelom sopričástnicy býste. S nímiže molíte, mólim vý, Spása i Bóha nášeho, umiríti mír, i spastí dúšy náša.

Mértveny: Po óbrazu Tvojemú i po podobiju sozdávvyj Hóspodi, ispér-va čelovíka, i v rají postávil jesí vladíti Tvojími tvoréňiji: závistíju že díjávoleju preľščén býv, jádi pričastísja, zápovidej Tvojích prestúpnik býv. Tímže páki v zémľu, ot nejáže vzját býst', osudí jehó vozvratísja Hóspodi, i isprosíti pokój.

Upokój Spáse náš Žiznodávče, jáže prestávil jesí brát'iju nášu ot vrémennych, zovúščyja: Hóspodi, sláva Tebí.

HLÁS OSMÝJ

Na Hóspodi vozzvách: stíchíry:

Múčeničen 1: Múčenicy Hospódni vsjáko místo osvjaščájete, i vsják nedúh uvračújete: i nýňi molíte, izbávitisja ot sítej vrážijich dušám nášym, mólim vý.

Íny múčeničny:

Múčenicy Tvojí Hóspodi, zabývše žitéjskaja, i nebréhše o mučéňijich, búduščija rádi žízni, tojá nasl'ídnicy javíšasja: t'ímže i so ánhely rádujutsja. Tích molítvami dáruj l'údum Tvojím véľiju mílost'.

Ášče kája dobroditel', i ášče kája pochvalá podobájet svjatým? Mečem bo prekloníša výji, Tebé rádi Preklónšaho nebesá i Sošédšaho: izlíjáša króvi svojá, Tebé rádi Istoščívšaho Sebé, i zrák Rábij prijémša: smíríšasja dáže do smérťi, niščetú Tvojú podražájušče. Íchže molítvami, po mnóžestvu ščedrót Tvojích, Bóže pomíluj nás.

Jehdá sjádeši vo slávi Tvojej, jáko Cár vsích, na prestól'i sudá, predstojáščym stráchom Tí svjatým ánhelom Tvojím, i predstánet Tí jestestvó vsé čelovíčeskoje Christé, sudítisja imúščeje: tohdá molítvami Mátere Tvojejá Hóspodi, ot vsích izbávi múk usópšija vírno.

Na stichóvnach múčeničen, hlás tójže:

Múčenicy Hospódni, molíte Bóha nášeho, i isprosíte dušám nášim mnóžestvo ščedrót, i očíščeňije mnóhich prehrišéňij, mólimsja.

Mértveny: Pláču i rydáju, jehdá pomyšľáju smért', i víždu vo hrobích ležášču, po óbrazu Bóžiju sozdánnuju nášu krasotú, bezobráznu i bezslávnnu, ne imúšču vída. Óle čudesé, čtó jéže o nás sijé býst' tájinstvo? Káko predáchomsja t'líňiju, káko priprjahóchomsja smérťi? Voístinnu Bóžijim povel'íňiem jákože jést' písano, Podajúščaho prestávšysja pokój.

Smért' Tvojá Hóspodi, bezsmért'ija býst' chodátaica: ášče by ne vo hróbi položen býl jesí, ne bý ráj otvérzísja. Tímže prestávlišichsja upokój, jáko Čelovikoľúbec.

NEĎÍĽA MJASOPÚSTNAJA

V subbótu na večérni

Hlás po rjádu. Po prednačínateľnom psalmí, stíchoslóvim: Blažen múž: 1 kafizmu vsjú. Na Hóspodi vozzvách: postavím stíchóv 10 i pojém októicha stíchíry voskrésny 6 triódi dné 4. Hlás 6: (Podóben: Vsjú otložívše:)

Jehdá chóščeši priití, súd právednyj sotvoríti, Sud'ijé právednijšij, na prestóli slávy Tvojejá siďáj, riká óhnennaja pred Tvoje sudílišče užasájuščaja vlečét vsích, predstojáščym Tebí nebésnym sílam, čelovíkom že sudímym stráchom jákože kóždo soďíla: tohdá nás poščadí, i části Christé spodóbi spasájemych, jáko Blahoutróben, víroju mólim Ťá.

Kníhi razhnútsja, javléna búdut d'ijáňija čelovíkov, pred nesterpímym sudíliščem: vozšumít že judól' vsjá strášnym skrežetáňijem pláča, vsjá víd'ašči sohrišívšja, víčnujuščym múkam, sudóm právednym Tvojím otpuščajemyja, i bezd'ílno pláčuščyja Ščédre. Ťímže Ťá mólim Bláže: poščadí nás pojúščych Ťá, Jedíne Mnohomílostive.

Vozhlasját trubý, i istoščátsja hróby, i voskrésnet čelovíčeskoje své jestestvo trepéščuščeje, dóbraja soďíjavšiji, v rádoti rádujutsja, čájušče mzdú vosprijáti: sohrišívšiji že trepéščut, l'úti rydájušče, v múku posylájem, i ot izbránnych razlučájemi. Hóspodi slávy, uščédri nás jáko Blahíj, i části spodóbi vozľubívšich Ťá.

Pláču i rydáju, jehdá v čúvstvo priimú óhň víčnyj, t'mú kromíšnuju, i tártar, l'úty čérv, skréžet že páki zúbnyj i neprestánnij, bolízň imúšču býti bez míry sohrišívšym, i Tebé Preblaháho nrávom lukávym prohňíjavšym, ot níhže jedín i pérvyj jésm áz okajánnij, no Sud'ijé, mílost'iju Tvojeju spasí mjá, jáko Blahoutróben.

Sláva: hlás 8: Jehdá postavjatsja prestóli i otvėrzutsja kníhi, i Bóh na sudí sjádet, ó kíj strách tohdá, ánhelom predstojáščym v strási, i ricí óhnenňij vlekušče! Čtó sotvorím tohdá, vo mnóhich hrisích povinňiji čeloví-

cy? Jehdá že uslyším zovúšča Jehó, blahoslovennyja Otcá v Cárstvo, hríšnyja že otsyľajušča v múku: Któ poterpít strašneho ónaho izrečénija? No Jedíne Čelovikoľúbče Spáse, Carjú vikóv, přezde dáže končina ne prispíjet, pokajánijem obratív, pomíluj mjá.

I nýňi: Bohoródičen dogmátik hlása.

Na liťji:

Sláva: samohlásen, hlás 7: Hospódni razumívše zápovidi, táko poživém: álčuščyja napitájim, žážduščyja napojím, nahíja oblečém, stránnyja vvedém, boľáščyja i v temnici sůščyja positím, da rečét i k nám choťáj sudítí vsěj zemiľ: Priidíte blahoslovenňiji Otcá Mojahó, naslídujte uhotóvannoje vám Cárstvije.

I nýňi: Bohoródičen, hlás tójže: Pod krów Tvój Vladýčice, vsí zemnoródňiji pribihájušče vopijém Tí: Bohoródice Upováňije naše, izbávi ný ot bezmírnych prehríšéňij, i spasí dúšy nášja.

Na stíchóvnach stíchíry októicha.

Sláva: hlás 8: Uvý mňí mráčnaja dušé, dokóľi ot zlých ne otriváješjsja? Dokóľi unýňijem sleziši? Čtó ne pomyšľáješi o strašnim časi smérti? Čtó ne trepěščeši vsjá strašneho sudíšča Spásova? Úbo čtó otviščáješi? Ilí čtó otrečěši? Díla tvojá predstoját na obličénije tvoje, d'jájňija obličájut klevěščušča. Próčeje ó dušé, vrémja nastá: tecý, predvarí, víroju vozopíj: Sohriších Hóspodi, sohriších Tí. No vím Čelovikoľúbče blahoutróbie Tvojé, Pástyrju dóbrýj, da ne razlučíši mené odesnúju Tebe predstojájňija, velíkija rádi mílosti Tvojejá.

I nýňi: Bohoródičen: Beznevístnaja Dívo: *(Zrí str. 180).*

Tropár: Bohoródice Dívo: *hlahóletsja tríždy.*

Na útreni

Na Bóh Hospód': tropár voskrěsen i Bohoródičen: obyčnoje stíchoslóvije. I polijelėj, obyčnyja dvá psalmá.
Pripivájem že k sím, i trétij psalóm 136.

Na rikách Vavilónskich: *(Zrí str. 670).*

Táže: Ánhel'skij sobór: *(Zrí str. 45).*

Stepénny i prokímen hlása. Jevánhel'ije útrenneje rjadovóje.
Po psalmí 50. (Zrí str. 47).

Sláva: hlás 8: Pokajájňija otvėrzi mí: *(Zrí str. 666).*

Kanón voskrésen októicha, so irmosóm na 4, i Bohoródicy na 2, i v triódi na 8. Katavásiju že pojém irmosý kanóna, hlás 6: Pomóščnik i Pokroviteľ: (Zrí v ponedílnik pėrvyja semícy postá na velíkom povečeriji.)

Po 3. písni sidálen triódi, hlás 6: Pomyšľaju deň strašnyj, i pláčusja d'ijáňij mojích lukávych: káko otviščaju Bezsmétnomu Carjú? Kójim že derznovėnijem vozzrjú na Sud'iju blúdnyj áz? Blahoutróbnij Ótče, Sýne Jedinoródnij, Dúše Svjatýj, pomíluj mja.

Sláva: Vo judóli pláča, v místi jéze položil jesí, jehdá sjádeši Mílostive, sotvoríti právednyj súd, ne objaví mojá tájnaja, nižé posramí mené před ánhely: no poščadí mja Bóže, i pomíluj mja.

I nýňi: Bohoródičen: Upováňije míra Blahája Bohoródice Dívo, Tvoje i jedínoje strašnoje predstátel'stvo mol'ú: umilosérdisja na udoboobstojaťel'nyja l'udi, umolí Mílostivaho Bóha, izbávitisja dušám nášym ot vsjákaho preščėňija, Jedína Blahoslovėnnaja.

Po 6. písni kondák, hlás 1: Jehdá priídeši Bóže na zémľu so slávoju, i trepėščut vsjáčeskaja: riká že óhnennaja pred sudíščem vlečėt, kníhi razhibájutsja, i tájnaja javľájutsja: tohdá izbávi mja ot ohňá neuhásímaho, i spodóbi mja odesnúju Tebé státi Sud'ije Právedňijsij.

Íkos: Strašnoje sudíšče Tvoje pomyšľája Preblahíj Hóspodi, i deň súdnyj, užasájusja, i bojúsja, ot sóvisti mojejá obličájem, jehdá ímaši sísti na prestóli Tvojem, i tvoríti ispytáňije: tohdá otreščísja hrichóv níktóže vozmóžet, ístiňi obličájusčej, i bojázni soderžášcej. Vel'mí úbo vozšumít tohdá óhň hejėnskij, hríšnicy že voskrežėščut. Tímže mja pomíluj préžde koncá, i poščadí mja, Sud'ije Právedňijsij.

Po 9. písni svítílen októicha, posém triódi. (Podóben: So učeníki vzýdem:) Strašnyj deň sudá, i neizrečėnnaja Tvojejá slávy, pomyšľája trepėšču Hóspodi vsjáko, i trjasýjsja stráchom vopijú: Na zémľu jehdá priídeši sudíti Christé Bóže, vsjáčeskaja so slávoju, ot vsjákaho izbávi mja mučėňija, odesnúju Tebé Vladýko spodóbivyj mja státi.

Sláva: (Podóben: Žený uslyšite:) Sé deň hradėt Vsederžítel'a, i któ sterpít strách prišėstvija ónaho? Deň bo járosti jėst', i péšč horjáščaja, v óňže Sud'ijá sjádet, i po dostojáňiju d'ijáňij komúždo otdajáj.

I nýňi: Bohoródičen: Čas ispytáňija i strašnaho prišėstvija Čeloviko-lúbca Vladýki pomyšľája, vės trepėšču, i sítuja, vopijú Tí: Sud'ije mój Právedňijsij, i Jedíne Mnohomílostive, kájuščasja priimí mja Bohoródicy molítvami.

Na chvalítech stíchíry októicha 5 i triódi 4, hlás 6 samohlásny.

Stích: *Vsjákoje dycháňije da chválit Hóspoda.*

Pomyšľáju deň ónyj i čas, jehdá ímamy vsí názi i jáko osuždení, ne-umýtnomu Sud'ijí predstáti, tohdá trubá vozšumit veľmí, i osnováňija zemlí podvížatsja, i mértviji ot hrobóv voskrésnut, i vózrastom jedíňim vsí búdut, i vsích tájnaja javléna predstánut pred Tobóju, i vozrydájut i vospláčutsja, i vo óhň kromíšnyj otídut, íže nikohdáže pokájašasja: i v radosť i vesel'ije, právednych žrébij vnídet v čertóh nebésnyj.

Stích: *Ispovímsja Tebí Hóspodi, vsím sérdcem mojím:*

Ó kakovýj čas tohdá, i deň strašnyj, jehdá sjádet Sud'ijá na prestóli strašnom! Knihi razhibájutsja, i d'ijáňija obličájutsja, i tájnaja tmý javléna byvájut, ánhely obtekájut, sobirájušče vsjá jazyki. Priidíte, uslyšíte cárije i kňázi, rabý i svobódni, hríšnicy i právednicy, bohát'iji i niščiji: jáko hradét Sud'ijá, choťáj sudíti vsěj vselénňij. I któ preterpít pred licém Jehó, jehdá ánhely predstánut obličájušče d'ijáňija, pomyšléňija, i mysli, jáže v noščí i vo dní? Ó kakovýj čas tohdá! No préžde dáže ne prispíjet končína, potščísja zovúšči duše: Bóže, obratív spasí mňá, jáko Jedín Blahoutróben.

Hlás 8: Stích: *Vozvesel'úsja i vozrádújusja o Tebí: pojú ímeni Tvoje-mú Výšňij.*

Daňijíl prorók, múž želáňij býv, vlastíteľnoje Bóžije víd'iv, síce vopijáše: Sud'ijá síde, i kníhi razhnúšasja. B'ludí duše mojá, postíši li sjá, blíž-ňaho tvojehó ne prézri: ot brášen vozderžíši li sjá, bráta tvojehó ne osuž-dáj, da ne vo óhň otsyľajema shoriši jáko vósk, no da bez potknovéňija vvedét t'á Christós v Cárstvije Svojé.

Hlás 1: Stích: *Voskresní Hóspodi Bóže mój, da voznesétsja ruká Tvojá, ne zabúdi ubóhich Tvojích do koncá.*

Predočistim sebé brát'ije, Caríceju dobrod'ítelej: sé bo priíde, bohát-stvo nám blahích podajúšči: strastěj utolájet dméňija, i Vladýci primirjájet prehrišívšyja. Tímže s vesel'ijem sijú priímem, vopijúšče Christú Bóhu: Voskresýj iz mértvych, neosuždeny nás sochraní, slavoslóvjaščyja T'á Je-dínaho Bezhríšnahó.

Sláva: páki tóžže.

I nýňi: Preblahoslovénna jesí Bohoródice D'ívo: *(Zrí str. 50).*

Na liturhíji

Prokímen, hlás 3: Vél'ij Hospód' náš, i vél'ija krípost' Jehó, i rázuma Jehó níšť čislá.

Sťich: Chvalíte Hóspoda, jáko bláh psalóm, Bóhovi nášemu da usla-
dišja chvaléňije.

Apóstol: K Korínťanom posláňija svjatáho apóstola Pávla čténije.

(Záč. 140).

Brát'ije, brášno nás ne postávit pred Bóhom: nižé bo ášče jámy, izbý-
točestvujem, nižé ášče ne jámy, lišájemsja. Bľudíte že, da ne káko vlásť
váša sijá pretknovénije búdet nemóščnym. Ášče bo któ vídit Ťá imúšča
rázum, v trébišči vozležášča, ne sóvisť li jehó nemoščná súšči sozíždet-
sja idoložertvennaja jásti? I pohľbnet nemoščný brát v tvojem rázumi, je-
hóže rádi Christós úmre. Tákože sohrišajúšče v brát'iju, i bijúšče ích só-
visť nemoščnu súšču, vo Christá sohrišájete. Ťímže ášče brášno soblaz-
ňájet bráta mojihó, ne ímam jásti mjása vo víki, da ne soblaznú bráta
mojihó. Ňísm li apóstol? Ňísm li svobód? Ne lisúsa Christá li Hóspoda
nášeho vídich? Ne d'ílo li moje vý jesté o Hóspodí? Ášče úbo iným ňísm
apóstol, no obáče vám jésm. Pečáť bo mojihó apóstol'stva, vý jesté o
Hóspodí.

Jevánhelijske ot Mattéja, záč. 106.

Pričásten: Chvalíte Hóspoda s nebés, chvalíte Jehó v výšnich.

Druhij: Rádujteja právedňiji o Hóspodí, právym podobájet pochvalá.

Na večérni

Na Hóspodi vozzvách: *pojém sťichíry októicha 3, i minéi svjatáho 3.*

Sláva, i nýňi: *Bohoródičen:*

Na sťichóvnach sťichíry samohlásny, hlás 8:

Laskosérdstvovavše, pérvuju podjáhom nahotú, pobidívšesja hór-
kim vkúsom, i ot Bóha izhnáni býchom. No vozvedémsja k pokajáňiju, i
čúvstva očistim, k nímže bráň, vchód postá tvorjášče, nadéždeju blaho-
dáti serdcá izvistvújušče, ne brášny, v níchže ne pólzovašasja chodívšiji.
I sníštsja námi Áhnec Bóžij, vo svjaščénnoj i svitonósnoj nóšči voskresé-
ňija, nás rádi privedénoje zakoléňije, učeníkóm priobščennoje v večer tá-
jinstva, i tmú razorjájuščeje nevidíňija svítom Jehó Voskreséňija.

Sťich: *K Tebí vozvedóch oči moj, Živúščemu na nebesí. Sé jáko oči
ráb v rukú hospód'ij svojich, jáko oči rabýni v rukú hospoží svojejá: táko
oči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže uščédrit ný.*

Páki, tójže: Laskosérdstvovavše:

Stích: *Pomiluj nás Hóspodi, pomiluj nás, jáko po mnóhu ispólnichom-sja uničizěňija: naipáče napólnisja dušá náša ponošěňija hobzújuščich, i uničizěňija hórdych.*

Múčenicy Hospódni: ***(Zrí str. 686).***

Sláva, i nýňi: ***Bohoródičen, hlás tójže:*** Nebésnaja pojút Tjá Blahodát-naja, Máti Beznevístnaja: i mý slavoslóvim neizslídovannoje Tvoje rož-destvó Bohoródice, molí spastísja dušám nášym.

V NEĎÍĽU SYROPÚSTNUJU

Izhnáňije Adámovo. Bd'íňije obýčnoje.

V subbótu na večérni

*Hlás po rjádu. Po prednačináťel'nom psalmí, stichoslóvím: **Blažén múž: 1** kafísmu vsjú. Na **Hóspodi vozzvách: postavím stichóv 10: i pojem októicha stichíry voskrésny 6 i triódi dné 4:***

*Hlás 6: (Podóben: **Vsjú otložívše:**)*

Sozdáťel' mój Hospód', pérst' ot zemlí prijem mjá, živonósnym dunovénijem vdušív oživí, i počťe na zemlí načáľstvjušča vídimymi vsími, i ánhelom kupnožítel'a. Sataná že ľstívvyj sosúd zmíja upotrebív, sňíďíju preľstí, i Bóžija slávy razlučí, i preispódňijšej smérťi predadé v zémľu: no jáko Vladýka i Blahoutróben, páki vozzoví.

Odéždy Bohotkánnyja sovlakóchsja okajánnjy, Tvoje Božéstvennoje povelíňije preslúšav Hóspodi, sovítom vrahá, i smokóvnym lístvjiem, i kóžnymi rízami nýňi oblekóchsja. Pótom bo osužďén bých chlíb trúdnjy sňísti, térňije že i volčéc mňí prinestí, zemľá prokľatá býst': no v posľídňaja ľíta Voplotívysja ot Ďívy, vozzváv mjá vvedí páki v ráj.

Rajú vsečéstnyj, krasňíjšaja dobróto, Bohozďánnoje seléňije, vesél'ije nekončájemoje i naslažďéňije, slávo právednych, prorókov krasotó, i svjatých žilíšče, šúmom lístvji Tvojích Soďítel'a vsích molí, vratá otvérsti mi, jáže prestupléňijem zatvorích, i spodóbitisja dréva živótnaho prijáti, i rádoti, jejáže préžde v Tebí nasladíchsja.

Adám izhnán býst' iz rajá preslušéňijem, i sládoti izvéržen, žénskimi hlahóly preľščénnyj, i náh sidít selá, uvý mňí, prjámó rydája. Tímže potščímsja vsí vrémja podjáti postá, poslúšajušče Jevánhel'skich predáňij: da sími blahouhódni bývše Christú, rajá žilíšče páki vospriímem.

Sláva: hlás 6: Síde Adám prjámó rajá, i svojú nahotú rydája plákaše: Uvý mňí, prélestíju lukávoju uviščánnu bývšu i okrádenu, i slávy udalénu!

Uvý mñí, prostotóju náhu, nýñi že nedoumínnu! No ó rajú, ktomú tvojejá sládosti ne naslaždúsja: ktomú ne uzrjú Hóspoda i Bóha mojihó i Sozdá-
teľa: v zémľu bo pojdu, ot nejáže i vzját bých. Mílostive Ščédryj, vopijú Tí:
pomíľuj mjá pádšaho.

I nýñi: Bohoródičen, dohmátik hlása.

Na liťji stíchíra svjatáho chráma, po obyčaju.

Sláva: hlás 6: Sólnce lučý skry, luná so zvizdámí v króv preložísja, hóry užasóšasja, chólmy vostrepetáša, jehdá ráj zakľučísja. Ischod'á Adám rukáma bijá v licí, hlahólaše: Mílostive, pomíľuj mjá pádšaho.

I nýñi: Bohoródičen: Tájinstvenno vospivájem Tá Bohoródice Maríje, javílasja bo jesí Prestól Velíkaho Carjá, Síň vsesvjatája, nebés šíršaja, cheruvímskaja Kolesníca, Výššaja že serafímov, Čertóh slávy. Iz Tebé bo prójde Voplotívysja vsích Bóh: Tohó molí spastísja dušám nášym.

Na stichóvnach stíchíry októicha.

Sláva: hlás 6: Izhnán býst' Adám iz rajá snídiju, ťímže i sidá prjámo sehó rydáše, steňá umilíteľnym hlásom, i hlahólaše: Uvý mñí, čtó postra-
dách okajánnyj áz, jedínu zápovid' prestupích Vladýčnu, i blahích vsjá-
českich lišísjsja! Rajú svjaťjšij, mené rádi nasaždénnyj býv, i Jévý rádi
zatvorénnyj, molí tebé Sotvóršaho, i mené Sozdávšaho, jáko da tvojích
cvítov ispólňusja. Ťímže i k nemú Spás: Mojemú sozdáňiju ne choščú
pohíbnuti, no choščú semú spastísja, i v poznáňije fístiny priití, jáko hrja-
dúščaho ko Mñí ne izhoňaju vón.

I nýñi: Bohoródičen: Tvoréc i Izbáviteľ mój: *(Zrí str. 156).*

I próčeje poslídovaňije bd'íňija jáko obyčno.

Na útreni

Vsé voskrésno po obyčaju, rjadováho hlása. Táže stichoslóvije i polijelėj, jákože v Ned'íľu o blúdnom sýñi ukazásja. Po Evánhel'iji i psalmí 50:

Sláva: hlás 8: Pokajáňija otvérzi mí: *(Zrí str. 666).*

Kanón voskrésen osmohlásnika, so irmosóm na 4, krestovoskrésnyj na 2, Bohoródičy na 2 i v triódi na 6.

Katavásija po ustávu.

Po 3. písňi sidálen, hlás 4: (Podóben: Udivísja Iósif:)

Izhnán býš' Adám ot rájskija slálosti, sníď'iju hórkoju v nevozderžáňiji zápovidi ne sochraní Vladýčni, i osudísja d'ílati zémľu, ot nejáže vzját býš' sám: pótom že mnóhim jásti chl'ib svój. Tímže mý vozľ'úbim vozderžáňije, da ne vní rájá vozrydájim, jákože ón, no v nehó vnídem.

Sláva: hlás 4: (Podóben: Voznesýjsja:)

Nýňi vrémja dobroďítelej javísja, i pri dvérech Sud'ijá, ne skorbím: no priidíte post'áščesja prinesém slézy, umilénije i mílostyňu, zovúšče: So-hrišíchom páče peská morskáho: no oslábi vsím vsích Svobodíteľu, da vospriímem netľínnyj vinéc.

I nýňi: Bohoródičen: (Podóben:) Ne umolčím nikohdá Bohoródice, síly Tvojá hlahólati nedostójňiji: ášče bo Tý ne bý predstojála mol'ášči, któ by nás izbávil ot tolíkich bíd? Któ že by sochraníl do nýňi svobódný? Ne otstúpim Vladýčice ot Tebé: Tvojá bo rabý spasáješi prísno ot vsjákich ľútych.

Po 6. písňi kondák, hlás 6: Premúdrosti Nastávniče, smýsla Podáteľu, nemúdrych Nakazátelu, i níščich Zaščítiteľu, utverdí, vrazumí sérdce mojé Vladýko: Tý dážď mí slóvo, Ótčeje Slóvo. Sé bo ustňí mojí ne vozbraňú, vo jéze zváti Tebí: Mílostive, pomíľuj mjá páďšaho.

Íkos: Síde Adám tohdá i plákasja, prjámo slálosti rája, rukáma bijá li-cé, i hlahólaše: Mílostive, pomíľuj mjá páďšaho.

Víďiv Adám ánhela izrinúvša, i zatvorívša Božéstvennaho sáda dvér, vozdochnúv veľmí, i hlahóla: Mílostive, pomíľuj mjá páďšaho.

Spobolí rajú, sťažátelu obniščávšemu, i šúmom tvojích lístvij umolí Sod'íteľa, da ne zatvorít ľá: Mílostive, pomíľuj mjá páďšaho.

Rajú vsedobrod'iteľnyj, vsesvjatýj, vsebohátýj, Adáma rádi nasaždénnyj, i rádi Jévy zakľučénnyj, umolí Bóha o páďšem: Mílostive, pomíľuj mjá páďšaho.

Po 9. písňi svitílen voskrésen:

Sláva: (Podóben: Žený, usľýšite:)

Zápovid' Tvojú Hóspodi, presľúšav okajánnnyj, i obnažen Tvojejá slávy, studá ispólnichsja, uvý mňí! I slálosti izrinovén jěsm rájskija Blahout-róbně. Mílostive, pomíľuj lišívšasja právedno bláhosti Tvojejá.

I nýňi: (Podóben: So učeníkí ídem:)

Izhnána bývša Hóspodi rájá pėrvije sníď'iju dréva, vvél jesí páki kres-tóm i strást'iju Tvojéju Spáse i Bóže mój: ímže nás utverdí póst soveršťi

čistolično, i Božestvennomu vostáňiju poklonítisja, Pásci spasíteľňij, Ťá Róždšija molítvami.

Na chvalítech stíchiry októicha voskrésny 5 i triódi sijá samohlásny, hlás 5:

Uvý mňí, Adám rydáňijem vozopí, jáko zmíj i žená Božestvennaho derznovéňija izrínuša mjá: i rájskija sládosti dréva sňíd' otčuždí! Uvý mňí, ne terpľú próčeje ponošéňija! Inohdá cár sýj zemných vsích sozdáňij Bóžijich, nýňi plínnik javíchsja ot jedínaho bezzakónnaho sovíta: i inohdá slávoju bezsmért'ija oblečen sýj, umerščvléňija kóžu jáko smértnyj okajánno obnošú. Uvý mňí, kohó rydáňij soďíjstvennika sotvorjú? No Tý Čelovikofúbče, ot zemlí sozdávaj mjá, vo blahoutróbi je obolkíjsja, rabóty vrážija svobodí, i spasí mjá.

Stích: Ispovímsja Tebí Hóspodi, vsím sérdcem mojím, povím vsjá čudesá Tvojá.

Póprišče dobrodítelej otvérzesja: choťáščiji stradálčestvovati vnídite, prepojasavšesja dóbrym postá pódvihom: zakónno bo stradálčestvuješčiji, právedno vinčájutsja: i vospriímše vseorúžije Krestá, vrahú soprotívimsja, jáko st'ínu nerušímuju imúšče víru, i jáko ščít molítvu, i šlém mílostyňu, vmísto mečá póst, íže otsikájet ot sérdca vsjú zlóbu. Tvorjáj sijá, ístinnyj priímjet vinéc ot Vsecarjá Christá v deň súdnyj.

Hlás 6: Stích: Vozveseľúsja i vozrádujsja o Tebí: pojú ímeni Tvojemú Výšňij.

Adám iz rajá othónitsja, píščí pričastívsja, jáko preslúšnik: Mojsěj Bohovídec býst', postóm oči dušévnyja očístiv. Ťímže rajá žítelije býti vozželívsje, izminímsja ot nepoléznyja píščí, i Bóha zríti želájušče, Mojsějskuju četverícu desjatic postímsja, molítvoju i moléňijem čisto terpjášče: utolíť dušévnyja strásti, otženeném plotskíja slásti, léhcy k hórnemu šéstviju préjdem, id'íže ánhelst'iji lícy nemólčnymi hlásy Nerazdíl'nuju vospivájut Tróicu, zríti nedoumínnuju dobrótu Vladýčňu. Támo spodóbi nás Sýne Bóžij Žiznodávče, na Ťá nad'íjuščichsja, likováti so ánhel'skimi vóinstvy, róždšija Ťá Mátere Christé molítvami, i apóstol, i múčenik, i prepodóbných.

Stích: Voskresní Hóspodi Bóže mój, da voznesétsja ruká Tvojá, ne zabúdi ubóhich Tvojích do koncá.

Prispí vrémja, duchóvných podvihóv načálo, na démony pobída, vseorúžnoje vozderžáňije, ánhel'skoje blaholípije, k Bóhu derznovéňije: ťím bo Mojsěj býst' Žíždíteľu sobesídnik, i hlás nevídimu v slúchi priját. Hóspodi, ťím spodóbi i nás poklonítisja Tvojím strastém, i svjatómu Voskréseňiju, jáko Čelovikofúbec.

Sláva: páki tóžje.

I nýňi: Preblahoslovenna jesí Bohoródice Ďivo: *(Zrí str. 50).*

Na liturhíji

Prokímen, hlás 8: Pomolítesja, i vzdadíte Hóspodevi Bóhu nášemu.

St'ich: *Vídom vo Judéji Bóh, vo Izráili véľije ímja Jehó.*

Apóstol: K Rímľanom posláňija svjatáho apóstola Pávla čtěníje.

(Záč. 112).

Brát'ije, nýňi bližájšeje nám spasěníje, néželi jehdá vírovachom. Nóšč úbo préjde, a déň približisja: otložím úbo dílá témnaja, i oblečémsja vo orúžije svíta. Jáko vo dní blahoobrázno da chódim, ne kozlohlasováňiji i pijánstvy, ne ľubod'ijáňiji i studod'ijáňiji, ne rvěníjem i závist'iju: No oblecýtesja Hóspodem našim Iisús Christóm, i plóti uhód'ija ne tvoríte v póchoti. Iznemohájuščaho že v víri prijémľite, ne v somnířijiji pomyšľeníj. Óv bo vírujet jásti vsjá, a iznemohájaj zéľija da jást'. Jadýj ne jadúščaho da ne ukarjájet: i ne jadýj jadúščaho da ne osuždájet: Bóh bo jehó priját. Tý któ jesí sud'jáj čuždému rabú? Svojemú Hóspodevi stojít, ilí pádajet, stánet že: Sílen bo jésť Bóh postáviťi jehó.

Jevánhelije ot Matféja, záč. 17.

Pričásten: Chvalíte Hóspoda s nebés:

V neďíľu na večérni

Na Hóspodi vozzvách: *postávím st'ichóv 10, ot Izvedí iz temnýcy: I pojém st'ichíry 4 pokajáňny októicha na rjadú hlása, (Zrí str. 703). I v triódi 3, i v minéi 3.*

St'ichíry, hlás 2: (Podóben: Jehdá ot dréva:)

Vozderžáňjem t'ílo smírítí vsí potščímsja, Božéstvennoje prechodášče póprišče neporóčnaho postá, i molíťvami i slezámi Hóspoda Spasájuščaho nás vzýščem, i zabvéňije zlóby vsekonečnoje sotvorím, vopijúšče: Sohrišíchom Tí, Spáse, jákože drévle Ninevíťany Christé Carjú, i óbščniki ný sotvorí nebésnaho Cárstvija Blahoutróbné.

Sebé otčajavája, pomyšľáju dílá mojá Hóspodi, vsjákaho mučéňija dostójnaja: sé bo prezrív čestnýja Tvojá, Spáse, zápovidi, blúdno mojí žit'ijé izdích. Tímže molúsja, túčami pokajáňija mjá očístiv, postóm i molé-

ňijem, jáko Jedín Mílostivýj prosvití, i ne hnušájsja mené, Blahodíteľu vsích, i Preblahíj.

Hlás tójže: (Podóben: Páče umá darón:)

Póstnoje vrémja svítlo načném, k podvihóm duchóvnym sebé podložívše, očístim dúšu, očístim plóť, postímsja jákože v sníidech ot vsjákijsa strásti, dobrodíteľmi naslaždájuščasja dúcha: v níchže soveršájuščasja ľubóviju, da spodóbimsja vsí víditi vsečestnúju strásť Christá Bóha, i svjatúju Páschu, duchóvno rádujuščasja.

Táže v minéi stíchíry svjatómu 3. Sláva: svjatómu, ášče li říst': Sláva, i nýňi: Bohoródičen vo hlás minéi.

Vchód s kadíľniceju.

Svíte tíchij: (*Zrí str. 18*).

Prokímen, hlás 7: Ne otvratí licá Tvojeho ot ótroka Tvojeho, jáko skorblů, skóro uslyší mja: vonmí duší mojéj, i izbávi jú.

Stích 1: *Spaséńije Tvoje Bóže, da prímet mja.*

Stích 2: *Da uzrját níščiji, i vozveselátsja.*

Stích 3: *Vzyščíte Bóha, i živá búdet dušá váša.*

Spodóbi Hóspodi: (Zrí str. 19). Poklóny 3. Jekteńija.

Na stíchóvnach samohlásen, hlás 4:

Vozsijá blahodát' Tvojá Hóspodi, vozsijá prosviščeńije dúš nášich. Sé vrémja blahoprijátnoje, sé vrémja pokajáńija. Otložím díla t'mý, i oblecémsja vo orúžija svíta: jáko da preplývše postá velíkuju pučínu, v tridnévnoje voskreséńije dostíhnem Hóspoda i Spása nášeho lisúsa Christá, Spasájuščaho dúšy nášja.

Stích: *K Tebí vozvedóch óči mojí, Živúščemu na nebesí. Sé jáko óči ráb v rukú hospódiť svojich, jáko óči rabýni v rukú hospoží svojejá: táko óči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže uščédrit ný.*

Páki, tójže: Vozsijá blahodát' Tvojá:

Stích: *Pomíľuj nás Hóspodi, pomíľuj nás, jáko po mnóhu ispóľnichomsja uničizéńija: naipáče napóľnisja dušá náša ponošéńija hobzújuščich, i uničizéńija hórdych.*

I múčeničen: Proslavlájemyj v pámjatech svjatých Tvojích Christé Bóže, ot ních umolájem, nizposlí nám věľiju míľost'.

Sláva, i nýňi: Bohoródičen, hlás tójže: (Podóben: Jáko dóbl'a:)

Ánheľstiji číny Tá Bohomáti, proslavlájut: Bóha bo Vsečístajja rodilá jesí, Otcú i Dúchu Soprisnosúščna, i ánheľskaja vóinstva ot nesúščaho

choťiňijem postávivša. Jehóže molí ot tľi spastí i prosvitíti dúšy pravoslávnych, Tá vospivajúšcich Vsečístaja.

Nýňi otpuščáješi: *Trisvjátóje: Po* Ótče náš: *I vozhlás:* Jáko Tvoje jest' Cárstvo:

Táže tropár, hlás 4: Bohoródice Divo rádujsja, Blahodátnaja Maríe, Hospód' s Tobóju: blahoslovénna Tý v ženách, i blahoslovén Plód čréva Tvojeho, jáko Spása rodilá jesí dúš nášich. *(I poklón jedín).*

Sláva: Krestíteľu Christóv vsích nás pomjaní, da izbávimsja ot bezzákoňij nášich: tebí bo dadésja blahodát' molťisja za ný. *(I poklón jedín).*

I nýňi: Molíte za ný svjaťíji apóstoli, svjaťíji vsí, da izbávimsja ot bíd i skorběj: vás bo téplyja predstáteli ko Spásu st'jažáčom. *(I poklón jedín).*

Pod Tvoje blahoutróbie pribihájem Bohoródice, moléňija náša ne prezír vo obstojaňiji, no ot bíd izbávi ný, Jedína Čístaja i Blahoslovénna. *(Bez poklóna).*

Hóspodi, pomíluj, *40x.*

Sláva, i nýňi: Čestňíjšuju cheruvím: Ímenem Hospódnim blahosloví ótče.

Jerėj: Sýj Blahoslovén Christós Bóh náš, vsehdá, nýňi i prísno, i vo víki vikóv. *Lík:* Amíň.

I molítku sijú: Nebésnyj Carjú, pravoslávnyje chriťtíjány ukripí, víru utverdí, jazýki ukrotí, mír umírí, svjatúju obíteľ sijú dóbri sochraní: préžde otšédšyja otcý i bráťiju nášu v seléňijich právednych učiní, i nás v poka-jáňiji i ispovídaňiji priimí, jáko Blahíj i Čelovikolúbec.

Molítva prepodóbnaho Efréma Sirína s tróma velíkimi poklónami:

Hóspodi i Vladýko životá mojeho, dúch prázdnoti, unýňija, ľubonačál'ija i prazdnoslóvija ne dážd' mí.

Dúch že cilomúdrija, smirenomúdrija, terpíňija i ľubvé dárui mi, rabú Tvojemú.

Jěj Hóspodi Carjú, dárui mi zríti mojá prehrišéňija, i ne osuždáti bráta mojeho, jáko blahoslovén jesí vo víki vikóv, amíň.

I 12 malých poklónov s molítvou:

Bóže, očísti mja, hrišnah.

I páki 1 poklón velíkij s molítvou prepodóbnaho Efréma Sirína

I hlahólet predstojátel': Sláva Tebí Christé Bóže, upováňije náše, sláva Tebí.

I byvájat soveršénnyj otpúst.

V srédu Syropústnuju

Na Hóspodi vozzvách: hlás 3:

Molitvami čestnych i božestvennych Apostol Tvojich, Čelovikoľubče ščedryj, jedíne mílostive, mír tvoj podážď rabom Tvojím, i spasí od bíd vospivájuščich ťa, i víroju poklaňájuščichsja.

Jehdá na prestolích dvojúnádesjatyh sjádete, so vsími sudijéju, sudíti vsjakoj tvári, neosuždenna mja pokažíte, i tmi i vsjakáho tomlénija izbávite, blahodátele moji božestvenniji Apostoli.

Ot stríl' nečestívaho izbávite mja, jako Božíi samovídci, uhašájušče jeho kovárstva, i orosíte mja duchovnoju rosoju, vás moľu múdrii blahodíteľi moji, Božestvenniji Apostoli.

3 stíchíry svjatómu:

Sláva, i nýňi: hlás 3: Velíja čudes Tvojích Čístaja síla, izbavláješi bo ot bíd, i spasáješi ot smerti, i voschiščáješi ot nápastej nenačájemych, i skorbi razrišáješi, i sohríšénija čelovíkov otjemléši.

Prokímen, hlás 4: Bože vo ímja Tvoje spasí mja i v síli tvojej sudí mi.

Stích: Bože uslyší molítku moju, vnúši hlaholi ust mojich.

Proróčestva loiléva čtéňije.

Prokímen, hlás 6: Da upovájet Isráil na Hospoda ot nýňi i do víka.

Stích: Hospodi ne voznesésja serdce moje, ni voznesóstisja oči moji.

Spodóbi, Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na stíchóvnach stíchíry, hlás 3:

Vozsijá vesna postnaja, i cvít pokajánija, očistím úbo sebe brátije, ot vsjakyja skverny. Svitodávcu zvyvájušče rcim, sláva Tebi jedine Čelovikoľubče! (*Dváždy*).

Mučenici Tvoji Hospodi, víroju utverždšesja, upováňjem izvistívšesja, vrážije mučíteľstvo razdrišíša, i ulučívše vinca, s bezplotnimi moľatsja o dušách našich.

Sláva, i nýňi: V ženách svjatája Bohorodice, Máti beznevístnaja, moľi, jehože rodila jesí, Cárja i Boha, da spaset ny jako Čelovikoľubec.

Nýňi otpuščáješi: Trisvjatóje, po Ótče náš: Jeréj: Jáko Tvoje jést' Cárstvo: *Lík: Amíň.*

Tropár. Jekténija. Poklóny 3. Búdi ímja Hospódne: 3x. Psalóm 33:

Blahoslavlú Hóspoda: (*Zrí str. 79*) Dostójno jést': *Otpúst.*

V pjatók Syropústnyj

Na Hóspodi vozzvách: hlás 8:

Priidíte vsí vírníji, prepodobnych otec líki vospojím, Antoňija verchovnáho, svítlaho Eutymija, i kohoždo i vsja v kúpi i sích jakože druhíj Raj sládsti, hraždánstva myslenno prechodášče, krasnó vozzovém: sijá drevesá jáže nasadí Bóh náš: sijá plódy netlínňija žízni procvítšaja, prinesóša Christu, pitájušče nášja dúšy, k nímže vozopijím: bohonósniji blaženňiji, molíte spastísja nám. *(Dváždy).*

Rádujsja Jehypte vírnyj, rádujsja Líbije prepodobnaja. Rádujsja Tyvavído izbránnaja. Rádujsja vsjakoje místo i hráde i strano, hraždány vospitávšaja cárstva nebesnáho, i sích v vozderžáňiji i bolíznech vozzrastívšaja, i želánij soveršénnyja múžy Bóhu pokazávšaja, síji svitíla dúš nášich javíšasja: sími čudés zaréju, i díl známeňmi, prosijávša myslenno vo vsjá koncy. K tím vozopijém: otcý vseblaženňiji, molíte spastísja nám. *(Dváždy).*

Kto izrečét ot zemnoródných čúdnaja váša žítija, otcý vsemírniji, kíj že jazyk izhlaholeť svjaščénnyja v dúsi pódvihi i póty vášja? Stradáňija dobrodítelej, izmoždeňija plóti, boréňija strastěj, vo bdíňijich, v molítvach i slezách; vy v míri jakože ánhely vojístinnu javítešja, sámi bisóvskija síly soveršénno nizložíte, sotvórše čúdnaja i dívňaja známeňija. Tímže molítešja s námi preblaženňiji, ulučíti nám nekončájemuju rádoť. *(Dváždy).*

Sláva: hlás 6: Jéže po obrazu sobludše nevredímo, umá voždá na strásti páhubnyja póstničestki postávlše, vo jéže po podobiju jako móščno vožšli jeste: múžeski bo jestestvo ponúdivše, pótščástešja chúzďseje pokoríti lúščemu, i plóť porabótiti dúchu. Tímže monášestvujuščym javítešja vérch, žíteli pustýnňiji, blahotekúščym podvizáteli, právila dobrodítelej izvistnijšaja. I nýňi na nebesích, zercálo razrišívšimsja vseprepodobňiji, čisto zrité svjatúju Tróicu, moláščesja neposrédstvenno, o víroju i ľubóviju čtúščich vás.

I nýňi: Bohoródičen osmohlásnika rjadovávo.

Prokímen, hlás 5: Bože zastúpnik mój jesí Tý, i mílost' Tvojá predvárít' mjá.

Stích: *Izmí mjá ot vráh mojích Bože, i ot vostájuščich na mjá izbávi mjá.*

Prorócestva Zacháriina čtéňije. (Hlavá 8, 19-23).

Prokímen, hlás 6: Da upovájet Isráil' na Hospoda ot nýňi i do víka.

***Stích:** Hospodi ne vynesésja sérdce moje, níže vynesóstisja oči moji.*

Spodóbi, Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na stíchóvnach stíchíry, hlás 2:

Očístim sebe brátije ot vsjakija skvérný plóti i dúcha, svíščy dúš nášich prosvítím niščelúbijem, ne snidájušče drúh drúha oklevetánijem: Prispí bo vrémja, jehdá ženích príjdeť vsím vzdáti po dílom ich. Sovnídem Christu s múdrymi dívami, hlás onyj razbójnika k nemu zvyvájušče: pomíluj nás Hospodi, jehdá príjdeši vo cárstviji Tvojem. *(Dváždy).*

Svjatym múčenikom mol'áščichsja o nás, i Christa pojúščym, vsjákaja lést' prestá, i čelovičeskij ród víroju spasájetsja.

Sláva: hlás 8: Monáchov mnóžestva, nastávniki nýňi čtím otcý prepodóbni, vámi bo stezēju voístinnu právoju chodíti poznáchom. Blažení jesté Christú rabótavšiji, i vrážiju nizložívšiji sílu, ánhelov sobesídnic, prepodobnych sožítele, i svjatých: s nímiže molítejsja Hospodevi, pomílovatisja dušám nášim.

I nýňi: hlás 8: (Podoben: Ó preslávnaho:)

Rádujsja, čistoty sokróvišče. Rádujsja, neveščestvennáho svíta čis-toje žilíšče. Rádujsja, glavízno spaseňija nášeho. Rádujsja, Apóstolov propovídaňije. Rádujsja, múčenikov pochvalo. Rádujsja, prorókov ispol-neňije, vsenepóročnaja. Rádujsja podvížnikov i monáchov ukrašeňije, i spaseňije vírnych.

Nýňi otpuščáješi: Trisvjatóje, po Ótce náš: Jeréj: Jáko Tvoje jest' Cárstvo: **Lík: Amíň.**

***Tropár, hlás 4:** Bóže Otéc nášich, tvorjáj prísno s námi po Tvojej kró-tosti, ne ostávi mílost' Tvojú o nás: no molítvami ich v míri uprávi živót náš.*

Sláva, i nýňi: hlás 4: Jéze ot víka utajenoje: *(Zrí str. 129).*

Jektéňija. Poklóny 3. Búdi ímja Hospódne: 3x. Psalóm 33: Blahoslavl'ú Hóspoda: *(Zrí str. 79) Dostójno jest': Otpúst.*

STICHÍRY POKAJÁNNY, **pivájemyja v neďíľu večera, vosmí hlasov.**

HLÁS PÉRVYJ

Jáko pučina mnóha prehrišénij mojích Spáse, i ľúť pohružájusja so-
hrišénmi mojímí, dážd' mí rúku jáko Petróvi, spasí mja Bóže, i pomíluj
mja.

Jáko v pomyšléňijich lukávych i v d'ľich osudýchsja Spáse, mýsl' mňí
dáruj obraščéňija Bóže, da zovú Ti: Spasí mja Blahod'íteľu Blahíj, i po-
míluj mja.

Ín ťá mír dušé, ožidájet, i Sud'ija chóščet tvojá obličiti tájnaja i ľútaja.
Ne prebúdi úbo v zd'íšnych, no predvarí vopijúšči Sud'ijí: Bóže očisti mja, i
spasí mja.

Ne prenebreží mené Spáse mój, ľínost'iju hrichóvnoju oderžíma, voz-
dvíhni moje pomyšléňije k pokajáňiju, i Tvojehó vinohráda d'ľatel'a iskús-
na pokaží mja: dáruj mi jedinahonádesjate časá mzdú i véľiju mľlost'.

HLÁS VTORÝJ

Sohriších Tí Christé Spáse, jáko blúdnyj syn: Priimí mja Ótče káju-
ščasja, i pomíluj mja Bóže.

Vopijú Ti Christé Spáse, mytarévym hlásom: Očisti mja jákože óna-
ho, i pomíluj mja Bóže.

Sod'ijannych mnóju ľútych pomyšľája bezmístnaja, k Tvojím pribiháju
ščedrótam, mytarjá podražája, i bludnúcu slezívšuju, i blúdnaho syna:
ťímže i pripádaju Tí Mľlostive, préžde dáže ne osúdiši mja, poščadi mja
Bóže, i pomíluj mja.

Bezzakónija mojá prezri Hóspodi, ot Dívny roždéjsja, i sérdce mojé očisti, chrám sijé tvorjá Svjatómu Tvojemú Dúchu. Ne otríni mené ot Tvojeho lícá, bezmírnuju imíjaj véľiju mílóst'.

HLÁS TRÉTIJ

Večérňuju písň prinósim Tí Christé s kadíľom, písňmi duchóvnymi pomíľuj i spasí dúšy nášja.

Spasí mjá Hóspodi Bóže mój, Tý bo vsím jesí spaséňije: búrja mjá strastěj smuščájet, i brémja bezzakónij mojích pohružájet mjá. Dážď mi rúku pómošči, i k svítu vozvedí mjá umiléňija, jáko Jedín Milosérd i Čelovikoľúbec.

Razsijannyj mój úm soberí Hóspodi i oľadeňívšeje sérdce mojé očisti, jáko Petrú dajá mi pokajáňije, jáko mytarjú vzdycháňije, i jákože bludníci slézy, da véľijim hlásom zovú Ti: Bóže spasí mjá, jáko Jedín Blahotróben i Čelovikoľúbec.

Mnóžiceju piňije soveršája, obrítóchsja hrích skončavája, jazykom úbo píňije viščája, dušéju že bezmístnaja pomyšľája: no obojé isprávi Christé Bóže pokajáňijem, i spasí mjá.

HLÁS ČETVÉRTYJ

Choťich slezámi omýti mojích prehríšěňij rukopisáňije Hóspodi, i próčeje životá mojejho pokajáňijem blahouhodíti Tebí, no vráh ľstít mjá, i bóret dúšu mojú: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

Któ oburevájem, i pritekája ko pristánišču Tvojemú Hóspodi, ne spašétsja? Ilí któ nedúhaja, i pripádaja ko vračevstvú Tvojemú ne uvračújet-sja, Sodítelju vsjáčeskich, i Vračú nedúžnych? Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

Omýj mjá slezámi mojími Spáse, jáko oskverníchsja mnóhimi hrichí: tímže i pripádaju Tí, sohriších, Bóže pomíľuj mjá.

Ovčá jěsm slověsnaho Tvojeho stáda, i k Tebí pribiháju Pastýrju Dóbromu: vzyščí mené zablúždšaho, Bóže, i pomíľuj mjá.

HLÁS PJÁTYJ

Hóspodi, sohrišája ne prestajú, čelovikoľúbija spodoblájem ne razumíju: odolíj mojemú nedoumíňiju Jedíne Bláže, i pomíľuj mjá.

Hóspodi, i strácha Tvojeho bojúsja, i zlóje tvorjá ne prestajú: któ na sudíšči sudíj ne bojítsja? Ilí któ uvračevátisja choťá, vračá prohňívajet jákože áz? Dolhoterpilíve Hóspodi, na némošč mojú umilosérdisja, i pomíluj mjá.

Mnóžestva prehrišeňij mojích prézri, Hóspodi, íže ot Ďívy roždéjsja: i vsjá očísti hrichí mojá, mýsl' mňí podajá obraščéňija, jáko Jedín Čelovikolúbec, molúsja, i pomíluj mjá.

Úvy mňí, komú upodobichsja áz? Neplódňij smokóvnici, i bojúsja proklátíja s posičéňijem: no Nebésnyj Ďílateľu Christé Bóže, oladeňívšuju dúšu mojú plodonósnu pokaží, i jáko blúdnaho sýna priimí mjá, i pomíluj mjá.

HLÁS ŠESTÝJ

Vo strášnoje prišéstvije Tvoje Christé, da ne uslyším: Ne vím vás. Upováňije bo na Ťá Spáse, vozložíchom, ášče i Tvojá poveľfňija ne sochraníchom za nebrežéňije náše: no poščadí dúšy nášja, mólimsja.

Pokajáňija ne sťažách, níže páki sléz: sehó rádi molú Ťá Christé Bóže, přezde koncá obratíti i dáti umiléňije mňí, jáko da izbávlusja ot múki.

Náha mjá obrít ot dobrod'ítelej vráh, strílóju hrichóvnoju ujazví: no Tý jáko Vráč dúš že i t'ilés, jázvy duší mojejá izcilí Bóže, i pomíluj mjá.

Sérdca mojeho strúpy, ot mnóhich sohríšeňij vozástšyja m' iscillí Spáse, jáko dúš i t'ilés Vráč, podajá prosjáščym sohríšeňij proščéňije. Prísno podajá mi slézy pokajáňija: i dárui mi razrišeňije dolhóv Hóspodi, i pomíluj mjá.

HLÁS SEĎMÝJ

Jáko blúdnýj sýn priidóch áz Ščédre, priimí mjá pripádajuščaho, jáko jedínaho ot najémnik Tvojích Bóže, i pomíluj mjá Čelovikolúbče.

Jáko vpadýj v razbójniki i ujazvlen: táko i áz vpadóch ot mnóhich hrichóv, i ujazvlena mi jést' dušá. K komú pribíhnu povínnyj áz, tókmo k Tebí Blahoutróbnomu dušám Vračú? Izléj na mjá Bóže, velíkuju Tvojú mílost'.

Jáko neplódnuju smokóvnicu, ne posicý mené Spáse, hrišnahom, no na mnóhaja líta počdáňije mi dárui, napajája dúšu mojú slezámi pokajáňija, da plód prinesú Ti mílostyni.

Jáko Sólnce sýj právednoje, prosvití serdcá pojúščich Ťá: Hóspodi, sláva Tebí.

HLÁS OSMÝJ

Tebé Carjá i Vladýku, ánheli neprestánno vospivájut, áz že Tí pripádaju, jáko mytár zovýj: Bóže, očísti mjá i pomíluj mjá.

Bezsmértna súšči duše mojá, volnámi žitéjskimi ne pokryvájsja, no vozníkní vopijúščí k svojemú Blahodáteleu: Bóže, očísti mjá, i spasí mjá.

Jehdá priimú vo úmi mnóžestvo sod'ijannych mnóju zól, i v pomyšléňije priidú strášnaho ónaho ispytáňija, trépetom soderžím k Tebí pribiháju Čelovikoľúbcu Bóhu. Ťímže ne prézri mené, molú Ťá, Jedíne Bezhríšne: dáruj umilénňije smirénňij mojej duší préžde koncá, i spasí mjá.

Slézy mí dážd' Bóže, jákože inohdá žeňí hríšnici: i spodóbi mjá omočíti nózi Tvoji, jáže mjá ot putí prélesti svobodívšyja, i míro blahoucháňija Tebí prinosíti žit'ijé čísto, pokajáňijem mi sozdánnoje. Da uslyšu i áz želá-jemyj Tvój hlás: Víra tvojá spasé ťá, idí v míri.

ČÍN LITURHÍ PREŽDEOSVJAŠČÉNNYCH DARÓV

Soveršájetsja v srédy i pjatki Velíkaho postá, a tákže v poned'íl'nik, vtórník i srédu Strastnój sedmícy.

Jerěj: Blahoslovén Bóh náš vsehdá, nýni i prísno, i vo v'ki vikóv:

Lík: Amíň.

Priidíte, poklonímsja Carévi nášemu Bóhu.

Priidíte, poklonímsja i pripadém Christú, Carévi nášemu Bóhu.

Priidíte, poklonímsja i pripadém Samomú Christú, Carévi i Bóhu nášemu.

Táže psalóm 103: Blahosloví duše mojá: *(Zrí str. 13).*

Jekteñijá velíkaja: Mírom Hóspodu pomólimsja: *(Zrí str. 14).*

Po vozhlási čtém kafízmu 18 na trí slávy.

Psalóm 119

Ko Hóspodu, vnehdá skorbíti mí, vozzvách, i uslýša mjá.

Hóspodi, izbávi dúšu mojú ot ustén neprávednych, i ot jazýka l'stíva.

Čtó dástsja tebí, il' čtó priložítsja tebí k jazýku l'stívu?

Stríly sílnaho izoščrény, so úhlmi pustýnnymi.

Uv'y mñí, jáko prišél'stviye mojé prodolžítsja, vselíchjsja s seléniji kidárskimi.

Mnóho prišél'stvoja dušá mojá, s nenavídaščimi míra bích míren.

Jehdá hlahólach ím, borjáchu mjá túne.

Psalóm 120

Vozvedóch óči mojí v hóry, otñúduže priidet pómošč mojá. Pómošč mojá ot Hóspoda, sotvórsašo nébo i zémľu. Ne dážd' vo smjatéñije nohí tvojejá, níže vozdrémlet chraňáj'ťa: Sé ne vozdrémlet, níže úsnet chraňáj' Izráíľa. Hospód' sochranít'ťá, Hospód' pokrów tvój na rukú desnúju tvojú. Vo dní sólnce ne ožžét tebé, níže luná nóščiju. Hospód' sochranít'ťá ot

vsjákaho zlá, sochranit dúšu tvoju Hospód': Hospód' sochranit vchožděníje tvoje, i ischožděníje tvoje, ot nýňi i do víka.

Psalóm 121

Vozveselíchjsja o rékšich mňí, v dóm Hóspodeň pójdem: Stojášče bjáchu nóhi nášja vo dvórich Tvojích Ierusalíme. Ierusalím zízdemyj jáko hrád, jemúže pričástije jehó vkúpi. Támo bo vzydóša kolína, kolína Hospódňa, svidíňnije Izráilevo, ispovidatisja ímeni Hospódňu. Jáko támo sidóša prestóli na súd, prestóli v domú Dávidovi. Voprosíte že jáže o míri Ierusalíma: i obíľije ľubjáščym Ťá. Búdi že mír v síľi Tvojeť, i obíľije v stolpostínach Tvojích. Rádi brátij mojich i blížnich mojích hlahólach úbo mír o Tebí. Dómu rádi Hóspoda Bóha nášeho vzyskách blahája Tebí.

Psalóm 122

K Tebí vozvedóch oči mojí, živúščemu na nebesí. Sé jáko oči ráb v rukú hospód'ij svojích, jáko oči rabýni v rukú hospoží svojejá? táko oči naši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže uščédrit ný. Pomíľuj nás Hóspodi, pomíľuj nás, jáko po mnóhu ispólnichomsja uničizěňija: Naipáče napólnisja dušá nášja ponošěňija hobzújuščich, i uničizěňija hórdych.

Psalóm 123

Jáko ášče ne Hospód' by býľ v nás, da rečét úbo Izráil': Jáko ášče ne Hospód' by býľ v nás, vnehdá vostáti čelovíkom na ný, úbo živých požérli býša nás: Vnehdá prohňívatisja járosti ích na ný, úbo vodá potopíla by nás. Potók prějde dušá nášja: Úbo prějde dušá nášja vódu nepostojánnuju. Blahoslovén Hospód', íže ne dadé nás v lovítvu zubóm ích. Dušá nášja jáko ptíca izbávisja ot síťi lovjáščich: síť sokrušísja i mý izbávlени býchom. Pómošč nášja vo ímja Hóspoda, sotvóršaho nébo i zémľu.

Sláva, i nýňi: Allilúia, allilúia, allilúia, sláva Tebí Bóže **3x**.

Jekteňija máľaja i vozhlás: Jáko Tvoja deržáva:

Psalóm 124

Nad'ľjuščijisja na Hóspoda, jáko horá Sión:
ne podvížitsja v vík živýj vo Ierusalími.
Hóry ókrest jehó, i Hospód' ókrest ľuděj svojích, ot nýňi i do víka.
Jáko ne ostávit Hospód' žezlá hríšnych na žrěbij právednych, jáko da ne próstrut právedňiji v bezzakónija rúk svojích.
Ublaží, Hóspodi, blahíja i právyja sérdcem.
Ukloňajúščyjasja že v razvraščeňija otvedét Hospód'
s d'ľlajuščimi bezzakónije: mír na Izráil'a.

Psalóm 125

Vnehdá vozvratíti Hóspodu plín Sióň, býchom jáko utíšení. Tohdá is-pólnišasja rádosti ustá náša, i jazýk náš veselíja, tohdá rekút vo jazýcich: vozveličil jést' Hospód' sotvoríti s ními. Vozveličil jést' Hospód' sotvoríti s námi: býchom veseláščasja. Vozvratí Hóspodi plíněňije náše, jáko potóki júhom. Síjuščiji slezámi rádosťiju póžnut. Chodáščiji choždáchu i plákachusja, metájušče símena svojá: hrjadúšče že priíduť rádosťiju, vžém-ľušče rukojáti svojá.

Psalóm 126

Ášče ne Hospód' sozíždet dóm, vsúje trudišasja zízduščiji: ášče ne Hospód' sochranít hrád, vsúje bdí strehíj. Vsúje vám jést' útrenevati: vostatete po síd'íňii jadúščii chlíb boľízni, jehdá dást vozľúblennym svojim són. Sé dostojáňije Hospódne sýnove, mzdá plodá črévňaho. Jáko stríly v rucí síľnaho, táko sýnove ottrjaséných. Blažen, íže ispólnit želáňije svojé ot ních: ne postyďátsja, jehdá hlahóľut vrahóm svojim vo vratích.

Psalóm 127

Blaženi vsí bojáščiisja Hóspoda, chodáščiji v putéch jehó: Trudý plovódv tvojích sňisi: blažen jesí, i dobro tébí búdet. Žená tvojá jáko lozá plovovíta v stranách dómu tvojehó: Sýnove tvojí jáko novosažděňija másličnaja ókrest trapězy tvojejá. Sé táko blahoslovítsja čelovik bojásjsja Hóspoda. Blahoslovít' tá Hospód' ot Sióna, i úzriši blahája Jerusalíma vsjá dní životá tvojehó, i úzriši sýny synóv tvojích: mír na Izráiľa.

Psalóm 128

Mnóžiceju brášasja so mnóju ot júnosti mojejá, da rečét úbo Izráiľ: Mnóžiceju brášasja so mnóju ot júnosti mojejá, íbo ne premohóša mjá. Na chrebt'í mojém d'ílaša hríšnicy, prodolžíša bezzakóňije svojé. Hospód' práveden ssičé výja hríšnikov. Da postyďátsja i vozvratátsja vspját' vsí nenavíďaščii Sióna: Da búduť jáko travá na zdích, jáže préžde vosteržěňija ízsše: Jéjuže ne ispólni rukí svojejá žňáj, i nídra svojehó rukojáti sobirájaj: I ne ríša mimochodáščiji: blahoslověňije Hospódne na vý, blahoslovíchom vý vo ímja Hospódne.

Sláva, i nýňi: Allilúia, allilúia, allilúia, sláva Tebí Bóže 3x.

Jekteňija málaja i vozhlás: Jáko Bláh i Čelovikolúbec:

Psalóm 129

Íz hlubíný vozzvách k Tebí Hóspodi: Hóspodi usľýši hlás mój.

Da budúť úši Tvojí vnémľušči hlásu molénijja mojejó. Ášče bezzakónijja názriši, Hóspodi, Hóspodi, któ postojít? Jáko u Tebé očiččénijje jést'.

Ímene rádi Tvojejó poterpích. Tá Hóspodi, poterpí dušá mojá v slóvo Tvojé: upová dušá mojá na Hóspoda:

Ot stráži útrenňija do nóšči, ot stráži útrenňija da upovájet Izráil' na Hóspoda:

Jáko u Hóspoda mílost', i mnohoje u Nehó izbavlénijje: I Tój izbávit Izráil'a ot vsích bezzakónijj jehó.

Psalóm 130

Hóspodi, ne voznesésja sérdce mojé, nižé voznesósťisja óči mojí: nižé chodích v veľikich nižé v dívnych páče mené. Ášče ne smirenómúdrstvovach, no voznesóch dúšu mojú, jáko otdojénoje na máter svojú, táko vzdáci na dúšu mojú. Da upovájet Izráil' na Hóspoda, ot nyňi i do víka.

Psalóm 131

Pomjaní Hóspodi Davída, i vsjú krótost' jehó. Jáko klátsja Hóspodevi, obiščásja Bóhu lakovľu: Ášče vnídu v selénijje dómu mojejó, ilí vzýdu na ódr postelí mojejá: Ášče dám són očíma mojíma, i vízdoma mojíma dremáňije, i pokój skraňijáma mojíma: Dóndeže obrjášču místo Hóspodevi, selénijje Bóhu lakovľu. Sé slýšachom já vo Jevfrátí, obritóchom já v polách dubrávy: Vnídem v selénijja Jehó, poklonímsja na místo, idíže stojásti nózi Jehó. Voskresní Hóspodi v pokój Tvój, Tý, i Kivót svjatýni Tvojejá. Svjaščénnicy Tvojí oblekútsja právdou, i prepodobňiji Tvojí vozrádujutsja. Davída rádi rabá Tvojejó, ne otvratí licé pomázannaho Tvojejó. Klátsja Hospód' Davídu ístinnoju, i ne otvéržetsja jejá: Ot plodá čréva tvojejó posazdú na prestólí tvojem. Ášče sochraňát synove tvojí Zavít Mój, i svid'ňijja Mojá sijá, ímže naučú já: i synove ích do víka sjáduť na prestólí tvojem. Jáko izbrá Hospód' Sióna, izvóli í v žilíšče Sebí: Séj pokój Mój vo vík víka, zdí vselúsja, jáko izvólich í. Lovítvu Jehó blahoslovľájaj blahoslovľú, niščyjja Jehó nasyščú chľíby. Svjaščénniku Jehó oblekú vo spasénijje, i prepodobňiji Jehó rádosťiju vozrádujutsja. Támo vozraščú rók Davídovi, uhotóvach Svitíľnik pomázannomu Mojemu. Vrahí Jehó oblekú studóm, na némže procvitét Svjatýňa Mojá.

Psalóm 132

Sé čtó dobró, ilí čtó krasnó, no jéže žítí brátijji vkúpi? Jáko míro na hlaví, schoďáščeje na bradú, bradú Aaróňu, schoďáščeje na ométy odéždy jehó: Jáko rosá aermónskaja schoďáščaja na hóry Siónskija: jáko támo zapovída Hospód' blahoslovénijje i živót do víka.

Psalóm 133

Sé nýňi blahoslovíte Hóspoda vsí rabí Hospódni, stojáščiji v chrámi Hospódni, vo dvórich dómu Bóha nášeho. V nóščech vozdižíte rúki vášja vo svjatája, i blahoslovíte Hóspoda. Blahoslovít t'á Hospód' ot Sióna, so-tvorívý nébo i zémľu.

Sláva, i nýňi: Allilúia, allilúia, allilúia, sláva Tebí Bóže **3x**.

Jekteňjá málaža i vozhlás: Jáko Tý jesí Bóh náš, Bóh mílovati:

Posém: Hóspodi vozzvách: i stíchíry.

Táže vchód s kadílom i Svíte tíchij: (Zrí str. 18).

Prokímen i pérvoje čtěníje.

Ábije druhij prokímen. Táže vozhlasívšu diákonu: Povelíte!

Jerėj: Premúdrost', prósti, svít Christóv prosviščájet vsích!

Čtéc vtoroje čtěníje. (Ášče vo útrij déň ímať býti Vsenóščnoje bd'ňije ili polijelėj, čtútsja ješčé i paremijí prázdніка ili svjatáho.)

I pojét čtéc:

Da isprávitsja molítva mojá, jáko kadílo préd Tobóju, vozdižájňije rukú mojéju, žértva večérňaja.

Lík pojét tóže po kójemždo stíchú.

Stích: Hóspodi, vozzvách k Tebí, uslyší mjá: vonmí hlásu moléňija mojhó, vnehdá vozzváti mí k Tebí.

Stích: Položí Hóspodi, chranéňije ustóm mojím, i dvér ohraždéňija o ustnách mojích.

Stích: Ne ukloní sérdce mojé v slovesá lukávstvija, nepščeváti viný o hrisích.

I páki čtéc pojét: Da isprávitsja molítva mojá, jáko kadílo pred Tobóju.

Lík: Vozdižájňije rukú mojéju, žértva večérňaja.

Molítva prepodóbnaho Efréma Sirína s tróma velíkimi poklónami:

Hóspodi i Vladýko životá mojhó, dúch prázdnosti, unýňija, l'ubonačál'ija i prazdnoslóvija ne dážd' mí.

Dúch že cilomúdrija, smirenomúdrija, terpíňija i l'ubvé dárui mi, rabú Tvojemú.

Jěj Hóspodi Carjú, dárui mi zríti mojá prehrišeňija, i ne osuždáti bráta mojhó, jáko blahoslovén jesí vo víki vikóv, amíň.

(Ášče búdet prázdnik, zd'í prokímen, Apóstol i Jevánhel'ije. V Strastnúju že sedmícu čtét'sja tókmo Jevánhel'ije.

Táže jekteňjá: Rcém vsí ot vsejá duší: (*Zrí str. 70*).

Posém: Pomolítesja ohlašenňiji Hóspodevi: (*Zrí str. 71*).

Zrí: Ot sredý že sredopóstnyja po vozhlási: Da i t'iji s námi: *vmísto jekteňjij:* Jelícy ohlašenňiji izydíte: *hlahóletsja síce:*

Jelícy ohlašenňiji izydíte, ohlašenňiji izydíte. Jelícy k prosviščéniju izydíte. Pomolítesja íže k prosviščéniju.

Po kojemuždo prošéniju pojét lík: Hóspodi, pomíluj.

Vírňiji o íže ko svjatómu prosviščéniju hotóvjaščichsja brát'ijach, i spaséniji ích, Hóspodu pomólimsja.

Jáko da Hospód' Bóh náš utverdít ích i ukripít.

Prosvítít ích prosviščénijem rázuma i blahočést'ija.

Spodóbit ích vo vrémja blahopotrébno báni pakibyťijá, ostavlénija hrichóv, i odéždi netlíňija.

Porodít ích vodóju i dúchom.

Dárujet ím soveršénije víry.

Sopričtét ích svjatómu Svojemú i izbránnomu stádu.

Spasí, pomíluj, zastupí, i sochraní ích Bóže, Tvojéju blahodát'iju.

Íže ko prosviščéniju glavý vášja Hóspodevi prikloníte.

Lík: Tebí Hóspodi.

Vozhlás: Jáko Tý jesí Prosviščénije naše, i Tebí slávu vozsyílajem, Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lík: Amíň.

Jelícy ko prosviščéniju izydíte. Íže ko prosviščéniju izydíte. Jelícy ohlašenňiji izydíte. Da niktó ot ohlašených, jelícy vírňiji, páki i páki mírom Hóspodu pomólimsja.

Lík: Hóspodi, pomíluj.

(Dáže do zd'í jáže ot sredý sredopóstnyja.)

Zastupí, spasí:

Diákon: Premúdrosť.

Jeréj: Jáko podobájet Tebí vsjákaja sláva:

I jekteňjá:

Páki i páki mírom Hóspodu pomólimsja.

Zastupí, spasí:

Diákon: Premúdrosť.

Jerėj že vozhlašájet: Po dárú Christá Tvojeho, s Nímže Blahoslovén jesí, s Presvjatým:

Lík: Amíň.

I pojétsja: Nýňi síly nebésnyja s námi nevídimo slúžat: Sé bo vchódit Cár slávy. Sé Žértva tájnaja, soveršénna, dorinósitsja:

Táže byvájete Velíkij vchód s preždeosvjaščénnymi darámi.

Lík: Víroju i ľubóviju pristúpim, da pričástnicy žizni víčnyja búdem. Allilúia, *3x.*

Molítva prepodobnaho Efréma Sirína s tróma velíkimi poklónami:

Hóspodi i Vladýko životá mojego, dúch prázdnoti, unýňija, ľubonačál'ija i prazdnoslóvija ne dážd' mí.

Dúch že cilomúdrija, smirenomúdrija, terpíňija i ľubvé dárúj mi, rabú Tvojemú.

Jéj Hóspodi Carjú, dárúj mi zríti mojá prehríšéňija, i ne osuždáti bráta mojego, jáko blahoslovén jesí vo víki vikóv, amíň.

Jekteňijá: Ispólnim večérňuju molítvu nášu Hóspodevi.

Lík: Hóspodi, pomíľuj.

O predložénných i preždeosvjaščénných čestných darích Hóspodu pomólimsja.

Jáko da Čelovikol'úbec Bóh náš: *(Zrí str. 76).*

O izbávitisja nám:

Zastupí spasí:

Věčera vseho soveršénna: *(I próčaja Liturhiji, jákože ukazásja na str. 76).*

Diákon: Vónmem.

I vozhlašájet svjaščénnik: Preždeosvjaščénnaja Svjatája svjatým.

Lík: Jedín Svját: *(Zrí str. 77).*

Pričásten: Vkusíte i vídite, jáko Bláh Hospód'. Allilúia, *3x.*

Diákon že po pričáščéňiji vzém svjatýj potír, hlahólet: So stráchom Bóžijim i víroju pristupíte.

Lík pojét: Blahoslov'ú Hóspoda na vsjákoje vrémja, chvalá Jehó vo ust'ích mojích.

Svjaščénnik hlahólet: Spasí Bóže ľúdi Tvojá i blahosloví dostojáňije Tvojé.

Lík: Chl'íb nebésnyj, i Čášu žizni, vkusíte i vídite, jáko Bláh Hospód'. Allilúia, *3x.*

Jerėj: Vsehdá, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lík: Amíň.

Da ispólňatsja ustá náša: *(Zrí str. 78).*

Táže jekteňjá:

Prósti príímše Božéstvennych, Svjatých: *(Zrí str. 78).*

I vozhlás: Jáko Tý jesí Osvjaščéňije náše:

Jerėj: S mírom izýdem.

Lík: O ímeni Hospódni.

Jerėj: Hóspodu pomólimsja.

Lík: Hóspodi, pomíluj.

Molítva zaamvónnaja ot jeréja.

Lík: Amíň.

Búdi ímja Hospódne blahoslovénno: *(Tríždy).*

Sláva, i nýňi: psalóm 33: Blahoslovíú Hóspoda: *(Zrí str. 79).*

I posém jerėj tvorít otpúst.

V ponedílnik Pérvyja sedmícy svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 2:

Vsjákyj hrích soďíjach, vsích preidóch bludóm, ášče voschoščú pokájatisja, ne ímam sléz tóki! Ášče línostno i nýři poživú, múci povínen jésm. No dážd' mi ispravléňije, jedíne blahíj Bóže, i pomíluj mjá.

Túcy mi podážd' Christé sléz, v postá krásnyj déň, jáko da vospláču, i otmýju skvérmu jáže ot slastěj, i javl'úsja Tebí očiščén, jehdá Sud'íjé s nebesé ímaši priiti Hóspodi, sud'íti čelovíkom jáko Sud'íjá i právednyj Jedín.

Hlás 5: Priidíte usérдно, tvrdoje orúžije postá imúšče jáko ščit, vsjákuju kózň prélesti vrážija otvratím vírňiji. Ne opalímsja sladost'mí strastěj, ni ohná iskušěňij uboímsja, ímiže Christós Čelovikoľúbec, počest'mí terpíňija vinčájet nás. Tímže so derznověňijem mol'áščesja, pripádajem zovúšče, prosjášče míra, i dušám nášym vél'ija mílosti.

3 stíchíry svjatómu, Sláva, i nýři: iz minéi:

Prokímen, psalóm 3, hlás 6: Hospódne jést' spasěňije, i na l'údech Tvojích blahoslověňije Tvojé.

Stích: Hóspodi, čtó sja umnóžiša stužájuščiji mí?

Byt'íjá čtéňije. (Hlavá 1, 1-13).

Prokímen, psalóm 4, hlás 5: Hospód' uslyšit mjá, vnehdá vozzváti mí k Nemú.

Stích: Vnehdá prizváti mí, uslyša mjá Bóh právdny mojejá.

Prítčej čtéňije. (Hlavá 1, 1-20).

Spodóbi, Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na stíchóvnach stíchíry, hlás 3:

Postímsja postóm prijátnym, blahouhódnym Hóspodevi: ístinnyj póst jést', zlych otčužděňije, vozderžáňije jazýka, járosti otložěňije, pochotěj otlučěňije, ohlahólaňija, lži i kľatvoprestuplěňija, sích oskud'ňije, póst' ístinnyj jést', i blahoprijátnyj. **(Dváždy).**

Vél'ija múčenik Tvojích Christé síla, vo hrobích bo ležáť, i dúchi prohoňájut, i uprazdníša vrážiju vlást', víroju tríičeskoju podvíhšesja o blahočěst'iji.

Sláva: svjatáho, ášče jést': ášče že ní:

Sláva, i nýňi: Bohoródice, predstáateľstvo vsích moláščichsja, Tobóju derzájem, Tobóju chválimsja, v Tebí vse upováňije naše jést': molí ród-šahosja iz Tebé o nepotrěbných rabích Tvojích.

Nýňi otpuščáješi: *Trisvjatóje, i próčeje jáko v pósti.*

Vo vtórník Pérvyja sedmícy svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 2:

Sníďiju drévle hórkoju, izrínuvšesja iz Rajá, vozderžáňijem strastěj potščímsja vníti, vzyvájušče Bóhu nášemu na Krest'í prostrýj dláni Tvojá, ócet pívyj i želč vkusívyj, i bolízni preterpívyj ot hvozdej horčájšyja slásti vsjá ot dúš nášich izhvozdívyj, rádi blahoutróbija ščedrót, spasí rabý Tvojá.

Dréva sníďiju inohdá, izhnáni bývše iz Rajá, Krestóm Tvojím v óhň vselíchomsja, jehóže v molítku Tebí privodášče Mnohomílostive, i vírno Tí vsí mólímsja, istóčniki sléz nýňi nám nizposlí, vo vrémja vozderžáňija, skvérmu vsjú očiščájuščyja strastěj i prehrišěňij nášich, da vsí Tí vopijém prílížno, Hóspodi, sláva Tebí.

Hlás 4: Vozderžáňija naslažděňije i mňí Slóve dáruj, jákože Adámu Ráj inohdá, ot vsjákiya Tvojejá vkušáti zápovidí Bóže náš, i ošájatisja prísno plodá, jehóže otrékl jesí hrichá, da živonósnuju strást' Tvojú kréstnuju, v rádoti predvarjú.

3 stíchíry svjatómu, Sláva, i nýňi: z miněi:

Prokímen, psalóm 7, hlás 6: Hóspodi Bóže mój na Tjá upovách, spasí mjá.

Stích: Ot vsích hoňáščich mjá izbávi mjá.

Byt'ijá čtěňije. (Hlavá 1, 14-23)

Prokímen, psalóm 8, hlás 5: Hóspodi Hospód' náš, jáko čúdno ímja Tvojé po vsěj zemlí.

Stích: Jáko vzjátsja velikoľpíje Tvojé prevýše nebés.

Prítčej čtěňije. (Hlavá 1, 20-33).

Spodóbi, Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na stíchóvnach stíchíry, hlás 8:

Póst ne ošájaňije brášen tóčiju soverším, no vsjákiya veščéstvennyja strásti otčužděňije, da nás mučíteľstvujuščuju plót' porabótivše, dostójno

búdem pričástija, Áhnca za mír zaklánnaho vóleju Sýna Bóžija, i duchóvno prázdnujem iz mértvych Spásovo Voskresěňije: na vysotú vzémšesja dobrod'ítelej, vo svítlosti i naslažděňiji izrjádnych d'íl, vesel'ášče Čeloviko-l'ubca. *(Dváždy).*

Múčeničen: Múčenicy Tvojí Hóspodi, zabývše súščaja v žít'ijí, nera-dívše i o múkach, búduščija rádi žízni, sejá nasl'ídnicy javišasja. Tímže i so Ánhely rádujutsja. Tích molítvami dáruj l'údem Tvojím véliju mílost'.

Sláva: svjatáho, ášče jést': ášče že ní:

Sláva, i nýňi: Krestobohoródičen: hlás 8: (Podóben:)

Ó preslávnaho čudesé! Ó tájintsva nóvaho! Ó užásnaho načináňija! D'íva hlahólaše, na Krest'í T'á jáko víd'í, posred'í dvojú razbójniku obišen-na, jehóže neboľíznenno užásno porodí, plákaše hlahóľušči, uvý mňí čá-do ľubézňijšeje! Káko T'á ľútyj naród i neblahodárnyj, ko Krestú prihvoz-dí?

Nýňi otpuščáješi: Trisvjatóje, i próčeje jáko v pósti.

V srědu Pérvyja sedmícy svjatáho postá

Na liturhiji Preždeosvjaščěnných Daróv - na 10: (Zrí str. 707).

Na Hóspodi vozzvách: hlás 8:

Post'áščesja brát'ije t'ílěšni, postímsja i duchóvni, razriším vsjákiy so-júz neprávdy: rastórhnem stropótnaja núždnych izminěňij, vsjákoje spisá-ňije neprávednoje razderém: dadím álčuščym chl'íb, i níščyja bezkróvnaja vvedém v dómy, da priímem ot Christá Bóha véliju mílost'. *(Dváždy).*

Ášče kája dobrod'íteľ, i ášče kája pochvalá podobájet svjatým? Me-čem bo prekloníša výji, Tebé rádi preklónšaho nebesá i sošédšaho: izľi-jáša króvi svojá, Tebé rádi istoščívšaho sebe, i zrák rábij priímša: smirí-šasja dáže do smérti, niščetú Tvojú podražájušče. Íchže molítvami, po mnóžestvu ščedróť Tvojích, Bóže pomíľuj nás.

Hlás 2: Svitolúčnyja vás jáko mólňiji, v vés mír lisús, mýslennoje vo-ístinnu Sólnce posláv, othnál jést' svitlost'mí vášeja božěstvennyja própo-vidi, prélesti t'mú, bohovídcy Apóstoli, i prosvití vo mráci nevíd'ňija derží-myja ľút'i. Jehóže úbo molíte, nizposláti i nám prosviščěňije, i véliju mí-lost'.

Dobrod'íteľmi ľľijá vozšéd na kolesnícú Božěstvennuju, postóm pro-svitívšja, voznošášesja na vysotú nebésnuju: semú porevnúj smirěnnaja

dušé mojá, i postísja ot vsjákijsa zlóby i závisi, i svára, i sládosti tekúščija i slástnyja: jáko da bolízni l'útyja izbíhneši, víčnujuščija hejénny, vopijúščí Christú: Hóspodi, sláva Tebí!

Hlás 5: Apóstoli božéstvenňiji, míru teplíjšii molítvennicy, i pravoslávny m zaščítitel'ije, imúšče derznovéňija deržavu ko Christú Bóhu nášemu, o nás molítesja, mólim vý vsečestňiji, da postóv blahóje vrémja svítlo so-tvorím, i jedinosúščnyja Tróicy blahodát' priímem: Velikopropovídnicy slávňiji, molítesja o dušách nášich.

3 stíchíry svjatómu - na 4, Sláva, i nýňi: iz minéi:

Prokímen, psalóm 11, hlás 5: Tý Hospódi sochraníš ný, i sobl'udéši ný ot róda sehó i vo vík.

Stích: Spasí mjá Hóspodi, jáko oskudí právednyj.

Byt'ijá čtéňije. (Hlavá 1, 24-31; 2, 1-3).

Prokímen, psalóm 12, hlás 6: Prízri i uslyši mjá Hóspodi Bóže mój.

Stích: Dokóli Hóspodi zabúdeši mjá do konca? Dokóli otvraščaješ lícé Tvojé ot mené?

Đijákon: Povelíte!

Jeréj: Premúdrost' prósti! Svít Christóv prosviščačet vsích.

Pritčeť čtéňije. (Hlavá 2, 1-22).

I próčeje posl'ídovaňije Preždeosvjaščénnyh.

V četvertók Pérvyja sedmícy svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 2:

Omračénna mjá prélest'mi borcá, Christé mój prosvítí, omračívij na Krestí vísaj, Sólnce inohdá. I prosvítívij vírnym svít, ístinnyj ostavléňija, jávi: jáko da choďáj vo svítí Tvojích povel'íňij, dostíhnu čístí voskreséňija Tvojeho zarjú spasitel'nuju.

Jákože vinohrád na drévi Spáse vísja, vinóm napojíl jesí netl'íňija Christé koncý, t'ímže vopijú: pijánstvom mjá hrichóvnym l'úti umračájema prísno, sládost'iju umiléňija ístinnaho napoív, postítisja mjá nýňi ot slastěj ukripí, Spáse, jáko Bláh i Čelovikol'úbec.

Ó Krestá Tvojeho síly! Séj procvité Cérkvi vozderžáňije, vo Jedémi inohdá Adámovo nevozderžáňije iz kórene istórh: smért' úbo ónoje prine-sé čelovikom: no Séj netl'ínno istočájet bezsmért'ije míru, jákože iz istóč-

nika ináho rájskaho, izľíjáníjem Tvojejá životóčnyja króve, vkúpi že i vodý: otonúduže vsjá oživotvoríšasja. Ímže nám póstnuju píšču usladí Bóže Isráilev, imíjaj veľíju mílošť.

3 stíchíry svjatómu, Sláva, i nýňi: iz minéi.

Prokímen, psalóm 15, hlás 4: Blahoslavlú Hóspoda vrazumívšaho mjá. *Stích:* Sochraní mjá Hóspodi, jáko na Táh upovách

Byťijá čtéńije. (Hlavá 2, 4-19).

Prokímen, psalóm 16, hlás 4: Sochraní mjá Hóspodi, jáko zínicu óka.

Stích: Uslýši, Hóspodi, právdnu mojú.

Prítčej čtéńije. (Hlavá 3, 1-18).

Spodóbi, Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na stíchóvnach stíchíry, hlás 4:

Želájušče Božéstvennyja Páschi pričastítisja, ne ot Jehýpta, no iz Sióna hrjadúščija, hrichóvnyj kvás otímem pokajáníjem: prepojášim črés-la náša umerščvléńijem slastěj: ukasím nóhi sapohmí, vozbraníteľnymi ot vsjákaho d'íla lukávaho, i utverdímjsja páliceju víry: ne revnúim vrahóm Vladýčňaho Krestá, bohotvorjášče črévo, no posl'íduim postóm, na d'íavola pobídu nám pokazávšemu, Spásu dúš nášich. *(Dváždy).*

Proslavlájemyj v pámjatech svjatých Tvojích Christé Bóže, ot ních umolájem, nizposl'í nám veľíju mílošť.

Sláva, i nýňi: Krestobohoródičen: hlás 4:

Na Krest'í Táh jáko uzrí prihvoždéna Hóspodi, Áhnica i Máti Tvojá, div-ľášesja, i čtó vid'íńije, hlahólaše, Síne vozz'ľinne, sijá Tí nevírnyj sobór vzdajét bezzakónnyj, mnóhich Tvojích čudés nasladívysja? No sláva neizrečénnomu schoždéńiju Tvojemú Vladýko.

Nýňi otpuščáješi: Trisvjatóje, i próčaja jáko v pósti.

V pjatók Pérvyja sedmícy svjatáho postá

Na liturhíji Preždeosvjaščénnych Darón - na 10: (Zrí str. 707).

Na Hóspodi vozzvách: postavím stíchóv 10: i pojém stíchíru samohlásnu dné dváždy, hlás 5:

Priidíte vírníji, d'íľajim vo sv'íťi d'íľá Bóžija, jáko vo dní blahoobrázno chódim: vsjákoje neprávednoje spisáńije ot sebé blížňaho otímem, ne

polahájúšče pretykáňija semú v soblázn. Ostávím plóti sladostrástije, vozrastím duší darováňija, dadím trébujuščym chl'ib, i pristúpim Christú, v pokajáňiji vopijúšče: Bóže náš, pomíluj nás.

Posém četyre stichíry múčeničny, hlás 1: (Zrí str. 680).

Táže stichíry svjatého Theódora, hlás 2:

Priidíte mučenikoľúbci vsí, duchóvno vozveselímsja, i toržestvújim: dnés bo predlahájet trapézu tájnuju múčenik Theodór, vesel'áščuju prazdnoľúbcev nás, jéže vopíti k nemú: Rádujsja strastotérpče nepobídímj, preščéňija mučítelej na zemlí razorívyj, rádujsja, brénnoje tvoje t'ilo za Christá Bóha otdávj múkam, rádujsja, v razlíčnych bidách iskúsnj vóin javívyjsja nebésnaho vóinstva. Tímže mólim t'a, múčenikov ukrašéňije, molísja o dušách nášich.

Bohodárstvennuju blahodát' čudés tvojích, Múčeniče Theódore, vsím prostiráješi, víroju k tebí pritekájúščym, jejáže rádi chválím t'a, hlahóľušče: plínénnyja izbavľáješi, iscil'áješi boľáščyja, níščyja obohaščáješi, i spasáješi plávajuščyja, sújetnoje tečéňije uderžaváješi rabóv, i tščety javléňije tvoríši ukradájúščym stradálče, i vóiny nakazúješi voschiščéňija ohrebátisja, mladéncem dárueši mílostivno proščéňija, téplyj obrítáješja predstátel' tvorjáščym tvoju svjaščénnuju pámjat'. S nímiže i nám stradálče svjaščénňijšij, vospívájúščym tvoje mučéňije, prosí u Christá véľiju mílost'.

Dár Bóžij prevýššij pokazálsja jesí Múčeniče Theódore: zané i po končíňi jáko žív pritekájúščym dajéši prošeňija. Tímže synu voschiščénnu žený inohdá, plínénnu inovírnymi vóiny, predstávši vdovíca slezámi chrám tvój močáše: Tý že jáko mílostiv na koň bílom našéd, sejá ótroka predstávil jesí nevídimo: i posém i s sím d'íjstvujaj čudesý, ne prestál jesí. No molí Christá Bóha, spastísja dušám nášym.

Božéstvennych daróv tezoimeníta t'a čtú, treblažénne Theódore: svíta bo Božéstvennaho nezachodímoje svitílo javléšja, ujasníl jesí stradáňmi tvojími vsjú tvár: i ohňá sil'ňijšij javívsja, plámeň uhasíl jesí, i l'stívalo zmíja hlavú sokrušíl jesí: tímže vo stradáňjích tvojích Christós priklonívšja, vinčá Božéstvennuju hlavú tvoju. Velikomúčeniče stradálče, jáko imíjaj derznovéňije k Bóhu, príľižno molísja o dušách nášich.

Sláva: hlás 6: Sosúda upotrebív vráh sootstúpnika mučíteľa, umyšléňijem ľútym, postóm očiščájúščyjasja ľúdi blahočestívyja, ot skvérných žértv, oskvernénnyymi brášny okušášesja oskverníti: no tý ónaho uchiščréňije mudríjšim razrušíl jesí umyšléňijem, vo sní predstál jesí tohdášnemu archijeréju, i hlubókoje rázuma otkryvája, i bezmístnoje načináňije

javľája. I tebí úbo blahodárstvennaja prinosjášče, Spása napisújem, ľitno vospomináňije bývšaho čudesé tvorjášče: i próčeje moláščesja, ot umyšľeňij lukávaho nevredímym spastísja, k Bóhu tvojími molíťvami múčeniče Theódore.

I nýňi: Bohoródičen hlása.

Prokímen, psalóm 19, hlás 5: Uslýšit t'á Hospód' v deň pečáli.

St'ich: Zaščítit t'á ímja Bóha Jákovľa.

Byťijá čténije. (Hlavá 2, 20-25; 3, 1-20).

Narečé Adám imená vsím skotóm, i vsím ptícam nebésnym, i vsím zvírem zemným: Adámu že ne obrítešja pomóščnik podobný jemú. I naľoží Bóh izstupľeňije na Adáma, i úspe: I vzjá jedíno ot rébr jehó, i ispólni plóťiju vmísto jehó. I sozdá Hospód' Bóh rebró, jéže vzjá ot Adáma, v ženú, i privedé jú ko Adámu. I rečé Adám: Sé nýňi kóst' ot kostěj mojích, i plóť' ot plóti mojejá: sijá narečétsja žená, jáko ot múža svojehó vzjáta býst' sijá. Sehó rádi ostávit čelovík otcá svojehó i máter, i prilípítsja k žeňi svojéj: i búdeta dvá v plóť' jedínu. I bísta óba náha, Adám že i žená jehó, i ne styďástasja. Zmíj že bí mudrijšij vsích zvírej súščich na zemľi, íchže sotvorí Hospód' Bóh. I rečé zmíj žeňi: Čtó jáko rečé Bóh: Da ne jáste ot vsjákaho dréva rájskaho? I rečé žená zmíju: Ot vsjákaho dréva rájskaho jásti búdem: ot plodá že dréva, jéže jést' posredí rajá, rečé Bóh, da ne jáste ot nehó, nižé prikosnétesja jemú, da ne úmrete. I rečé zmíj žeňi: Ne smért'iju úmrete: vídaše bo Bóh, jáko v óňže ášče deň sňiste ot nehó, otvérzutsja óči váši, i búdete jáko bózi, vídašče dóbroje i lukávoje: I vídí žená, jáko dobró drévo v sňíď, i jáko uhódno očima víďiti, i krasnó jést', jéže razumíti: i vzémši ot plodá jehó, jadé: i dadé múžu svojemú s sobóju, i jadósta. I otverzóšasja óči obíma, i razumíša, jáko názi bíša: i sšista lístvjie smokóvnoje, i sotvorísta sebí prepojásaňija. I usľýšasta hlás Hóspoda Bóha, choďášča v rají po polúdni: i skrýstasja Adám i žená jehó ot licá Hóspoda Bóha posredí dréva rájskaho. I prizvá Hospód' Bóh Adáma, i rečé jemú: Adáme, hďí jesí? I rečé jemú: Hlás slýšach Tebé choďášča v rají, i ubojáchsja, jáko náh jěsm, i skrýchsja. I rečé jemú Bóh: Któ vozvistí tebí, jáko náh jesí, ášče ne bý ot drevá, jehóže zapovídash tebí sehó jedínaho ne jásti, ot nehó jál jesí? I rečé Adám: Žená, júže dál jesí so mnóju, tá mi dadé ot dréva, i jadóch. I rečé Hospód' Bóh žeňi: Čtó sijé sotvoríla jesí? I rečé žená: Zmíj prel'stí mjá, i jadóch. I rečé Hospód' Bóh zmíju: Jáko sotvoril jesí sijé, próklat tý ot vsích skotóv, i ot vsích zvírej zemných: na pérsech tvojích i črévi chodíti búdeši, i zémľu sňísi vsjá dní životá tvojehó. I vraždú položú meždú tobóju, i meždú ženóju, i meždú sí-

menem tvojím, i meždú símenem tojá: tój tvojú bľustí búdet hlavú, i tý bľustí búdeši jehó pjátu. I žeňí rečé: Umnožája umnožu pečáli tvojá, i vzdycháňija tvojá: v boľíznech rodíši čáda, i k múžu tvojemú obraščéňije tvojé, i tój tobóju obladáti búdet. I Adámu rečé: Jáko poslúšal jesí hlása žený tvojejá, i jál jesí ot dréva, jehóže zapovídash tebí sehó jedínaho ne jásti, ot nehó jál jesí: prokľatá zemľá v dľích tvojích, v pečálech snísi túju vsjá dní životá tvojehó: térnija i voľčý vozrastít tebý, i snýsi travú sěľnuju: v póťi licá tvojehó snísi chľíb tvój, dóndeže vozvratíšisja v zémľu, ot nejáže vzját jesí: jáko zemľá jesí, i v zémľu otídeši. I narečé Adám ímja žeňí svojěj žizň, jáko tá narečětsja máteriju vsích živúščich.

Prokímen, psalóm 20, hlás 6: Voznesíšja Hóspodi, síloju Tvojéju, vospojém i pojém síly Tvojá.

Stích: Hóspodi, síloju Tvojéju vozveselíšja cár.

Đjákon: Povelíte!

Jeréj: Premúdrost' prósti! Svít Christóv prosviščájet vsích.

Prítčež čtěňije. (Hlavá 3, 19-34).

Bóh premúdrost'iju osnová zémľu, uhotóva že nebesá rázumom: v čúvstvi jehó bézdny razverzósasja, óblacy že istočíša rósu. Sýne, da ne preminěši, sobľudí že mój sovít i mýsl': da živá búdet dušá tvojá, i blahodát' búdet na tvojej výji: (búdet že iscileňije plótem tvojím, i uvračeváňije kostém tvojím): da chódiši nadľjasja v míri vo vsích putěch tvojích. Nohá že tvojá ne pótknetsja. Ášče bo sjádeši, bezbojáznen búdeši, ášče že pospíší, sládostno pospíší: I ne ubojíšisja strácha našédšaho, níže ustremleňija nečestívych nachodáščaho. Hospód' bo búdet na vsích putěch tvojích, i utverdít nóhu tvojú, da ne popolzněšisja. Ne otrecýsja blahotvoríti trěbujuščemu, jehdá ímať ruká tvojá pomoháti. Ne rcý: Otšéd vozvratíšisja i zaútra dám, síľnu ti súšču blahotvoríti: ne vísi bo, čtó porodít nachodáščij děň. Ne sopletáj na drúha tvojehó zlá, prišěľca súšča i upovájušča na t'á. Ne vraždúj na čelovíka túne, da ne čtó na t'á sod'ijet zlóje. Ne sťaží zlých mužěj ponošěňija, ni vozrevnúj putěm ích. Nečíst bo pred Hóspodem vsják zakonoprestúpnik, i s právednymi ne sočetavájetsja. Klátva Hospódňa v domích nečestívych: dvorý že právednych blahoslovľájutsja. Hospód' hórdym protívitsja: smirěnnym že dajét blahodát'.

I próčeje posľídovaňije Preždeosvjaščěnných.

SUBBÓTA PÉRVAJA SVJATÁHO POSTÁ

Na útreni

Po šestopsálmiji na Bóh Hospód':

Pojém tropár svjatáho Theódora, hlás 2: Vél'iju víry ispravléňija! vo is-
tóčnici plámene, jáko na vod'f upokojéňija, svjatýj múčenič Theódor rádo-
vašesja: ohném bo vsesožžéhsja, jáko chl'fb sládkij Tróici prinesésja. To-
hó molítmami Christé Bože, spasí dúšy nášja. *(Dváždy).*

Sláva, i nýňi: Bohoródičen, hlás 2: Vsjá páče smýsla: *(Zrí str. 104).*

*Po 1. st'ichoslóviji pojém sidál'ny októicha, múčeničny,
řjadováho hlása s Bohoródičnym.*

Po 2. st'ichoslóviji pojém sidál'ny, svjatáho Theódora: hlás 3:
(Podóben: Bóžija víry):

Kipjá víry pravoslávijem, prélešť uhasíl jesí zloslávija, uprazdnív ídol'-
skoje bezbóžije: i vsesožžéňije Božéstvennoje býv, čudod'ľjstviji orošáješi
koncý, múčeniče preslávne, Christá Bóha molí darováti nám vél'iju mí-
lost'.

Druhij sidálen svjatáho: (Podóben:) Božéstvennyj dár t'á ko spaséňiju
vsěj dadé vselénňij, v stradál'čestvach ukripívij t'á Hospód', dušévnyja ná-
šja bol'ízni iscil'ája, i t'ílésnyja strásti pobiždája, múčeniče Theódore,
Christá Bóha molí, darováti nám vél'iju mílost'.

Sláva, i nýňi: Bohoródičen: (Podóben:) Nevmistímaho Bóha, vo utró-
bi Tvojej Dívo Prečístaja nosívšaja, préžde vík ot Otcá net'ľínno Vozsijáv-
šaho, Slóva Ipostásnaho, i Sýna Jedinosúščnaho: Sehó molí s proróki i
múčeniki, prepodobnymi, póstniki i právednymi, darováti nám razřišéňije
prehřišéňij.

*Po psalmí 50 kanón svjatáho chráma so irmosý na 6, i svjatáho
Theódora na 8.*

Katavásija: Otvérzu ustá mojá: (Zrí str. 351).

Po 3. písni sidálen, hlás 8: (Podóben: Premúdrosti slóva:)

Božestvennoje vseorúžije vosprijím, i ídolv lést' nizložív, ánhely vozdvíhl jesí voschvaláti pódvihi tvojá: Božestvennym bo želáňijem úm raspalív, smért' vo ohní dóblestvenno prezríl jesí. Tímže imenonósno prosjáščym tá dáruij Božestvennyja dary, isciléňij podajáňija strastotérpče Theódore: molísja Christú Bóhu, sohrišéňij ostavléňije darováti, prázdnujuščym l'ubóviju svjatúju pámjat' tvojú.

Sláva: (Podóben:) Maksimijánovymi laskáňmi ne uklonívsja, Christóvymi že slovesý múžestvovav, ídol'skoje kápišče vo ohní ispepelíl jesí, stradálčeski pobidív dóbri soprotívnika, proróčeski prešél jesí óhň, jákože v vodí. Tímže dostójno vzdajáňije pódvihóv, istočájesi isciléňija, strastotérpče Theódore: molísja Christú Bóhu, prehrišéňij ostavléňiju darováti sja, prázdnujuščym l'ubóviju svjatúju pámjat' tvojú.

I nýňi: Bohoródičen: (Podóben:) Jáko Vseneporócnaja Nevísta Tvorcá, jáko Neiskusomúžnaja Máti Izbávitel'a, jáko Prijátelišče súšči Výšňaho Vseptája, bezzakóňija mjá súšča skvérnoje žilíšče, i v rázumi bývša bisóv ihrálišče: potščísja i sích zlodíjstvija mjá izbáviti, svítloje Žilíšče dobrodíteliju s'tažávšaja, Svitoprijémnice netlínnaja: razžení óblak strastéj, i hórňija svítlosti spodóbi, i Svíta nevečérňaho molítvami Tvojími.

Po 6. písni, kondák, hlás 8: Víru Christóvu jáko ščit vnútr prijém v sérdci tvojém, protívnaja síly poprál jesí mnohostradálče, i vincém nebésnym vincálsja jesí víčno Theódore, jáko nepobidímj.

Íkos: Na prestóli Svíta nosímaho, blahodárstvenno víroju vospivájem tá, jáko darováňije Božestvennoje darováł jesí, dóbl'aho stradáňmi Theódora, v žit'íj treblažénnaho, jáko pobórnika súšča ístiny: íže blahočéstívy pomyšléňijem s'tažáv Christá, deržávnj byst' pobidíteł na léstnaho, jáko nepobidímj.

Po 9. písni svitílen: (Podóben: So učeníkí:)

Vincénosče svjáte, predstojáj so ánhely Christóvu nýňi prestólu, i svíta ottúdu ispolňájasja strastonósče, mír mírovi neprestánno ichodátajstvuj, i nám spaséňije, blahočéstno svitonósnuju pámjat' tvojú soveršájuščym, Theódore vseboháte, múčeniče preukrašénne.

Sláva, i nýňi: Bohoródičen: Vo črévi Tvojém Hospóđ, pohibájuščij mír ot tlíňija prizváti voschoťív, jákože víďaše, vselísja Bohoródice. Spaséňije úbo vsí obrítše, vozopijím Tebí ánhelovo, jéže rádujsja Vseptája, vo vsích ženách Blahoslovénnaja: íbo Rádost' porodilá jesí vsěj vselénňij.

Na chvalítech stíchíry na 4, hlás 1: (Podóben: Nebésnych činov:)

Múža izrjádna výšňaho vojinstvoslónvija vírňiji, jáko terpilívaho orúžnika nášeho blahočest'ija, sohlásno sošédšesja, písňmi tájinstvennymi voschválím, hlahóľušče: Dostočúdne múčeniče lisúsov, molísja o čtúščich t'á.

Tezoimenítym tvojim zvaňijem, dáre Bóžij voístinnu, skorbjáščym vsím utíšéňije podálsja jesí Theódore treblaženne: vsjákiť bo k tvojemú približásja chrámu voístinnu, s veselíjem prijemľa vzdajáňija čudés tvojích, počítájet Christá.

Blahočest'ija bohátstvo, i svítlost', stradálčeskimi pódvihi, sebí sokró-viščestvovav, vsjú krípost' tvojú dár prijátny Bóhu prinésl jesí, ispolňája v pódvizich so tščáňijem Bohodarovánnoje tvoje prizyváňije.

Vsesvítlym toržestvóm Božéstvennaho múčenika, napitájimsja vsí, i vírno vozveselímsja prazdnolúbcy, počítájušče svítloje prázdnestvo jehó skončáňija, písnenno vospivájušče lisúsa, Proslávívšaho pámjat' jehó.

Sláva: hlás 6: Svjaščéňija dár, i bohátstvo Božéstvennyja žizni, poka-zálsja jesí míru Theódore: Christós bo múdre, tvojú pámjat' proslávi, v ňúže sohlásno vírňiji rádujuščesja, pojém pódvihi bol'íznej tvojích.

I nýňi: Bohoródičen, hlás tóžje: Bohoródice, Tý jesí Lozá: (*Zrí str. 58*).

Na stíchóvnach stíchíry svjatáho, hlás 4: Samohlásny:

Likújut sobóry múčenikov rádostno, nýňi v chrámi tvojem strastotérp-če Theódore, i ánhel'stiji činove, stradálčestva plěščut terpíňija tvojeho: i sám Víncedávec Christós predstojít, bohatotvórnaja darováňija tvojim pivcém desnícejú podajá, Jehóže vozžel'ív vzyskál jesí, i obrít besídoval jesí, Jehóže želál jesí: Jehóže molí, spastí i prosvítíťi dušy náša.

Stích: *Právednik jáko fiňiks procvitět, i jáko kédř iže v L'iváňi umnó-žitsja.*

Čístyť i neporóčnyť póst prišédyť nýňi k nám, múčeničeskich čudés soveršénstvo sovvedé: postóm bo dušévnyja skvérny očístim, i múčeničeskimi známeňmi, i stradálčestvy, dóblestvenno na strásti vmužímsja, otonúduže i svjaščénnaho vozderžáňija blahodát'iju prosviščájuščesja, i čudod'íjstvy Theódora Múčenika, ko Christú utverždájemsja víroju, prosjášče Jehó spaséňije podátí dušám nášym.

Stích: *Nasažděni v domú Hospódni, vo dvóřich Bóha nášeho procvitút.*

Múčeničeskim tvojim derznovéňijem k Bóhu Theódore, otstúpníčeskuju na víru Christóvu kózň sújetnu sotvoríl jesí, pobórník blahočestvu-

juščym býl jesí l'údem, predstáňijem užásnym, skvérných brášen žértvy ídol'skimi ích izbávl'. Tímže t'á jáko ídolov potrebitel'a, i jáko stáda Chris-tóva spasítel'a i chranítel'a, i predstátel'a nášeho blahoposlušlívaho čtúšče, v písnech mólim, očíščěníju i prosvíščěníju tobóju darovátisja dušám nášym.

Sláva: hlás 8: Stradálčeskim múžestvom, blahočéstno vooružívjsja stratotérpče Christóv, i slovésnoje služěňije tájno poborája síloju jehó, ídolov nečést'ije i mučítelej preščěňije némoščno pokazál jesí, prezirája mučěňija i vrémennyj óhň. No, ó Božéstvennych darón, i véšč, i ímja! Ot vsjákaho obstojáňija molítvoju tvojęju spasáj soveršájuščyja pámjat' tvo-jú.

I nýňi: Bohoródičen, hlás tóžje: Vladýčice, priimí molítvy: (*Zrí str. 203*).

I próčeje posl'ídovaňije útreni, jáko obýčno.

Na liturhíji

Izobrazítel'naja.

Prokímen, hlás 7: Vozveselítsja právednik o Hóspodi, i upovájet na Nehó.

St'ich: *Uslýši Bóže hlás mój, vnehdá molíti mi sjá k Tebí.*

Apóstol: K Jevréjem posláňija svjatáho apóstola Pávla čtěňije.

(Záč. 303).

Mnohočástňi, i mnohoobrázňi: (*Zrí str. 427*).

I drúhij: K Timotěju posláňija svjatáho apóstola Pávla čtěňije.

(Záč. 292).

Čádo Timotěje, vozmoháj o blahodáti: (*Zrí str. 376*).

Jevánheli'je ot Márka, záč. 10, i svjatómu ot Ioánna, záč. 52.

Pričásten: V pámjat' víčnuju búdet právednik, ot slúcha zlá ne ubo-ítsja.

NEĎÍĽA PÉRVAJA SVJATÁHO POSTÁ,

v ňúže PRAVOSLÁVIJE vospominájetsja.

Bd'ňije obyčnoje.

Na velícij večérni

Na Hóspodi vozzvách: postavim stíchov 10 i pojém stíchíry voskrésny 3, i vostóčny 3, i triódi podobny 4. Hlás 6: (Podóben: Vsju otloživše:)

Ťá Nepostižímaho, préžde dennícy beznačálno iz Neveščéstvenaho Vozsijávšaho, Bezplótnaho že čréva Rodíteleva, prorócy Hóspodi, Tvojím Dúchom vdochnovení, prorekóša Otročá býti, iz Neiskusobráčnyja voploščájema, čelovíkom sovokuplájema, i súščymi na zemlí zríma: ímiže jáže Ščédryj prosviščéňija spodóbi Tvojeho, vospivájuščich neizrečénnoje i čestnóje Tvojé Voskreséňije.

(Podóben:) Slóvom Ťá propovídavšiji bohohlahóliviji prorócy, i d'ily počétšiji bezkonéčnuju žízň priplodíša: tvári bo Vladýko, páče Tebé Sodíteľa, služíti ne preterpívše, míra vseho Jevánhel'ski otvratíšasja, i soobrázni býša strásti Tvojéj, júže provozvistíša: íchže molítvami spodóbi neporóčno prejtí vozderžáňija póprišče, Jedíne Mnohomílostive.

Jestestvóm neopísannyj Božéstvennym Tvojím sýj, na posl'ídňaja Vladýko voplóščsja, izvóil jesí opisovátisja, plóti bo prijátijem, i svójstva vsjá sejá vzjal jesí. Ťímže víd Tvój obrazováňija opisújuščiji, íubézno cilújem k Tvojéj íubví vozvyšájemi, i isciléňij blahodát' počerpájem iz nehó, apóstol'skim posl'ídujušče Božéstvennym Predáňijem.

Prečestnóje ukrašéňije Christóva Cérkov, čestných priját i svjatých ikón, Spása Christá i Bohomátere, i vsích svjatých svitl'íjšeje vozstavléňije, ímže prosviščájetsja, i krasújetsja blahodát'iju, i sónmišče otlahájet jeretíčeskoje izhoňášči: i rádujuščisja slávit Čelovíkolúbca Bóha, Jejá rádi preterpívša strásti vólňuja.

Sláva: hlás 2: Blahodát' vozsjá ístiny, proobrazújemaja drévlje sínóvno, nýňi javlénno skončásja: sé bo Cérkov voploščénnyj óbrazom Christóvym, jáko prekrásnoju útvariju oblačítsja, skíňiji svíd'íňija óbraz pronapisújušči, i pravoslávnuju víru soderžášči: da Jehóže počítajem, Sehó i Óbraz deržášče, ne preľščájemsja. Da oblekútsja v stúd síce nevírujuščiji: nám bo sláva Zrák Voplotívšahosja blačéstno poklaňájemyj, ne Bohotvorímjy. Tój oblobyzájušče vírňiji vozopijim: Bóže, spasí ľudi Tvojá, i blahosloví dostojáňije Tvoje.

I nýňi: Bohoródičen pėrvyj hlása.

Na stíchóvňi stíchíry októicha.

Sláva: hlás 2: Iz nečést'ija vo blahočést'ije prešédše, i svítom rázuma prosvitívšesja, psalómski rukámi voplěščim, blahodárstvenno chvalú Bóhu prinosjášče: i na st'ínách, i doskách, i na svjaščénnyh sosúďich, načertánnym svjaščénnyj Obrazóm Christóvym, i Prečístyja, i vsích svjatých, čéstno poklonímsja, otlahájušče zločéstnuju zloslávnyh víru: (čest' bo Óbraza, jákože hlahólet Vasíľij, na Pervoobráznoje prechódit,) prosjášče molítvami Prečístyja Tvojeja Mátere, Christé Bóže náš, i vsích svjatých, darováti nám véľiju mílost'.

I nýňi: Bohoródičen: O čudesé nóvaho: (*Zrí str. 103*).

Tropár: Bohoródice Dívó rádujsja: (*Zrí str. 23*).

I prázdnika, hlás 2: Prečístomu Óbrazu Tvojemú poklaňájemsja Blahíj, prosjášče proščéňija prehrišéňij nášich Christé Bóže: vóleju bo blahovolil jesí Plót'iju vzytí na Krést, da izbáviši, jáže sozdál jesí, ot rabóty vrážija. Tím blahodárstvenno vopijém Tí: Rádosti ispólnil jesí vsjá Spásé náš, prišédyj spastí mír.

Na útreni

Na Bóh Hospód': tropár voskrésen, 2x.

Sláva: hlás 2: Prečístomu Óbrazu Tvojemú.

I nýňi: Bohoródičen: Vsjá páče smýsla: (*Zrí str. 104*).

Sidál'ny voskrésny, rjadováho hlása. Kanóny: Voskrésnyj, i Bohoródicy, i triódi na 6: Katavásija: Mórja čermnúju pučínu: (Zrí str. 131).

Po 3. písňi sidálen, hlás 1: (Podóben: Lík ánhel'skij:)

Božéstvennyj Tvój zrák, vo Óbrazí obrazújušče Christé, jáсно vopijém, roždestvó, čudesá neizhlahólannaja, vól'noje raspját'ije. Otoňúduže

bísove othóňatsja stráchom, i zloslávňiji v posuplěňiji rydájut, jáko sích sopričástnicy.

Sláva: Zrákami prorókov, apóstolov vídami, múčenikov svjaščénnych, i svjatých vsích ikónami, i izobražěňmi svjaščénno krasújetsja: Ženichá že mýslennaho i Nevísty ukrašájetsja úmnymi krasováňmi, Máti výšňij Sión.

I nýňi: Bohoródičen: Lubóviju Čístaja, Tvojú svjatúju ikónu počítajuščym, i Bóžiju Tá istinnuju Máter sohlásno vozviščājuščym, i vírno poklaňājuščymsja Tí, Chraníteľnica javilasja jesí, i deržávnoje Predstátel'stvo, otvraščajušči vsjákoje lútoje dalěce sích, jáko vsjá Mohúščaja.

Po 6. písňi kondák, hlás 2, samohlásen: Neopísannoje Slóvo Ótčeje, iz Tebé Bohoródice opisásja voploščajem: i oskvěrnšijsja óbraz v drěvneje voobrazív, Božěstvennoju dobrotoju smisí. No ispovídajušče spasěňije, d'ílom i slóvom, sijé voobražajem.

Íkos: Sijé smotrěňija tájinstvo, drěvle prorócy Bohovídno vdochnověni bývše, nás rádi v koncý vikóv dostíhšich predvozvistíša, polučívše sehó sijáňija. Rázum úbo Božěstvennyj ot nehó vzémše, Jedínaho Hóspoda Bóha znájem, v trijěch l'póstásich poklaňájemaho: i Tomú Jedínomu služášče, jedínu víru, i jedínu kreščěňije imúšče, vo Christá oblekóchomsja: no ispovídajušče spasěňije, d'ílom i slóvom, sijé voobražajem.

Po 9. písňi svitílen voskrěsen i nastojáščij. (Podóben: So učeníki vzyđem:) Vzyhrájte, vospleščíte, s veselíjem vospójte: Kól' čúdnaja, i stránnaja Tvojá Christé, vopijúšče, d'ílá! I któ vozmóžet izreščí Spáse mohútstva, Tebé, náše jedinomýslíje i sohlásije vo jedínu Sojedinívšaho Cérkov?

Bohoródičen: Orúzija nýňi oskudíša vražděbnyja jéresi, i pámjat' jejá isčeze s šúmom: Chrám bo Tvój Vsečístaja vseblahoľipno zrjášče, ukrášennyj blahodátmi čestných ikón, rádsti ispolňájemsa vsí.

Na chvalítech stíchíry voskrěsny 4, vostóčen 1 i siji 3 iz triódi:

Hlás 4: (Podóben: Dál jesí známeňije:) V Tebí nýňi rádujetsja Cérkov Čelovikolúbče, Ženisí i Sozdáteli Svojém, sijú vóleju bohool'ipnoju ot ídolskija lésti izbávľšem, i Sebí obručívšem Čestnúju Króviju, svítlo pri-jémľušči svjaščénnoje vozstavlěňije ikón, i rádujuščisja Tá pojět, i slávit vírno.

Stích: Ispovím'sja Tebí Hóspodi Bóže mój, vsím sérdcem mojím, povím vsjá čudesá Tvojá.

Plóti izobražéňije Tvoje vozstavľájušče, Hóspodi, ľubézno lobyzám, veľikoje tájinstvo smotrěňija Tvojeho izjasňájušče: ne mňíňijem bo, jákože hlahóľut bohobórňiji d'íti Mánentovy, nám javílsja jesí Čelovikol'úbče, no ístinoju i jestestvóm plóti, Tobóju vozvodími k Tvojeľ ľubvi, i želáňiju.

***Stích:** Vozvesel'úsja i vozrádujusja o Tebí, pojú ímeni Tvojemú Výšňij.*

Děň rádostnyj, i vesel'ija ispólnennyj javísja dnés, svítlost' bo dohmát ístinňijšich blistájet, i sijájet Cěrkov Christóva, ukrášena vozstavľěňmi ikón svjatých nýňi, i izobražěňij sijáňmi, i jedinomýsl'ije byvájet vírnych bohopočětnoje.

***Táže hlahólem stích, hlás 6:** Voskresní Hóspodi Bóže mój, da vozne-sětsja ruká Tvojá, ne zabúdi ubóhich Tvojích do koncá.*

I pojěm samohlásen dně, hlás 6:

Mojsěj vo vrěmja vozderžáňija Zakón priját, i ľúdi privilečě: ľl'ijá pos-tívsja, nebesá zak'lučí: trijě že ótrocy Avraámst'iji, mučíteľa bezzakónnu-jušča poščěňijem pobidíša. Ímže i nás Spáse spodóbi voskresěňije ulu-číti, síce vopijúščich: Svjatýj Bóže, Svjatýj Krípkij, Svjatýj Bezsměrtnyj, pomíluj nás.

Sláva: Tójže.

***I nýňi:** Preblahoslověnná jesí Bohoródice Ďívo: *(Zrí str. 50).**

Slavoslóvije veľikoje. I otpúst.

Sláva, i nýňi: stíchíra Jevánhel'skaja.

Na liturhíji

***Prokímen, hlás 4: Písň otcév:** Blahoslověn jesí Hóspodi Bóže otéc nášich, i chváľno i proslávlěno ímja Tvoje vo víki.*

***Stích:** Jáko Práveden jesí o vsích, jáže sotvoríl jesí nám.*

***Apóstol:** Ko Jevrějem posláňija svjatáho apóstola Pávla čtěňije.*

(Záč. 329 ot polú).

Brát'ije, víroju Mojsěj velik býv, otvéržesja naricátisja sýn dščěre fa-raónovy: Páče že izvóli stradáti s ľud'mí Bóžijimi, néželi imíti vrěmennuju hrichá sládosť: Bólšeje bohátstvo vminív jehípetskich sokróvišč, ponošě-ňije Christóvo: vziráše bo na mzdovozdajáňije. I čtó ješčě hlahóľu? Ne dostánet bo mi povistvújušču ľíta, o Hedeóni, Varáci že i Sampsóňi, i Jef-táji: o Davidi že, i Samuľi, i o (druhích) prorócich, íže víroju pobidíša cárstvija, soďíjaša právdu, polučíša obitováňija, zahradíša ustá ľvón: Uhasíša sílu óhnennuju, izbihóša óstreja mečá, vozmohóša ot němošči,

býša krípcy vo braňích, obratiša v bŕhstvo polkí čužích. Prijáša žený ot voskreséňija mértvyja svojá: iníji že izbijení býša, ne prijémše izbavléňija, da lúčšeje voskreséňije ulučát: Druzíji že ruháňijem i ránami iskušéňije prijáša, ješčé že i úz i temnýc. Kámeňijem pobijení býša, pretréni býša, iskušéni býša, ubíjstvom mečá umróša: proidóša v mílotech, i v kózijich kóžach, lišení, skorbjášče, ozlóbleni: Íchže ne bí dostójin (vés) mír, v pustýňich skitájuščesja, i v horách, i v vertépach, i v própastech zemných. I síji vsí poslúšestvovani bývše víroju, ne prijáša obitováňija: Bóhu lúčšeje čtó o nás predzrívšu, da ne bez nás soveršénstvo prímut. Tímže úbo i mý, tolík imúšče obležášč nás óblak svídítelej, hórdost' vsjáku otlóžše, i udób obstojátel'nyj hrích, terpíňijem da tečém na predležáščij nám pódvih: Vzyrájušče na Načál'nika víry, i Soveršíteľa lisúsa.

Jevánheli'je ot Ioánna, záč. 5.

Pričásten: Chvalíte Hóspoda s nebés:

I drúhij: Rádujteja právedňiji o Hóspodi, právym podobájet pochvalá.

V neďíľu večera

Na Hóspodi vozzvách: stíchíry umilítel'nyja októicha, pokajánnj 4. (Zrí str. 703), i triódi, hlás 4: (Podóben: Dál jesí známeňije:)

Dážď mi umiléňije, i zlých otčuždéňije, i soveršénnoje ispravléňije, v strásti tŕlészij nýňi pohruženomu, i otdalénomu ot Tebé Bóže Vsecarjú, i niotkúduže upováňija imúšču: i spasí mjá blúdnaho za mnóhuju bláhost', lisúse Vsesíľne, Spáse dúš nášich.

Mojsěj Dívnyj, postóm očíščsja, víďi Želájemaho, Semú úbo porevnávši smirénnaja duše mojá, potščísja v déň vozderžáňija, ot zlých očistitisja, jáko da Hóspoda Dajúščaho tebí ostavléňije, i očíščéňije, i izbavléňije, úzriši Súščaho Blaháho i Čelovikoľubívaho.

Drúhij, kyr Theódora, hlás 6: (Podóben: Archánhel'ski:)

Postóv nýňi dvojesedmičije svítlo načném, soveršájušče déň ot dné brátíje, kolesnúcu óhnennu sodíľavše nám, jákože Ilíja Tesvítanin, četýre velíkija dobrodíteli, úm vozvýsim bezstrást'ijem, plót' vooružím čistotóju, tekúšče i pobiždájušče vrahá.

I minéi 3. Sláva, i nýňi: Bohoródičen. Vchód. Svíte tíchij.

Prokímen, hlás 8: Dál jesí dostojáňije bojáščymsja Tebé Hóspodi.

Stích 1: Ot konéc zemlí k Tebí vozzvách.

***Stích 2:** Pokrýjusja v króvi kryl Tvojích.*

***Stích 3:** Táko vospojú ímeni Tvojemú vo víki.*

***I páki:** Dál jesí dostojáňije bojáščymsja Tebé Hóspodi.*

Na stíchóvnach samohlásen dné dváždy, hlás 8:

Priidíte, očistim sebe mílostyňami i ščedrótami ubóhich, ne trubjášče, ni javl'ájušče naše blahotvoréňije, da ne uvíst' šúica desnýcy d'ílo, da ne rastočít tščeslávije plód mílostyni, no v tájňi tájnaja Víduščemu vozzovém: Ótče, ostávi prehrišéňija náša, jáko Čelovikoľúbec. ***(Dváždy).***

***Stích:** K Tebí vozvedóch oči mojí, Živúščemu na nebesí. Sé jáko oči ráb v rukú hospód'ij svojích, jáko oči rabýni v rukú hospoží svojejá: táko oči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže uščédrit ný.*

***Stích:** Pomíluj nás Hóspodi, pomíluj nás, jáko po mnóhu ispólnichom-sja uničizéňija: naipáče napólnisja dušá náša ponošéňija hobzújuščich, i uničizéňija hórdych.*

***Múčeničen:** Múčenicy Hospódni, vsjáko místo osvjaščájete i vsják nedúh vračújete: i nýňi molíte, izbávitisja sítej vrážijich dušám nášym, mólimsja.*

***Sláva, i nýňi: Bohoródičen:** Nebésnaja pojút Ťá, Obrádovannaja Máti Beznevístnaja, i mý slavoslóvim neizslídovannoje Tvojé roždestvó, Bohoródice, molí spastísja dušám nášym.*

I próčeje poslídovaňije jáko obýčno.

V pondělí Vtorýja sedmícy svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 8: (Podóben: Čtó vás narečém:)

Komú upodobilasja jesí okajánnaja, liňáščisja, o dúše! I ne tvorjáščí dóbraja, no lúbjašči prísno v zlých prebyváňije? Súd pri dvérech, pokáj-sja, postóm i molítvoju očístisja, i Vladýci tvojemú vozopíj, sohríšich tí, prostí, jáko Blahoutróben, i ispravléňije mñi dárui.

Imíjaj bláhosti pučínu, pučíny mojích hrichóv lukávyja izsuší Christé, jáko bezhríšnyj Bóh, i dážd' sérdcu mojemú umilénije, potóki bezzakóňija otémluščeje: da pojú i slávlu Tvoje blahoutróbije neizrečénnoje, Dolhoterpilíve Blahodíteľu dúš nášich.

Ína stíchíra, hlás tójže: (Podóben: Vo Jedémi ráj:)

Privedýj i nýři nás Bóže, vrémene obšéstviye vsečestnáho postá so-veršiti, i darovávyj nám vo svjatóje póprišče vtorýja sedmícy vníti: sám spodóbi Hóspodi, i k búduščemu blahoteščí, t'ílo i dúšu nášu i blahodíteľ-stvuja i ukriplája: jáko da dostíhnem soveršívše tečeňije múžeski, v Hos-pódskij déň voskreséňija Tvojeho, vsí v rádosti: i da vincyj nosjášče, ne-prestánno T'á pochválím.

3 stíchíry svjatómu, Sláva, i nýři: iz minéi:

Prokímen, psalóm 23, hlás 1: Hospód' krípok i sílen, Hospód' sílen v bráni.

Stích: Hospódňa zemľá, i ispolnéňije jejá.

Byt'ijá čtéňije. (Hlavá 3, 21-24; 4, 1-7).

Prokímen, psalóm 24, hlás 6: Prízri na mjá i pomíľuj mjá.

Stích: K Tebí Hóspodi, vozdvihóh dúšu mojú.

Prítčej čtéňije. (Hlavá 3, 34-35; 4, 1-22).

Spodóbi, Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na stíchóvnach stíchíry, samohlásen dné, hlás 3:

Duchóvnym postóm postímsja, rastórhnem vsjákoje razvraščeňije, ostánemsja že i sobláznom hrichá, otpústim i brát'iji dólhi, da i nám ostáv-jatsja prehrišéňija náša. Táko bo vozopíti vozmóžem: da ispráviťsja mo-lítva náša, jáko kadílo pred Tobóju Hóspodi. **(Dváždy).**

Múčeničen: Prorócy i Apóstoli Christóvy i múčenicy, naučíša píti Tróicu jedínosúščnuju, i prosvitíša jazýki zablúždšyja, i óbščniki ánhelov so-tvoríša sýny čelovíčeskija.

Sláva, i nýňi: *Bohoródičen, hlás tójže:* Do koncá ubóhich Tvojích ne zabúdi Bohoródice: no Tvojími molítvami búduščaho nás svobodí preščeňija, i nastojáščaho vréda, i hňíva Hospódňa ischití Bohoródice, Tvojá rabý.

Nýňi otpuščaješ: *Trisvjatóje, i próčaja jáko v pósti.*

Vo vtórnik Vtorýja sedmícy svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: *hlás 1: (Podoben: Prechvál'niiji múčenicy:)*

Na Krest'í raspostíl jesí Christé, prečíst'ii rúci Tvojí, sobirája koncý. Tímže zovú Ti: rastočénnyj úm mój soberí, plínénnyj vlekómyj strast'mí, i stradáňij Tvojích óbščnika mjá pokaží, vozderžáňijem vseho očíščéna.

Điti obostrív inohdá póst, pokazá sil'ňíjšyja, jákože píšetsja, ohňá paláščaho. Smirénna ja duše mojá postísja, vžihájušči v sebí, Vladýčnej vložubléňije, ímže búduščija vozmóžeši izbížati hejénny, i strásti popalíti vsepahubnyja.

Ína stíchíra, hlás 3: (Podoben: Dóbl'ii múčenicy:)

Vrémja veséloje postá, t'ímže čistotý svitovídnyja, i l'ubvé čistyja, molítvý svitozárnja, i vsjáki ja inýja dobrod'ítel'i nasýtivšesja bohátno, svítlo vozopijím: Kréste Christóv vsesvjatýj, vozrastívyj sládost' žízni, vsich čistým sérdcem Tebí poklonítisja spodóbi nás, očíščeňije nám dájá i véľiju mílost'.

3 stíchíry svjatómu, Sláva, i nýňi: iz minéi.

Prokímen, psalóm 27, hlás 6: Spasí Hóspodi lúdi Tvojá, i blahosloví dostojáňije Tvojé.

Stích: K Tebí Hóspodi vozzovú Bóže mój.

Byt'ija čténije. (Hlavá 4, 8-15).

Prokímen, psalóm 28, hlás 7: Hospód' krípost' lúdem svojím dást', Hospód' blahoslovít lúdi svojá mírom.

Stích: Prinesíte Hóspodevi sýnove Bóžiji:

Prítčeť čténije. (Hlavá 5, 1-15).

Spodóbi, Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na stíchóvnach stíchíry, samohlásen dné, hlás 3:

Plóťiju raspnýjsja Hóspodi, i s sobóju raspnýj vétchaho nášeho čelovíka, kopijém že probodén v rébra, i čelovikohubíteľa sprobodýj zmíja, prihvozďí k stráchu Tvojemú plóťi mojá, i ľubóviju Tvojęu ujazví mojů dúšu: da Tvojů sozercája strásť, vozdéržno soveršů postá opredílěňije, ne tóčiju črévo, no i druhíja hrichá vchódy uderžavája: sokrušěňije že sérdca, i dúcha smirěňije požrů Tebí, o preždebyvšich mojích sohríšěňijich, ot níchže mjá izbávi Čelovikolűbec. *(Dváždy).*

Múčeničen: Proróci, i Apóstoli Christóvy, i múčenicy, naučíša píti Tróicu Jedinosúščnuju, i prosvitíša jazyki zablűždšyja, i óbščniki Ánhelov sotvoríša syny čelovíčeskija.

Sláva, i nýňi: Krestobohoródičen: (Podóben: Věl'ija múčenik:) Vídášči iz Tebé rőždšahosja Vseneporóčnaja, vísjašča na drěvi, rydála jesť vopijűšči: Prevozžel'ínnoje mojě čádo, hďí Tvojá zájde dobróta svitonósnaja, jáže udobrí čelovíčeskoje jestestvó?

Nýňi otpuščáješi: *Trisvjatője, i próčaja jáko v pósti.*

V srědu Vtorýja sedmýca svjatáho postá

Na liturhiji Preždeosvjaščěnných Darův - na 10: (Zrí str. 707).

Na Hóspodi vozzvách: hlás 1:

Duchóvnýj, brát'ije, vzémše póst, jazykom ne hlahólite ľstívna, nižě polahájte pretykáňija brátu v soblázni: no pokajáňijem prosvitívše duši sviščů slezámí, vozopijím Christů: ostávi nám hrichopaděňija náša, jáko Čelovikolűbec. *(Dváždy).*

Múčeničen: Prechvál'ňiji múčenicy, vás ni zemľá potajíla jěst', no nébo priját: otverzóšasja vám Rájskaja vratá i vnűtr bývše, drěva žízni naslaždájetesja, Christů molitesja, darovátisja dušám nášym míru, i věl'ijej mílosti.

Íny stichíry, hlás 3: (Podóben: Věl'ija Krestá:)

Božéstvennych apóstol Hóspodi molěňmi, póstnoje vrěmja dóbri nám soveršíti, umilěňijem pómysla spodóbi, jáko Bláh Blahoutróbně, da spašajemi Těa proslavľajem vsí.

Vellkoje i strášnoje Tvojě Hóspodi prišěstvije, v němže siďá súd právednyj sotvoríši, da ne úbo osűdíši mjá osužděnnaho: no jáko Bóh poščadí mjá, Apóstol Tvojích blahoprijátnymi molťvami.

Ína stichíra, hlás 6: (Podóben: Vse otložše:)

Christóvy Apóstoli, zemným svitíla, sokróvišča mirobohátnejaja, vse-múdraho rázuma Bóha nášeho: vás pojúščija iskušéni izbávjite, svjatými vašimi molítvami, i vrémja nám póstnoje, provodíti júnošeski podajúšči v míri žízň nášu: da blahouhódno predvarívše strásť Christóvu, so derzno-vénijem prinósim píňija Bóhu nášemu.

3 stíchíry svjatómu - na 4, Sláva, i nýňi: iz minéi:

Prokímen, psalóm 31, hlás 6: Veselítejsja o Hóspodi, i rádujtesja právedňiji.

Stích: Blažéni, íchže ostávišasja bezzakónijaja.

Byt'ijá čtéňije. (Hlavá 4, 16-26).

Prokímen, psalóm 32, hlás 1: Búdi Hóspodi mílost' Tvojá na nás, jákože upováchom na Ťá.

Stích: Rádujtesja právedňiji o Hóspodi:

Đijákon: Povelíte!

Jeréj: Premúdrost' prósti! Svít Christóv prosviščájet vsích.

Prítčej čtéňije. (Hlavá 5, 15-23; 6, 1-3).

I próčeje poslídovaňije Preždeosvjaščénnych.

V četvertók Vtorýja sedmícy svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 4: (Podóben: Dál jesí známeňije:)

V rébra probodén, i na drévi povíšen, žízň mří istočil jesí, zlóboju zmíja, dréva sñidéňijem umerščvlénnomu. Ťímže sláv'lu Ťá Christé, i mol'lu blahoutróbjie Tvojé: strastém i vostáňiju poklónnika mjá pokaží, umiléňijem soveršájušča póstnoje póprišče.

Boľízň obrávša ot sadá, pervosozdánneho, ot Rajá izhnál jesí: prihvozdívjsja že jáko čelovík Spáse na drévi, sehó vvódiši. Ťímže Tí zovú izbávjitelu, ot boľíznej mojích nýňi mjá ischití, postóm očístiv mjá, i pokajáňijem i slezámi, lisúse Preblahíj, Spáse dúš nášich.

Ína stíchíra, hlás 5: (Podóben: Hóspodi, pri Mojséji:)

Hóspodi, životvorjáščij Tvój Krést vospivájem: sěj bo žízň v míri procvité, smért' umertvív, jehóže Tebí i nýňi v molítvu privódim: vo dnéch svjatých ukripí nás post'áščyjjasja, i dáruj na strásti krípost', i míra pobídnoje, za mnóžestvo mílosti Čelovikolúbče.

3 stichíry svjatómu, Sláva, i nýňi: Krestobohorodičen:

Prokímen, psalóm 35, hlás 4: Hóspodi na nebesí mílost' Tvojá, i ísti-na Tvojá do óblak.

Stích: Právda Tvojá jáko hóry Bóžija: sud'bý Tvojá bézdna mnóha.

Byt'ijá čtéňije. (*Hlavá 5, 1-24*).

Prokímen, psalóm 36, hlás 6: Poterpí Hóspoda, i sochraní pút' jehó.

Stích: Ne revnúj lukávnujuščim, nižé zavídí tvorjáščym bezzakónije.

Pritčeť čtéňije. (*Hlavá 6, 3-20*).

Spodóbi, Hóspodi: (*Zrí str. 19*).

Na stichóvnach stichíry, samohlásen dné, hlás 5:

Ne postívšesja po zápovídi Sozdávšaho, ot sadá rázuma pervozdán-ňii, smérť ot preslušáňija súščuju priplodíša, dréva že žízni, i Rájskija slá-dosti ustranívšesja. Tímže postímsja vírňiji ot píščej tľínnych, i strastěj vsehubíteľnych, da ot Božéstvennaho Krestá žízň obýmем, i so Blaho-úmnym razbójnikom k načál'nomu otéčestvu vozvratímsja, prijémľušče ot Christá Bóha vel'iju mílost'. (*Dváždy*).

Múčeničen: O Zemných vsích neradívše, i na múki múžeski derznúv-še, blažénnych nadéžd ne pohrišíste, no nebésnomu cárstviju nasľídnicy býste, Vsechválňiji múčenicy, imúšče derznovéňije k Čelovikoľúbcu Bó-hu, mír mírovi isprosíte, i dušám nášym vel'iju mílost'.

Sláva, i nýňi: Krestobohorodičen: (Podóben: Rádujsja póstnikom:)
Áhnca svojehó, Áhnica inohdá zjrjášči, k zakoléňiju tščáščasja, usérдно posľídováše, sijá vopijúšči Jemú, kámo ídeši čádo moje sladčájšeje Christe? Česó rádi skóroje tečéňije sijé, Dolhoterpilíve, tečéši nel'ínost-no? Iisúse vozzel'ínňijšij Bezhríšne, Mnohomílostive Hóspodi, dážd' mí slóvo rabí tvojej, Síne mój Vselubézňijšij, ne prézri mené Ščédre molčá, Tá stránno róždšuju, Bóže Vseščédre, dárujaj mírovi vel'iju mílost'.

Nýňi otpuščáješi: *Trisvjátóje, i próčaja jáko v pósti.*

V pjatók Vtorýja sedmícy svjatáho postá

Na liturhíji Preždeosvjaščénnych Daróv - na 10: (Zrí str. 707).

Na Hóspodi vozzvách: postávím stichóv 10: i pojém stichíru samohlásnu dné dváždy, hlás 4:

Nýňi vrémja blahoprijátnoje, nýňi déň spasěňija, vo mnóžestvi mřlosti Tvojejá i posití mojú dúšu, i vrémja bezzakónij mojih oslábi, jedíne Čelovikoľúbče.

*I 4 múčeničny októicha prilučívšaho hlása: i minéi 4: **Sláva: svjatáho, i nýňi: Bohoródičen pérvyj hlása:***

Prokímen, psalóm 39, hlás 4: Mřlost' Tvojá i řstina Tvojá, výnu da zastúpití mja.

Sťich: Terpjá poterpích Hóspoda, i vňát mí.

Byťijá čtéňije. (Hlavá 5, 32; 6, 1-8).

Prokímen, psalóm 40, hlás 6: Áz rích: Hóspodi, pomřluj mja, iscilí dúšu mojú.

Sťich: Blažen razumivájaj na níšča i ubóha:

Đijákon: Povelíte!

Jerěj: Premúdrost' prósti! Svřt Christóv prosvřščájet vsích.

Prítčeť čtéňije. (Hlavá 6, 20-35; 7, 1).

I próčeje posřřdovaňije Preždeosvjaščěnnych.

NEĎÍĽA VTORÁJA SVJATÁHO POSTÁ,

pámjat' svjatel'a Grigórija Palámy.

V subbótu na večérni

Na Hóspodi vozzvách: *postavím st'ichón 10 i pojém st'ichíry voskrésny 3
i vostóčny 3: i nastojáščyja svjatáho na 4, hlás 2:*

(Podóben: Kíimi pochvál'nymi písňmi:)

Kíimi blahopochvaléňij písňmi vospojím ierárcha, bohoslóvija trubú, ohneduchnovénna ja ustá blahodáti, čestnóje Dúcha prijátelišče, stolpá Cérkve nepokolebímaho, velíkoje vselénnyja ukrašéňije, rikú premúdros-ti, svíta svitíl'nika, zvizdú jásnuju, tvár prosviščájuščuju?

Kíimi pismopíňij cvitámi vinčájim jerárcha, blahočest'ija pobórnika, i nečest'ija protivníka, téplaho víry predstátel'a, velíkaho nastávnika i učíte-l'a, civnícu vsekrásnuju Dúcha, zlatosijájuščij jazyk, istóčnik kipjáščij tóki isciléňij vírnym, velíkaho i dostočúdnaho Grigórija?

Kíimi zemnoródňiji ustnámi voschválím jerárcha, Cérkve učitel'a, sví-ta Božéstvennaho propovídnika: nebesnotajínnika Tróicy, véľije moná-šestvujuščich ukrašéňije, džijáňijem i vid'íňijem prosijávšaho, Thessalonít-skuju pochvalú, sohraždanína imúščaho, myrotóčnaho na nebesích Bo-žéstvennaho i prečúdnaho Dimítirija?

Sláva: hlás 6: Prepodóbne treblaženne, svjaťljšij ótče, pástyrju dób-ryj, i Archipástyrja Christá učeničé, položívyj dúšu o ovcách: sám i nýňi ótče náš Bohonóse Grigórije, isprosí molítvami tvojími, darováti nám véľi-ju mílost'.

I nýňi: Bohoródičen pėrvyj hlása.

Na st'ichóvnach októicha.

Sláva: hlás 8: Bódryj jazyk tvój ko učiteľstvu, vo ušesích serdéčnych vozhlášaja, ľinivých dúšy vozstavľajet, i bohoviščánnymi slovesý tvojími ľístvica obrítajetsja, ot zemľi k Bóhu voznosjáščaja. Ťímže Grigórije, Thessál'iji čúdo, ne prestáj mol'á já Christú, prosvititi Božéstvennym svítom čtúščyja řá.

I nýňi: Bohoródičen: Beznevístnaja Ďívo: (*Zrí str. 180*).

Bohoródice Ďívo rádujsja: (*Zrí str. 699*). (*Tríždy*).

I próčeje posľidováňije bd'íňija.

Na útreni

Po šestopsálmiji na Bóh Hospód': tropár voskrésen 2x.

Sláva: svjatáho, hlás 8: Pravoslávija svitľíniče, Cérkve utveržděňije i učiteľu, monáchov dobroto, bohoslóvov pobórniče nepreborímjy, Grigórije Čudotvórcě, Thessalońtskaja pochvaló, propovídnice blahodáti, mol'sja výnu spastísja dušám nášym.

I nýňi: Bohoródičen v tóžje hlás: Íže nas rádi roždějsja ot Ďívy: (*Zrí str. 180*).

Kanón októicha voskrésen so írmosom na 4, i svjatáho na 6.

Katavásija: Otvérzu ustá mojá: (*Zrí str. 351*).

Po 3. písňi kondák, hlás 4: Nýňi vrémja d'ílatel'noje javísja, pri dvérech súd, vostánem úbo post'áščesja, prinesém slézy umilěňija, mílostyňami, zovúšče: Sohrišíchom páče peská morskáho. No osľábi Sod'iteľu vsích, jáko da priímem netľínnyja vincy.

Sidálen, hlás 4: (Podóben: Skóro predvarí:)

Prélesť popalíl jesí zloslávnych premúdre, víru izjasníł jesí pravoslávnych dóbri, i mír prosvitíl jesí: otonúduže pobidonósnjy pobiditeľ pokazál-sja jesí, stólp Cérkve, ístinnyj ierárch, mol'ásja ne prestáj Christú, spastísja vsím nám.

Sláva: Tóžje.

I nýňi: Bohoródičen: Skóro priímí Vladýčice molěňija náša, i sijá prinesí Sýnu Tvojemú i Bóhu, Hospožé Vseneporócnaja: pohasí obstojáňija zloslávnych, jazykovrédných ukrotí kózni, i nizloží dérzosť vooruzájusščichsja bezbóžnych Prečístaja, na rabý Tvojá.

Po 6. písni kondák, hlás 8: (Podóben: Vzbránnoj:) Premúdrosti svjaščennyj i Božestvennyj orhán, bohoslóvija svítľuju sohlásno trubú, vospivám t'á Grigórije Bohohlahóľniče: no jáko úm Umú pėrvomu predstojáj, k Nemú úm náš ótče nastávi, da zovém: Rádujsja propovídníče blahodáti.

Íkos: (Podóben: Ánhel Predstátel':) Ánhel javíľsja jesí na zemlí, neizrečennaja Bóžija čelovíkom vozviščája: bezplótnych bo hlásy, ot čelovíčeskich sýj, i plót'iju upotrebľájasja, udivíl jesí nás, i vopíti tebí bohohlahólive uviščál jesí sijá: Rádujsja, ímže t'má sokrýsja: rádujsja, ímže svít vzyde. Rádujsja, Nesozdánneho Božestvá ánhele: rádujsja, sozdánneho i bújaho voístinnu obličítel'ju. Rádujsja, Vysotú nevoschodímuj, Božestvennoje Jestestvo rekíj: rádujsja, hlubinú neudób vídimuju, d'íjstvo rekíj. Rádujsja, jáko slávu Bóžiju dóbri rékl jesí: rádujsja, jáko mňíňija zlodíjev otrékl jesí. Rádujsja svitlíľniče, pokazávyj Sólnce: rádujsja čáše, piťijá Božestvennaho podátel'nice. Rádujsja, ímže ístina prosijavájet: rádujsja, ímže pomračísja lžá. Rádujsja, propovídníče blahodáti.

Ekzapostilárij voskrésen. Sláva: svjatáho: (Podóben: So učeníkí:)

Rádujsja otcév pochvaló, bohoslóvov ustá, bezmóľvija seléňije premúdrosti dóme, učítelej krájnost', pučíno slóva. Rádujsja d'ijáňija orháne, víďíňija krájnost', i iscilítel'ju nedúhov čelovíčeskich. Rádujsja Dúcha chráme, i uméryj i živýj ótče.

I nýňi: Bohoródičen:

Na chvalítech postavím stíchóv 8: i pojém stíchíry voskrésny 5, i nastojáščyja 3. Hlás 1: (Podóben: Nebésnych činóv:)

Blažénnuju v míri žízň soveršív, i nýňi blažénnych sráduješisja sobórom, i na zemlí krótkich, jáko krótkij živéši ierárše Grigórije: blahodát'iju že čudés bohat'íješi ot Bóha, júže podaješi čtúščym t'á.

Pravoslávija dohmáty nasadíl jesí, zloslávija blaženne otsikája térňije. I víry símjá umnožája dóbri, odoždénijem slovés tvojších, stokrátnyj klás, jáko d'íjateľnyj zemleďľatel' Bóhu prinésl jesí.

Neporóchnaho tvojejó žit'ijá blaženne svítlosti udivíšasja ánhel i čelovík sobóri: íbo proizvolénijem tvérďy stradálec i póstnik javíľsja jesí, i ierárch, i dostójnýj služítel' Bóžij, i drúh ískrenňij.

I hlahólem st'ích: Voskresní Hóspodi Bóže mój, da voznesétsja ruká Tvojá, ne zabúdi ubóhich Tvojších do koncá.

I pojém samohlásen, hlás 6: Vo tmí sohrišéňij choďáščym, Svít vozsi-
jál jesí Christé vrémenem vozderžáňija, i blahoucháňnyj déň strásti Tvo-
jejá pokaží nám, da vopijém Tebí: Vostáni Bóže, pomíluj nás.

Sláva: Tóžje.

I nýňi: Preblahoslovénna jesí Bohoródice Ďivo: *(Zrí str. 50).*

Slavoslóvije velíkoje. I otpúst.

Na liturhíji

Prokímen, hlás 5: Tý Hóspodi sochrániši ný, i sobľudéši ný ot róda
sehó i vo vík.

Stích: Spasí mja Hóspodi, jáko oskud'í prepodobnyj.

Apóstol: Ko Jevrějem posláňija svjatáho apóstola Pávla čtěníje.

(Záč. 304).

V načáli Tý Hóspodi, zémľu osnovál jesí: *(Zrí str. 433).*

Jevánhel'ije ot Márka, záč. 7.

Pričásten: Chvalíte Hóspoda s nebés, chvalíte Jehó v výšnich, alli-
lúia, *(trízdy).*

V ned'íľu večera

*Na Hóspodi vozzvách: postavím stíchón 10. I pojém: pokajáňny
októicha 4. na rjadú hlása, (Zrí str. 703), i tripísna podobny hospodína
Iósifa. Hlás 8: (Podóben: Neizčéten:)*

Bezčíslenaja Tí prehrišív, bezčíslennyja múki ožidáju: skréžeta zúb-
naho, i pláča neut'íšimaho, hejény óhnennyja, i tmý, i tártara, Sud'ijé Prá-
vedňijšij: slézy mi úbo dárui, ímiže obrjášču ostavlěňije, i zlých mojích
razrišěňije, postásja i zovýj Tí: Vladýko Christé, uščědri mja za velíkuju i
bohátuju mílost'.

Podóben: Mené zablúždšaho na horách ľútych prestupľěňij vzyščí
Slóve, i k Tebí vozzoví, obyčaji lukavyja umá mojhó dalěče othoňája,
uměrsa páki oživí, i postóm očisti, v pláči neprestáňnom vopijúšča i hla-
hóľušča: Vladýko Christé, uščědri mja, za velíkuju i bohátuju mílost'.

Ína stíchíra hospodína Theódora, hlás tóžje: (Podóben: Preslávnoje:)

Postá načénše sedmícu tréťiju, Tróicu Čestnúju voschválím vírňiji, próčeje rádostno prechoďášče, plotskíja že strásti uvjadívše ot dúš nášich, cvíty Božéstvennyja požném, vincý isplétše načálnici dněj, da vsí Christá jáko Pobidíteľa, vincý nosjášče vospojím.

I minéi trí. Sláva, i nýňi: Bohoródičen.

Vchód. Svíte tíchij:

Prokímen, hlás 7: Ne otvratí licá: (Zrí str. 698).

Na stíchóvnach samohlásen dné. Hlás 8:

Brozdý ispl'uvách otéceskíja, nepostojánnym umóm, so skótskimi hrihá pomyšléňmi požích, vsé moje žit'ijé iždív blúdno okajánnij áz, píščí lišén utverždájuščíja sérdce, vrémenno utučňájuščěju slást'iju nasýtich-sja: no Ótče Bláhij, ne zatvorí mi čelovikoľúbnyja utróby, no otvérz priimí mjá jáko blúdnaho sýna, i spasí mjá. *(Dváždy).*

St'ich: K Tebí vozvedóch oči mojí, Živúščemu na nebesí. Sé jáko oči ráb v rukú hospód'ij svojích, jáko oči rabýni v rukú hospoží svojejá: táko oči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže uščédrit ný.

St'ich: Pomiluj nás Hóspodi, pomiluj nás, jáko po mnóhu ispólnichom-sja uničizěňija: naipáče napólnisja dušá náša ponošěňija hobzújuščich, i uničizěňija hórdych.

Múčeničen: Múčenicy Hospódni, vsjáko místo osvjaščájete: (Zrí str. 185).

Sláva, i nýňi: Bohoródičen, hlás tójže.

Nebésnaja pojút Tá, Obrádovannaja Máti Beznevístnaja, i mý slavo-slóvim neizsľidovannoje Tvojé roždestvó Bohoródice, molí spastísja dušám nášym.

Próčeje posľidovaňije, jáko predjavísja.

V pondel'ník Tréťija sedmícy svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 1: (Podoben: Nebesnych činov:)

Póst vozl'úbim duší, strásti luťižšyja, d'ljstvom Dúcha uvjadájuščij, i božéstvennaja d'jájňija d'ljáti ukripl'ájuščij, i úm na nébo vozsyľájuščij, i proščéňije chodátajstvjuščij o níchže sohríšichom, dárujemoje ot Bóha Ščédraho.

Vsé žit'ijé moje stúdno iždív Hóspodi, so bludnícami okajánnij, jákože blúdnyj umiléňijem zovú: Ótče nebésnyj, sohríšich, očísti i spasí mjá, i ne otríni mené samohó ot Tebé udalívšasja, i božéstvennymi d'ily nýňi obniščávšaho.

Ína stíchira, hlás 3: (Podoben: Priidíte vsí:)

Priidíte vsí v kimválích psalómskich, čestnóje vozderžáňije cilújušče, vozhasím: v ném myslenno zmíja zlonačáľnahom rastórnem, t'ímže so derznovéňijem vozopiím Christú: podážď Spáse neosuždenno vsesvjatýj Tvój Krést víďiti, i poklonítisja, vo psalmích i píňijich prázdnováti svítlo.

3 stíchíry svjatómu, Sláva i nýňi: iz miní:

Prokímen, psalóm 43, hlás 4: O Bózi pochválimsja vés déň, i o ímeni Tvojem ispovímsja vo vík.

Stích: Bóže ušíma nášima uslyšachom.

Byťijá čtéňije. (Hlavá 6, 9-22).

Prokímen, psalóm 44, hlás 6: Pomjanú ímja Tvoje vo vsjákom ród'i i ród'i.

Stích: Otrýhnu sérdce moje slóvo bláho hlahól'u áz d'ilá.

Prítčeť čtéňije. (Hlavá 8, 1-21).

Spodóbi, Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na stíchóvnach stíchíry, samohlásen dné, hlás 2:

Ótče blahij, ot vsích jáže dál mí jesí, obnaží mjá bezúmije moje: udaľichsja ot Tebé, i porabótach stránnomu hraždanínu, živótnaja mérzkaja pasóch, i ni t'ich píščí nasýtichsja. T'ímže pritekóch k Tebí, vídyj Tvoje blahoutróbie: pokryj mojú nahotú čelovikol'úbijem Tvojím, i spasí mjá. **(Dváždy).**

Múčeničen: Svjatým múčeníkom moláščimsja o nás, i Christá pojúščym, vsjákaja prélešť prestá, i čelovíčeskij ród víroju spasájetsja.

Sláva, i nýňi: Ot ložesn Tvojích Ďivíčeskich svít mírovi vozsijá, Slóvom Slóvo: tohó molí Čístaja Vsesvjatája Ďivo, izbávisja dušám našym ot sítej vrážijich.

Nýňi otpuščáješi: *Trisvjatóje, i próčaja jáko v pósti.*

Vo vtórník Tréťija sedmícy svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 3:

(Podóben: Postáviša tridesjat' srébrejik:)

Hóspodi, Krestóm ubívyj l'stívaho, ot prélesti jehó izbávi mjá sohríšajuščaho, i prelščájema: i postóm očístiv mjá, dážd' mí Tvojá choťiňija soveršiti, jáko da víždu Vladýko, rádujasja, čestnýja strásti Tvojá.

Podóben: Ujazvíchsja sládosti orúžijem, Hóspodi, i l'úťi vés umertvíchsja, iscilí, i oživí smirénnuju mojú dúšu, kopijém probodýsja Vladýko: i ujázvena strilóju vrahá, jáko Ščedr iscilí, i čestných Tvojích strastěj pričástnika mjá pokaží.

Poščénijem, Hóspodi, dúšy prosvitívše, da spodóbimsja neosuždénno Krést Tvój víditi v rádosti, i poklonítisja stráchom i l'ubóviju: prosviščájet bo tój strásti Tvojá vólňija, jáže blahovolí dostíhnuti nám, jáko Čelovíkol'úbec.

3 stíchíry svjatómu, Sláva, i nýňi: iz minéi:

Prokímen, psalóm 47, hlás 4: Vél'ij Hospód', i chválen ziló, vo hrád'í Bóha nášeho.

Stich: V Hrád'í Hóspoda síl, vo hrád'í Bóha nášeho.

Byťijá čtéňije. (Hlavá 7, 1-5)

Prokímen, psalóm 48, hlás 2: Ustá mojá vozhlahólut premúdrost', i poučénije sérdca mojehó rázum

Stích: Uslyšíte sijá vsí jazýcy.

Prítčej čtéňije. (Hlavá 8, 32-37; 9, 1-11).

Spodóbi, Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na stíchóvnach stíchíry, samohlásen dné, hlás 2:

Otcá Ťá Sozdátel'a napisáti derzáju Hóspodi, životnoje sýj zemnoródoje, Tvojeho pričáščasja óbraza, ášče i synovstvá pohriších, blúdno požív, i zabvénijem Tvojích darón iždív bohátstvo. Da ne úbo otrečéši

mjá, Tvojemú blahovolívyj Sýnu Jedinoródnomu, Krést mené rádi plóťiju i smérť preterpíti, no ublaživ prisvój k sebí Čelovikolúbče. *(Dváždy).*

Lícy Múčenik protívišasja mučítelem hlahól'ušče: mý vóinstvujem Carjú síl: ášče i ohňú i múkam predáste nás, ne otmétájemsja Tróičes-kija síly.

Sláva, i nýňi: Krestobohoródičen, hlás tójže: Jehdá Ťá bezzakónňii ľúďije, Spáse, životá vsích na drévi obísiša, tohdá i Vsečístaja Áhnica i Máti Tvojá, predstojášči rydáše pláčušči: Čádo moje sladčájšeje, svíte mojęu óciju, uvý mňí, káko posredí zlodějiv k drévu prihvozdítisja preter-píl jesí, zémľu povísivyj na vódach?

Nýňi otpuščáješi: Trisvjatóje, i próčaja jáko v pósti.

Vo srédu Trétija sedmícy svjatáho postá

Na liturhiji Preždeosvjaščěnných Daróv - na 10: (Zrí str. 707).

Na Hóspodi vozzvách: hlás 4:

Blúdno rastočích Otéčeskoje moję bohátstvo, i púst bých, vo straňí vselíchsja lukávych hráždan, i bezslověsnym upodóbichsja nesmýslen-nym skotóm, i vsjákija obnažíchsja božěstvennyja blahodáti. Ťímže obrá-ščsja vopijú Tebí Blahoutróbnomu i Ščédromu Otcú: sohríších, priimí mjá kájuščasja Bóže, i pomíluj mjá. *(Dváždy).*

Múčeničen: Žértvy oduševlěnnýja, vsesožžěňija slověsnaja, múčeni-cy Hospódni, zakolěňija soveršěnnaja Bóžija, Bóha znájuščaja, i Bóhom znájemaja ovčáta, íchže ohráda volkóm nevchódna, molítejsja i nám upa-sěnnym býti s vámi na vodí pokója.

Druhija stíchíry, hlás 6: (Podóben: Vsju otložívše:)

Sólnca mýslennaho zarí jávlšesja bohovídcy Apóstoli, prosviščěňije isprosíte dušám nášym, i strastěj izbávitisja mráčnyja t'mý, i děň spasitel'-nyj víditi pomolítejsja, postóm i molěňmi serdcá očistivšym, jáže lukávij ujazví jáko da vás víroju spasájemi čtím prísno, vsemúdrym propovída-ňijem mír spásšýja.

Podóben: V stranú blúdnyj otšéd zlóby zľí izdích jéže mí Ótče Blaho-utróbne, bohátstvo dál jesí, i hládom táju blahích d'íl, i studóm prestuplě-ňija sé od'íjachsja, blahodáti Bóžija obnažásja, i zovú Ti: sohríších, vím bo Tvojú bláhost', priimí mjá jáko jedínaho, Ščédre, ot najěmnikov Tvo-jích Christé, Apóstol molěňmi vozľúblíšich Ťá.

Ína stíchíra, hlás tójže: (Podóben: Odesnúju Spása:)

Apóstoly Spásovy, svítla vselénnyja i blahodítel'ije i spasítel'ije, Bóžija slávy jáko nebesá povídatel'ije, i preukrašénňiji zvízdami čudés, i známeňmi iscileňij, prilížno o nás molítvy Hóspodevi prinesíte, v voňú čístuju, molítvy prijáti nášja, i spodóbitisja vsím živonósnaho Krestá i cilováti, i víditi stráchom. Toho pokloněňijem nizposlí nám mílosti Tvojá Spása, jáko Čelovikol'úbec.

3 stíchíry svjatómu - na 4, Sláva, i nýňi: iz minéi:

Prokímen, psalóm 51, hlás 4: Upovách na mílost' Bóžiju vo víki, i v vík víka.

St'ich: Čtó chválíšisja vo zlóbi sílne?

Byt'ijá čtéňije. (Hlavá 7, 6-9).

Prokímen, psalóm 52, hlás 4: Vnehdá vozvratit' Hospód' plíněňije l'uděj svojích.

St'ich: Rečé bezúmnyj v sérdci svojem: níst' Bóh.

Đijákon: Povelíte!

Jerėj: Premúdrost' prósti! Svít Christóv prosviščájet vsích.

Prítčeť čtéňije. (Hlavá 9, 12-18).

I próčeťe posl'ídovaňije Preždeosvjaščěnných.

V četvertók Trétija sedmícy svjatáho postá*Na Hóspodi vozzvách: hlás 5: (Podóben: Rádujsja póstnikov:)*

Spása ístinnaja sládoste, hórkija mérry dréve vódy osladívyj, obrazom tohda dréva, božestvennáho Kresta, prostěrsja na něm, jákože blahovolíl jesí, želč že vkusíl jesí, v rébra probódeň, iz níhže míru voda izl'jasja ostavlěňija, na obnovlěňije zemnáho smišenija. Tímže slavoslóvim tvoju neizrečěnnuju síli, i mólimsja: podážď nám strách tvoj Hospodi, vo vřémja počěňija, i proščeňije sohríšenij, i vél'iju mílost'.

Slóve, prostrýjsja na Krest'í, sobirája daléče otstojáščyja ot Tebé, voznés pomyšlěňije mojé ot hnója strastěj, dobrodítel'mi vsjáčeskimi obohatí, podavája sérdcu mojemu číst'íjšij strách Tvój i duší mojéj sovrěšěnnuju l'ubóv, plotskíja mjá l'ubvé otsicájuščuju: jáko da vozderžáňijem Tebí, molítvoju u molěňijem, v nastojáščyja dní uhoždú, i uzrjú Tvój svítlyj děň voskresěňija, prijém'la vél'iju mílost'.

Ína stíchíra, hlás 1: (Podóben: Óblak Ťá svítlyj:)

Trétíju čestných postóv sedmícu Christé Slóve, prešédšich, drévo ži-
vonósnaho Krestá Tvojeho víditi spodóbi nás, i čestní poklonítisja, i píti
po dostojáňiju i sláviti deržavu Tvojú, vospíti strásti Tvojá, predvaríti sláv-
noje čísti i svjatóje voskreséňije, Páschu tájnuju, jéjuže Adám páki vníde
v Ráj.

3 stíchíry svjatómu, Sláva, i nýňi: iz minéi:

Prokímen, psalóm 55, hlás 6: Pomíluj mja Bóže, jáko poprá mja če-
lovík.

Stích: Popráša mja vrazí mojí vés déň.

Byt'ijá čtéňije. (Hlavá 7, 11-24; 8, 1-3).

Prokímen, psalóm 56, hlás 7: Pomíluj mja Bóže, pomíluj mja, jáko na
Ťá upová dušá mojá.

Stích: I na síň krilú Tvojéju nad'fjusja.

*Prítčej čtéňije. (Hlavá 10, 1-22).**Spodobí Hóspodi: (Zrí str. 19).**Na stíchóvnach stíchíry, samohlásen dné, hlás 6:*

Na drévi Kréstnym obíšena Žízň vsích Christé Bóže, oživí mojú dúšu
umerščvlénnuju prehrišéňmi: i da ne vsekonéčno pohíbnuti ostáviši Tvojé
ovčá, Pástyrju dóbrj. Odstupích ot Tvojích záповidej, i bezhríšija bohát-
stvo, jéže daroval mí jesí, rastočích hrichol'úbnym proizvolénijem, rastl'ích
že i umerzíchsja v blúdnych načináňiich: no obnoví mja k pokajáňiju priv-
lék, jedíne Mnohomílostíve. (*Dváždy*).

Múčeničen: Mučenicj Tvojí Hóspodi, ne otverhóšasja Tebé, ni otstu-
píša ot záповidej Tvojích: t'ích molítvami pomíluj nás.

Sláva, i nýňi: Krestobohoródičen: (Podóben: Tridnévnyj:) Vídjašči
Ťá raspinájema Christé, Tebé róždšaja, vopijáše: čtó stránnoje jéže víž-
du táinstvo, Syne mój? Káko na drévi umiráješi plóťiju povíšen, žízni Po-
dátel'u?

Nýňi otpuščáješi: Trisvjatóje, i próčaja jáko v pósti.

V pjatók Trétija sedmícy svjatáho postá

Na liturhiji Preždeosvjaščěnných Darón - na 10: (Zrí str. 707).

Na Hóspodi vozzvách: *postávím stíchón 10: i pojém stíchíru samohlásnu dné dváždy, hlás 7:*

Jáko blúdnyj otstupích ot blahodáti Tvojejá Hóspodi, i bohátstvo rastočích bláhosti, k Tebí pribihóch Blahoutróbně, vzyvája Tebí Bóže: sohriších, pomíluj mjá.

*I 4 múčeničny októicha prilučívšaho hlása: i miněi 4: **Sláva:** pokóin hlása, **I nýňi:** Bohoródičen pěrvyj hlása:*

Prokímen, psalóm 59, hlás 4: Dážď nám pómošč ot skórbi, i sújetno spasěňije čelovíčesko.

Stích: Bóže otrínul ný jesí, i nizložíl jesí nás.

Byt'ijá čtěňije. *(Hlavá 8, 4-21).*

Prokímen, psalóm 60, hlás 7: Uslýši Bóže molěňije mojé, vonmí molítvi mojéj.

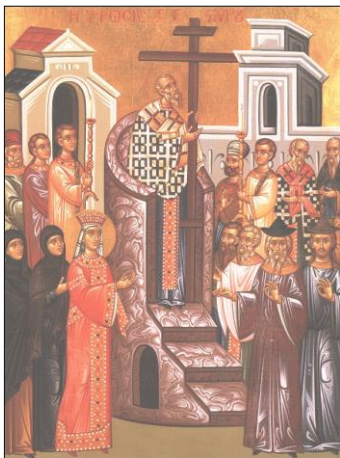
Stích: Ot konéc zemlí k Tebí vozzvách.

Đijákon: Povelíte!

Jerėj: Premúdrost' prósti! Svít Christón prosviščájet vsích.

Prítčej čtěňije. *(Hlavá 10, 31-32; 11, 1-12).*

I próčeje poslídovaňije Preždeosvjaščěnných.

NEĎÍĽA TRÉTJA SVJATÁHO POSTÁ,

**poklonéňije prázdnujem Čestnáho i
Životvorjáščaho Krestá.**

Na velícij večérni

*Blahoslovľájet svjaščénnik, i pojm jáko obýčno prednačináteľnyj psalóm.
Táže stichoslóvije, pérvaja kafizma.*

Na Hóspodi vozzvách: *postávím stíchón 10, i pojm stíchíry voskrésny
októicha 3, i vostóčny 3, i Čestnáho Krestá 4. Hlás 5:*
(Podóben: Rádujsja póstnikov:)

Vozsijáj Hospódeň Kréste, svtolúčnyja mólňija tvojejá blahodáti, v serdcá čtúščich t'á, i bohoprijátnoju ľubóviju prijemľuščich, mirovoždelínne, ímže sléznoje potrebísja sítovaňije, i smértnych sítej izbávichom-sja, i k prísnomu veselíju priidóchom. Pokaží krasotý tvojejá blahol'pije, vzdajáňije podážď vozderžáňija rabóm tvojím, vírno prosjáščym tvojé bohátnoje zastuplěňije, i vélíju mílost'.

Rádujsja Živónosnyj Kréste, Cérkve krásnyj rajú, drévo netľíňija, prozjábsjeje nám víčnyja slávy naslažděňije, ímže bisóvst'iji othoňájutsja pol-cý, i ánhelstiji svesel'átsja činove, i sovokuplěňija vírných prázdnujut: orúžije nepobidímoje, utveržděňije nerušímoje, caréj pobído, svjaščénnikov pochvaló, Christóvy nýňi strásti i nám podážď dostíhnuti, i vélíju mílost'.

Rádujsja Živónosnyj Kréste, blahočest'ija nepobidímaja pobída, dvér rájskaja, vírných utveržděňije, Cérkve ohražděňije: ímže tľá razorísja i uprazdnísja, i poprásja smértnaja deržáva, i voznesóchomsja ot zemlí k nebésnym: orúžije nepobidímoje, bisóv soprotivobórče, slávo múčenikov,

prepodóbných jáko voístinu udobréňije, pristánišče spaséňija, dárújaj míru véľiju mílost'.

Hrjadí pervozdánnaja dvójice, líka otpádšaja hórnych závist'iju čelovikoubíjcy, hórkoju slást'iju dréva, drévle vkušéňijem. Sé vsečestnóje voístinnu drévo predhrjadét, k nemúže pritékše rádošťiju oblobyzájte, i vozopíjite k nemú s víroju: Tý naše vozzváňije, Kréste Vsečestnýj, drévo boho-blažennoje, sáde nebésnyj: jehóže plodá pričastívšesja, netľíňije ulučí-chom, Jedéma pervaho prijémše izvístno, i véľiju mílost'.

Sláva: hlás 3: Christé Bóže náš, vólnoje raspját'ije vo óbščeje voskreséňije róda čelovíčeskaho vosprijémyj, i tróst'iju Krestá obahréňijem červlénym Svojá pěrsty okrovavívyj, ostavíteľnaja nám cárski podpisáti čelovikoľúbstvovavyj, ne prézri nás bídstvujuščich, i páki ot Tebé razsto-jáňije: no usčédri Jedíne Dolhoterpilíve. Vo obstojáňiji ľúdi Tvojá, i vostá-ni, poborí borjúščyja ný, jáko Vsesílen.

I nýňi: Bohoródičen hlása.

Vchód. Svíte tíchij:

Prokímen: Hospód' vocarísja: Jekteňijá, i próčeje, jáko obyčno.

Na stíchóvnach stíchíry októicha.

Sláva, i nýňi: hlás 4: Posobívyj Hóspodi, krótkomu Davídu pobidťi inopleménnika, pravoslávnyj christ'ijánom spobórstvuj, i orúžijem Krestá nizloží vrahí nášja: pokaží Blahoutróbně na nás drévňija mílosti Tvojá, i da razumíjut voístinnu, jáko Tý jesí Bóh: i na Tá nad'íjuščijisja pobiždá-jem, mol'áščijisja obyčno Prečíst'ij Tvojéj Máteri, darovátisja nám velícij mílosti.

Tropár: Bohoródice Ďívo rádujsja: (Zrí str. 699). (Dváždy).

I prázdnička: Spasí Hóspodi ľúdi Tvojá: (Zrí str. 320).

I próčeje posľídovanije, jáko obyčno.

Na útreni

Na Bóh Hospód': tropár voskrésen, dváždy. Sláva: kréstnyj, hlás 1: Spasí Hóspodi ľúdi... **I nýňi: Bohoródičen:** Havriľu viščávšu: (Zrí str. 91).

Sidálny voskrésnyj rjadováho hlása. Po polijelěji, (ášče hd'í jěst' chrám Svjatáho Krestá), sidálen Krestá, hlás 8: (Podóben: Povel'ínnoje tájno:)

V rají úbo préžde drévom obnaží, o vkušéňiji vráh nanosjá umerščv-léňije: Krestá že drévo, životá od'ijáňije čelovíkom nosjá, navedé na zem-lí, i mír vés ispólnisja vsjákijsa rádošti. Jehóže vídašče poklaňájema, Bó-hu v víri ľúďije sohlásno vozzovém: Ispólní chrám slávy jehó. (*Dváždy*).

Stepénna hlása. Jevánhelijsje útrenneje. Voskreséňije Christóvo: (Zrí str. 46). Psalom 50: (Zrí str. 47).

Sláva: hlás 8: Pokajáňijsa otverzí mí: (*Zrí str. 666*).

I nýňi: Na spaséňijsa stezí: (*Zrí str. 666*).

Pomíľuj mja Bóže: Mnóžestva soďľjannych mnóju ľútych: (Zrí str. 666).

Kanóny: voskrésnyj, i Bohoródicy na 6, táže triódi na 8:

Katavásija: 1. Božéstvenňijsij proobrazí drévle Mojsěj, v Čermňím móri proved Izráiľa Krestóm Tvojím, vódu žezlóm presík, písň Tebí is-chódnuju vospivája Christé Bóže.

3. Utverdí Vladýko Christé, Krestóm na kámeni mja víry, nepokolebá-tijsa úmu prilóhi vrahá zláho: Jedín bo jesí Svját.

Po 3. písňi sidálen, hlás 6:

Krést Tvój, Hóspodi, osvjatísja, v ném bo byvájut iscileňijsa boľáščym vo hrisích: ímže Tebí pripádajem, pomíľuj nás.

Sťich: Voznosíte Hóspoda Bóha nášeho, i poklaňájšesja podnóžiju nóhu Jehó, jáko svjáto jést'.

Dnės proróčeskoje ispólnisja slóvo: sé bo poklaňájemsja na místo, id'íže stojást'i nózi Tvojí Hóspodi: i dréva spaséňijsa vkušívše, hrichóvných strastěj svobódu ulučíchom, molíťvami Bohoródicy, Jedíne Čeloviko-ľúbče.

Sláva: Tókmo vodruzísja drévo Christé Krestá Tvojejó, osnováňijsa pokolebášasja smérťi Hóspodi: jehóže bo pohlotí želáňijem ád, otpustí trépetom. Javíľ jesí nám spaséňijsa Tvoje Svjatýj, i slavoslóvim Tá Sýne Bóžij, pomíľuj nás.

I nýňi: Bohoródičen: Bohoródice Ďívo, molí Sýna Tvojejó prihvóžd-šahosja vóleju na Krest'í, i voskrésša iz mértvých, Christá Bóha nášeho, spastísja dušám nášym.

4. Na Krest'í Tá Síľne, Svitílo velíkoje víďiv, trépetom vzjátsja, lučý soprijátav skry, vsjá že tvár vospí so stráchom Tvoje dolhoterpíňijsa: íbo ispólnisja zemľá Tvojejó chvaléňijsa.

5. Útreňujušče Ťá vospivájem Spáse Ščédre, mír obrítše Kréstom Tvojím, ímže obnovíl jesí ród čelovíčeskij, ko Svítu nevečérnemu vvod'á nás.

6. Óbraz Božéstvennaho Krestá, lóna vo črévi kítovi prostértyma dláňma pronačertá, i vziráše spasén ot zvirja síloju Tvojeju Slóve.

Po 6. písni kondák, hlás 7: Samohlásen: Ne ktomú plámennoje orúžije chranít vrát Jedémskich: na týja bo nájde preslávnij soúz drévo kréstnoje, smértnoje žálo, i ádova pobída prohnásja. Predstál bo jesí Spáse mój, vopijá súščym vo ád'i: Vnídite páki v ráj.

Íkos: Trí krestý vodruzí na Golgóti Pilát, dvá razbójnikov, i jedín Žiznodávca. Jehóže víd'í ád, i rečé súščym dóli: Ó sluhí mojí, i síly mojá! Któ vodruzív hvózd'ije v sárdce moję, drevjánym mjá kopijém vnezápu probodé? I rasterzájusja, vnútrennimi mojímí boľú, utróboju ujazvlájusja, čúvstva mojá smuščajut dúch mój, i ponuždájusja izryháti Adáma, i súščyja ot Adáma, drévom dánnyja mí: drévo bo sijá vvódit páki v ráj.

7. Iz plámene ótroki izbavléj, plót' priím prišél jesí na zemľú, i na Krést'í prihvoždén, spasénije nám darováł jesí Christé, Jedín Blahoslovén otcév Bóže i Preproslávlen.

8. Rúci v rón véržennij l'vón, inohdá velíkij vo prorócich krestoobrázno prostér Daňijil, nevreždén ot sích sníd'í spasésja, blahoslovjá Christá Bóha vo víki.

9. Ó Máti Ďivo, i Bohoródice Nelóžnaja, rózďšaja bezsíménno Christá Bóha nášeho, na Krést voznésšaho Plót'iju, Ťá vírňiji vsí dostójno s Ním nýňi veličájem.

Ekzapostilárij voskrésen i Krestá: (Podóben: So učeníkí:).

Sláva: Krést Christóv Čestnýj dnés predložénnyj víďívše, pokloním-sja, i vírno vozveselím-sja, oblobyzájušče l'ubóviju, na sém vóleju Ras-pénšahosja prosjášče Hóspoda, spodóbiti vsích nás, i Krestú Čestnému poklonítisja, i dostíhnuti voskresénije neosuždéno.

I nýňi: Bohoródičen: Drévu, na némže, Vsečístaja, prečíst'iji dláni o nás prostré prihvozďivysja Sýn Tvój, nýňi blahočéstno poklaňájuščym-sja dážd' nám mír, i mirospasíteľnyja vsečéstnyja strásti predvaríti, i svítloj mirorádostnoj Hospodoimenítoj Pásci poklonítisja, i svitonósnomu dňú.

Na chvalítech stíchíry voskrésny 4, i tripísna podobny 3, povtorjájušče pėrvuju, hlás 4: (Podóben: Jáko dób'ľa:)

Vo hlásich vosklíkнем, v písnech vozveličim, Krést Čestnýj oblobyzájušče, i k nemú vozopijím: Kréste Vsečéstne, osvjaťi nášja dúšy i tělesá síloju tvoju, i ot vsjákaho vrěda soprotívnych sobľudí nevrežděny, bla-
hočěstno poklaňajúščyjasja tebí.

Pristupívše počerpíte neistoščájemych vód, Krestá blahodáťiju proli-
vájemych, sé predležáščeje vídašče drěvo svjatóje, darováňij istóčnik,
napojěnnoje króvíju i vodóju Vladýki vsích, na tóm vóleju Vozněsšahosja,
i zemnýja Vozdvíhšaho.

Stích: *Voznosíte Hóspoda Bóha nášeho, i poklaňájesja podnóžiju nóhu Jehó, jáko svjato jěst'.*

Cěrkve utveržděnije, carěj deržava, monášestvujuščich pochvalá i
spasěnije, tý jesí Kréste Vsečéstne: t'ímže poklaňajúščesja tebí, i sérd-
cem i dušěju prosviščájemsja dněs, Božěstvennoju blahodáťiju na tebí
Prihvozdvíhšahosja, i deržavu l'stívaho Razorívšaho, i kl'átvu Potrébľšaho.

Stích: *Bóh že Cár náš přězde víka, sod'ílá spasěnije posred'í zemlí.*

Povtorjájem pěrvuju stíchíru: Vo hlásich vosklíkнем:

Hlás 1. Stích: *Voskresní Hóspodi Bóže mój, da voznesětsja ruká
Tvojá, ne zabúdi úbohich Tvojích do koncá.*

I pojěm samohlásen, hlás 8:

Vysokomúdraho rázuma zľých fariséjev, vsích Hospód' prítčeju ubižáti
sehó naučí: i ne vysokomúdrstvovati páče, jěže podobájet múdrstvovati,
vsích nakazá, Propisáňije i Óbraz Sám býv, dáže do raspját'ija i směrti,
Sám Sebé izľijáv. Blahodarjášče úbo s mytarém rcém: Postradávyj na
ný, i Bezstrásten prebývyj Bóže, ot strastěj nás izbávi, i spasí dúšy náša.

Sláva: Tójže.

I nýňi: Preblahoslověnná jesí Bohoródice Ďívo: *(Zrí str. 50).*

Slavoslóvije velíkoje. Jehdá že načinájem píti: Sláva v Výšnich Bóhu:

*Tohdá priidet jerěj obolčěn vo vsjá svjaščěnničeskija oděždy, i vzěm
kad'ílnicu, kadít svjatúju trapězu, i Čestnýj Krést, táže poděmlet jehó na
dískosi, so chraníľniceju na hlavú svojú, i ischódit ot ľívya straný
prestóla, sívernymi dvěrmí, predidúščym jemú sviščám dvúm, i kadíľnici, i
otchódit do Cárskich vrát. Skončanu že bývšu Slavoslóviju, i Trisvjatómu,
hlahólet svjaščěnnik:*

Premúdrost' prósti!

I načinájem tropár: Spasí Hóspodi ľúdi Tvojá: *(Trízdy, zrí str. 320).*

I prichódit jerěj nosjá Čestnýj Krést pred Svjatýja dvěri: i támo

uhotóvannu četveronóžniku, i polahájetsja verchú jehó Čestnýj Krést, i otvérz chranil'nicu, kadít krestoobrázno ot čtyřech strán. I ábije pojém:

Tropár, hlás 6: Krestú Tvojemú poklaňajemsja Vladýko, i svjatóje Voskresěnije Tvoje slávim. *(Tríždy).*

I načinájut poklaňátisja. Kláňajuščymsja že brát'ijam, pojém samohlásny, hlás 2:

Priidíte vírňiji: *(Zrí str. 324).*

Hlás 8: Dnės Vladýka tvári: *(Zrí str. 325).*

Sláva: *hlás 8:* Dnės Neprikosnověnnij suščestvóm: *(Zrí str. 325).*

I nýňi: *hlás tóžže:* Dnės proróčeskoje ispólnisja slóvo: *(Zrí str. 321).*

Táže jekteňij i otpúst. Sláva, i nýňi: St'ichíra Jevánhel'skaja.

Na liturhíji

Izobrazitel'naja. Vmísto že Trisvjatáho pojém: Krestú Tvojemú poklaňajemsja Vladýko:

Prokímen, hlás 6: Spasí Hóspodi l'údi Tvojá, i blahosloví dostojáňije Tvoje.

St'ich: *K Tebí Hóspodi vozzovú, Bóže mój, da ne premolčíši ot mené.*

Apóstol: Ko Jevréjem posláňija svjatáho apóstola Pávla čtěňije.

(Záč. 311).

Brát'ije, imúšče Archijeréja Velíka, prošédšaho nebesá, lisúsa Sýna Bózija, da deržímsja ispovídaňija. Ne ímamy bo Archijeréja ne mohúšča spostradáti némoščem nášim: no iskušěna po vsjáčeskim po podobiju, rázvi hrichá. Da pristupájem úbo s derznovéňijem k prestólu blahodáti, jáko da prímem mílost', i blahodát' obrjáščem vo blahovremennuju pómošč. Vsják bo pervosvjaščěnnik ot čelovík prijémlem, za čelovíki postavljáetsja na slúžby, jáže k Bóhu, da prinósit dáry že i žěrtvy o hrisích. Spostradáti mohíj nevížestvujuščim i zablužďajuščim: ponéže i tój némoščiju obložěn jést'. I sehó rádi dólžen jést' jákože o l'údech, tákože i o sebí prinosíti za hrichí. I niktóže sám o sebí prijémlet čěst', no zvánnij ot Bóha, jákože i Aarón: Táko i Christós, ne Sebé proslávi býti Pervosvjaščěnnika, no Hlahólavyj k Nemú: Sýn Mój jesí Tý, Áz dnės rodích Ťá. Jákože i índí hlahólet: Tý jesí Svjaščěnnik vo vík po čínu Melchiseděkovu.

Allilúia, hlás 1: Pomjaní sónm Tvój, jehóže sťažál jesí ispěra.

Sťich: Boh že Cár náš préžde víka, sod'ila spasěňije posred'í zemlí.

Jevánheliје ot Márka, zač. 37.

Pričásten: Známenasja na nás svít licá Tvojeho Hóspodi.

V neďíľu večera

Na Hóspodi vozzvách: sťichíry októicha, pokajánný 4 (Zrí str. 703), i triódi 3.

Hlás 8: (Podóben: Hóspodi, ášče i na sudíšči:)

Hóspodi, na Krest'í vóleju prostér! jesí dláni Tvojá, semú umilěňijem sérdca poklonítisja i nás spodóbi, prosviščěnných dóbri postóm i molítva-mi, i vozderžáňijem i blahotvorěňijem, jáko Bláh i Čelovikoľúbec.

Podóben: Hóspodi, hrichóv mojích mnóžestva, po mnóžestvu očísti ščedrót Tvojích Vseščědre, i Krést Tvój spodóbi čistoju dušěju víd'iti, i cilováti, v nastojáščeј sedmici vozderžáňija, jáko Čelovikoľúbec.

Ína sťichíra hospodína Theódora, hlás 3: (Podóben: Věljije čúdo:)

Věljije čúdo, drévo víditsja, na němže Christós vóleju raspjátsja Plóťi-ju: poklaňájetsja mír, i prosviščájem vzyvájet: Ó Krestá sílo, i zrímyj demony palít, i voobražájem sích pal'á javl'ájetsja! Ublažáju t'á prečístoje drévo, počítáju i poklaňájusja so stráchom, i Bóha slávľu, tobóju Darovášaho mńí žízň bezkoněčnuju.

I minéi 3. Sláva, i nýňi: Bohoródičen.

Vchód. Svíte tíchij:

Prokímen, hlás 8: Dál jesí dostojáňije bojáščymysja Tebé Hóspodi.

Sťich 1: Ot koněc zemlí k Tebí vozzvách.

Sťich 2: Pokrýjusja v króvi krýl Tvojích.

Sťich 3: Táko vospojú ímeni Tvojemú vo víki.

I páki: Dál jesí dostojáňije bojáščymysja Tebé Hóspodi.

Na sťichóvnach samohlásen dné, hlás 8:

Vozzríti očíma na nébo ne smíju okajánnýj áz, ot lukávých mojích d'í-jáňij, no jáko mytár steňá vzyváju Tí: Bóže, očísti mjá hrišnahe, i farisěj-skaho licemírija izbávi mjá, jáko Jedín Blahoutróben. *(Dváždy).*

Sťich: K Tebí vozvedóch óči mojí, Živúščemu na nebesí. Sé jáko óči ráb v rukú hospód'ij svojích, jáko óči rabýni v rukú hospoží svojejá: táko óči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže uščědrit ný.

Stíh: *Pomíľuj nás Hóspodi, pomíľuj nás, jáko po mnóhu ispólnichom-sja uničizéňija: naipáče napólnisja dušá náša ponošéňija hobzújuščich, i uničizéňija hórdych.*

Múčeničen: Múčenicy Hospódni vsjákoje místo osvjaščájete: *(Zrí str. 185).*

Sláva, i nýňi: *Bohoródičen, hlás tójže:*

Nebésnaja pojút Ťá, Obrádovannaja Máti Beznevístnaja: i mý slavo-slóvim, neizslídovannoje Tvojé roždestvó, Bohoródice, molí spastísja dušám nášym.

V pondělí Četvrtýja sedmícy svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 8:

V srédnich dnéch vozderžáňija, prechoďášče dnés síloju Kréstnoju, na sém voznésšahosja posredí zemlí, Spása i Bóha slavoslóvim, vopijúšče: zříteli nás pokaží strástem Tvojím Vladýko, i čestnáho Voskresěňija, dárjuja nám očiščěňije, i vělíju mílost'.

Podóben: Strásti smírím řilésnyja, brášen otložěňijem, i slastěj otvraščěňijem, i drévo Krestá oblobizáim vírno: zřítsja bo jávi poklaňájemoje, i vsjá osvjaščájet božěstvennoju blahodátiju, i Hospódevi vozopijím: blahodarím Těá Blahoutróbně, spasájuščaho sím dúšy náša.

Nýři Krestú poklaňájuščesja, vsí vozzovém: rádujsja, drévo žízni. Rádujsja, skíptre svjatýj Christóv. Rádujsja, čelovíkov sláva nebésnaja. Rádujsja, vírných pochvaló. Rádujsja, deržávo víry. Rádujsja, orúžije nepobídímoje. Rádujsja, vrahóv othnáňije. Rádujsja, sijáňije svítloje, spasitel'noje míru. Rádujsja, múčenikov vělíja slávo. Rádujsja, sílo právedných. Rádujsja, ánhelom svítlostě. Rádujsja, Vsečéstne.

3 stíchíry svjatómu, Sláva, i nýři: iz minéi.

Prokímen, psalóm 63, hlás 6: Uslýši, Bóže hlás můj, vnehdá molíti mį sja k Tebí.

Stích: Ot strácha vrážija izmí dúšu můju.

Byt'ijá čtěňije. (Hlavá 8, 21-22; 9, 1-7).

Prokímen, psalóm 64, hlás 6: Uslýši ný Bóže, Spasitel'u náš.

Stích: Tebí podobájet písn' Bóže v Sióňi.

Prítčeť čtěňije. (Hlavá 11, 19-31; 12, 1-6).

Spodobí Hóspodi: (Zří str. 19).

Na stíchóvnach stíchíry, hlás 8:

Veleríčivýj farisěj omerzísja pochvalivsja, i mytár smirennomúdryj molčáňijem pomolívsja, opravdásja: římže obojú uvídívši razlíčije, dušě můjá, smirennomúdrije príimí i oblobyzáj: Christós bo smirěnnym obiščá dajátí blahodát', jáko Čelovíkolúbec. (**Dváždy**).

Múčenicy Hospódni, molíte Bóha nášeho, i isprosíte dúšam nášym mnóžestvo ščedrót, i očiščěňije mnóhich prehrišěňij, mólímsja!

Sláva, i nýňi: *Bohoródičen, hlás tójže:* Áz, Ďivo Svjatája Bohoródice, k pokróvu Tvojemú pribíhaju, vím jáko obrjášču tobóju spaseníje: móžeši bo Čístaja, pomošči mňí.

Nýňi otpuščaješi: *Trisvjatóje, i próčaja jáko v pósti.*

Vo vtórník Četvértýja sedmícy svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: *hlás 6: (Podóben: Vsé otlóžše:)*

Posredí zemí preterpíl jesí Krést i strást' Ščedre, vsím bezstrást'ije i izbavlén'ije podajá, prepoloveňijem dnés postóv: sehó rádi vsí v poklonén'ije tohó predlahájem, i rádostno oblobyzájem, víd'iti Tvojá strásti, i živonósnoje voskresén'ije, prosviščení božéstvennymi dobrodítel'mi, Slóve Bóžij, da spodóbimsja vsí, jedíne Mnohomílostive.

Podóben: Mértv býl jesí na Krest'í prostért, i kopijém probodén, i želčiju Dolhoterpilíve napajájem, Mérrskija vódy Vladýko, rukóju Mojséovoju v sládost' preložívyj. Tímže mol'úsja Tebí i prošú: strásti horčájšyja ot mýsli mojejá otžení, i pokajáňija médom úm mój usladív, poklónnika mjá pokaží čestnýja strásti Tvojejá.

Ína, hlás 1: (Podóben: Drévle Mojséju:)

Jehóže drévle Mojséj preobráž dláňma svojíma, pobiždáše Amalíka, velíkij Krést dnés, pred očíma nášima zjrjášče l'úd'ije predležímýj strášno, prikósnemsja čistotóju, umóm že i ustnáma: na ném bo Christós vzosésjsja umertvívyj smért'. I takovýja blahodáti vsí spodóbivšesja, písňmi Bohoduchnovénnyymi vsích Spása pismoslóvjašče, mólímsja dostíhnuti i sámóje spasíteľnoje voskresén'ije.

Íny stíchíry podobny, hlás 4: (Podóben: Dál jesí známeňije:)

Priidíte poklonímsja žizni nášeja chodátaju, javlénnomu drévu dnés, Christá Bóha nášeho Krestú, ímže smért' ujazvísja, i voskresén'ije nám pádšým obnovísja jávi, izbávivšemu zovúšče: nás rádi vóleju postradávyj, da spasési vsjáčeskaja, Bóže náš, sláva Tebí!

Deržáva nepobidímaja, christijánom nám dástsja, Krest tvoj Spáse náš, ímže inopleménných jazyk pobiždájutsja mnóžestva, i mír cerkvi tvojej Christe osiňáteľ, pravoslavjaščoj dóbri, jehóže nýňi cilujúšče, tebi tépli vozopijém, části spodobí i nás strástych Tvojích.

Slezámi očistívše duševnaja čuvstva, i postóm očistívšesja, priidíte poklonímsja Kréstnomu drévu, ímže upražňájutsja dušetlíňija plóti, voz-

deržáňjem vzyhráňija, raspénšomu zavúšče, tvojehó Spáse spodóbi, tridnévnomu vostáňiju poklonitisja.

Sláva, i nýňi: hlás 8: Dnės Vladýka tvári, Hospód' slávy, na Krest'í prihvoždájetsja, i v rébra probodájetsja, želči i ócta vkušájet, sládost' cerkóvnaja. Vincém ot térňija oblahájetsja, pokrývájaj nébo óblaki: odéždeju oblačístja poruháňija, i zaušájetsja brénnoju rukóju, rukóju sozdávaj čelovíka: po pleščéma bijén byvájet, od'ivájaj nébo óblaki. Zapleváňija i rány prijémlet, ponošéňija i zaušéňija. I vsjá terpít mené rádi osuždénnoho, Izbáviteľ mój i Bóh, da spasét mír ot prélesti jáko Blahoutróben.

V minéi že ostavlájem, i hlahólem kanón svjatáho na povečéríi.

Prokímen, psalóm 66, hlás 6: Vospójte Hóspodevi, pójte ímeni Jehó.

Sťích: Putesotvoríte vozvédšemu na západy.

Byt'ija čtéňije. (Hlavá 9, 8-17).

Prokímen, psalóm 68, hlás 6: Spaséňije Tvoje Bóže, da príimet mja.

Sťích: Da úzrjat níščiji, i vozveselátsja.

Prítčež čtéňije. (Hlavá 12, 8-22).

Na sťíchóvnach sťíchíry, samohlásen, hlás 3:

Preodolivája mytárja sohríšéňmi, ne révnuju pokajáňiju, farisejova že ne stjažáv ispravlénija, podobájusja voznošéniju, po svojim smirénňjem bezmírnim Christé Bóže, bisovskoje voznošéňije na Krésti nizložívyj, perváho úbo zlych seho že poslídného voznošéňija otuždi mja, obojích bláhoje predložéňije v dúši mojéj utverdí, i spasí mja. *(Dváždy).*

Múčeničen: Proroci i Ápostoli Christovi i Múčenicy, naučíša ny píti Tróicu jedínosúčnuju, i prosvitíša jazyky prelščénija, i pričástniki Ánhelom sotvoríša syny čelovíčeskyja.

Sláva, i nýňi: hlás 5: Zrjáščí tja tvár na Krésti náha visjášča, sodíteľa i žizdíteľa vsích, izmiňášesja stráchom i rydáše, sólnce že svít umračí, i zemľa kolibášesja, kámeňije že razsidášesja, i cerkovnaja zavísa razdirášesja, mertvíji vostáša ó čudesí, Sud'ija sudím byvájet, i stráždet' chotjá za spaseňije míra, i obnovléňije.

Nýňi otpuščáješi: Trisvjatóje, i próčaja jáko v pósti.

V srédu Četvértija sedmícy svjatáho postá

Na liturhiji Preždeosvjaščennych Darón - na 10: (Zrí str. 707).

Na Hóspodi vozzvách: hlás 4:

Póst blahych chodatáj, svojé prepolovénije nýňi vovede, prešédšimi děňmi blahouhodív, i próčijimi množájšeje blahodijájije tvorít, t'ímže sích blahich dáteľu Christú, uhoždájusče vopijím, postijsja nás rádi, i raspjátije preterpív, neosužděnných nás spodobí, pričástitisja božestvennoj Páschy Tvojej, v míri požívšich, i neprestánno so Otcem tebe i Dúchom slavjáščich.

Ín, hlás 5: V tájni dobrodíteľu, dilájusčiji duchóvnaja vzdajájňija čájusčiji, ne posrédi tóržišč i raspútij javľájut sija, no vnútr serdca nosját páče, i vsjá víďaj tájnaja, javlěnnu mzdu dilájňija podást' nám, póst soverším, ne posmraždájusče licá, no v klítich dúš nášich moláščesja síce vozopijím, Ótče náš íže jesi na nebesích, nevvedí nás v nápast' molímsja, no izbávi nás ot lukávaho.

Múčeničen: Nesýtnoju ľubóviju dušá, Christá neotverhóstesja svjatíji múčenici, íže različnyja rány strastej preterpívše, múčitelej hordíňu nizložíte, nepreklónnu i nevredímu víru sochránši, na nebesá prestávistesja, t'ímže i derznovénije imúšče k nému, molítejsja darováti nám vél'iju mílost'.

Íny stíchíry, hlás 1: (Podóben: Prechvál'ňiji múčenicy:)

Pósta vodóju, dušám skvérnú omyjím, i pristupívše k čestnému i životvorjáščemu Krestú Hóspodňu, víroju poklonímsja, božestvennoje prosviščénije počerpájusče, i víčnoje spaseňije nýňi priobritájusče, mír i vél'iju mílost'.

Ápostolom pochvaló Kresté, jehože okružájut načála síly Archanhély, poklaňájusčija Tí sja ot vsjakáho vrěda spasýj, i božestvennoje popríšče, božestvennáho vozderžájňija, spodobí preprovodíti dóbri, i dné vostájňija dostíhnuti, ímže izbávichomsja.

Ín podóben, hlás 7: (Dnės bdít:)

Dnės Krestú Hóspodňu poklaňájusčesja vozopijím, rádujsja Drévo Žízni, ádov Razoríteľu, rádujsja rádosti míru, i tľíňiju potrebíteľi, rádujsja bísy prohoňájaj síloju, vírnych utveržděňije, óružije nerušimoje, oblobizájusčija Tjá sobľudí i osvjátí, molímsja.

Iz miněi stíchíry svjatómu na 4:

Sláva, i nýňi: hlás 8: Dnes neprikosnovennyj súščestvom, prikosnoven mni byvájet, i stráždeť strásti svoboždájaj mjá ot strástej, svít podávájaj slípim, ot bezzakónnych ustěň oplevájetsja i dátet plěšči za plyněňija na rány, sehó Čístaja Díva Máti na Krestí zrjášča bolíznenno viščáše: Úvy mni čádo moje, čtó sijě sotvoríl jesí, krásnyj dobrotóju páče vsích čelovík, bezdychánnij bezzrjáčnyj javľáješisja, ne imíja vída níže dóbroty, úvy mńí mój Svíte, nemóhu spjášča zríti Ťa, utróboju ujazvľájusja, i lútoje óružíje sěrdce mojě prechódit, vospívaju Tvoja strásti, poklaňájusja blahotróbiju Tvojemú, dolhoterpilíve Hospodi sláva Tebí!

Prokímen, psalóm 71, hlás 4: Blahoslověn Hospód' Bóh Izráilev, tvorjáj čudesá jedín.

Sťích: Bóže, súd Tvój carévi dážd', i právdu Tvojú sýnu carévi.

Byťijá čtěníje. (Hlavá 9, 18-29; 10, 1).

Prokímen, psalóm 72, hlás 4: Mńí že prilíplátisja Bóhovi bláho jěst'.

Sťích: Kól' Bláh Bóh Isrájilev právim sěrdcem.

Đijákon: Povelíte!

Jerėj: Premúdrost' prósti! Svít Christóv prosviščájet vsích.

Pritčeť čtěníje. (Hlavá 12, 23-28; 13, 1-9).

I próčeje poslídovaňije Preždeosvjaščěnných.

V četvértok Četvértýja sedmícy svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 4: (Podóben: Dál jesí známeňije:)

Prísnoblažěnnij spodobívšesja, cilováti vírńiji Krést Tvój Hóspodi, ímiže nás spásli jesí, vospívám Tvojě blahotróbije, i mólím Ťá prilížno, vsím podážd' radovaňije Spáse, spaseňija Tvojeho, v pokajaňiji podážd' nám víditi Tvojě Vostáňije, i božestvennaja stradáňija.

Umerščvlěňije preterpíl jesí, na Krestí prostírám, umertívij smert', i mértvyja voskresívij živonósnym slóvom. Ťímže mól'usja, umeršvlěnnuju mí dúšu hrichóm oživí Hóspodi, podajá mí umilěňije i zól izbavlěňije, v dněch svjatých Tvojích poščěňija, Čelovíkol'ubče.

Ína sťíchira, hlás 4: (Podóben: Úmnaho Adamánta:)

Tvój Krést čěstnyj, spodobívšesja rádoštno víditi i poklonítisja, mólím Ťá lisúse Bóže náš, da i samijá Tvojá prečístýja dostíhnem strásti. Póštom ukryplájemi, poklaňájuščesja pójem. Raspját'ije, Kópiju, Húbu i

Tróšť, ímaže nás obesmertil jesí, i v pérvuju páki sládosti žízň vovéd jesí, jáko Čelovikoľúbec, t'ímže Ťa blahodárno nýňi slávím.

3 st'ichíry svjatómu, Sláva, i nýňi: iz minéi:

Prokímen, psalóm 75, hlás 8: Pomolítesja i vozdadíte Hóspodevi Bóhu nášemu.

St'ich: Vídom v Judéji Bóh, vo Isrájili vél'ije ímja Jehó.

Byt'ijá čtěníje. (Hlavá 10, 32; 11, 1-9).

Prokímen, psalóm 76, hlás 8: Hlásom mojím k Hóspodu vozzvách, hlásom mojím k Bóhu, i vňát mí.

St'ich: V děň skórbi mojejá Bóha vzyskách.

Pritčej čtěníje. (Hlavá 13, 20-26; 14, 1-6).

Spodobí Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na st'ichóvnach st'ichíry, hlás 6:

Ot Hóspoda smirívšaho sebe, dáže do raspját'ija i smérťi, tebe rádi navíkši dúše moja, ot voznošěníja smirénija, i ot smirénija voznošénija, o dobrodítelech ne vozviščájsja, níže sebe právednu mjášči blížňaho osuždáj, jákože velechválnyj fariséj, no v razumíňiji nizložénnom prehrišénňij Tvojich, pamjatstvujúšči tókmo, jákože Mytár vozopíj, Bóže očísti mjá hríšnaho i pomíluj mjá. *(Dváždy).*

Múčeničen: Múčeniči Tvojí Hóspodi, neotverhóšasja Tebé, ni odstupíša ot zápovídej Tvojích, t'ích molítvami pomíluj nás.

Sláva, i nýňi: Krestobohoródičen: (Podóben: Tridnévno:) Vseprečístaja jáko Ťá vídi na Krestí visjášče vopijáše, čo stránnoje jéže víždu tájinstvo Síne mój? Káko na drévi umiráješi plóťiju povyšennýj, života Podátel'u?

Nýňi otpuščáješi: Trisvjatóje, i próčaja jáko v pósti.

V pjátok Četvértija sedmícy svjatáho postá

Na liturhiji Preždeosvjaščénnych Daróv - na 10: (Zrí str. 707).

Na Hóspodi vozzvách: postavím st'ichóv 10: i pojém st'ichíru samohlásnu dné dváždy, hlás 7:

Strástem porabotív, dušá mojejá dostójinstvo, skót bých i ne móhu vozríti k Tebi Vyšnemu, no dolú preklonívšja Christe, jáko Mytár moľúsja, zovýj k Tebí, Bóže očísti mja i spasí mja. (*Dváždy*).

*I 4 múčeničny októicha prilučívšaho hlása: i minéi 4: **Sláva: pokóin hlása, I nýňi: Bohoródičen pėrvyj hlása:***

Prokímen, psalóm 79, hlás 4: Pasýj Isráil'a vonmí, nastavľajaj jáko ovčá losífa.

Sťích: Sid'áj na Cheruvímich javísja.

Byt'ijá čtéňije. (Hlavá 12, 1-7).

Prokímen, psalóm 80, hlás 4: Rádujtesja Bóhu pomóščniku nášemu.

Sťích: Priimíte psalóm, i dadíte tympán.

Đijákon: Povelíte!

Jerėj: Premúdrost' prósti! Svít Christóv prosviščájet vsích.

Prítčeť čtéňije. (Hlavá 14, 15-26).

I próčeje posl'ídovaňije Preždeosvjaščénnych.

NEĎÍĽA ČETVÉRTAJA SVJATÁHO POSTÁ, V ňúže pámjat' tvorím svjatáho Ioánna Lístvičnika

Na veľícij večérni

*Blahoslavl'ajet svjaščennik, i pojém jáko obýčno prednačinatel'nyj psalóm.
Táže stichoslóvije, pérvaja kafizma.*

Na Hóspodi vozzvách: *postavím stichón 10, i pojém stichíry voskrésny
októicha 3, i vostóčny 4, i svjatáho 3, hlás 8:*
(Podóben: O preslávnaho čudesé:)

Ótče Ioánne prepodóbne, výnu voístinnu Bóžija v hortáni voznošeňija nosíl jesí, poučájasja d'itel'ňijšym, bohoduchnovénnyj slovesém vse-múdre, i ottúdu istekájemoju blahodát'iju obohátílsja jesí, býv blažen, ne-čestívych vsích sovítovaňija nizvraščája.

Podóben: Ótče Ioánne preslávně, sléz istóčniki dúšu očístiv, i vse-nóščnymi stojáňiji Bóha umílostiviv, vosperílsja jesí k l'ublěňiju sehó bla-ženne i krasotí: jejáže dostójno nýňi naslaždáješisja, neprestánno rádu-jasja, so stradál'cy tvojmí bohómúdre prepodóbne.

Podóben: Ótče Ioánne prepodóbne, vosperív úm k Bóhu víroju, mir-skáho smíšeňija omerzíl jesí nepostojánnoje: i krést tvój vosprijím, Vse-vídcu poslídovál jesí: t'ílo neobúzdannoje, pódvihami obučeňija, pómyslu porabótiv, krípost'iju božéstvennaho Dúcha.

Sláva: hlás 5: Prepodóbne Ótče, hlása Jevánhel'ija Hospódňa poslúššav, mír ostávil jesí, bohátstvo i slávu nivočtóže vminív. Otonúduže vsím vozopíl jesí: Vozlúbíte Bóha, i obrjáščete blahodát' víčnuju. Ničtóže pred-počítite páče l'ubvé Jehó, da jehdá priídet vo slávi Svojej, obrjáščete upo-kojěňije so vsími svjatými, íchže molítvami Christé sochraní, i spasí dúšy náša.

I nýňi: *Bohoródičen 1 hlása.*

Na stíchóvnach stíchíry októicha.

Sláva: *svjatómu, hlás 2: Samohlásen:*

Na zeml' ánhela, i na nebesích čelovíka Bóžija, míra blahoukrašéni-je, naslažděňije blahích, dobrodřitelej póstničeskich pochvalú, loánna počtím: nasaždén bo v domú Bóžiji, procvité právedno, i jáko kédř v pustýni umnóži stadá Christóva slověsnych ovéc, v prepodóbiji i právdř.

I nýňi: *Bohoródičen v tóžže hlás:* O čudesé nóvaho: (*Zří str. 103*).

Tropár, hlás 1: Pustýnnny žitel' i v t'ilesí ánhel, i čudotvórec javílsja jesí bohonóse ótče náš loánne: postóm, bďřňijem, molítvoju neběsnyja darováňija priím, isciláješi nedůžnyja, i dúšy víroju pritekájuščich tí. Sláva Dávšemu tí krípóst: sláva Vinčávšemu t'á: sláva Ďijstvujuščemu tobóju vsím iscilěňija.

Na útreni

Po obyčnom posľřidovaňiji kanóny: októicha voskrěsen s Bohoródičnym na 6, triódi na 4 i svjatáho na 4.

Katavásija: Otvěřzu ustá mojá: (*Zří str. 351*).

Po 3. písňi sidálen, hlás 5: (Podóben: Stránnoje:)

Prečřstýj Krěst Tvój, Spáse náš, jáko orúžije spasěňija soderžášče, t'ím Tebí vopijém: spasí ný postradávyj vóleju o nás, vsích Bóže, jáko Mnohomílostivýj.

Sláva: *prepodóbnaho, hlás 4: (Podóben: Voznesýjsja:)*

Dobrodřitel'mi k nebesí vozsjávýj, vodružen jávi, vozšél jesí k bohoviďňija neizmřimoj hlubiňi blahočěstno: vsjá úbo pobidív démonskej kózni, pokřyváješi že čelovíki ot vrěda sích, loánne, řřstvice dobrodřitelej: i nýňi mólíšjsja spastřsja rabóm tvojm.

I nýňi: *Bohoródičen: (Podóben:)*

Na prestól' cheruvímskom sidáj, i v řřďřich Ótčijich vodvorjájajsja, jáko na prestól' sidřt svjatřřm svojm Vladýčice, v řřďřich Tvojích plótski: Bóh bo vocarívýjsja táko nad vsřmi jazýki, i razúmno nýňi pojém Jemú: Jehóže i Tý Čřstaja molř, spastřsja rabóm Tvojm.

Po 6. písni kondák, hlás 4: (Podoben: Javílsja jesí dnés:) Na vysotí Hospód' vozderžáňija ístinna t'á položí, jákože zvizdú nebésnuju, svitovod'jáščuju koncý, nastávniče loánne ótče náš.

Íkos: Dóm Bóžij jáko voístinnu, samahó sebe sod'ílal jesí Ótče, božéstvennymi tvojími dobrod'íteľmi: jávi ukrasív jáko zláto svítloje, víru, nadéždu, i ľubóv ístinnuju: božéstvennyja zakóny izlahája, vozderžáňijem obučívjsja jáko bezplóten: rázum, múžestvo, cilomúdrije s'ražáv, smiréňije, ímže voznésłsja jesí. Tímže i prosvitíłsja jesí molítvami neprestánnymi, i nebésnaja prijál jesí seléňija, nastávniče loánne, ótče náš.

Po 9. písni svitílen voskrésen i svjatáho: (Podoben: Žený uslyšíte:)

Míra blahostrást'ija, jákože vrédnaho ukloníłsja jesí, i bezbráčijem plót' uvjadív, obnovíł jesí duší krípošť Prepodóbne, i slávoju obohátíłsja jesí nebésnoju, preslávne. Tímže ne prestáj mol'ásja o nás, loánne.

I nýňi: Bohoródičen: Hospód'stvenno Bohoródicu T'á ispovídujem Vladýčice, Tobóju spasení: íbo Bóha rodilá jesí neizrečénno, razóršaho Krestóm smért', k sebí že privlékšaho prepodóbnych sobóry: s ními že T'á voschvalájem Dívo.

Na chvalítech stíchíry voskrésny i vostóčny. Táže hlahólem Stích:

Voskresní Hóspodi Bóže mój, da voznésétsja ruká Tvojá, ne zabúdi ubóhich Tvojích do koncá.

I pojém samohlásen, hlás 1:

Priidíte d'íľajim v tájnom vinohrádi, plodý pokajáňija v ném tvorjášče, ne v brášňich i piťijích truždájuščesja, no v molítvach i post'ích dobrod'íteľi ispravľájušče: sími uhoždájemyj Hospód' d'íly, d'ínar podajét, ímže dúšy izbavľájet dólha hrichóvnaho, jedín Mnohomílostivj.

Sláva: Tóžje.

I nýňi: Preblahoslovénna jesí Bohoródice Dívo: *(Zrí str. 50).*

Slavoslóvije velíkoje i otpúst.

Sláva, i nýňi: Stíchíra Jevánhel'skaja.

Na liturhíji

Izobrazíteľnaja.

Prokímen apóstola, rjadováho hlása, i svjatáho, hlás 7: Voschvalátsja prepodóbňiji vo slávi, i vozrádujtsja na lóžach svojích.

Sťich: Vospójte Hóspodevi písň nóvu.

Apóstol: Ko Jevréjem posláňija svjatáho Apóstola Pávla čtěníje.

(Záč. 314).

Brátije, Avraámu obitovája Bóh, poněže ni jedíňim imíjaše bólšim klátisja, klátisja sobóju, hlahóla: voístinnu blahoslovlá blahoslovľú t'á, i umnožája umnožu t'á. I táko dolhoterpív, polučí obitováňije. Čelovícy úbo bólšim klenútsja, i vsjákomu ích prekoslíviju končíná vo izviščěníje, klát-va jést'. V němže líšše choťá Bóh pokazáti naslídnikom obitováňija, neprelóžnoje sovíta svojehó chodájstvova klátvoju. Jáko da dvimá věščma neprelóžnyma, v nejúže ne vozmóžno solháti Bóhu, krípkoje utíšěníje ímamy pribíhšiji, játisja za predležáščeje upováňije, jéže áki kótvu ímamy duší tvérdu že i izvístnu, i vchodášču vo vnútrenneje zavísy. Ídřiže pred-těča o nás vníde lisús, po čínu Melchisedékovu, pervosvjaščénnik býv vo víki.

I drúhij: Ko Jefeséjem posláňija svjatáho Apóstola Pávla čtěníje.

(Záč. 229).

Brátije, jáko čáda svíta chodíte: (Plód bo duchóvnj jést' vo vsjákoj blahostýni i právdí i ístiňi:) Iskušájušče, čtó jést' blahouhódno Bóhovi. I ne priobščájtesja k d'ilóm neplódnym t'mý, páče že i obličájte. Byvájemaja bo ótaj ot ních, srámno jést' i hlahólati. Vsja že obličájemaja, ot svíta javľá-jutsja: vsé bo javľájemoje svít jést'. Sehó rádi hlahólet: Vostáni spjáj, i voskresní ot mértvych, i osvítít t'á Christós. Blúdíte úbo, káko opásno chodíte, ne jákože nemúdri, no jákože premúdri: Iskupújušče vrémja, já-ko dníje lukávi sút'. Sehó rádi ne byvájte nesmýslenni, no razumívajušče, čtó jést' vóla Bóžija. I ne upivájtesja vinóm, v němže jést' blúd: no páče ispolňájtesja dúchom. Hlahólušče sebí vo psalmích i píňijich i písnech duchóvných, vospívajušče i pojúšče v serdcách vašich Hóspodevi.

Allilúia, hlása, i prepodobnaho:

Sťich: Nasažděni v domú Hospódni:

Jevánhelíje ot Márka, záč. 40, i svjatómu - Ot Matféja, záč. 10.

Pričásten: Chvalíte Hóspoda s nebés, chvalíte Jehó v výšních.

I drúhij: V pámjat' víčnuju búdet právednik, ot slúcha zlá ne ubojítsja.

V neďíľu večera

Na Hóspodi vozzvách: postavím stíchón 10. I pojém stíchíry pokajánný 4. (Zrí str. 703), i tripísna podobny hospodína Iósifa, hlás 3:
(Podóben: Vél'ija krestá:)

Velíkija, vírňiji, vo vrémja pokážem vozderžáňija trudý: jáko da slávu velíkuju polučím, mľost'iju velíkaho Bóha izbavľájami plámene hejénska-ho.

Vrémja poščěňija nýňi prepolovívše, načálo božěstvennaho žitijá jávi pokážem, i v konéc dobroďitel'naho žitel'stva dostíhnuti tépli potščím'sja: jáko da priímem sládost' nestaríjemuju.

Ína hospodína Teódora, hlás 7: (Podóben: Pod króv tvój:)

Prepolovívše sěj svjaščěnný poščěňija pút', k búduščemu rádoš'iju potecém, blahotvorěňija jeléjem dúšy pomazávše, jáko da spodóbimsja Christá Bóha nášeho i božěstvennym strastém poklonítisja, predvaríti i strášnoje i svjatóje voskresěňije.

I minéji 3. Sláva, i nýňi: Bohoródičen: Vchód. Svíte tíchij: (Zrí str. 18). Prokímen, hlás 7: Ne otvratí licá Tvojeho: (Zrí str. 698).

Na stíchóvnach samohlásen dné, dváždy, hlás 7:

Vinodhrád nasadívýj, i d'ílateli prizvávyj, blíz jěsť Spás: priidíte poščěňija podvížnicy, mzdú vospriímem, jáko bohát jěsť dávec i mľostiv? Málo d'ílavše, priímem dušěvnuju mľost'.

Ín samohlásen, hlás 6:

V razbójničeskija pómysly vpád Adám, preľstisja umóm, i ujazvísja dušěju, ležáše náh zastupľěňija: ni svjaščěnnik že préžde zákóna vňát jemú, nižě levít po zakóňi vozzrív náň: tókmo tý prišědyj Bóže, ne ot Samaríji, no ot Bohoródicy: Hóspodi sláva Tebí.

Múčěničen: Múčěnicy Tvojí Hóspodi, ne otverhóšasja Tebé, ni otstupíša ot záповidej Tvojích: tích molítvami pomíľuj nás.

Sláva, i nýňi: Bohoródičen, hlás 6: Archánhel'ski vospojím: (Zrí str. 161).

I próčeje posľídovaňije, jáko obyčno.

V pondělínik Pjátyja sedmícy svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 3: (Podóben: Krestojavlénno:)

Dávyj nám poščeňija vrémja obratítisja i živym býti, i nikákože pohybnuti, Slóve Bóžij, spodóbi vsích blahouhodíti Tebí dóbri, i téplim umyléňijem poslužíti Tebí Christé, jakože bludníca ónaja cilomúdreňnaja i čestnája, inohdá myrom i izl'jáňmi téplych sléz, prehrišéňij priímši ostavlénije.

Jákože slípýj ot sérdca zovú Ti: Spáse Bóžij prosvítí mojí óči serdéčnyja. Jákože vírnaja chananéja vopijú Ti: pomíluj mjá ščédre, íbo dúšu bisnújuščujusja ímam v slastéch: júže preminív ot t'mý strástej, próčeje žítí čístí sotvorí, da sláv'ľu Tvojú mnohóju blahostýňu.

Ínyj, hlás 8: (Podóben: Bohozvánnyj múčenik:)

Bohosvítľaja blahodať vozderžáňija, vozsijávši nám dnés sólnca svit'ľíje, dúšy náša prosviščájet jákože óblaky strásti hrichóvnyja othoňájušči. Sehó rádi vsí pritecém, blahodúšno sijú lobyzájušče: rádujuščesja soveršájem božéstvennoje póprišče tohó, jehóže v vesélích učreždájuščesja vozopijím Christú: očistí Bláže, sijé soveršájušči ja vírno.

3 st'ichíry svjatómu, Sláva, i nýňi: iz minéi:

Prokímen, psalóm 85, hlás 4: Nastávi mjá Hóspodi na púť Tvoj, i pojďú vo ístiňi Tvojéj.

St'ich: Prikloní Hóspodi úcho Tvojé.

Byť'ijá čtéňije. (Hlavá 13, 12-18).

Prokímen, psalóm 86, hlás 4: L'úbit Hospód' vratá Sióna, páče vsích seléňij Jákovlich.

St'ich: Osnováňija Jehó na horách svjatých.

Pritčej čtéňije. (Hlavá 14, 27-35; 15, 1-4).

Spodobí, Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na st'ichóvnach st'ichíry, hlás 7:

Jákože vpadýj v razbójniki i ujázvén, táko i áz vpadóch ot mojích hrichóv, i ujázvena jést' dušá mojá: k komú pribíhnu iscílítisja; Tókmo k Tebí dúš že i tilés vráču: izléj na mjá Bóže velíkuju Tvoju mílost'.

Ínyj samohlásen, jedinóždy, hlás 4:

Prehrišívše ot prestupléňija pévaho, ot rájskija sládosti i naslaždéňija vedéní býchom v bezčestňíjšuju žízň: dobroďítelej bo podobájuščaho i

chváľnaho žit'já sovlékšesja prehrišéňmi, jáko v razbójniki vpadóchom, íspolu že mértvy jesmy, prehrišívše ot spasíteľnych učéňij Tvojích, no molím Ťá ot Maríji javívšahosja, i bezstrásno strastém približívšahosja Vladýku: objaží náša jáže ot hrichá pribývšyja strúpy, i bezmírnoje Tvoje milosérďije izliváj na ný, Tvoje iscilíteľnoje popečéňije, jáko Čelovikoľubec.

Múčeničen: Svjatých múčenik prijémj terpiňije, i ot nás priimí píňije Čelovikoľubče, dáruj nám ťích molítmami veľľiju milosť.

Sláva, i nýňi: Bohoródičen: Ot vsích bíd rabý Tvojá sochraňáj, blahoslovennaja Bohoródice: da Ťá slávím nadéždu dúš nášich.

Nýňi otpuščáješi: *Trisvjatóje, i próčaja jáko v pósti.*

Vo vtórník Pjátyja sedmícy svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 8: (Podóben: Čtó vý narečém:)

Brášno ľúbov tvorjášče, vozderžáňijem strásti uderžím vírňiji, i Bóhu nás rádi voznesešmusja na Krest'í, i kopijém probódšemusja v rébra, požítí blahouhódno vedémsja, da píšču nasladímsja víčnyja i lúčšija, slávjašče Spása dúš nášich.

Podóben: Drévom drévl'e sméř' obritóchom, nýňi že páki žízň drévom kréstnym: strastěj úbo stremléňija umertvím vírňiji, i dostíhnuti spasíteľnoje voskreséňije vsích Blahodítel'a mólim, d'ijáňmi božéstvennymi sijájušče, i dobrodítel'mi ukrašájemi, slávjašče Spása dúš nášich.

Ína st'ichíra podobna, hlás 2: (Podóben: Páče umá blahích:)

Živonósnyj Tvój Krést pochvaľájem Hóspodi, i nás rádi svjaščénnaja plóti Tvojejá stradáňija: kopijé že, zakoléňija, posmijáňija, opleváňija, bi-jéňija i zaušéňija s bahrjaníceju, i vinéc ternopleténnyj, imíže ot klátvy vsjá izbáviv spásľ jesí ný. Ťímže molím Ťá, póstov vrémja mírno skončáti podážd' nám.

3 st'ichíry svjatómu, Sláva, i nýňi: iz minéi:

Prokímen, psalóm 89, hlás 4: Hóspodi pribížišče býľ jesí nám v ród i ród.

St'ich: *Préžde dáže horám ne býti, i sozdátisja zemľi, i vselénňij:*

Byťijá čtéňije. (Hlavá 15, 1-15).

Prokímen, psalóm 90, hlás 4: Živýj v pómošči Výšňaho, v króvi Bóha nebésnaho vodvorítsja.

Sťich: Rečét Hóspodevi: zastúpnik mój jesí.

Spodobí, Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na sťichóvnach sťichíry, hlás 5:

Popolznúvsja ot právaho putí Tvojehó, ot strastěj okajánnyj nizpádóchsja v rón, levít že so svjaščénikom vídívše mjá, pretekóša. Tý že Christé pomíloval jesí mjá, i orúžijem Krestá hrichóvnoje rukopisáňije rasterzáv, bezstrást'ijem ujasníl jesí, i Otcú sosidátela sotvoríl jesí. Tímže zovú Tebí: nepostižíme Hóspodi sláva Tebí.

Ína sťichíra, hlás 8:

Íz Jerusalíma snidóch popolznúvsja, ot napisánných v ném jazýkom zápovidej Tvojích: vo Jerichón že idýj podražáteľnym stremlěňijem, v ném drévľe rádi zlóby ot Tebé, ko ubíjstvu izdávšichsja ľudém Tvojím preslušáňijem, dušet'ľínnym prilučíchsja strastém, jákože razbójnikom. Ot ních ujazvena íspolu umerščvlěna, hvozďmí i kópijém plót'iju ujazvívyjsja vóleju, hrichá rádi čelovíča, i óbščeje soveršívij Krestóm spasěňije v Jerusalími, iscílí mjá Hóspodi i spasí mjá.

Múčeničen: Múčenicý Tvojí Hóspodi, zabývše súščaja v žít'iji, nera-dívše i o múkach búduščija rádi žízni, i sejá nasľ'ídnicý javíšasja: t'ímže i so ánhely rádujutsja t'ích molítvami dáruj ľudém Tvojím vél'iju mílóst'.

Sláva, i nýňi: Krestobohoródičen: Hospodi jehdá Táh solnce víd'í na drévi vísima Sólce Právdy, lučý sokrý, i luná svít vo t'mú preloží: Vsene-poróčnaja že Máti Tvojá, utrobóju ujazvlášesja.

POSÍDOVAŇIJE VELÍKAHO KANÓNA SVJATÍTEĽA ANDRÉJA KRÍTSKAHO

*V srédu 5-ja sedmicy večera st'ichoslóvim vmísto - Ko Hóspodu vnehdá skorbíti mí: **kafismu 7.***

*Na Hóspodi vozzvách: **st'ichíra samohlásna, júže hlahólem dváždy.***

*Načinájem že st'ichí ot - Padút vo mrěžu svojú: (**Zrí str. 17.**)*

Hlás 8: Mojími pomyslěňiji v razbójniki vpád, plíněn bých okajánnyj umóm, i l'úti ujazvíchjsja, vsjú mojú dúšu uránich, i otňúd ležú náh dobrod'ítelej na žitéjst'ím putí. Svjaščěnnik že víd'iv mjá ránami boľášča beziscíl'na, prezrív ne vozzrív na mjá: Levít'anin že páki ne terpjá dušetl'ínnyja boľízni, i tój víd'iv mjá mímo íde. Tý že blahovolívnyj ne ot Samariji, no ot Mariji voplotítisja Christé Bóže, čelovikol'úbijem Tvojím podážď mi iscilěňije, izlivájja na mjá velíkujju Tvojú mílost'.

St'ich: Hlásom mojím ko Hóspodu vozzvách, hlásom mojím ko Hóspodu pomolíchjsja.

Páki tújužde:

St'ich: Proľijú pred ním molěňije mojé, pečál' mojú pred ním vozviščú.

Múčeničen: Ášče kája dobrod'íteľ: (**Zrí str. 686.**)

St'ich: Vnehdá isčezáti ot mené dúchu mojemú, i Tý poznál jesí stezi mojá.

Íny st'ichíry hospodína Iósifa, hlás 8:

(Podóben: Hóspodi, ášče i na sudišči:)

Hóspodi, Tý svjaščěnnnyja učeníkí Tvojá, slověsnnyja nebesá pokazál jesí. Sích svjaščěnnnyjmi chodátajstvy, zemných mjá zól izbávi, vozderžáňijem voznosjá rázuma vsehdá, k strastém pomyslěňije mojé, jáko Ščědr i Čelovikol'úbec.

St'ich: Na putí sém, po nemúže choždách, skrýša síť mňí.

Podóben: Imúšče vsě vrěmja poščěňija, jáko soďl'jstvennika Božěstvennym d'ijáňijem pláčim ot vsehó sérdca, i Spásu vozopijím: Tvojími

učeníkí, Hóspodi Mnohomílostive, spasí ľubóviju Ťá pojúščyja, jáko Ščédr i Čelovikolúbec.

Ľna stíchíra hospodína Theódora, hlás tójže:

(Podóben: Slávnuju i Prečístuju:)

Stích: Smotrjách odesnúju i vozhládach, i ne bí znájaj mené.

Apóstoli prechválňiji, míra molítvennicy, nemoščných vráčeve, zdrávi-ja chraníteľije, vo obojém nás sobľudíte, poščéňija vrémja prochodáščy-ja: vo obojích Božéstvenno mírstvujuščyja, úm nesmuščen strastěj chra-ňášče, da pojém vsí písn Christú Voskréssěmu, jáko Pobidíteľu.

Ľny stíchíry po alfavítu, 24, Velíkaho kanóna. Tvoréňije svjatíteľa Andrėja Krítskaho. Hlás 4: (Podóben: Choťích slezámi:)

Stích: Pohíbe bíhstvo ot mené, i ňíst' vyzskájaj dúšu mojú.

A Vsé žit'ijé mojé so bludnicami i mytarjámi izžísja: úbo vozmohú li poné v stárosti pokájatisja, o níchže sohríšich, Sodťíteľu vsích i Vračú nedúhujuščich; Hóspodi, přéžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

I tvorím na kijždo stích po 3 poklóny.

Stích: Vozzvách k Tebí Hóspodi, rích: Tý jesí upováňije mojé, část' mojá jesí na zemľi živých.

B Ťážest'iju nebrežéňija soderžím jěsm, v tíni valájusja, strilóju ustri-lén Velíara, i oskverňaju mojé jéze po óbrazu: Obratíteľu nebrehúščich, i Izbávíteľu prehrišívšich: Hóspodi, přéžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

Stích: Vonmí moléňiju mojemú, jáko smiríchsja ziló.

C Bých pretknovéňije čelovikom, vozďilav jáko zemnýj zemnája, brá-ku soprjahósja Tvojím povel'ňijem, i prestupích oskvernív lóže mojé: ot zemľi Sozdávij ne přezri sozdáňija Tvojeho: Hóspodi, přéžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

Stích: Izbávi mjá ot hoňáščich mjá, jáko ukripíšasja páče mené.

D Rjádnik bých duší mojěj, o plóti mojěj promyšléňije tvorjá, démo-nov poruháňije postáven bých, slastém rabótaja i bezmíst'ijem: blaho-utróbijem Tvojím poščadí, Prohoníteľu démonov: Hóspodi, přéžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

Stích: Izvedí iz temnýcy dúšu mojú, ispovídatisja ímeni Tvojemú.

E Vóleju sohríšich páče vsích, sehó rádi ostáven jěsm, ímam protiv-nika duší mojěj, plóti mudrováňije, i pomračájet mjá. Prosviščéňije sú-

ščich vo t'mí, i Nastávniče zablúždajemych: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

***St'ich:** Mené ždút pravédnicy, dóndeže vzdási m'íí.*

F Živét, hlahóla prorók, dušá mojá Hóspodi, i voschválit T'á, vzyščí ovčá zablúždšeje mjá, i sopričtí mjá stádu Tvojemú: dážd' m'í vrémja pokajáňija, da steňá vopijú Tí: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

***St'ich:** Iz hlubiný vozzvách k Tebí Hóspodi, Hóspodi uslyší hlás mój.*

G Sohrišich, sohrišich, prestupív povel'ňija Tvojá Christé Bóže, mílostiv búdi m'í Blahod'teľu, da prozrjú vnútrennima očima, i ubíhnu t'mý, i so stráchom vozopijú: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

***St'ich:** Vda búdut úši Tvojí vneml'úšči hlásu moléňija mojehó.*

H Zv'rije mjá díviji obderžáša, no ot ních mjá ischití Vladýko: chóšče-ši bo jéže spastísja, i v poznáňije ístiny priití vsím čelovíkom, jáko Sozdátel', i so vsími i mené spasí: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

***St'ich:** Ášče bezzakóňija názriši Hóspodi, Hóspodi, któ postojít; jáko u Tebé očičéňije jést'.*

I Cil'bá búdi m'í Blahod'teľu, Izbáviteľu Spáse mój, i ne otríni mené, vížd' mjá ležášča bezzakóňmi, i vozstávi mjá jáko Vsesíľnyj, da i áz vozvíšču d'jájáňija mojá, i vopijú Tí: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

***St'ich:** Ímene rádi Tvojeho poterpích T'á Hóspodi, poterpi dušá mojá slóvo Tvoje, upová dušá mojá na Hóspoda.*

J Sokrýv talánt dánnyj m'í, jáko nesmyslennyj ráb v zémľu zakopách: íbo jákože nepotrěbnýj usudichsja, i ne derzáju próčeje prosítí T'á, jáko Nezlóбивýj uščédri mjá, da i áz vozzovú: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

***St'ich:** Ot stráži útrenňija do nóšči, ot stráži útrenňija, da upovájet Izraíl na Hóspoda.*

K Jézero Izsušívýj strastěj, krovotočívýja prikosnovéňijem omét Tvojích, dážd' m'í ostavléňije sohrišéňij, nesumníňnoju víroju Tebí pritekájuščemu, i priimí mjá jákože ónuju, i iscílí mojú boľízň: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

***St'ich:** Jáko u Hóspoda mílost', i mnóhoje u nehó izbavléňije, i Tój izbávit Izrajl'a ot vsích bezzakóňij jehó.*

L Ímaši sid'ŕti na prestóli, Sotvorívyj slóvom nébo i zémľu: ímamy vsi predstáti, povídajušče Tebí hrichí nášja: préžde dné ónaho, v pokajáňiji mjá priimí: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

Sťich: Chvalíte Hóspoda vsi jazýcy, pochvalité Jehó vsi ľúďje.

M Prízri ókom blahotróbnym, i búdi mí mílostiv Jedíne Spáse, tóki dáruj iscileňij bídnoj mojéj i okajáňnoj duší, izmýj ot kála d'íl mojích, da vospojú: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

Sťich: Jáko utverdísja milosť Jehó na nás, i ístinna Hospódňa prebyvájet vo vík.

N Mečí uhotóva Velijár, ulovíti potščávsja smirénnuju moju dúšu, stráňna sotvorí mjá Ščédre prosviščéňija, rázuma licá Tvojeho: Deržávnj v krípsti, sosúdob sehó ischití mjá: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

Sťich: K Tebí vozvedóch óči mojí: (Zrí str. 691).

O Vsím strastém porabótichsja, ostáviv Zakón i Božéstvennyja Pisáňija, vseho mjá iscílil Blahod'íteľu, mené rádi po mňí býv Bláže, obratí mjá Ščédryj, strastěj Potrebíteľu: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

Sťich: Pomíluj nás Hóspodi, pomíluj nás: (Zrí str. 692).

P Bludníca slezámi omočájet prečístiji že i čestňiji nózi Tvojí, vsjá uviščavájušči jéže pritekáti, i priimáti razrišeňije sohríšeňij svojich. Tojá víru podážd' i mňí Spáse, jéže vopíti Tí: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

Pripivájem k próčim: Sláva Tebí Bóže náš, sláva Tebí.

R Skvéřnu očisti duší mojejá, mené rádi Obniščávyj, i Mladénstvovavj plóťiju, kápľu mílosti Tvojejá nizposláv, nemoščnému o okajáňnomu Christé: omýj ot skvéřny, uvračúj nedúhujušča: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

Sťich: Sláva Tebí Bóže náš, sláva Tebí.

S Utverdí Vladýko dúšu moju, k Tebí pritekáti, i Tebí rabótati prísno: Pokróv bo mój jes i Chraníteľ, i Zastupléňije i Pómošč, spodóbi Bóžij Slóve, vopíti mňí v derznovéňije: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

Sťich: Sláva Tebí Bóže náš, sláva Tebí.

T Sťiná nerušímaja búdi nám lisúse Spáse, i Mílostivj Bóže, nrávy bo i d'íly preľščéni spadóchom: no vozstávi jáko Blahod'íteľ sozdáňije, i pri-

mirísja jáko Ščédr: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

***St'ich:** Sláva Tebí Bóže náš, sláva Tebí.*

U Sýn blúdnjy bých rastočivjy bohátstvo, hládom nýňi istajaváju. Pod króv Tvój pribiháju, jákože ónaho priimí mjá Ótče Blahíj, i pričástnika trapézy spodóbi, jéže vopíti Tebí: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

***St'ich:** Sláva Tebí Bóže náš, sláva Tebí.*

V Závist'iju nizloží rajá, pervozdánneho zlonáčáľnik: rekíj, jéže pomjaní, na drévi razbójnik, priját ráj. Áz že víroju i stráchom, jéže pomjaní mjá, vopijú Tí: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

***St'ich:** Sláva Tebí Bóže náš, sláva Tebí.*

W Rúku mí prostrí jáko Petróvi, i vozvedí iz hlubiný Bóže, blahodát' i mílost' mí podážd', molíťvami Vseneporóčnyja Mátere, Tebé Róždšija bezsíménno, i svjatých Tvojích vsích: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

***St'ich:** Sláva Tebí Bóže náš, sláva Tebí.*

X Pojúšča priimí mjá, na vsjá déň Áhnče vzémľaj hrích mój, dúšu i t'ílo vsecíľno v rúci Tvójí predlaháju, i v noščí i vo dní dólžno vopijú Tí: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

Sláva: Ó neizrečénneho Tvojeho blahoutróbjija, Preblahíj, Nezlobívjy Hóspodi! Ó Bezhríšnyj i Ščédryj! ne otríni mené ot licá Tvojeho, jáko da i áz blahodárstvenno, rádujsja i pojá vopijú Tí: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

I nýňi: Bohoródičen: Ó neizrečénneho snizchoždénija! ó stránnaho roždestvá prečúdnaho! ó káko D'íva Mladénca T'á nósit vo obját'ijich Svojích Tvorcá i Bóha! Iz Nejá vplotítisja Izvólivjy, Blahod'íteľu: Hóspodi, préžde dáže do koncá ne pohíbnu, spasí mjá.

***Vchód. Svíte tichij:** (Zrí str. 18).*

***Prokímen, psalóm 93, hlás 4:** Bóh otmščénij Hospód', Bóh otmščénij ne obinúlsja jést'.*

***St'ich:** Voznesísja sud'áj zemlí, vzdážd' vzdajáňije hórdym.*

***Byt'ijá čtéňije.** (Hlavá 17, 1-9).*

Býst' Avraámu l'ít dévjaťdesjať dévjať: I javísja Hospód' Avraámu, i re-čé jemú: Áz jésm Bóh Tvój, blahouhoždáj predó Mnóju, i búdi neporóčen. I položú Zavít Mój meždú Mnóju i meždú tobóju, i umnóžu t'á ziló. I padé

Avrám na licí svojem, i rečé jemú Bóh, hlahóľa: I Áz, sé Zavít Mój s tobóju, i búdeši otéc mnóhich jazýkov. I ne narečétsja ktomú ímja tvoje Avrám, no búdet ímja tvoje Avraám: jáko otcá mnóhich jazýkov položich ťá. I vozraščú ťá ziló ziló, i položú Ťá v naródy, i cárije iz tebé izýdut: I postávľu Zavít Mój meždú Mnóju i meždú tobóju, i meždú símenem tvojím po tebí v ródy ích, v Zavít Víčen, i búdu tebí Bóh, i símeni tvojemu po tebí zémľu, v néžže obitáješi, vsjú zémľu Chanaáňu vo oderžáňije víčnoje, i búdu ím Bóh. I rečé Bóh ko Avraámu: Tý že Zavít mój da sobľudéši, tý i símjia tvoje po tebí v ródy ích.

Prokímen, psalóm 94, hlás 4: Vospójte Hóspodevi písň nóvu.

Stí'ch: Vospójte Hóspodevi, blahoslovíte ímja Jehó.

Pritčej čtěníje. (Hlavá 15, 20-33; 16, 1-9).

Sýn premúdr veselít otcá: sýn že bezúmen razdražájet máter svojú. Nesmýslennaho stezí skúdny umá: múž že razúmen ispravľája chódit. Otlahájut pomyšľeníja ne čtúščiji sónmišč: v serdcách že sovítnych prebyvájet sovít. Ne poslúšajet zlýj jehó, nižé rečét polézno čtó i dóbro óbščemu. Puťijé životá pomyšľeníja razúmnaho, da uklonívjsja ot áda spasétsja. Dómy dosadítelej razorjájet Hospód': utverdí že predíl vdovícý. Mézrosť Hóspodevi pómysl neprávednyj: čistych že hlahóly čestny. Hubít sebe mzdoímec: nenavídaj že daróv prijáťija spasétsja. Mílostýňami i vírami očiščájutsja hrisí: stráchom že Hospódnim ukloňájetsja vsják ot zlá. Serdcá právednych poučájutsja víri: ustá že nečestívych otviščájut zlája. Prijátni pred Hóspodem puťijé mužej právednych, ímiže i vrazí drúzi byvájut. Daléče otstojít Bóh ot nečestívych: molítvy že právednych poslúšajet. Lúčše máloje prijáťije s právdou, néželi mnóhaja žíta s neprávdoju. Sérdce múža da myslít právednaja, da ot Bóha ispravjatsja stopý jehó. Víďaščeje óko dóbraja, veselít sérdce: sláva že blahája utučňájet kósti. Slúšajaj obličeníj životá, posredí premúdrych vodvorítsja. Íže otmetájet nakazáňije, nenavídít sebe: sobľudájaj že obličeníja, ľubit svojú dúšu. Strách Hospódeň nakazáňije, i premúdrošť: i načálo slávy otviščájet jěj (predídét že smirénny m sláva.) Čelovíku predložéňije sérdca: i ot Hóspoda otvít jazýka. Vsjá dílá smirénneho javlénna pred Bóhom: i ukriplájaj dúchi Hospód'. Priblíži ko Hóspodu dílá tvojá, i utverdátsja pomyšľeníja tvojá. Vsjá sodíľa Hospód' Sebé rádi: nečestíviji že v déň zól pohľbnut. Nečíst pred Bóhom vsják vysokosérdyj, v rúku že rúci vlahájaj neprávedno, ne obezvinítsja. Načálo puťí bláha, jéže tvoríti právednaja, prijátna že pred Bóhom páče, néželi žréti žértvy. Íščáj Hóspoda, obrjáščet rázum s

právdoju: Právi že íščuščiji Jehó, obrjáščut mír. Vsjá d'ílá Hospódňa s právdoju: chranítsja že nečestivj na déň zól.

Táže: Da ispráviťsja molítva mojá: (Zrí str. 711).

I próčeje poslídovaňije Preždeosvjaščénnych.

Ášče li ne búdet preždeosvjaščénnyja: Na Hóspodi vozzvách: pojém triódi podobny trí: i stíchíry 24, Velíkaho kanóna. Na stíchóvnach samohlásen dné, dváždy, i múčeničen. Sláva, i nýňi: Bohoródičen: i próčeje. Prokímen, i čtéhija.

Útreňa

Andréjevo stojáňije - v 4 (10) čas nóšči.

V četvertók 5-ja sedmícy byvájat načálo ot jeréja po obyčaju I hlahólem:

Carjú nebésnyj: *Trisvjatóje: I po Ótče náš: Hóspodi, pomíluj 12x.*

Sláva, i nýňi: Priidíte poklonímsja: *I dvá psalmá: 19 i 20. I obyčnyja troparí i jekteňjá. Posém hlahólem šestopsálmije, i pojém: Allilúia, i Troičny hlása. I stíchoslóvim kafízmu jedínu 8. Táže hlahólem sidáľny októicha i psalóm 50. I načinájem Velíkij kanón kósno, i s sokrušénnyj sárdcem i hlásom, tvorjášče na kíjzdo tropár metáňija 3x.*

Vnemlí, jáko séj kanón po častám čtétjsja i na povečéríjach 1-oj sedmícy postá.

Kanón velíkij, tvoréňije svjatáho Andréa Krítskaho Ierusalímskaho

Hlás 6. Písň 1.

Irmós: *Pomóščnik i Pokrovíteľ býst' mňí vo spaséňije: Séj mój Bóh, i proslávľu Jehó, Bóh, otcá mojehó, i voznesú Jehó: slávno bo proslávísja.*

Pripív: *Pomíluj mjá Bóže, pomíluj mjá.*

Otkúdu *načnú plákati okajánnaho mojehó žit'já d'ijáňij; Kóje li položú načálo Christé, nýňišnemu rydáňiju; no jáko Blahoutróben, dážd' mi prehrišéňij ostavléňije.*

Hrjadí *okajánnaja dušé, s plóťiju Tvojéju, Ziždíteľu vsích ispovížd'sja, i ostánysja próčeje préždňaho bezslovésija, i prinesí Bóhu v pokajáňiji slézy.*

Pervozdánnaho Adáma prestupléňiju porevnováv, poznách sebé obnažéna ot Bóha, i prisnosúščnaho cárstvija i sládsti, hrích rádi mojích.

Uvý mňí okajánnaja duše, čtó upodobílasja jesí pėrvij Jėvi! Víd'ila bo jesí zlí, i ujazvílasja jesí hórci, i kosnúlasja jesí dréva, i vkusíla jesí dėrzostno bezslovėsnaja sňídi.

Vmísto Jėvy Čúvstvennyja, mýslennaja mí býst' Jėva, vo plóti strástnyj pómysl, pokazújaj sládkaja, i vkušájaj prísno hórkaho napojėňija.

Dostójno iz Edéma izhnán býst', jáko ne sochranív jedínu Tvojú Spáse, zápovid' Adám: Áz že čtó postraždú, otmetájaj vsehdá živótnaja Tvojá slovesá?

Kájinovo prešėd ubíjstvo, proizvolėňijem bých ubíjca sóvisti dušėvňij, oživív plóť, i vojeváv na ňú lukávymi mojími d'ijáňmi.

Ávelevi, lisúse, ne upodóbichsja právd'i, dára Tebí prijátna ne prinesóch kohdá, ni d'ijáňija Božėstvenna, ni žértvy čístyja, ni žit'ijá neporóčnaho.

Jáko Káin i mý, duše okajánnaja, vsích Sod'íteľu d'ijáňija skvérnaja, i žértvu poróčnuju, i nepotrėbnoje žit'ijė prinesóchom vkúpi: t'ímže i osudíchomsja.

Brėňije Zdáteľ živosozdáv, vložív jesí mňí plóť i kósti, i dycháňije i zízň: no ó Tvórče mój, Izbáviteľu mój, i Sud'ijė, kájuščasja priimí mjá.

Izviščájú Tí Spáse, hrichí, jáže sod'íjach, i duší i t'íla mojhóh jázvy, jáže vnútr ubíjstvenňiji pómysly razbójničeski na mjá vozložíša.

Ášče i sohriších Spáse, no vím jáko Čelovikoľúbec jesí, nakazúješi mílostivno, i milosėrdstvuješi tépli: slezjášča zríši, i pritekáješi jáko Otėc, prizyvája blúdnaho.

Ot júnosti Christė zápovidi Tvojá prestupích, vsestrástno nebrehíj, unýňijem prejidóh žit'ijė: t'ímže zovú Ti Spáse, ponė na konėc spasí mjá.

Povėržena mjá Spáse, pred vratý Tvojími, ponė na stárost' ne otríní menė vo ád tščá: no přėžde koncá, jáko Čelovikoľúbec, dážd' mí prehrišėňij ostavlėňije.

Bohátstvo mojė Spáse, iznurív v blúďi, púst jėsm plodóv blahočėstívych, álčen že zovú: Ótče šėedróť, predvarív Tý mjá uščėdri.

V razbójniki vpadýj áz jėsm pomyšlėňmi mojími, vės ot ních ujazvíchsja nýňi, ispólnichsja rán: no Sám mí predstáv, Christė Spáse iscílí.

Svjaščénnik mjá predvíd'iv mímno íde, i Levít víd'iv l'útych náha prezrí: no iz Maríji vozsijáv'j lisúse, Tý predstáv usčédri mjá.

Áhnče Bóžij, vzém'l'aj hrichí vsích, vozmí brémja ot mené t'ážkoje hrichóvnaje, i jáko Blahoutróben, dážd' m' slézy umilén'ija.

Tebí pripádaju lisúse, sohriších Tí, očísti mjá, vozmí brémja ot mené t'ážkoje hrichóvnaje, i jáko Blahoutróben, dážd' m' slézy umilén'ija.

Ne vnídi so mnóju v súd, nosjá mojá d'ijáňija, slovesá izyskúja, i ispravl'ája stremlén'ija: no v ščedrotách Tvojích prezirája mojá l'útaja, spasí mjá Vsesíl'ne.

Pokajáňija vrémja, prichoždú Ti Sozdátel'u mojemú, vozmí brémja ot mené t'ážkoje hrichóvnaje, i jáko Blahoutróben, dážd' m' slézy umilén'ija.

Ne vozhušásja mené Spáse, ne otríni ot Tvojeho lícá, vozmí brémja ot mené t'ážkoje hrichóvnaje, i jáko Blahoutróben dážd' m' hrichopadén'ij ostavlén'ije.

Vól'naja Spáse, i nevól'naja prehrišén'ija mojá, javlén'naja i sokrovén'naja, i vídomaja i nevídomaja, vsjá prost'iv jáko Bóh, očísti i spasí mjá.

Ínyj kanón prepodóbnyja mátere nášeja Maríji Jehípetskija, v tóže hlás, i irmós. Jehóže krajestróčije: Tý prepodóbnaja Maríje pomoháj:

Pripív: Prepodóbnaja máti Maríje, molí Bóha o nás.

Tý mi dážd' svitozárnuju blahodát' ot Božéstvennaho svýše Promyšlén'ija, izbízátí strastěj omračén'ija, i p'íti usérдно Tvojeho, Maríje, žit'íja krásnaja ispravlén'ija.

Priklónšisja Christóvym Božéstvennym zakónom, k Semú pristupíla jesí, sládostej neuderžímaja stremlén'ija ostávivši, i vsjákuju dobrod'ítel' vseblahohovíjno, jáko jedínu isprávilá jesí.

Pripív Andréju: Prepodóbne ótče Andréje, molí Bóha o nás.

Molítvami tvojími nás, Andréje, izbávi strastěj bezčéstnych, i Cárstvija nýňi Christóva óbščniki, víroju i l'ubóviju vospivájusč'ja t'á slávne, pokaží, molímsja.

Sláva: Troíčen: Presúščestvennaja Tróice, vo Jedínici poklaňájemaja, vozmí brémja ot mené t'ážkoje hrichóvnaje, i jáko Blahoutróbnaja, dážd' m' slézy umilén'ija.

I nýňi: Bohoródičen: Bohoródice, Nadéždo i Predstátel'stvo Tebé po-júščich, vozmí brémja ot mené t'ážkoje hrichóvnaje, i jáko Vladýčica Čís-taja, kájusčasja priím' mjá.

Písň 2.

Irmós: Vonmí nébo, i vozhlahóľu, i vospojú Christá, ot Dívy plóťiju prišédšaho.

Vonmí nébo, i vozhlahóľu, zemlé vnušáj hlás, kájuščijsja k Bóhu, i vospivájuščij Jehó.

Vonmí mi Bóže Spáse mój, mílostivnym Tvojím ókom, i priimí moje téploje ispovídaňije.

Sohriších páče vsích čelovík, jedín sohriších Tebí: no uščédri jáko Bóh, Spáse, tvoréňije Tvojé.

Voo brazív mojích strastěj bezobrázije, ľuboslástnymi stremlénmi pohubích umá krasotú.

Búrja mja zľých obderžít, blahoutróbnje Hóspodi: no jáko Petrú, i mňí rúku prostrí.

Oskverních plóti mojejá rízu, i okaľách jéže po óbrazu Spáse, i podóbiju.

Omračích dušévnuju krasotú strastěj slastřmí, i vsjáčeski vés úm pérstř sotvorích.

Razdrách nýňi odéždu mojú pérvuju, júže mi istká Zižďíteľ iznačála, i ottúdu ležú náh.

Oblekóchsja v razdránnuju rízu, júže istká mi zmíj sovítom, i styždúsja.

Slézy bludnýcy Ščédre, i áz predlaháju, očísti mja Spáse, blahoutróbi jem Tvojím.

Vozzřích na sadóvnuju krasotú, preľstíchjsja umóm: i ottúdu ležú náh, i sramľájusja.

Đílaša na chrebtří mojém vsí načáľnicy strastěj, prodolžájušče na mja bezzakóňije ích.

Sšiváše kóžnyja rízy hrích mňí, obnažívij mja pérvyja Bohotkánnysja odéždy.

Obložen jěsm odřijáňijem studá, jákože ľístvijem smokóvnym, vo obľičéňije mojích samovľásnych strastěj.

Odřjachsja v srámnuju rízu, i okrovavľénnuju stúdnno, tečéňijem strásthaho i ľuboslásthaho životá.

Vpadóch v strásthnuju páhubu, i v veščěstvennuju tľíu, i ottóľi do nýňi vráh mňí dosaždájet.

Lubověščnoje i luboiménnoje žit'ijé nevozderžánijem Spáse, predpočet, nýňi t'ážkim brémenem obložen jěsm.

Ukrasich plotskij obraz skvérných pomyslěňij različnym obložěňijem i osuždájusja.

Vňišnym prílišno blahoukrašěňijem jedíňim popekóchsja, vnútrenňuju prezrív bohoobráznuju skíňiju.

Pohrebóch pėrvaho obraza dobrótu Spáse, strast'mí, júže jáko inohdá dráchmu obrjášči.

Sohrišich, jákože bludníca vopijú Tí: Jedín sohrišich Tebí, jáko míro priimí Spáse i mojá slézy.

Očisti, jákože mytár vopijú Ti, Spáse, očisti mjá: niktóže bo súščich iz Adáma, jákože áz sohrišich Tebí.

Popolzóchsja jáko Davíd blúdno, i oskverníchsja: no omýj i mené Spáse, slezámi.

Ni sléz, nižé pokajáňija ímam, nižé umilěňija: Sám mi sijá Spáse, jáko Bóh dárúj.

Pohubích pervozdánnuju dobrótu, i blahol'píje mojé, i nýňi ležú náh, i styždúsja.

Dvér Tvojú ne zatvorí mňí tohdá, Hóspodi, Hóspodi: no otvėrzi mí sijú kájuščemusja Tebí.

Vnuší vzdycháňija duší mojejá, i očiju mojěju priimí kápli Spáse, i spasí mjá.

Čelovikol'úbče choťáj vsím spastísja, Tý vozzoví mjá, i priimí, jáko Bláh, kájuščahosja.

Bohoródičen: Prečístaja Bohoródice Ďívo, Jedína Vsepítaja, molí prílišno, vo jěže spastísja nám.

Ínyj irmós: Vídite, vídite, jáko Áz jěsm Bóh, mánnu Odoždívjy, i vódu iz kámene Istočívjy drěvle v pustýni lúdem Mojím, desníceju jedínoju, i krípóst'iju Mojěju.

Vídite, vídite, jáko Áz jěsm Bóh: vnušáj dušé mojá, Hóspoda vopijúšča, i udalísja přěždňaho hrichá, i bójsja jáko Neumýtnaho, i jáko Sud'ijí i Bóha.

Komú upodóbilasja jesí mnohohríšnaja dušé; Tókmo pėrvomu Káinu, i Laměchu ónomu, kamenovávšaja t'ílo zlod'ijstvy, i ubívšaja úm bezslověsnymi stremlěňmi.

Vsja préžde Zakóna pretékši, ó duše, Síthu ne upodóbilasja jesí, ni Enósa podražála jesí, ni Enócha preloženíjem, ni Nóa: no javílasja jesí ubóha právednych žízni.

Jedína otvózla jesí chl'ábi hńíva Bóha Tvojeho duše mojá, i potopíla jesí vsjú, jákože zémľu plót', i d'íjáníja i žit'ijé, i prebylá jesí vńí spasíteľna-ho kovčéha.

Múža ubích, hlahólet v jazvu mńí, i júnošu v strúp, Laméch rydája vopijáše: Tý že ne trepěščeši, ó duše mojá, okaľávši plót', i úm oskvernívši.

Stólp umudríla jesí sozdáti, ó duše, i utveržděníje vodruzíti tvojími pochoťmi: Ášče ne by Ziždíteľ uderžál sovíty tvojá. I nizvérhl na zémľu uchiščréńija tvojá.

Ó káko porevnovách Laméchu, pérvomu ubíjci! Dúšu jáko múža, úm jáko júnošu, jáko bráta že mojeho t'ílo ubív, jáko Káin Ubíjca, ľuboslástnymi stremlěńmi.

Odozdí Hospód' ot Hóspoda óhń inohdá, na bezzakóńije hńívajuščeje, sožéh Sodómľany: tý že óhń vžehlá jesí hejěnskij, v němže ímaši, ó duše, sožeščíjsja.

Ujazvíchjsja, uránichsja, sé stríly vrážija, ujazvívšyja mojú dúšu i t'ílo: sé strúpy hnojěńija, i omračěńija vopijút, rány samovól'nych mojích strastěj.

Razumíjte i vídite, jáko Áz jěsm Bóh, Ispytájaj serdcá i Umúčajaj mýsli, Obličájaj d'íjáníja, i Popaľájaj hrichí, i sudáj síru, i smirěnu, i níšču.

Prepodóbńij: Prostérta jesí rúci Tvojí k Ščédromu Bóhu, Maríje, v bėzdńi zól pohružájemaja: i jákože Petrú čelovikol'úbno rúku Božěstvennuju prostré, Tvoje obraščěńije vsjáčeski Iskj.

Maríji: Vsím usérđijem i ľubóviju pritekľá jesí Christú, pérvyj hrichá pút' otvářčši, i v pustýňach neprochodímých pitájauščisja, i Toho čísti soveršájaušči Božěstvennyja zápovidi.

Andréju: Vídím, vídím čelovikol'úbije, ó duše, Bóha i Vladýki: sehó rádi préžde koncá Tomú so slezámi pripadém vopijúšče: Andréja molítvami, Spáse, pomíľuj nás.

Tróičen: Beznačáľnaja, Nesozdánnaja Tróice, Nerazd'ľľnaja Jedínice. Kájauščasja mjá priimí, sohríšívša spasí, Tvoje jěsm sozdáńije, ne přezri: no poščadí, i izbávi mjá óhnennaho osužděńija.

Bohoródičen: Prečístaja Vladýčice, Bohorodíteľnice, Nadéždo k Tebí pritekájušcich, i Pristánišče súšcich v búri, Mílostivaho i Sozdáteľa, i Sý-na Tvojehó umílostivi o mńí molítvami Tvojími.

Písň 3.

Irmós: Na nedvížimom, Christé, kámeni zápovidej Tvojích, utverdí moje pomýšléňije.

Óhň ot Hóspoda inohdá Hospód' odoždív, zémľu Sodómskuju préžde popalí.

Na horí spasásjsa dušé, jákože Lót ónyj: i v Sihór uhonzáj.

Bíhaj zapaléňija, ó dušé! Bíhaj Sodómskaho horíňija, bíhaj tľíňija Bo-žéstvennaho plámene.

Sohriších Tebí jedín áz, sohriších páče vsích, Christé Spáse, da ne prezříši mené.

Tý jesí Pástyr Dóbryj, vzyščí mené áhnca, i zablúždšaho da ne pré-zříši mené.

Tý jesí Sládkij lisúse, Tý jesí Sozdáteľu mój, v Tebí Spáse opravdá-jusja.

Ispovídajusja Tebí Spáse, sohriších, sohriších Tí: no oslábi, ostávi mί, jáko Blahoutróben.

Tróičen: O Tróice Jedínice Bóže! spasí nás ot prélesti, i iskušéňij, i obstojáňij.

Bohoródičen: Rádujsja, Bohoprijátnaja Utróbo: rádujsja, Prestóle Hospódeň. Rádujsja, Máti Žízni nášeja.

Ínyj Irmós: Utverdí Hóspodi, na kámeni zápovidej Tvojích, podvíhše-jesja sérdce mojé, jáko Jedín Svját jesí i Hospód'.

Istóčnik životá sťažách Tebé, smérťi Nizložíteľa, i vopijú Ti ot sérdca mojehó préžde koncá: Sohriších, očísti, spasí mjá.

Sohriších, Hóspodi, sohriších Tebí, očísti mjá: ňíst' bo, íže któ sohriší v čelovících, jehóže ne prevzydóch prehrišéňmi.

Pri Nójí Spáse, blúdstvovavšyja podražách, óňich naslídvav osuždé-ňije, v potópi pohružéňija.

Cháma ónaho, dušé, otceubíjca podražávši, sráma ne pokrýla jesí ís-krenňaho, vspját' zřjá vozvratívšijsja.

Zapaléňija jákože Lót, bíhaj dušé mojá hrichá, bíhaj Sodómy i Go-mórry, bíhaj plámene vsjákaho bezslovésnaho želáňija.

Pomíľuj, Hóspodi, pomíľuj mja, vopijú Tí, jehdá prídeši so ánhely Tvojími, vzdáti vsím po dostojáňiju d'ijáňij.

Blahoslověňija Símova ne naslídovała jesí dušé okajánnaja, ni prostránnoje oderžáňije, jákože Jáfeth, imíla jesí na zeml'í ostavlěňija.

Ot zeml'í Charrán, izydi ot hrichá dušé mojá, hrjadí v zémľu točáščuju prisnoživótnoje netl'íňije, jéže Avraám naslídstvova.

Avraáma slýšala jesí dušé mojá, drěvle ostávľša zémľu otěčestva, i bývša prišěľca, sehó proizvolěňije podražáj.

U dúba Mamvríjskaho učredrív patriárch ánhely, naslídstvova po stárosti obitováňija lovtvu.

Isaáka, okajánnaja dušé mojá, razumívši nóvuju žěrtvu tájno vse-sožžěnnuju Hóspodevi, podražáj jehó proizvolěňije.

Ismájila slýšala jesí, trezvísja dušé mojá, izhnána jáko rabýnino otrožděňije: vížď, da ne káko podobno čtó postráždeši laskosěrdstvujušči.

Agári drěvle, dušé, Jehipt'ányňi upodóbilasja jesí, porabótivšisja proizvolěňijem, i rózďši nóvaho Ismájila, prezórstvo.

Iákovľu l'istvicu razumíla jesí dušé mojá, javľájemuju ot zeml'í k nebesém: počtó ne imíla jesí voschóda tvěrda, blahočěšť'ija?

Svjaščěnnika Bóžija, i Carjá ujedíněna, Christóvo podobije, v míri žit'íja, v čelovícich podražáj.

Obratísja, postení dušé okajánnaja, přězde dáže ne priímet konec žit'íja toržestvó: přězde dáže dvěr ne zakľučít čertóha Hospód'.

Ne búdi stólp slányj dušé, vozvratívšisja vspjájť, óbraz da ustrašít t'á Sodómskij, horí v Sihór spasájsja.

Molěňije Vladýko, Tebé pojúščich ne otvėrzi, ne usčėdri Čelovikolúbče, i podážď v'íroju prosjáščym ostavlěňije.

Maríji: Soderžim jěsm búreju, i trevolněňijem sohrišěňij: ne samá mja máti nýňi spasí, i k pristáníšču Božěstvennaho pokajáňija vozvedí.

Maríji: Rábskoje molěňije i nýňi prepodóbnaja, priněšši ko Blahotróbnij molítvami tvojími Bohoródicy, otvėrzi mí Božěstvennyja vchódy.

Andréju: Tvojími molítvami dáruj i mňí ostavlěňije dolhóv, ó Andréje, Krítskij predsídátel'u! Pokajáňija bo tý tajínnik preizrjadnyj.

Troičen: Tróice Próstaja, Nesozdánna, Beznačál'noje Jestestvó, v Tróici pivájemaja lpostásej, spasí ný víroju poklaňájuščyjasja deržávi Tvojěj.

Bohoródičen: Ot Otcá Bezl'itna Sýna, v l'ito Bohoródičnice neiskusomúžno rodilá jesí, stránnoje Čúdo, prebývši D'íva dojášči.

Irmós: Utverdí Hóspodi na kámeni.

Sidálen hospodína lósifa, hlás 8: (Podóben: Voskrésí jesí ot hróba:)

Svítla bohozráčna, Spásovi apóstoli, prosvitíte nás vo t'mí žit'ljá, jáko da vo dní nýňi blahoobrázno chódim, svítom vozderžáňija noščných strastěj otbihájušče, i svítlyja strásti Christóvy úzrim rádujuščesja.

Sláva: sidálen druhij, hlás 8: (Podóben: Povel'innoje tájno:)

Apóstolskaja dvojenadesjátice Bohoizbránnaja, mol'bú Christú nýňi prinesí, póstnoje póprišče vsím prejtí, soveršájuščym vo umiléniji molítvy, tvorjáščym usérдно dobrodíteli: jáko da síce predvarím víd'iti Christá Bóha slávnoje Voskresénije, slávu i chválu prinósjašče.

I nýňi: Bohoródičen: Podóben: Nepostižímaho Bóha Sýna i Slóvo, neskazánno páče umá iz Tebé rózďsejesja, molí Bohoródice so apóstoly, mír vselénij čístyj podáti, i sohrišénij dáti nám přežde koncá proščénije, i Cárstvija nebésnaho krájňija rádi bláhosti, spodóbiti rabý Tvojá.

Táže tripísneč, bez poklónov, hlás 8:

Písň 4:

Irmós: Uslýšach Hóspodi smotrénija Tvojehó tájinstvo, razumích d'ílá Tvojá, i proslávich Tvojé božestvó.

Vozderžáňiem poživše prosviščénňiji Christóvy apóstoli, vozderžáňija vrémja nám chodátajstvy božestvennymi utišájut.

Dvojenadesjatostrúnnyj orhán, písň vospí spasíteľnyju, učeníkóv lík božestvennyj, lukávaja vozmuščája hlasováňija.

Odoždénijem duchóvnym vsjú podsólnečnuju napojíte, súšu othnávshe mnohobóžija Vseblaženňiji.

Bohoródičen: Smirívšasja spasí mjá, vysokomúdrečno poživšaho, rózďšaja voznésšaho smirénnoje jestestvó, D'ívo Vsečístaja.

Ínyj, hlás tójže. Irmós: Uslýšach Hóspodi:

Apóstolskoje vsečestnóje likostojáňije, Žiždítel'a vsích moláščeje, prosí pomílovati ný voschvalájuščyja T'a.

Jáko d'ílatele súšče Christóvy apóstoli, vo vsém míri božestvennym slóvom vozd'ílavšiji, prinósíte plodý Jemú vsehdá.

Vinohrád býste Christóv voístinnu vozľúblennyj, vinó bo duchóvnoje istočíte míru apóstoli.

Troíčen: Prenačálnaja, Soobráznaja, Vsesíľňijsaja Tróice Svjatája, Ótče, Slóve i Duše Svjatýj, Bóže, Svíte i Životé, sochraní stádo Tvoje.

Bohoródičen: Rádujsja, Prestóle ohnezráčnyj, rádujsja, Svitíľniče sviščenósnyj, rádujsja, Horó osvjaščéňija, Kovčéže Žízni, svjatých Svjatája síne.

Irmós: Uslýša prorók prišéstvije Tvoje Hóspodi, i ubojásja: Jáko chóščeši ot Dívy rodítisja, i čelovíkom javítisja, i hlaholáše: Uslýšách slúch Tvój, i ubojáchsja, sláva síľi Tvoje Hóspodi.

Đil Tvojích da ne prezříši, sozdáňija Tvojeho da ne ostáviši Pravosúde, ášče i jedín sohríšich jáko čelovík, páče vsjákaho čelovíka Čelovikolúbče. No ímaši jáko Hóspod' vsích vlást', ostavláti hrichí.

Približáetsja duše konéc, približáetsja, i neradíši, ni hotóvišisja, vrémja sokraščáetsja, vostáni, blíz pri dvérech Sud'ija jést'. Jáko sóňije, jáko cvít, vrémja žit'ija tečét, čto vsúje mjatémsja?

Vosprjaní ó duše mojá! Đijáňija tvoja jáže sod'ílala jes' pomyšláj, i si-ja pred líce tvoje prinesí, i kápli ispustí sléz tvojích: rcý so derznovénijem đijáňija i pomyšléňija Christú, i opravdájsja.

Ne býst' v žit'ij hrichá, ni đijáňija, ni zlóby, jejaže áz Spáse ne sohríšich, umóm i slóvom, i proizvolénijem, i preložénijem i mýsl'iju, i đijáňijem sohríšiv, jáko ín niktóže kohdá.

Otsjúdu osužden bých, otsjúdu preprín bých áz okajánnij ot svojejá sóvisti, jejaže ničtóže v míri nužňíšeje: Sud'ije, Izbávitel'u mój, i Vídče, poščadí i izbávi, i spasí mja rabá Tvojeho.

L'ístvica, júže vidí drévl'e velíkij v patriársich, ukazáňije jést', duše mo-ja, đijatel'naho voschoždeňija, razúmnaho vozšéstvija: ášče chóščeši úbo đijáňijem, i rázumom, i zríňijem požití, obnovísja.

Znój dnevnýj preterpí lišéňija rádi patriárch, i mráz noščnýj ponesé, na vsják deň snabd'ňija tvorjá, pasýj truždájajsja, rabótajaj, da dví žeňí sočetájet.

Žený mi dví razumíj, đijáňije že i rázum v zríňiji: Líju úbo đijáňije, jáko mnohočádnuju: Rachíl' že rázum, jáko mnohotrúdnuju: íbo kromí trudóv, ni đijáňije, ni zríňije duše, ispráviťsja.

Bdí, ó duše mojá, izrjádstvuj jákože drévle velíkij v patriársich, da sťažeši d'jájňije s rázumom, da búdeši úm zrjáj Bóha, i dostíhneši nezachoďáščij mrák v viďíňiji, i búdeši velíkij kupéc.

Dvanádesjate patriárchov, velíkij v patriársich d'itotvorív, tájno utverdí Tebí l'istvicu d'ljatel'naho duše mojá, voschožděňija: d'iti jáko osnováňija, stepěni jáko voschožděňija, premúdrenno podložív.

Isáva voznenavíd'innaho podražála jesí duše, otdalá jesí preléstniku tvojemú pėrvyja dobróty pėrvenstvo, i otěčeskija molítvy otpála jesí, i dváždy popolznúlasja jesí okajánnaja, d'jájňijem i rázumom: t'ímže nýňi pokájsja.

Edóm Isáv narečėsja, krájňaho rádi ženoneístovnahoho smišěňija: nevoderžáňijem bo prísno razžihájem, i slast'mí oskverňájem, Edóm ime novásja, jěže hlahóletsja razžžěňije duší l'ubohrichóvnaja.

Iova na hnójišči slýšavši, ó duše mojá, opravdávšahosja, tohó múžstvu ne porevnovála jesí, tvėrdaho ne imíla jesí predložěňija, vo vsích jáže vísi, i ímiže iskusílasja jesí, no javílasja jesí neterpilíva.

Iže pėrvije na prestólí, náh nýňi na hnójišči hnojén, mnóhij v čád'ich i slávnij, bezčáden i bezdómok naprásno: palátu úbo hnójišče, i bíserije strúpy vmiňáše.

Ťílo oskvernísja, dúch okaľásja, vės ostrupíchsja: no jáko Vrač Christé, obojá pokajáňijem mojím uvračúj, omýj, očísti, pokaž' Spáse mój páče sříha čist'jša.

Ťílo Tvoje i Króv Raspinájemyj o vsích položíl jesí Slóve: Ťílo úbo, da mjá obnovíš, Króv, da omýješi mjá, dúch že předal jesí, da mjá přiveděši Christé, Tvojemú Rodíteľu.

Sodílal jesí spasěňije posred'í zemlí Ščėdre, da spasěmsja. Vóleju na drėvi raspjásja jesí, Edém zatvorěnnij otvėrzesja, hórňaja i dólňaja tvár, jazýcy vsí spasěni poklaňajutsja Tebí.

Da búdet mi kupíť, Króv iz rébr Tvojích, vkúpi i piťijě, istočívšeje vódu ostavlěňija: da obojúdu očiščájusja, pomazújasja, i pijá, jáko pomázaňije i piťijě Slóve, životóčnaja Tvojá slovesá.

Čášu Cėrkov sťažá, rébra Tvojá živorónsnaja, iz níhžě suhúbyja nám istoč'í tóki, ostavlěňija i rázuma, vo óbraz drėvňaho i nóvaho, dvojích vkúpi Zavítov, Spáse náš.

Náh jěsm čertóha, náh jěsm i bráka, kúpno i věčeri: sviťíl'nik uhasé, jáko bezjelějnij, čertóh zakľučísja, mňí spjášču, věčerja sñiděsja: áz že po rukú i nohú svjázan, vón nizvéržen jěsm.

Vrémja životá mojehó málo, i ispólneno bolíznej i lukávstva: no v pokajáňiji mjá priimí, i v rázum prizoví: da ne búdu sťažáňije, ni brášno čuždému, Spáse Sám mjá uščédri.

Cárskim dostóinstvom, vincém i bahrjaníceju odíjan, mnohoimínnyj čelovík i právednyj, bohátstvom kipjá i stády: vnezápu bohátstva, slávy, cárstva obniščáv lišísja.

Ášče práveden bjáše ón i neporóčen páče vsích, i ne ubižé lovléňija Istívaho i síti: tý že hricholubíva súšči okajánnaja duše, čtó sotvoríši, ášče česomú ot nedovídomych slučítsja najtí Tebí?

Vysokohalóliv nýňi jěsm, žéstok že i sérdcem votščé i vsúje: da ne s fariséjom osúdiši mjá, páče že mytarévo smiréňije podážď mí Jedíne Ščédre, Pravosúde, i semú mjá sočislí.

Sohriších, dosadív sosúdu plóti mojejá, vím Ščédre: no v pokajáňiji mjá priimí, i v rázum prizoví, da ne búdu sťažáňije, ni brášno čuždému, Spáse Sám mjá uščédri.

Samoistukán bých strastímí, dúšu mojú vředá Ščédre: no v pokajáňiji mjá priimí, i v rázum prizoví, da ne búdu sťažáňije, ni brášno čuždému, Spáse Sám mjá uščédri.

Ne poslúšach hlása Tvojeho, preslúšach Pisáňije Tvoje Zakonopolóžnika: no v pokajáňiji mjá priimí, i v rázum prizoví, da ne búdu sťažáňije, ni brášno čuždému, Spáse Sám mjá uščédri.

Maríji: Bezplótnych žitelstvo v plóti prechódašči, blahodát' prepodóbnaja, k Bóhu véliju voístinnu prijála jesí, vírno o čtúščich Tjá predstátel'stvuj. Tímže mólim Tjá, ot svjákich napástej i nás molítvami Tvojími izbávi.

Maríji: Velíkich bezmístij vo hlubinú nizvédšisja, ne oderžíma bylá jesí: no vosteklá jesí pómyslom lúčšim, v krájňij d'ijáňmi jávi dobrodíteli preslávno, ánhelskoje jestestvó Maríje udivívši.

Andréju: Andréje, otéčeskaja pochvaló, molítvami tvojími ne prestáj, molásja, predstojá Tróici Prebožéstvenňij, jáko da izbávimsja mučéňija, lubóviju predstátela tjá Božéstvennaho vseblaženne prizývajúščiji, Kritu udobréňije.

Tróičen: Nerazdílnoje Suščestvóm, Neslítónoje Lícy, bohoslóvlu Tjá, Tróičeskoje Jedíno Božestvó, jáko Jedinocárstvennoje i Soprestólnoje, vopijú Ti písň velíkuju, v výšnich trehúbo pisenoslóvimuju.

Bohoródičen: I raždáješi, i d'ívtvuješi, i prebyváješi obojúdu jestestvóm Díva: roždésja obnovlájat zakóny jestestvá, utróba že raždájet ne-

raždájuščaja. Bóh idiže chóščet pobižďájetsja jestestvá čín: tvorít bo jelí-
ka chóščet.

Písň 5:

Irmós: Ot nóšči útreňujušča, Čelovikoľúbče, prosvití moľúsja, i nastá-
vi i mené na povelíňija Tvojá, i naučí mjá Spáse, tvoríti vóľu Tvojú.

V nóšči žit'ijé moję prejdóch prísno, t'má bo býst' i hluboká mňí mhlá,
nóšč hrichá: no jáko dné sýna, Spáse pokaží mjá.

Ruvíma podražája okajánnjy áz, soďíjach bezzakónnyj i zakonopre-
stúpnyj sovít na Bóha Výšňaho, oskvernív lóže moję, jákože ótčeje ón.

Ispovídajusja Tebí Christé Carjú: sohríšich, sohríšich, jáko préžde
Iósifa brát'ija prodávšiji, čistoty plód i cilomúdrija.

Ot sródnikov právednaja dušá svjazásja, prodásja v rabótu sládkij, vo
óbráz Hospódeň: tý že vsjá dušé prodalásja jesí zlými tvojími.

Iósifa Právednaho i cilomúdreňnaho umá podražáj okajánnaja, i neis-
kúsnaja dušé, i ne oskverňásja bezslovésnyimi stremléňmi, prísno bez-
zakónnujušči.

Ášče i v róvi poživé inohdá Jósif, Vladýko Hóspodi, no vo óbráz po-
hreběňija i vostáňija Tvojeho: áz že čtó Tebí kohdá sicevóje prinesú?

Mojsějov slýšala jesí kovčéžec dušé, vodámi, volnámi nosím ríčnyimi,
jáko v čertózi drévlé bíhajuščij dílá, hórkaho sovíta faraonítska.

Ášče báby slýšala jesí, ubivájuščyja inohdá bezvozástnoje múžesko-
je, dušé okajánnaja, cilomúdrija džjáňije, nýňi jáko velíkij Mojsěj, ssí pre-
múdrost'.

Jáko Mojsěj Velíkij Jehípt'anina, umá ujazvívši okajánnaja, ne ubíla
jesí dušé: i káko vselíšisja, hlahólli, v pustýňu strastěj pokajáňijem?

V pustýňu vselísja velíkij Mojsěj, hradí úbo, podražáj tohó žit'ijé, da i
v kupiňi Bohojavlěňija, dušé, i v vid'ňiji búdeši.

Mojséov žézl voobražáj dušé, udarjájuščij móre, i ohust'ivájuščij hlubi-
nú, vo óbráz Krestá Božéstvennaho: ímže móžeši i tý velíkaja soveršíti.

Aarón prinošáše óhň Bóhu, neporóčnyj, neléstnyj: no Ofní i Finejés,
jáko tý dušé, prinošáchu čuždéje Bóhu, oskverněnoje žit'ijé.

Jáko t'ážkij nrávom, Faraónu hórkomu bých Vladýko, Jánní i Jamvrí,
dušéju i t'ílom, i pohružén umóm: no pomoží mí.

Káloom smisíchsja okajánnj umóm, omýj mjá Vladýko báneju mojích sléz, mol'ú T'á, plóti mojejá odéždu ubilív jáko sňih.

Ášče ispytáju mojá d'ilá Spáse, vsjákaho čelovíka prevozšédša hri-chámi sebe zrjú, jáko rázumom múdrstvujaj sohriších, ne nevidíňijem.

Pošcadí, pošcadí, Hóspodi, sozdáňije Tvojé, sohriších, oslábí mí, já-ko jestestvóm Čístyj Sám sýj Jedín, i ín rázvi Tebé niktóže jést' kromí skvérny.

Mené rádi Bóh sýj, voobrazílsja jesí v mjá, pokazál jesí čudesá, iscilív prokazénnyja, i razsláblennaho s'tahnúv, krovotočívya tók ustávil jesí Spáse, prikosnovéňijem ríz.

Krovotočívuju podražáj okajánnaja dušé, pritecý, uderží ométy Chris-tóvy, da izbávišisja rán, i uslyšíši ot Nehó: Víra tvojá spasé t'á.

Nizu sničášču podražáj, ó duše, priidí, pripadí k noháma lisúsovy-ma, da T'á isprávit, i da chódiši právo stezí Hospódni.

Ášče i Klád'az jesí hlubókij Vladýko, istočí mi vódu iz prečístych Tvo-jích žíl, da jáko Samarjanyňa, ne ktomú pijáj žáždu: žízn bo strují istočá-ješi.

Siloám da búdut mi slézy mojá, Vladýko Hóspodi, da umýju i áz zínicy sérdca, i víždu T'á úmno Svíta prevíčna.

Maríji: Nesravnénnym želáňijem vsebohátaja, Drévu vozželívši poklo-nítisja živótnomu, spodobílasja jesí želáňija: spodóbi úbo i mené ulučíti výšňija slávy.

Maríji: Strují lordánskija prešédši, obrilá jesí pokój bezboľíznennyj, plóti slásti izbižávši, jejáže i nás izmí Tvojími molítvami, prepodóbnaja.

Andréju: Jáko pástyrej izrjadňijša, Andréje Premúdre, izbránna súšča t'á, ľubóviju vél'ijeju i stráchom mol'ú, tvojími molítvami spaséňije ulučíti, i žízň víčnuju.

Tróicen: T'á Tróice slávím, Jedínaho Bóha: Svját, Svját, Svját jesí Ót-če, Sýne, i Dúše, Próstoje Suščestvó, Jedínice prísno Poklaňajemaja.

Bohoródičen: Iz Tebé oblečesja v mojé smišéňije, Netľínnaja, Bez-múžnaja Máti Dívo, Bóh Sozdávyj víki, i sojediní Sebí čelovíčeskoje jes-testvó.

Písň 6:

Irmós: Vozopích vsím sérdcem mojím k Ščédromu Bóhu, i uslyša mjá ot áda preispódnaho, i vozvedé ot tľí život mój.

Slézy Spáse óciju mojéju, i iz hlubiný vzdycháňija čísti prinošú, vopijúšču sěrdcu: Bóže, sohríšich Tí, očísti mjá.

Uklonílasja jesí dušé ot Hóspoda tvojehó, jákože Dathán i Avirón: no pošcadí, vozzoví iz áda preispódnaho, da ne própast' zemnája tebé pokrýjet.

Jáko júnica dušé razsvirípivšaja, upodobílasja jesí Jefrému: jáko sěrna ot tenét sochraní žit'ijé, vperívši d'ijáňijem úm, i zriňijem.

Ruká nás Mojséjeva da uvírit dušé, káko móžet Bóh prokažénnoje žit'ijé ubilítí i očístiti, i ne otčásja samá sebé, ášče i prokažénna jesí.

Vólny Spáse, prehrišěňij mojích, jáko v móri Čěrmnóm vozvraščájušesja, pokrýša mjá vnezápu, jáko Jehipt'ány inohdá, i tristáty.

Nerazúmnoje dušé proizvolěňije imíla jesí, jáko přéžde Izráil': Božéstvennyja bo mánny predsudíla jesí bezslověsno, l'uboslástnoje strastěj objaděňije.

Kladencý dušé predpočlá jesí Chananéjskich mýslej, páče žíly Káme-ne, iz Nehóže premúdrosti riká jáko čáša prolivájet tóki bohoslóvija.

Svinája mjasá i kotlý, i Jehípetskuju píšču, páče nebésnyja predsudíla jesí dušé mojá, jákože drěvle nerazúmňiji l'údije v pustýni.

Jáko udári Mojsěj ráb Tvój žezlóm kámeň, obrázno životvorívaja réb-ra Tvojá proobrazováše, iz níchže vsí piťijé žízni Spáse, počerpájem.

Ispytáj dušé i smotrjáj, jákože lisús Navín obitováňija zémľu, kaková jěst': i vselšja v nů blahozakóňijem.

Vostáni i poborí, jáko lisús Amalíka, plotskíja strásti, i Havaonítý, léstnyja pómysly, prísno pobižďajúšči.

Prejdí vrémene tekúščeje jestestvó, jáko přéžde kovčéh, i zemlí ónoja búdi vo oderžáňiji obitováňija dušé, Bóh poveľivájet.

Jáko spásí jesí Petrá, vozopívša: Spasí predvarív mjá Spáse, ot zvírija izbávi, prostér Tvojú rúku, i vozvedí iz hlubiný hrichóvnýja.

Pristánišče T'á vím utišnoje, Vladýko, Vladýko Christé: no ot nezačodímých hlubín hrichá, i otčájaňija mjá predvarív izbávi.

Áz jěsm, Spáse, júže pohubíl jesí drěvle cárskuju dráchmu: no vžěh svitíl'nik Predtěču Tvojehó Slóve, vzyščí i obrjášči Tvój óbraz.

Vostáni i poborí, jáko lisús Amalíka, plotskíja strásti, i Havaonítý, léstnyja pómysly, prísno pobižďajúšči.

Maríji: Da strastěj plámeň uhasíš, sléz kápli istočála jesí prísno Maríje, dušēju raspalájema, íchže blahodát' podážď i mňi Tvojemú rabú.

Maríji: Bezstrást'ije nebésnoje s'ážála jesí, krájnim na zemlí žit'ijém máti. Tímže Tebé pojúščym, ot strastěj izbávitisja molítvami Tvojími molí-sja.

Andréju: Krítskaho t'á pástyrja, i predsídátel'a, i vselénnyja molítvenni-ka vídyj, pritekájú Andréje, i vopijú tí: Izmí mjá ótče, iz hlubiný hrichá.

Tróicen: Tróica jésm Prósta, Nerazdílna, Razdílna líčni, i Jedníca jésm jestestvóm Sojedinéna, Otéc hlahólet, i Sýn, i Božéstvennyj Dúch.

Bohoródičen: Utróba Tvojá Bóha nám rodí, voobražénna po nám: Je-hóže jáko Sozdátel'a vsích molí Bohoródice, da molítvami Tvojími oprav-dímsja.

Kondák, hlás 6: Dušé mojá, dušé mojá, vostáni, čtó spíší? Konéc pri-bližájetsja i ímaši smutítisja: vosprjaní úbo, da počadít t'á Christós Bóh, vezdí sýj, i vsjá ispolňájaj.

Íkos: Christóvo vračestvó víďa otvérsto, i ot Sehó Adámu istekájú-ščeje zdrávije. Postradá, ujazvísja d'íjávól, i jáko bídstvuja rydáše, i svo-jím druhóm vozopí: Čtó sotvorjú Sýnu Maríjínu? Ubivájet mjá Víflejeml'a-nin, íže vezdí sýj, i vsjá ispolňájaj.

Táže blažénny s poklóny, hlás 6:

St'ich: Vo Cárstviji Tvojem, pomjaní nás Hóspodi:

Razbójnika Christé, rajá žítel'a sotvoríl jesí, na Krest'í Tebí vozopívša: Pomjaní mjá. Tohó pokajáňiju spodóbi i mené nedostójnaho.

St'ich: Blažení níščiji dúchom, jáko t'ích jést' Cárstvo nebésnoje.

Manója slýšavši drévle dušé mojá, Bóha v javlěňiji bývša, i iz nepló-dove tohdá prijemša plód obitováňija, Tohó blahočest'ije podražáj.

St'ich: Blažení pláčuščiji, jáko t'iji ut'íšatsja.

Sampsónovoj porevnovávši l'ínosti, hlavú ostríhla jesí dušé díl tvo-jích, predávši inopleměnnikom, l'uboslást'ijem cilomúdressnuju žízň i bla-žěnnuju.

St'ich: Blažení krótcyji, jáko t'iji nasl'íd'at zémľu.

Prězde čél'ust'iju ósleju pobidívij inopleměnniki: nýňi pl'íněňije lako-sérdstvu strástnomu obrětesja. No izbíhni dušé mojá podražáňija, d'íjáňija i slábosti.

St'ich: Blažení álčuščiji i žážduščiji právdy, jáko t'iji nasýtatsja.

Varák i Jefftháj Vojenačálnicy, sud'ijí Izráilevy predpočténí býša, s ni-míže Devorra mužeúmnaja: t'ích dóblest'mi duše vmuživšisja ukripísja.

St'ich: Blaženi milostiviji, jáko t'iji pomilovani budú.

Jajilino chrábrstvo poznála jesí duše mojá, Sisára drévie probódšuju, i spaseníje soďilavšuju, drévom óstrym, slýšiši, ímže tebí Krést obrazú-jetsja.

St'ich: Blaženi číst'iji sérdcem, jáko t'iji Bóha uzrját.

Požrí duše žértvu pochvál'uju, d'ijáňije jáko dščér prinesí, ot Jeffthá-jevy čisťijšuju: i zakolí jáko žértvu, strásti plotskíja Hospódevi Tvojemú.

St'ich: Blaženi mirotvórcy, jáko t'iji synove Bóžiji narekútsja.

Gedeónovo runó pomyšl'áj duše mojá, s nebesé rósu podimí, i priník-ni jákože pés, i pij vódu, ot Zakóna tekúščuju, izhnetéňijem písmennym.

St'ich: Blaženi izhnáni právdy rádi, jáko t'ích jés' Cárstvo nebesnoje.

Il'iji svjaščennika osuždéňije duše mojá vosprijála jesí, lišéňijem umá priobríťši strásti sebí, jákože ón čáda, d'ílati bezzakónnaja.

St'ich: Blaženi jesté, jehdá ponósjat vám, i izženút, i rekút vsják zól hlahól na vý lžúšče Mené rádi.

V sud'ijách Levít, nebrežéňijem svojú ženú dvanádesjatim kol'ínom razďílí, duše mojá, da skvérnú obličít, ot Veňijamína bezzakónnuju.

St'ich: Rádujtesja i veselítesja, jáko mzdá váša mnóha na nebesích.

Lubomúdreennaja Ánna moláščisja, ustňí úbo dvižáše ko chvaléňiju, hlás že jejá ne slýšašesja: no obáče neplódna súšči, syna molítvy raždá-jet dostójna.

St'ich: Pomjaní nás Hóspodi, jehdá prídeši vo Cárstviji Tvojem.

V sud'ijách spričtésja Ánnino poroždéňije, velíkij Samújil, jehóže vos-pitála Armathéma v domú Hospódni: tomú porevnúj duše mojá, i sudí préžde iních d'ilá tvojá.

St'ich: Pomjaní nás Vladýko, jehdá prídeši vo Cárstviji Tvojem.

Davíd na cárstvo izbrán, cárski pomázasja róhom Božéstvennaho míra: tý úbo duše mojá, ášče chóščeši výšňaho Cárstvija, mírom pomá-žisja slezámi.

St'ich: Pomjaní nás Svjatýj, jehdá prídeši vo Cárstviji Tvojem.

Pomíluj sozdáňije Tvoje Milostive, uščédri rukú Tvojeju tvoréňije, i po-ščadí vsjá sohríšívšja, i mené páče vsích, Tvojích prezrívšaho povel'íňij.

Sláva: Tróičen: Beznačál'nu, i roždéňiju že i proischoždéňiju, Otcú poklaňájusja Róždšemu, Syna slávľu Roždénneho, pojú Soprosijávšaho Otcú že i Synu, Dúcha Svjatáho.

Bohoródičen: Prejestestvénnomu roždestvú Tvojemú poklaňájemsa, po jestestvú slávy Mládenca Tvojehó ne razďilájušče Bohoroditeľnice: lže bo Jedín licém, suhúbymi ispovídajetsja jestestvú.

Písň 7:

Irmós: Sohrišíchom, bezzakónnovachom, neprávdovachom pred Tobóju, nižé sobľudóchom, nižé sotvoríchom, jákože zapovídal jesí nám: no ne predážd' nám do koncá, otcév Bóže.

Sohriších, bezzakónnovach, i otverhóch záповid' Tvojú, jáko vo hrisích proizvedóchsja, i priložích jázvam strúpy sebí: no Sám mjá pomíluj, jáko Blahoutróben, otcév Bóže.

Tájna ja serdcá mojhó ispovídach Tebí Sud'ijí mojemú, vížd' moję smiréňije, vížd' i skórb mojú, i vonmí sudú mojemú nýňi: i Sám mjá pomíluj, jáko Blahoutróben, otcév Bóže.

Saúl inohdá, jáko pohubí otcá svojehó, dušé, osľáta vnezápu cárstvo obríte k proslút'iju: no bľudí, ne zabýváj sebé, skótskija póchoti tvojá pro-izvólivši páče Cárstva Christóva.

Davíd inohdá Bohotéc, ášče i sohriší suhúbo, dušé mojá, strilóju úbo ustrilén býv preľubod'ijstva, kopijém že plínén býv ubíjstva tomléňijem: no tý samá ťažčájšimi d'ily nedúhuješ, samochótnymi stremléňmi.

Sovokupí úbo Davíd inohdá bezzakóniju bezzakónije: ubíjstvu že ľubod'ijstvo rastvorív, pokajáňije suhúboje pokazá ábije: no samá tý lukávňijšaja dušé soďílala jesí, ne pokájavšisja Bóhu.

Davíd inohdá voobrazí, spisáv jáko na ikóni písň, jéjuže d'ijáňije obličájet, jéže soďíja, zovýj: Pomíluj mjá, Tebí bo Jedínomu sohriších vsích Bóhu, Sám očisti mjá.

Kivót jáko nošášesja na kolesníci, zán ónyj, jehdá prevráščšusja tel'cú, tóčiju kosnúsja, Bóžijim iskusišja hňivom: no tohó derznověňija ubižávši dušé, počítáj Božéstvennyja čestňi.

Sľýšala jesí Avessalóma, káko na jestestvó vostá, poznála jesí tohó skvérnaja d'ijáňija, ímiže oskverní lóže Davída otcá: no tý podražála jesí tohó strášnaja, i ľuboslátnaja stremléňija.

Pokorila jesí nerabótnoje tvoję dostójjinstvo ťílu tvojemú: inóho bo Achitoféla obrítši vrahá dušé, snizšlá jesí sehó sovítom: no sijá razsýpa sám Christós, da tý vsjáko spasěšisja.

Solomón Čúdnyj, i blahodáti premúdrosti ispólnennyj, sěj lukávoje inohdá pred Bóhom sotvorív, otstupí ot nehó: jemúže tý proklátym tvojím žitl'ijém dušé, upodóbilasja jesí.

Slast'mí vlekóm strastěj svojích oskverňášesja, uvý mňi! Račitel' premúdrosti, račitel' blúdných žen, i stránen ot Bóha: Jehóže tý podražála jesí umóm, ó dušé! sladostrástmi skvérnymi.

Rovoámu porevnovála jesí, neposlúšavšemu sovíta ótča, kúpno že i zlíjšemu rabú Jerovoámu, préžnemu otstúpniku dušé: no biháj podražáňija, i zoví Bóhu: Sohriších, uščédri mjá.

Manassíjeva sobralá jesí sohrišéňija izvolénijem, postávlši jáko mérzosti, strásti, i umnóživši dušé nehodováňije: no tohó pokajáňiju revnújušči tépl'i, s'raží umiléňije.

Achaávovym porevnovála jesí skvérnám, dušé mojá, uvý mňi! Bylá jesí plotských skvérn prebyválišče, i sosúd srámlen strastěj: no iz hlubiný tvojejá vozdochní, i hlahóli Bóhu hrichí tvojá.

Zaključísja tebí nébo dušé, i hlád Bóžij postíže t'á, jehdá Il'ijí Thesvít'a-nina, jákože Achaáv, ne pokorísja slovesém inohdá: no Saráft'hiji upodóbísja, napitáj proróču dúšu.

Popalí Il'ijá inohdá dvášči pjaťdesját Jezavél'nych, jehdá stúdnyja proróki pohubí, vo obličéňije Achaávovo: no biháj podražáňija dvojú dušé, i ukripl'ájsja.

Isčezóša dňije mojí, jáko sónije vostajúščaho: t'ímže jáko Jezekíja slezjú na lóži mojém, priložitísja mňi lítom životá: no kíj Isáija prestánet tebí dušé, ášče ne vsích Bóh.

Pripádaju Ti, i prinošú Tebí, jákože slézy hlahóly mojá: Sohriších, jáko ne sohriší bludníca, i bezzakónnovach, jáko inýj niktóže na zemlí: no uščédri Vladýko, tvoréňije Tvojé, i vozzoví mjá.

Pohrebóch óbraz Tvój, i rastlích zápovid' Tvojú, vsjá pomračísja dob róta, i strast'mí uhasísja, Spáse, sviščá: no uščédriv vzdážd' mí, jákože pojét David, rádovaňije.

Obratísja, pokájsja, otkrýj sokrovénnaja, hlahóli Bóhu vsjá Vídušče-mu: Tý vísi mojá tájnaja, Jedíne Spáse: no Sám mjá pomíluj, jákože pojét David, po mílosti Tvojéj.

Maríji: Vozopívši k Prečístij Bohomáteri, pérvije otrínula jesí neístovstvo strastěj, núždno stužájuščich, i posramíla jesí vrahá zapénšaho: no dážd' nýňi pómošč ot skórbi, i mňí rabú Tvojemú.

Maríji: Jehóže vozľubíla jesí, jehóže vozžeľíla jesí, jehóže rádi plóť iznuriła jesí prepodobnaja, molí Christá o rabích, jáko da Mílost'iv býv vsím nám, mírnoje sostojáňije dárujet počítájuščym Jehó.

Andréju: Na kámeni mjá víry molítvami tvojími utverdí ótče, stráchom mjá Božéstvennym ohrazdája, i pokajáňije Andréje, podážd' mí, mol'úsja ti: izbávi mjá ot síti vrahóv iščúšščich mjá.

Tróicen: Tróice Próstaja, Nerazdíl'naja, Jedinosúščnaja, i Jestestvo Jedíno, svítove i Svít, i Svjáta Trí, i Jedíno Svjáto pojétsja Bóh Tróica: no vospój, proslávi živót i životý, duše, vsích Bóha.

Bohoródičen: Pojém Tá, blahoslovím Tá, poklaňájemsa Tí Bohoródiťelnice, jáko Nerazlúčnyja Tróicy porodíla Jedínaho Christá Bóha, i Samá otvérzla jesí nám, súščym na zemlí, nebésnaja.

Tripísnes, hlás 8.

Písň 8:

Irmós: Beznačál'naho Carjá slávy, Jehóže trepěščut nebésnyja síly, pójte svjaščennicy, l'úd'ije prevoznosíte vo vsjá víki.

Jáko úhl'ije neveščéstvennaho ohňá, popalíte veščéstvennyja strásti mojá, vozzizájušče nýňi vo mňí želáňije božéstvennyja ľubvé, apóstoli.

Trubý bohohlásnyja Slóva počtím, ímiže padóša st'íny neutverždény vrážija, i bohorazúmija utverdíšasja zabrála.

Kumíry strástnyja duší mojejá sokrušíte, íže chrámy i stolpý sokrušíte vrahá, apóstoli Hospódni, chrámове osvjaščénňii.

Bohoródičen: Vmístíla jesí nevístímaho jestestvóm: nosíla jesí no-sjáščaho vsjá: dojíla jesí čistaja, pitájuščaho tvár, Christá Žiznodávca.

Ínyj tripísnes. Irmós tóže.

Dúcha načalochítrost'ijem sozdávše vsjú Cérkov apóstoli Christóvy, v néj blahoslovíte Christá vo víki.

Vostrubívše trubóju učéňij, nizverhóša apóstoli vsjú lést' idol'skuju, Christá prevoznosjášče vo vsjá víki.

Apóstoli, dóbroje preselěňije, nazirátel'ije míra, i nebésňii Žítel'ije, vás prísno voschvalájuščyja, izbáвите ot bíd.

Troičen: Trisóľnečnoje vsesvítloje bohonačál'ije, jedinoslávnoje i jedi-noprestól'noje jestestvó, Ótče Vsed'íteľu, Sýne, i Božéstvennyj Dúše, pojú Ťa vo víki.

Bohoródičen: Jáko čestnýj i prevýššij prestól, vospoím Bóžiju Máter neprestánno, ľúď'ije, jedínu po roždeství Máter i Dívu.

Irmós: Jehóže vóinstva nebésnaja slávjat, i trepéščut cheruvímy i se-rafími, vsjáko dycháňije i tvár, pójte blahoslovíte i prevoznosíte vo vsjá ví-ki.

Sohrišívša Spáse, pomíluj, vzdvíhni mój úm ko obraščéňiju, priim'j má kájuščahosja, uščedri vopijúšča: Sohriších Tí, spasí, bezzakónno-vach, pomíluj m'já.

Kolesníčnik ľl'ijá, kolesníceju dobrod'íteľej všéd, jáko na nebesá, no-šášesja prevýše inohdá ot zemných: sehó úbo dušé mójá, voschód po-myšláj.

Jelissěj inohdá prijém mílot' ľl'jinú, priját suhúbuju blahodát' ot Hós-po-da: tý že, ó dušé mójá, sejá ne pričastílasja jesí blahodáti, za nevozder-žáňije.

ľordánova strujá pėrvije, mílot'iju ľl'jinóju, Jelissějem stá sjúdu i sjúdu: tý že, ó dušé mójá, sejá ne pričastílasja jesí blahodáti, za nevozderžáňije.

Somanít'ida inohdá právednaho uščedrí, ó dušé, nrávom blahím: tý že ne vvelá jesí v dóm, ni stránna, ni pútnika. Ťímže čertóha izrínešisja vón, rydájušči.

Hijeziľev podražála jesí okajánnaja rázum skvérnij vsehdá dušé: je-hóže srebroľúbije otloží poné na stárost', bíhaj hejénskaho ohňá, otstu-pívši zlých tvojích.

Tý Ozíji dušé, porevnovávši, sehó prokažéňije v sebí s'tažála jesí su-húbo: bezmístnaja bo myslíš, bezzakónnaja že d'íješ, ostávi jáže ímaši, i pitecý k pokajáňiju.

Ninevíťany dušé, slýšala jesí: kájuščyjasja Bóhu, vrétiščem i pépe-lom, sích ne podražála jesí: no javílasja jesí zľíjšaja vsích, préžde Zakó-na, i po Zakóňi prehrišívšich.

V róvi bláta slýšala jesí Jeremíju dušé, hráda Sióňa rydáňmi vopijú-šča, i sléz íščušča: podražáj sehó plačėvnoje žit'ijé, i spasěšisja.

ľóna v Tharsís pobižé, prorazumív obraščéňije Ninevíťanov: razumí bo jáko prorók Bóžije blahoutróbiye. Ťímže revnováše proróčestvu ne sol-hátisja.

Daňijíla v róvi slýšala jesí, káko zahradí ustá, ó dušé, zvirěj: uvídíla jesí, káko ótrocy, íže o Azárijí, pohasíša víroju péšči plámeň horjáščij.

Vétchaho Zavíta vsjá privedóch ti dušé, k podobíju: podražáj právednych bohoľubívaja d'íjájíja, izbíhni že páki lukávnych hrichóv.

Pravosúde Spáse, pomíluj i izbávi mjá ohňá, i preščéňija, jéže ímam na sudí právedno preterpítí. Oslábi mí préžde koncá, dobrod'ítel'iju i pokajájím.

Jáko razbójnik vopijú Ti: pomjaní mjá. Jáko Pétr pláču horcí: oslábi mí Spáse. Zovú jáko mytár: slezjú jáko bludníca. Priimí moje rydáňije, jákože inohdá Chananéju.

Hnojéňije Spáse, iscílí smirénnyja mojejá duší, Jedíne Vračú, plástyr mňí naloží, i jelěj i vinó, d'ílá pokajájíja, umiléňije so slezámi.

Chananéju i áz podražája, pomíluj mjá, vopijú, Sýne Davídov: kasájusja krája rízy, jáko krovotočívaja: pláču jáko Mártha i Maríja nád Lázarém.

Sléznuju Spáse, stklánicu, jáko míro istoščavája na hlavú, zovú Ti jákože blúdnica, mílosti íščuščaja, mol'bu prinošú, i ostavléňije prošú prijáti.

Ášče i niktóže jákože áz sohriších Tebí, no obáče priimí i mené, Blahotróbné Spáse, stráchom kájuščaja, i ľubóviju zovúšča: Sohriších Tebí Jedínomu, pomíluj mjá Mílostive.

Pošadí Spáse, Tvoje sozdáňije, i vzyščí jáko Pástyr pohíbšeje, predvarí zablúždšaho, voschítí ot vólka, sotvorí mjá ovčá, na pástvi Tvojích ovéc.

Jehdá Sud'íjé, sjádeši jáko Blahotróben, i pokážeši strášnuju slávu Tvojú Spáse: ó kakový strách tohdá, péšči horjáščej, vsím bojáščymsja nesterpímaho sudíšča Tvojeho!

Maríji: Svíta nezachodímaho Máti, Ťá prosvitívši, ot omračéňija strastěj razriší. Ťímže všédši v duchóvnuju blahodát', prosvití Maríje, Ťá vírno voschvalájuščyja.

Maríji: Čúdo nóvo víd'iv užasášesja Božéstvennyj v Tebí voístinnu, máti, Zosíma: ánhela bo zrjáše vo plóti, i úžasom vés ispolňášesja, Christá pojá vo víki.

Andréju: Jáko derznovéňije imýj ko Hóspodu, Andréje Krítskij, čestnája pochvaló, mol'ú, molísja razrišéňije ot úz bezzakóňija nýňi obrístí mňí molítvami tvojími, jáko pokajájíja učitel', i prepodobnych sláva.

Blahoslovím Otcá, i Sýna, i Svjatáho Dúcha, Hóspoda.

Tróičen: Beznačálne Ótče, Sýne Sobeznačálne, Uťíšitelu Blahíj, Dúše Právýj: Slóva Bóžija Rodíteľu, Otcá Beznačálna Slóve, Dúše Živýj i Zíždaj, Tróice Jedínice, pomíľuj mjá.

Bohoródičen: Jáko ot obroščéňija červlenícy Prečístaja, úmnaja Bahrjaníce Emmanújileva, vnútr vo črévi Tvojém Plót' istkásja: t'ímže Bohoródicu voístinnu Tjá počítajem.

Chválím, blahoslovím: I páki irmós, Tripísneč, hlás 8.

Písň 9:

Irmós: Voístinnu Bohoródicu Tjá ispovídujem, spasénňiji Tobóju Dívó Čístaja, s bezplótnymi líki Tjá veličájušče.

Istóčnicy spasiteľnyja vodý jávľšesja apóstoli, istájavšuju dúšu mojú hrichóvnoju žáždoju, orosíte.

Plávajuščaho v pučíňi pohíbeli, i v pohružéňiji užé bývša, Tvojéju desníceju, jákože Petrá, Hóspodi spasí mjá.

Jáko sóli, vkúsnych súšče učéňij, hníľstvo umá mojihó izsušíte, i nevíďňija t'mú otženíte.

Bohoródičen: Rádost' jáko rodívšaja, pláč mňí podážd', ímže božéstvennoje utíšéňije Vladýčice, v búduščem dní obristí vozmohú.

Ínyj. Irmós: Tjá nebesé i zemlí Chodátajicu:

Tjá blahoslávnoje apostóľskoje sobráňije, písňmi veličájem: vselénňij bo sviťlaja javístesja, prélest' othoňášče.

Blahovístnoju mréžuju vášeju, slovésnyja rýby ulovívše, sijá prinosíte vsehdá sňíd' Christú, apóstoli blaženňii.

K Bóhu vašim prošéňijem pomjaníte nás apóstoli, ot vsjákaho izbávitisja iskušéňija, mólimsja, ľubóviju vospivájuščyja vás.

Tróičen: Tjá triipostásnuju jedínicu, Ótče, Sýne, so Dúchom, jedínaho Bóha jedinosúščna pojú, Tróicu jedinosíľnuju i beznačálnuju.

Bohoródičen: Tjá Ďitoroditeľnicu i Dívú, vsí ródi ublažájem, jáko Tobóju izbávľšesja ot klátvy: rádost' bo nám rodilá jesí Hóspoda.

Čestňíjšuju:

Velíkaho kanóna irmós: Bezsímnennaho začát'ija rožděstvo neskazánnoje, Mátere bezmúžnyja netľínen Plód: Bóžije bo rožděňije obnovľájet jestestvá. T'ímže Tjá vsí ródi, jáko Bohonevístnuju Máter, pravoslávno veličájem.

Úm ostrupíjsja, t'ílo obol'íznisja, nedúhujet dúch, slóvo iznemóže, žit'í-jé umertvísja, konec pri dvérech. Tímže mojá okajánaja dušé, čtó sotvoríši, jehdá prídet Sud'íjá, ispytáti tvojá?

Mojséjevo privedóch ti dušé, mirobyt'ije, i ot tohó vsé Zavítnoje Pisá-ňije, povídajuščeje tebí právednyja i neprávednyja: ot níchže vtorýja, ó dušé! podražála jesí, a ne pérvyja, v Bóha sohrišívši.

Zakón iznemóže, prázdnujet Jevánhelije, Pisáňije že vsé v tebí ne-brežéno býst': prorócy iznemohóša, i vsé právednoje slóvo: strúpi tvojí, ó dušé! umnóžisjasja, ne súšču Vračú iscilájuščemu t'á.

Nóvaho privoždú ti Pisáňija ukazáňija, vvodáščaja t'á dušé ko umilé-ňiju: právednym úbo porevnúj, hrišnych že otvraščájsja, i umílostivi Christá mol'tvami že i poščeňmi, i čistotóju, i hovíňjem.

Christós vočelovíčisja, prizváv k pokajáňiju razbójniki, i bludnýcy: dušé pokájsja, dvér otvérzesja Cárstvija užé. I predvoschiščájut já fariséje i mytarí, i preľubod'íji kájuščíjsja.

Christós vočelovíčisja, plóti priobščívjsja mí, i vsjá jelíka súť jestestvá choťíňijem ispólni hrichá kromí, podobije tebí, ó dušé, i óbraz predpoka-zúja Svojeho snizchoždéňija.

Christós volchví spasé, pástyri sozvá, mladénec mnóžestva pokazá múčeniki, stárcy proslávi, i stáryja vdovícy, íchže ne porevnovála jesí dušé, ni d'íjáňjem, ni žit'íju: no hóre tebí, vnehdá búdeši sudítisja.

Postívjsja Hospód' dněj četýredesjať v pustýni, posľidí vzalká, pokazú-ja čelovíčeskoje: dušé da ne raz'íníšisja, ášče tebí priložísja vráh, mol't-voju že i postóm ot nóh tvojích da otrazísja.

Christós iskušášesja, d'íjávól iskušáše, pokazúja kámeňije, da chl'íbi búdut: na hóru vozvedé víd'iti vsjá cárstvija míra vo mhnovéňiji: ubójsja, ó dušé, lovléňija, trezvísja, molísja na vsjákič čas Bóhu.

Hórlíca pustynnoľubnája, hlás Vopijúščaho vozhlasí, Christóv svitíl'-nik, propovíduj pokajáňije: Írod bezzakónnova so Irod'íadoju. Zrí dušé mojá, da ne uvjázneši v bezzakónnyja síti, no oblobyzáj pokajáňije.

V pustýňu vselísja blahodáti Predt'éča, i Judéja vsjá i Samaríja slýšavše tečáchu, i ispovídachu hrichí svojá, kreščájuščesja usérдно, íchže tý ne podražála jesí dušé.

Brák úbo čestnýj, i lóže neskvérno, obojá bo Christós préžde blaho-sloví, plóťiju Jadýj, i v Káňi že na bráci vódu v vinó soveršája, i pokazúja pérvoje čúdo: da tý izminíšisja, ó dušé.

Razsláblennaho s'tahnú Christós, ódr vzémša, i júnošu umérša vozdvíze, vdovíče roždéñije, i sótniča ótroka, i Samarjanýñi javísja, v dúsi slúžbu tebí duše predživopisá.

Krovotočívuju iscilí prikosnovéñijem krája rízna Hospód', prokažénnyja očísti, slípýja i chromýja prosvitív isprávi: hluchíja že, i ñimýja, i ničáščyja nízu iscilí slóvom, da tý spaséšisja okajánnaja duše.

Nedúhi iscilája, níščym blahovistvováše, Christós Slóvo, vrédnyja uvračevá, s mytarí jadjáše, so hříšniki besídovaše, Jaírový dščére dúšu preduméršuju vozvratí osjazáñijem rukí.

Mytár spasášesja, i blúdnica cilomúdrstvovaše, i fariséj chvalásja, osuždášesja. Óv úbo, očísti mjá: óva že, pomíluj mjá. Séj že veličášesja vopijá: Bóže, blahodarjú Ťá: i próčyja bezúmnyja hlahóly.

Zakchéj mytár bí, no obáče spasášesja, i fariséj Símón soblažňášesja, i bludníca priimáše ostáviteľnaja razríšeñija, ot Imúščaho krípost' ostavláti hrichí: júže duše, potščísja podražáti.

Bludníci, ó okajánnaja duše mojá! ne porevnovála jesí, jáže prijemši míra alavástr, so slezámi mázaše nózi Spásovi, otré že vlasý, drévnich sohrišeñij rukopisáñije Razdirájuščaho jejá.

Hrády, ímže dadé Christós blahovíst'ije, duše mojá, uvídala jesí, káko próklati býša: ubójsja ukazáñija, da ne búdeši jákože óny, íchže Sodóm-lanom Vladýka upodóbiv, dáže do áda osudí.

Da ne hóršaja, ó duše mojá! javíšisja otčájañijem, Chananéji víru slýšavšaja, jejáže dščí slóvom Bóžijim iscilísja: Sýne Davídov spasí i mené, vozzoví iz hlubiný sérdca, jákože oná Christú.

Umilosérdisja, spasí mjá, Sýne Davídov pomíluj, bisnújuščyjasja slóvom Iscilívyj, hlás že blahoutróbnýj jáko razbójniku mñí rcý: Amíñ hlahólu tebí, so Mnóju búdeši v rají, jehdá prijdú vo slávi Mojéj.

Razbójnik ohlahólovaše Ťá, razbójnik blahoslóvjaše Ťá, óba bo na krestí svísjasta: no, ó Blahoutróbné! jáko vírnemu razbójniku Tvojemú, poznávšemu Ťá Bóha, i mñí otvérzi dvér slávnaho Cárstvija Tvojeho.

Tvár sodrohášesja, raspinájema Ťá vídašči, hóry i kámeñija stráchom raspadáchusja, i zemľá sotrjasášesja, i ád obnažášesja, i soomračášesja svít vo dné, zřjá Tebé lisúse, prihvožděna ko Krestú.

Dostójnych pokajáňija plodóv ne ist'adží ot mené, íbo krípost' mojá vo mňí oskuďí: sérdce mňí dáruj prísno sokrušénnoje, niščetú že duchóvnuju: da sijá Tebí prinesú, jáko prijátnuju žértvu, Jedíne Spáse.

Sudíjé mój, i Vídče mój, choťáj páki prijítí so ánhely, sudítí míru všemú, mílostivnym Tvojím ókom, tohdá víďív mjá poščadí, i usščedri mjá lisúse, páče vsjákoje jestestvá čelovíča sohríšívša.

Maríji: Udivíla jesí vsích, stránnym žitíjem tvojím, ánhelov číny, i čelovíkov sobóry, neveščéstvenno požívši, i jestestvo prešédši, ímže jáko neveščéstvennoma noháma všédši, Máríje, lordán prešlá jesí.

Maríji: Umílostivi Sozdátel'a o chválaščích t'á, prepodobnaja máti, izbávisja ozlobléňij i skorběj, ókrest napádajuščích: da izbávivšesja ot nápastej, vozveličím neprestánno Proslávíšaho t'á Hóspoda.

Andréju: Andréje Čestnýj, i ótče treblažénňijsij, pástyrju Krítskij, ne prestáj molásja o vospívajuščích t'á: da izbávimsja vsí hňíva i skórbí, i tľíňija, i prehrišéňij bezmírných, čtúščiji tvojú pámjat' vírno.

Tróičen: Tróice Jedinosúščnaja, Jedínice Triipostásnaja, T'á vospívám, Otcá slávjašče, Sýna veličájušče, i Dúchu poklaňájuščesja, Jedínomu Jestestvú, voístinnu Bóhu, Žízni že, i živúščemu Cárstvu bezkonéčnomu.

Bohoródičen: Hrád Tvój sochraňáj, Bohorodíteľnice Prečístaja, v Tebí bo Séj vírno cárstvujaj, v Tebí i utverždájetsja, i Tobóju pobižďájaj, pobižďájet vsjákoje iskušéňije, i plíňájet rátniki, i prochódit poslušáňije.

I ábije irmós. Svitílen, jáko obýčno.

Na stíchóvnach samohlásen, dváždy. Hlás 8:

V razbójničeskija putí vpádši dušé mojá, l'útí ujázvlena jesí ot svojích sohríšéňij, predávšisja nerazúmnyj vrahóm. No jáko imúščaja vrémja, vo umiléňiji vozopíj: Upováňije nenadážnych, Životé otčájavšichsja, Spáse, vozstávi i spasí mjá.

Múčeničen: Vo broňá víry obólkšesja dóbri i óbrazom Krestným voruživše sebe, vóini blahomóščňiji pokazástesja, mučítelem múžeski protivistesja, i d'íjavóľu prélest' potrebíste, pobidítele bývše, vincév spodóbistesja: molítesja Christú o nás, vo jéže spastísja dušám nášym.

Sláva, i nýňi: *Bohoródičen:* Priimí hlásy ráb Tvojích, Vsečístaja Bohoródice Divo, i molí neprestánno, hrichóv razrišéňije, i mír darováti nám.

Sovokuplájem že i 1-ij čas, bez stíchoslóvija. Po Trisvjatóm, na vsích časích kondák: Dušé mojá, dušé mojá:

V ČETVERTÓK VÉČERA

Po prednačinátnom psalmí st'ichoslóvim kafizmu 12.

Na Hóspodi vozzvách: *postavím st'ichóv 10. I pojém samohlásen, dváždy, hlás 8:*

Samovlástno sovekóchsja, pervym mojím prestupléňijem, dobrod'ítelej blaholípija, oblekóchsja že v sijé ábije, ko mňí snizchoždéňijem Tvojím Slóve Bóžij. Ne prezríl bo mjá jesí v l'utych strastéch vpádša, i razbójničeski na putí poprána: no vsekrípkoju Tvojeju síloju snabd'ív mjá, zastupléňija spodóbil jesí Mnohomílostive.

Múčeničen: Múčenicy Hospódni, vsjako místo osvjaščážete, i vsják nedúh vračújete: i nýňi molíte, izbávtisja sítej vrážijich dušám nášym, mólimsja.

Íny st'ichíry, hlás 1: (Podóben: Prechvál'ňiji múčenicy:)

Prihvoždén Hóspodi na Krest'í, Adámovo rukopisáňije Božéstvennym kopijém rasterzál jesí: t'ímže rastórhni úzy mojá Slóve, jáko da Tebí chvaléňija žértvu požrú víroju, rádujasja, vrémja blahoprijátnoje postá nýňi obrítýj, jéže vsích vo spaséňije pokazál jesí.

Pošcéňija svítlost'iju inohdá Mojsěj sijája, slávu Bóžiju víd'i: semú porovnovávši smirénnaja duše mojá, na Krest'í Rasprostéršemu dláni tebé rádi bláhost'iju, d'íly uhodí, vozderžáňijem i molítvoju, jáko da Tlučíši Božéstvennoje naslaždéňije.

Ína st'ichíra, hlás 6: (Podóben: Archánhel'skim vospojím:)

Životvorjáščemu poklaňajuščesja Tvojemú Krestú, neizrečénnyja k nám bezmírnyja Tvojejá bláhosti Christé: i t'ím prosvitívše dúšy, vospivám Tjá neprestánno, prosjášče blahodúšno, rádost'iju skončati póprišče pošcéňija, i dostíhnuti strásti Tvojá vospíti Hóspodi, ímiže spásl jesí ný.

V minéi 4. Sláva, i nýňi: Krestobohoródičen.

Vchód. Svíte tíchij:

Prokímen, hlás 7: Voznosíte Hóspoda Bóha nášeho, i poklaňájetesja podnóžiju nóhu Jehó, jáko svjáto jést'.

St'ich: *Hospód' vocarísja, da hňívajutsja l'úd'ije.*

Byt'ija čtéňije. (Hlavá 18, 20-33).

Prokímen, psalóm 99, hlás 6: Vosklíknite Hóspodevi vsjá zemľá.

St'ich: *Rabótajte Hóspodevi v vesél'iji.*

Prítčež čtéňije. (Hlavá 16, 17-33; 17, 1-17).

I próčeje posl'idováňije Preždeosvjaščénnych.

POCHVALÁ PRESVJATÝJA BOHORÓDICY

V pjatók 5-ja sedmicy večera stichoslóvim kafizmu 18. Po obyčnom že stichoslóviji. Na Hóspodi vozzvách: postavím stichónv 10. Pojém samohlásen, Hlás 6:

Jáko ot Jerusalíma Tvojích Božéstvennych záповidej ischoďá, i k strastém jerichónskim dostíh, slávoju bezčéstija žitéjskich popečeňij privlečen, v razbójničeskija vpadóh pómysly: synopoložěňija blahodáti rýzy ot ních sovlakóchsja, i ránami jáko bezdúšen ležú: svjaščěnnik že prišéd jázvu víd'iv ne vňát: i levít, i tój vozhušávstva mímno íde. Tý že Hóspodi, ot Dívy neizrečěnnno voplóščsja, izl'ijáňijem ot spasitel'naho rebrá Tvojehó, vól'ni izl'ijávšijasja Króve i vody, jákože jeléj iskápav Christé Bóže, strúpy jázv mojích mjáhkostiju sťahní, i k nebésnomu sovokupí líku, jáko Milosérd. *(Dváždy).*

Múčeničen: Múčenicy Tvojí Hóspodi, ne otverhóšasja Tebé, ni otstupíša ot záповidej Tvojích: t'ích molítvami pomíluj nás.

Táže pojém stichíry podobny, Presvjatýja Bohoródicy 3, tvorjášče já na 7, hlás 6: (Podóben: Vse otlóžše:)

Sovít prevíčnyj otkryvája Tebí Otrokovíce, Havrijíl predstá. Tebé lobzája i viščája: Rádujsja, Zemlé nenasíjannaja. Rádujsja, Kupinó neopalímaja. Rádujsja, Hlubinó neudobožrímaja. Rádujsja, Móste k nebesém prevod'jáj, i Lístvice vysókaja, júže lákov víd'í. Rádujsja, Božéstvennaja Rúčko mánný. Rádujsja, Razrišěňije klátvy. Rádujsja, Adámovo Vozzváňije, s Tobóju Hospod'.

Javláješimisja jáko čelovík, hlahólet Netl'ínnaja Otrokovíca ko Archistratihu, i káko viščáješi hlahóly páče čelovíka? So Mnóju bo rékl jesí, Bóhu býti, i vselítisja vo utróbu Mojú. I káko búdu, hlahóli m'í, seló prostránnnoje, i m'ísto svjaščěňija, cheruvímy Prevoschod'jáščaho? Da ne prelstíši Mené léstiju, ne poznách bo slásti, bráku jěsm nepričástna: Káko úbo Otročá roždú?

Bóh id'íže chóščet, pobižďajetsja jestestvá čin, hlahólet bezplótnyj: I jáže páče čelovíka soďivájutsja, mojím víruj istinnym hlahólom, Vsesvjatája Preneporóčnaja. Oná že vozopí: Búdi Mří nýňi po hlahólu tvojemú, i roždú Bezplótnaho, Plóť ot Mené Zajímstvovavšaho, jáko da vozvedét čelovíka, jáko Jedín Silen, v pérvoje dostojáňije, s rastvoréňijem.

Sláva, i nýňi: hlás 2: Jéže ot víka tájinstvo otkryvájetsja dnés, i Sýn Bóžij Sýn čelovíč byvájat: da chůždšeje vospriím, podást' mí lúčšeje. Solhásja drévle Adám, i Bóh vožděfív (byti), ne býst': Čelovík byvájat Bóh, da bóha Adáma soďilajet. Da veselítsja tvár, da likovstvújet jestestvo, jáko Archánhel Ďívi so stráchom predstojít, i jéže rádujsja, prinósit pečáli so-protívnoje. Za milosérďije mílosti Vočelovíčivysja Bóže náš, sláva Tebí.

Ášče li ne soveršájetsja poslídovaňija Preždeosvjaščěnných, pojm sťichíry Bohoródicy na 8.

Na sťichóvnach samohlásen dné, dváždy, i múčeničen.

Sláva, i nýňi: Jazyka jehóže ne vídaše: *(Pisan na chvalítech.)*

Vchód. Svíte tichij:

Prokímen, hlás 4: Ščedr i Mílostiv Hospód', Dolhoterpilív i Mnohomílostiv.

Sťich: *Blahosloví duše mojá Hóspoda, i vsjá vnútrenňaja mojá, ímja svjatóje Jehó.*

Byt'ijá čtěňije. (Hlavá 22, 1-18).

Býst' po hlahólich sích, Bóh iskušáše Avraáma, i rečé jemú: Avraáme, Avraáme. I rečé: Sé Áz. I rečé: Pojmí sýna tvojhó vozľúblennaho, jehóže vozľubíl jesí, Isaáka, i idí na zěmľu vysóku, i voznesí jehó támo vo vsesožžěňije, na jedínu ot hór, íchže ti rekú. Vostáv že Avraám útro, osidlá osl'á svojé. Poját že s sobóju dvá ótročišča, i Isaáka sýna svojehó, i rastnív drová vo vsesožžěňije, vostáv íde, i príjde na místo, jéže rečé jemú Bóh, v trětij děň. I vozzrív Avraám očima svojíma, vídí místo izdaléče. I rečé Avraám otrokóm svojím: Sjadíte zdí so osl'átem: áz že i d'ítišč pójdem do óndí, i poklonívšesja, vozvratímsja k vám. Vzá že Avraám drová vsesožžěňija, i vozloží na Isaáka sýna svojehó: vzjá že v rúki i óhň, i nóz, i idósta óba vkúpi. Rečé že Isaák ko Avraámu otcú svojemú: Ótče! On že rečé: Čtó jést', čádo? Rečé že: Sé óhň i drová, hdí jést' ovčá, jéže vo vsesožžěňije? Rečé že Avraám: Bóh úzrit Sebí ovčá vo vsesožžěňije, čádo. Šédše že óba vkúpi. Priidósta na místo, jéže rečé jemú Bóh: I sozdá támo Avraám žértvennik, i vozloží drová: I svjazáv Isaáka sýna svojehó, vozloží jehó na žértvennik verchú dróv. I prostré Avraám rúku svojú,

vzjáti nóž zakláti sýna svojehó. I vozvá i ánhel Hospódeň s nebesé, i rečé: Avraáme, Avraáme. Ón že rečé: Sé áz. I rečé: Da ne vozložíš ruki tvojeja na ótročišča, nižé da sotvoríš jemú čtó: nýři bo poznách, jáko bojíšjsja tý Bóha, i ne poščadíl jesí sýna tvojehó vozľúblennaho mené rádi. I vozrív Avraám očima svojíma víd'i, i se ovén jedín deržímyj roháma v sáďi Savék: i íde Avraám, i vzjá ovná, i voznesé jehó vo vsesožžěňije vmís-to Isaáka sýna svojehó. I narečé Avraám ímja místu tomú, Hóspod' víd'i: da rekút dnés, na horí Hospod' javísja. I vozzvá ánhel Hospódeň Avraáma vtoríceju s nebesé, hlahóla: Mnóju Samím kl'áchsja, hlahólet Hospod', jehóže rádi sotvoríl jesí hlahól séj, i ne poščadíl jesí sýna tvojehó vozľúblennaho Mené rádi. Voístinnu blahoslovjá blahoslovľú t'á, i umnožája umnožu símjá tvoje, jáko zvízdy nebésnyja, i jáko pesók vskráj mórja, i naslídít símjá tvoje hrády supostátov. I blahoslovjátsja o símeni tvojem vsí jazýcy zemňíji, zaněže poslúšal jesí hlása Mojehó.

Prokímen, psalóm 103, hlás 4: Jáko vozveličíšasja díla Tvoja Hóspodi, vsjá premúdrost'iju sotvoríl jesí.

St'ich: Blahosloví duše mojá Hóspoda, Hóspodi Bóže mój, vozveličíšja jesí zíló.

Pritčej čtěňije. (Hlavá 17, 17-28; 18, 1-5).

Brát'ija v núždach polézni da búdut: sehó bo rádi raždájutsja. Múz bezúmen plěščet i rádujetsja sebí, jákože poručájajsja isporučít drúha svojehó, na svojích že ustnách óhň sokróviščestvujet. Hricholúbec rádujetsja svárom: a žestokosérďy ne usrjáščet blahích. Múz udoboprelóžnyj jazýkom, vpadét v zlája: sérďce že bezúmnaho bol'ízň s'tažávšemu jé. Ne veselítsja otéc o sýňi nenakázanňim: sýn že múdr veselít máter svojú. Sérďce vesel'áščejesja blahoimítisja tvorít: múžu že pečálňu zasýšut kósti. Prijémľuščemu dáry neprávědno v nídra ne preduspívájut put'ijé: nečestívij že ukloňájet putí právdy. Licé razúmno múža premúdra, óči že bezúmnaho na koncách zemlí. Hńív otcú sýn bezúmen. I bol'ízň róždšej jehó. Tščety tvoríti múžu právednu ne dobró: nižé prepodóbno navítovati vlastém právednym. Íže ščadít hlahól proiznestí žéstok, razúmen: dolhoterpilívij že múž premúdr, lúčše íščuščaho náuki. Nesmyslěnnomu voprosívšu o múdrosti, múdrost' vminítsja: nńíma že któ sebé tvorít, vozmnítsja razúmen býti. Viný íščet múž choťá otlučítisja ot druhóv, na vsjákoje že vrémja ponosím búdet. Ne trébujet premúdrosti múž skudoúmen, zané páče vódit'sja bezúmijem. Jehdá príidet nečestívij vo hlubinú zól, neradíť: nachódit že jemú bezčest'ije i ponošěňije. Vodá hluboká slóvo v

sérdci múža: riká že izskáčuščaja i istočnik žizni. Čudítisja licú nečestí-
vaho ne dobró, nižé prepodobno ukloňati právednoje na sudí.

I próčeje poslídovaňije Preždeosvjaščénnych.

Na útreni

*Blahoslavívu jeréju, načínajem útreňu, jákože predpisásja v četvertók
velíkaho kanóna.*

Po šestopsálmiji, Bóh Hospód': vo hlás 8, i pojém tropár, hlás 8: Po-
vel'ňnoje tájno prijém v rázumi, v króvi lósifovi tšcháňijem predstá bezplót-
nyj, hlahóľa Neiskusobráčňij: Priklonívyj schožděňijem nebesá, vmiščá-
jetsja neizmínno vés v Tjá. Jehóže i víďa v ložesnách Tvojích prijémša rá-
bij zrák, užasájusja zváti Tebí: Rádujsja, Nevísto Nenevístnaja. *(Tríždy).*

Táže stíchoslóvim kafizmu psaltýrja 16: Rečé Hospód' Hóspodevi
mojemú:

I po ispolnéňiji sejá, jekteňijá málaja, i pojém kondák, hlás 8: Vzbrán-
noj Vojevóďi Pobidíteľnaja, jáko izbávľšesja ot zlých, Blahodárstvennaja
vospisújem Tí rabí Tvojí, Bohoródice: no jáko Imúščaja Deržávu nepobi-
dímuju, ot vsjákich nás bíd svobodí, da zovém Tí: Rádujsja, Nevísto Ne-
nevístnaja.

I čtém íkosov i kondákov 6:

Íkos 1: Ánhel Predstátel' s nebesé poslan býst', reščí Bohoródici: Rá-
dujsja! I so bezplótnym hlásom voploščájema Tjá zrjá Hóspodi, užasáše-
sja, i stojáše, zový k Néj takovája: Rádujsja, Jejúže rádost' vozsijájet:
Rádujsja, Jejúže klátva isčéznet. Rádujsja pádšaho Adáma Vozzváňije:
Rádujsja, sléz Jévinych Izbavléňije. Rádujsja, Vysotó neudobovoschodí-
maja čelovíčeskimi pómysly: Rádujsja Hlubínó neudobozrímaja i ánhel'-
skima očíma. Rádujsja, jáko Cárevo Sidálišče: Rádusja, jáko nósiši No-
sjáščaho vsjá. Rádujsja, Zvízdo javľájuščaja Sólnce: Rádujsja, Utróbo
Božéstvennaho voploščéňija. Rádujsja, Jejúže obnovľájetsja tvár: Rádúj-
sja, Jejúže poklaňájemsja Tvorcú. Rádujsja, Nevísto Nenevístnaja.

Kondák 2: Víďašče Svjatája Sebé v čistoťi, hlahólet Havrijílu déržost-
no: Preslávnoje tvojeho hlása neudoboprijáateľno duší Mojéj javľájetsja:
bezsímennaho bo začát'ija roždestvó káko hlahóleši, zový: Allilúia.

Íkos 2: Rázum nedorazumivájemyj razumíti Ďíva íščušči, vozopí k
služáščemu: Iz bokú čístu, Sýnu káko jést' rodítisja móščno, rcý Mi? K
Néjže on rečé so stráchom, obáče zový síce: Rádujsja, Sovíta neizre-

čénnaho Tajínnice: Rádujsja, molčáňija prosjáščich Víro. Rádujsja, ču-
dés Christóvych Načálo: Rádujsja, vel'ňij Jehó Hlavizno. Rádujsja, L'ístvi-
ce nebésnaja, Jejúže sníde Bóh: Rádujsja, Móste prevoďáj súščich ot
zemlí na nébo. Rádujsja, ánhelov mnohoslovúščeje Čúdo: Rádujsja, bi-
són mnohoplačévnij Strúpe. Rádujsja, Svít neizrečénno Rodívšaja: Rá-
dujsja, jéže káko ni jedínahože Naučívšaja. Rádujsja, premúdrych Pre-
voschoďáščaja rázum: Rádujsja, vírných Ozarjájuščaja smýsly. Rádujsja,
Nevísto Nenevístnaja.

Kondák 3: Síla Výšňaho osiní tohdá k začát'iju Brakoneiskúsnuju, i
blahoplódnaja Tojá ložesná, jáko seló pokazá sládkoje, vsím choťáščym
žáti spasěňije, vnehdá píti síce: Allilúia.

Íkos 3: Imúšči bohoprijátnuju Ďíva utróbu, vostečé ko Jelisavěti: Mla-
dénc zé ónoja, ábije poznáv sejá cilováňije, rádovašesja, i ihráňmi jáko
písňmi vopijáše k Bohoródici: Rádujsja, ótrasli neuvjadájemaja Rozhó:
Rádujsja, Plodá bezsmértnaho Sťažáňije. Rádujsja, Ďílateľa Ďílajuščaja
Čelovikolúbca: Rádujsja, Sadíteľa žízni nášeja Róždšaja. Rádujsja, Nívo,
rast'áščaja hobjzováňije ščedrót: Rádujsja, Trapézo, nosjáščaja oblíľije
očiščěňij. Rádujsja, jáko ráj piščnyj procvitáješi: Rádujsja, jáko Pristáni-
šče dušám hotóviši. Rádujsja, prijátnoje molítvy Kadílo: Rádujsja, vsehó
míra Očiščěňije. Rádujsja, Bóžije k smértnym Blahovolěňije: Rádujsja,
smértnych k Bóhu derznovéňije. Rádujsja, Nevísto Nenevístnaja.

Kondák 4: Búrju vnútr imíja pomyšléňij sumníteľnych, cilomúdreňnyj
Iósif smjatěsja, k Tebí zrjá Nebráčňij, i Brakookrádovannuju pomyšľája,
Neporóčnaja: uvídív že Tvojé začát'ije ot Dúcha Svjatá, rečé: Allilúia.

I páki kondák: Vzbráňnoj Vojevóďi: **I druhíja íkosi i kondakí 6.**

Íkos 4: Slýšaša pástyríje ánhelov pojúščich plotskóje Christóvo pri-
šěstvije, i tékše jáko k Pástyrju, víďat Sehó jáko Áhnca Neporóčna, vo
črévi Maríjiňi upásšasja, Júže pojúšče ríša: Rádujsja, Áhnca i Pástyrja
Máti: Rádujsja, Dvóre slověsnych ovéc. Rádujsja, nevídimych vrahóv Mu-
čěňije: Rádujsja, rájskich dverěj Otveržěňije. Rádujsja, jáko nebésnaja
srádujutsja zemným: Rádujsja, jáko zemnája slikovstvújut nebésnym.
Rádujsja, apóstolov nemólčnaja Ustá: Rádujsja, strastotěpcev nepobidí-
maja Dėrzoste. Rádujsja, tvérdoje víry Utveržděňije: Rádujsja, svítľoje
blahodáti Poznáňije. Rádujsja, Jėjuže obnažšja ád. Rádujsja, Jejúže
oblekóchomsja slávoju. Rádujsja, Nevísto Nenevístnaja.

Kondák 5: Bohotěčnuju zvizdú uzrívše volsví, tojá posľídovaša zarí: i
jáko svitľľnik deržášče ju, tojú ispytáču Krípkaho Carjá: i dostíhše Nepo-
stižímaho, vozrádovašasja Jemú vopijúšče: Allilúia.

Íkos 5: Vídíša ótrocy Chaldéjstji na rukú Ďivíču Sozdávšaho rukáma čelovíki, i Vladýku razumivájušče Jehó, ášče i rábij priját zrák, potščášasja darmí poslužítí Jemú, i vozopíti Blahoslovénňij: Rádujsja, Zvizdy nezachodímjya Máti: Rádujsja, Zaré tájinstvennaho dné. Rádujsja, prélesti péšč Uhasívšaja: Rádujsja, Tróicy tajínniki Prosviščájuščaja. Rádujsja, mučítela bezčelovíčnaho Izmetájuščaja ot načálstva: Rádujsja, Hóspoda Čelovikoľúbca Pokazávšaja Christá. Rádujsja, várvarkaho izbavlájuščaja služénija: Rádujsja, timíňija Izimájuščaja d'íl. Rádujsja, ohňá poklonéňije Uhasívšaja: Rádujsja, plámene strastěj Izmiňájuščaja. Rádujsja, vírnych Nastávnice cilomúdrija: Rádujsja, vsích rodóv Vesél'ije. Rádujsja, Nevísto Nenevístnaja.

Kondák 6: Propovídnicy bohonósňiji bývše volsví, vozvratíšasja v Vavilón, skončávše Tvojé prorócestvo: i propovídavše Tjá Christá vsím ostávša Íroda jáko bujeslójvašča, ne vídušča píti: Allilúia.

Íkos 6: Vozsijávjy vo Jehípti prosviščénije ístiny, othnál jesí lží t'mú: ídoli bo jehó Spáse, ne terpjášče Tvojejá kríposti, padóša. Sích že izbavlšijisja vopijáchu k Bohoródicí: Rádujsja, Ispravléňije čelovíkov: Rádujsja, Nispadénije bisóv. Rádujsja, prélesti deržávu Poprávšaja: Rádujsja, ídol'skujú lésť Oblíčívšaja. Rádujsja, Móre potopívšeje Faraóna mýslennaho: Rádujsja, Kámeňu, napojívšij žážduščyja žízni. Rádujsja, óhnennyj Stólpe, nastavljájaj súščyja vo t'mí: Rádujsja, Pokróve míru, šíršij óblaka. Rádujsja, Píšče, Mánny prijemnice. Rádujsja, Sládosti svjatýja Služíteľnice. Rádujsja, Zemlé obitováňija: Rádujsja, iz Nejáže tečét méd i mlekó. Rádujsja, Nevísto Nenevístnaja.

Kondák 7: Choťášču Simeónu ot nýňišnaho víka prestávitisja preléstnaho, vdálsja jesí, jáko Mladénec tomú: no poználsja jesí jemú i Bóh So-veršénnyj. Tímže udivísja Tvojejí neizrečénňij premúdrosti, zovýj: Allilúia.

I páki kondák: Vzbránnoj Vojevóďi: **Psalóm 50. I kanóny: svjatáho obíteli so irmosóm na 6, i Bohoródicy na 6. Katavásija. (Zrí str. 351).**

Po 3. písni jekteňijá málaja. I po vozhlási, kondák: Vzbránnoj Vojevóďi: **I čtém druhíja 6 íkosov i kondakóv.**

Íkos 7: Nóvuju pokazá tvár, jávl'sja Žizďitel', nám ot Nehó bývšym, iz bezsímennjya prozjáb utróby, i sochranív Jú, jákože bí, netľínnu. Da čúdo víďašče vospojém Jú, vopijúšče: Rádujsja, Svíte netľíňija: Rádujsja, Vínče vozderžáňija. Rádujsja, voskresénija óbraz Oblistájuščaja: Rádujsja, ánheľskoje žit'ijé Javlájuščaja. Rádujsja, Drévo svitloplodovítoje, ot nehóže pitájutsja vírňiji: Rádujsja, Drévo blahosinnolístvennoje, ímže pokrývajutsja mnózi. Rádujsja, vo črévi Nosjáščaja Izbávitela plínénnyj: Ráduj-

sja, Róždšaja Nastávnika zablúždšym. Rádujsja, Sud'ijí právednaho Umoléňije: Rádujsja, mnóhich sohrišéňij Proščéňije. Rádujsja, Odéždo nahích derznovéňija: Rádujsja, l'ubý vsjákoje želáňije Pobiždájuščaja. Rádujsja, Nevísto Nenevístnaja.

Kondák 8: Stránnoje rožděstvá víd'ivše, ustranímsja míra, úm na nebesá prelóžšče: Sehó bo rádi Vysókij Bóh, na zeml'í javísja smirénnyj Čelovík, choťáj privleščí k vysoťí, Tomú vopijúščyja: Allilúia.

Íkos 8: Vés bí v nížnich, i výšnich nikákože odstúpí Neopísannoje Slóvo: snizchoždéňije bo Božéstvennoje, ne prechoždéňije že místnoje býst', i rožděstvá ot Dívy Bohoprijátnyja, slýšaščija sijá: Rádujsja, Bóha Nevmistímaho Vmistílišče: Rádujsja, čestnáho Tájinstva Dvéri. Rádujsja, nevírných sumníteľnoje Slýšaňije: Rádujsja, vírných izvístnaja Pochvaló. Rádujsja, Kolesníce presvjatája, Súščaho na cheruvímich: Rádujsja, Seléňije preslávnoje, Súščaho ne serafímich. Rádujsja, protivnaja v tóžže Sobrávšaja: Rádujsja, d'ívtvo i rožděstvá Sočetávšaja. Rádujsja, Jéjuže razrišísja prestupléňije: Rádujsja, Jéjuže otvérzesja ráj. Rádujsja, Kl'učú Cárstvija Christóva: Rádujsja, Nadéždo bláh víčnych. Rádujsja, Nevísto Nenevístnaja.

Kondák 9: Vsjákoje jestěstvá ánhel'skoje udivísja velíkomu Tvojeho vočelovíčeňija D'ílu: Nepristúpnaho bo jáko Bóha zrjáše vsím pristúpnaho Čelovíka, nám úbo sprebyvájušča, slýšašča že ot vsích: Allilúia.

Íkos 9: Viťijá mnohoviščánnyja, jáko rýby bezhlásnyja, vídim o Tebí Bohoródice: nedoumívájut bo hlahólati, jéže káko, i Díva prebyváješi, i rodíti vozmohlá jesí: mý že tájinstvu divjáščesja vírno vopijém: Rádujsja, premúdrosti Bóžija Prijátelišče: Rádujsja, promyšléňija Jehó Sokróvišče. Rádujsja, l'ubomúdryja nemúdryja Javl'ajuščaja: Rádujsja, chitroslovésnyja bezslovésnyja Obličájuščaja. Rádujsja, jáko obujáša l'útiji vzyskátele: Rádujsja, jáko uvjadóša basnotvórcy. Rádujsja, Athinéjskaja pletéňija Rasterzájuščaja: Rádujsja, rýbarskija mréži Ispolňajuščaja. Rádujsja, iz hlubiný nevíd'íňija Izvlačájuščaja: Rádujsja, mnóhi v rázumi Prosviščájuščaja. Rádujsja, Korabl'ú choťáščich spastísja: Rádujsja, Pristánišče žitéjskich plávaňij. Rádujsja, Nevísto Nenevístnaja.

Kondák 10: Spastí choťá mír, íže vsích Ukrasíteľ, k Semú samoobitován príide. I Pástyr, Sýj jáko Bóh. Nás rádi javísja po nám Čelovík: podobnym bo podobnoje prizváv, jáko Bóh slýšit: Allilúia.

I páki kondák: Vzbránnoj Vojevódi:

Po 6. písni jekteňijá málaja. I páki pojém kondák: Vzbránnoj Vojevódi: **I čtém ostávšyjasja 6 íkosov i kondakov.**

Íkos 10: Sťiná jesí d'ívam Bohoródice Ďívo, i vsím k Tebí pribihájuščym: íbo nebesé i zemlí Tvoréc ustróji Táh Prečístaja, vsělsja vo utróbi Tvojěj, i vsjá prihlášáti Tebí naučív: Rádujsja, Stólpe d'ívstva: Rádujsja, Dvěř spasěňija. Rádujsja, Načál'nice mýslennaho nazdáňija: Rádujsja, Podátel'nice Božěstvennyja bláhosti. Rádujsja, Tý bo obnovíla jesí začátyja stúdno: Rádujsja, Tý bo nakazála jesí okrádennyja umóm. Rádujsja, tlíteľa smýslov Upraždňajuščaja: Rádujsja, Sijatela čistoty Róždšaja. Rádujsja, Čertóže bezsimennaho unevíščeňija: Rádujsja, vírnych Hóspodevi Sočetávšaja. Rádujsja, dóbraja Mladopítateľnice d'ívam: Rádujsja, Nevistokrasíteľnice dúš svjatych: Rádujsja, Nevísto Nenevístnaja.

Kondák 11: Píňije vsjákoje pobiždájetsja, sprostrětsja tščáščejesja ko mnóžestvu mnóhich ščedrót Tvojích: ravnočíslenňyja bo peská písni ášče prinósim Tí Carjú Svjatýj, ničtóže soveršájem dostójno, jáže dál jesí nám Tebí vopijúščym: Allilúia.

Íkos 11: Svitoprijěmnuju Sviščú, súščym vo t'mí jávlšujusja, zřím Svjatúju Ďívu: neveščěstvennyj bo vžihájušči Óhň, nastavľájet k rázumu Božěstvennomu vsjá, zarěju úm Prosviščájuščaja, zváňijem že Počitájemaja sími: Rádujsja, Lučé úmnaho Sólnca: Rádujsja, Svitílo nezachodímaho Svíta. Rádujsja, mólňije dúšy Prosviščájuščaja: Rádujsja, jáko hróm, vrahí Ustrašáščaja. Rádujsja, jáko mnohosvítloje vozsjaváješi prosviščěňije: Rádujsja, jáko mnohotekúščuju istočáješi rikú. Rádujsja, kupíli Živopisíjuščaja Óbraz: Rádujsja, hrichóvnuju Otěmľuščaja skvěrnu. Rádujsja, Báne omyvájuščaja sóvist': Rádujsja, Čáše čěrpluščaja rádosť. Rádujsja, Oboňáňije Christóva blahoucháňija: Rádujsja, Životé tájnaho Vesěl'ija. Rádujsja, Nevísto Nenevístnaja.

Kondák 12: Blahodát' dáti voschoťív, dolhóv drěvných, vsích dolhóv Rišitel' čelovíkom, príide Sobóju ko otšédšym Tohó blahodáti: i razdráv rukopisáňije, slýšit ot vsích síce: Allilúia.

Íkos 12: Pojúšče Tvojé roždestvó, chválím Táh vsí, jáko oduševlěnyj Chrám Bohoródice: vo Tvojěj bo vselívsja utróbi, soderžáj vsjá rukóju Hospód', osvjátí, proslávi, naučí vopíti Tebí vsích: Rádujsja, Selěňije Bóha i Slóva: Rádujsja, Svjatája svjatých bólšaja. Rádujsja, Kovčěže pozlaščěnnýj Dúchom: Rádujsja, Sokróvišče Životá neistoščímoje. Rádujsja, čestnýj Vínče carěj blahočestívych: Rádujsja, čestnája Pochvaló jerějev blahohovíjnych. Rádujsja, Cěrkve nepokolebímyj Stólpe. Rádujsja, Cárstvija nerušímaja Sťinó. Rádujsja, Jejúže vzdvížutsja pobídy: Rádujsja, Jejúže nizpádajut vrazí. Rádujsja, číla mojehó Vračeváňije: Rádujsja, duší mojejá Spasěňije. Rádujsja, Nevísto Nenevístnaja.

Kondák 13: O Vsepítaja Máti, róždšaja vsích svjatých svjatíjšeje Slóvo, nýňišneje prijemše prinošéňije, ot vsjákiya izbávi napásti vsích, i budúščija izmí múki, Tebí vopijúščich: Allilúia.

Sěj kondák hlahóli tríždy. I páki čtéstja 1-ij íkos: Ánhel predstátel: **páki kondák:** Vzbrannojo Vojevódi:

Ekzapostilárij: (Podóben: Žený uslyšite:)

Jéze ot víka dnés poznávájetsja tajínstvo Bóžije: Bóh Slóvo, Sýn Dívy Maríji za milosérdíje byvájel, i rádosť Blahovíščeňija Havrijíl proviščavájet, s nímže vozopijím vsí: Rádujsja, Máti Hospódňa.

Na chvalítech stíchíry, hlás 4: (Podóben: Jáko dóbl'a:)

Sokrovénnoje tájinstvo, i ánhelom nevídomoje, Havrijíl uvirjájet Archáňhel, i k Tebí nýňi priidet Jedíňij Netlíňňij, i dóbríj Holubíci, i róda nášeho Vozzvájiju, i vozopijét Tebí Presvjatája, jéze rádujsja: Uhotóvisja slóvom, Bóha Slóva Tvojími ložesnámi prijáti. **(Dváždy).**

Svitonósnaja Paláta uhotóvasja Tebí Vladýko, utróba čistaja Bohotrokovícý: hradí k Séj i snídi, uščédri sozdáňije Tvojé, zavístno bráň priímšeje, i rabótoju uderžannoje ístívaho, i dobrótu pervuju pohubívšeje, i Tvojehó spasíteľnaho čájuščeje sošéstvija.

Havrijíl Archáňhel, k Tebí Vseneporóčna, javlénno priidet, i vozopijét Tebí: Rádujsja, klátvy Razríšéňije, pádšym Vostáňije. Rádujsja, Jedína Izbránnaja Bóhu bývsaja. Rádujsja, Kolesníce Sólncá slávy: priimí Bezplótnaho, vo utróbi Tvojéj vselítisja Choťáščaho.

Sláva, i nýňi: samohlásen, hlás 4: Jazyka, jehóže ne víďaše, uslyšša Bohoródica: hlahólaše bo k Néj Archáňhel blahovíščeňija hlahóly: Otňúduže vírno priímši cilováňije, začát Ťá Prevíčnaho Bóha. Ťímže i mý rádujuščasja vopijém Tí: iz Nejá voplotívysja neprelóžno Bóže, mír mírovi dáruj, i dušám nášym véľiju mílosť.

Slavoslóvije velíkoje, i otpúst.

Na liturhíji

Prokímen, hlás 3: Písň Bohoródicy: Velíčit dušá Mojá Hóspoda, i vozrádovasja dúch Mój o Bózi Spáse Mojém.

Stích: Jáko prizrí na smiréňije Rabý Svojejá: sé bo otnýňi ublažát Mjá vsí ródi.

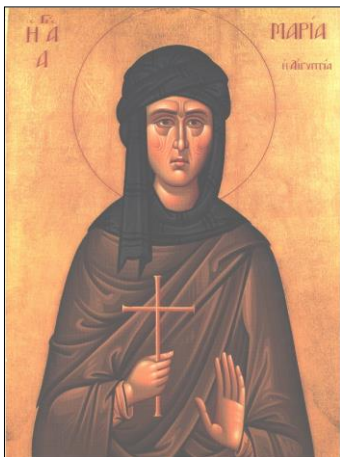
Apóstol: Ko Jevréjem posláňija sv. apóstola Pávla čtéňije.

(Záč. 320.)

(Zrí str. 353).

Jevánheliije ot Lukí zač. 54.

Pričásten: Čášu spaseníja priimú, i ímja Hospódne prizovú.

NEĎÍĽA PJÁTAJA SVJATÁHO POSTÁ

**Posľídovaňije prepodobnyja mátere
nášeja Maríji Jehípetskija.**

V subbótu večera

Na Hóspodi vozzvách: *postávím stíchón 10. I pojém osmohlásnika stíchíry voskrésny 3, i vostóčny 3, i prepodobnyja stíchíry, podobny 3, tvorjášče já na 4. Hlás 6: (Podóben: Vsé otlóžše:)*

Tebí úbo vozbraňáše čestných vziráňija, skvérn přéžde privlečénnoje skvernéňije: tvoje že čúvstvo, i tvoja bohomúdraja soďljannych sóvist', k lúčšym tebi obraščéňije soďljaša. Na ikónu bo vozzrívši Blahoslovénnyja Bohootrokovícy, vsích pokájavšisja prehrišénij svojích vsechváľnaja přéžnich, v derznovéniji čestnému drévu poklonílasja jesí.

Místom poklonívšisja rádostno svjatým, dobroďíteli napútnoje spasíteľňijšeje, ottúdu přijála jesí, i ziló poteklá jesí dóbroje šéstvije: i strujú prešédši lordánskuju, v žilíšče Predtéčevo usérдно vselílasja jesí, i strastěj svirípstvo žitel'stvom omračíla jesí, istončavájuschi v derznovéniji, prisnopámjatnaja máti, plotskája svójstva.

V pustýňu vselívšisja, tvojích strastěj óbrazy ot duší otjála jesí, bohovídňijšeje izobražénije v duší napisávši, dobroďítelej vídy: i tolíko prosíjálaja jesí, jáko i vodámi lehkó prechodíti blažénna, i ot zemí vzmátisja, v tvojích k Bóhu molénijich: i nýňi v drznovéniji vseslávna Maríje, Christú predstojášči, molísja o dušách nášich.

Sláva: hlás 4: Očudotvorí Christé Krestá Tvojeho síla, jáko i jáže přéžde bludnica, póstničeskim pódvihom podvísasja: otňúduže i nemoščnoje otvérhši, dóblestvenno soprotivostá na d'ijávola. Tímže i počest' pobídy nosjášči, molísja o dušách nášich.

I nýňi: *Bohoródičen 1-j hlása.*

Na stíchóvnach stíchíry osmohlásnika.

Sláva: *prepodóbnyja, hlás 2:* Dušévnaja lovléňija, i strásti plotskíja mečem vozderžáňija posíkla jesí: pómysla prehrišéňija molčáňijem obučéňija podavíla jesí, i strujámi sléz tvojích pustýňu vsjú napojíla jesí, i prozjablá jesí nám pokajáňija plodý. Tímže tvoju pámjat' prepodóbnaja prázdnujem.

I nýňi: *Bohoródičen v tójže hlás:* O čudesé nóvaho! (*Zrí str. 103*).

Tropár voskrésen. I prepodóbnyja, hlás 8: K Tebí máti izvístno spasésja jéže po óbrazu: priímši bo krést, poslídovala jesí Christú, i d'ľjušči učíla jesí, preziráti úbo plót', prechódit bo, prilžáti že o duši věšči bezsmértnij. Tímže i so ánhely srádujetsja, prepodóbnaja Maríje, dúch Tvój.

I Bohoródičen: Íže nás rádi roždéjsja ot Dívy: (*Zrí str. 9*).

Na útreni

Na Bóh Hospód' *tropár voskrésen, dváždy. Sláva: prepodóbnij:* K Tebí máti: **I nýňi:** Íže nás rádi roždéjsja ot Dívy: *I próčeje obyčnoje poslídovaňije. Kanóny 3: voskrésnyj s Bohoródičnym na 6, triódi na 4, i prepodóbnyja na 4. Katavásija:* Otvérzu ustá mojá: (*Zrí str. 351*).

Po 3. písni sidálen, hlás 8: (Podóben: Premúdrost' i slóvo:)

Vzyhráňija vsjá plotskája obuzdávši trudý póstničeskimi, múžestvennoje javíla jesí duši tvojejá mudrováňije: Krést bo Hospódeň víditi vozželávši, samúju sebe vsečestnája, mírovi raspjála jesí: otnúduže i k želáňiju ánhel'skaho žítel'stva ľubézno uprávila jesí sebe, vseblažénnaja. Molí Christá Bóha, ostavléňije sohrišéňij darováti, čtúščym ľubóviju svjatúju pámjat' tvoju.

Sláva, i nýňi: *Bohoródičen:* Nebésnaja Vratá i Kovčéh, vsesvjatúju Hóru, svitozárnnyj Óblak vospojím, neopalímuju Kupinú, slovésnyj Ráj, Jévino Vozzváňije, vselénnyja vsejá velíkoje Sokróvišče: jáko spaséňije v Néj sodíjasja mírovi, i ostavléňije drévnych sohrišéňij. Tím i vopijém Jéj: Molísja Sínu Tvojemú i Bóhu, sohrišéňij ostavléňije darováti, blahočéstno poklaňajúščymsja vsesvjatómu roždestvú Tvojemú.

Po 6. písni kondák, hlás 3: (Podóben: Díva dnés:) Bludámi pérvice preispólnena vsjáčeskimi, Christóva nevísta dnés pokajáňijem javíjsja, ánhel'skoje žítel'stvo podražájušči, démony Krestá orúžijem pohublájat. Sehó rádi Cárstvija nevísta javílasja jesí, Maríje Preslávnaja.

Íkos: Áhnicu Christóvu i dščer písňmi voschválím nýňi, Maríju Prisno-pámjatnuju, jávľšujusja Jehípetskoje ovčá: i prélesti sích vsejá izbižé, i jedína prinesésja Cérkvi soveršennoje vozvraščénije, vozderžánijem i molítvoju podvizájuščisja páče míry čelovíčeskaho jestestvá. Tímže i vozvýsi jejá i žitíjé i d'jáňije, Jedín Vsederžitel', Maríji Preslávnyja.

Svitílen voskrésnyj. Táže prepodobnyja: (Podóben: Nébo zvizdámi:)

Óbraz pokajáňija tebé imúšče vseprepodobnaja Maríje, Christá molí, vo vrémeni postá, Semú nám darovátisja, jáko da v víri i ľubví, tá písňmi voschválím.

Bohoródičen: Sládoste ánhelov, skorbjáščich Rádoste, christíján Predstátelnice, Dívó Máti Hospódňa, zastupí nás, i izbávi víčnych múk.

Na chvalítech stíchíry voskrésny osmohlásnika 4, i vostóčny 4. Táže hlahólem Stích:

Stích: Voskresní Hóspodi Bóže mój, da voznesétsja ruká Tvojá, ne zabúdi úbo Tvojích do koncá.

I pojém samohlásen, hlás 1: Níst' Cárstvo Bóžije písčá i pitíjé, no právda i vozderžáňije so svjátostíju: tímže ne bohátíji vníduť v né: no jelicy sokróvišča svojá v rúki níščich vlahájut. Sijá i David Prorók učít hlahóľa: Práveden múž mlúvaj vés déň, naslaždásja Hóspodevi, i vo svítí choďáj, ne pótknetsja. Sijá že vsjá k nakazáňiju nášemu písášasja, jáko da postáščesja blahostíňu tvorím, i dást' nám Hospód' vmísto zemných nebésnaja.

Sláva: Tóžže.

I nýňi: Preblahoslovénna jesí Bohoródice Dívó: *(Zrí str. 50).*

Slavoslóvije velíkoje i otpúst.

Sláva, i nýňi: Stíchíra Jevánhelskaja, i čas 1-j.

Na liturhíji

Prokímen po hlásu.

Apóstol: Ko Jevréjem posláňija sv. apóstola Pávla čtéňije.

(Záč. 321).

Bráťije, Christós prišéd Archijérej hrdádúščich bláh, bólšēju i soveršenňijšēju skíňijēju nerukotvorénnoju, sírič, ne sejá tvári: Ni króvíju kózleju, ni télčēju, no Svojéju Króvíju vníde jedínoju vo Svjatája, víčnoje iskupléňije obrityj. Ášče bo króv kózľija i télčaja, i pépel júnčij kropjáščij os-

kvernényja, osvjaščájet k plótnij čistotí: Kol'mí páče Krón Christóva, íže Dúchom Svjatým Sebé prinesé neporóčna Bóhu, očístit sóvist' nášu ot mértvych d'íl, vo jéže služítí nám Bóhu Žívu i Ístinnu.

I prepodóbnja:

K Galátom posláňija sv. apóstola Pávla čtéňije.

(Záč. 78).

Brát'ije, préžde prišéstvija víry, pod Zakónom strehómi bíchom zatvo-réni v choťáščuju víru otkrýtisja. Tímže Zakón pístun nám býst' vo Chris-tá, da ot víry opravdímsja. Prišédši že víri, užé ne pod pístunom jesmý. Vsí bo vý sýnove Bóžiji jesté viroju o Christ'í lisúsi: Jel'icy bo vo Christá krestítejsja, vo Christá oblekóstesja. Níst' Judéj, ni Jéllin: níst' ráb, ni svo-bód': níst' múžeskij pól, ni žénskij: vsí bo vý jedíno jesté o Christ'í lisúsi. Ášče li vý Christóvy: úbo Avraámle símjá jesté, i po obitováňiju nasl'ídni-cy.

Jevánhel'ije ot Márka, záč. 47, i prepodóbnja - Ot Lukí, záč. 33.

Pričásten: Chvalíte Hóspoda s nebés:

V ned'ílu véčera

Na Hóspodi vozzvách: postavím st'ichón 10, i pojém 4 umilítel'ny hlása osmohlásnika i tripísna, hlás 1: (Podóben: Prechvál'ňiji múčenicy:)

Obniščáv Bohátjy Christé, čelovíki obohátíl jesí bezsmért'ijem i svítlo-st'iju: tímže obniščávšaho slast'mí žit'ijá, dobrod'itel'mi mjá obohátí, i ubó-homu Lázarju sočiní, bohátaho mjá mučéňija izbavl'ája, i hejény pred-ležáščija mńí.

Zlóboju obohátichsja l'út'í, i sládost' vozl'ubích, i súščich v žit'ijí nasla-dichsja slastéj, Hóspodi, i ohnú hejénny podsužđen bých: hládóm tájušča umóm, jáko Lázarja prezirájema, pred vratý Božéstvennych d'ijáňij povér-žena, uščédri mjá Vladýko.

Ína st'ichíra, hlás tójže: (Podóben: Oblák Tá:)

Šéstuju ot čestných postóv sedmícu usérдно načinájúšče, Hóspodevi predprázdenstvennoje píňije váij prinesém vírňiji, Hradúščemu vo slávi, síloju Božestvá vo Jerusalím, umertvíti smért'. Tímže uhotóvim blaho-čéstno pobídnyja óbrazy, vítvi dobrod'itel'nyja, osánna vopijúšče Tvorcú vsích.

I minéi 3. Sláva, i nýňi: Bohoródičen.

Vchód. Svíte tíchij: (Zrí str. 18).

Prokímen, hlás 8: Dál jesí dostojáňije: (Zrí str. 731).

Na stíchóvnach stíchíry samohlásen dné, hlás 1:

Čúden Spásov nás rádi čelovikoľubívij nráv, choťáščich úbo býti rázum, jáko nastojáščich sťažáv, Lázarevo i bohátaho žit'ijé obličí. Obojú konec smotrjájušče, óvaho úbo bížim nemilosérd'ija i bezčelovíčija, óvaho že porevnújim terpíňiju i veledúšiju, vo jéže s ním vo Avraámlich níd-rach hríjemym vopíti: Pravosúde Hóspodi, sláva Tebí. *(Dváždy).*

Múčeničen: Molítvami Hóspodi, vsích svjatých i Bohoródicy, Tvój mír dážd' nám, i pomíľuj nás, jáko Jedín Ščédr.

Sláva, i nýňi: *Bohoródičen:* Nebésnych činóv Rádovaňije, na zemlí čelovíkov krípkoje Predstátel'stvo, Prečístaja D'ívo, spasí ný íže k Tebí pribihájuščyja, jáko na T'á upováňije po Bózi Bohoródice vozložíchom.

Vo ponedílnik Šestyja sedmíci svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 6: (Podóben: Vsjú otložívše:)

Mnóhimi prehrišéniji, i slástmí žitíjá, nedúhujuščuju sťažách dúšu okajánnjy, i ležú na ódri vsehdá línosti, Vladýko, i vopijú Ti, mílostive prišéd posítí, zdrávije mńí podajá i mílost', i ne ostávi mjá, da ne kohdá usnú v smért', i vozzrádujetsja vráh o pohíbeli mojej, iskíj vsehdá, Spáse, v ádovu hlubínu nizvestí mjá.

Nemiloséřdomu bohatámu v bezúmiji porevnovách, sládostno vese-lúsja, slástmí i strástmí pohružájasja. I víďa ležášča vsehdá pred dvérmi pokajáňija, jákože Lázarja umá mojehó, Hóspodi, sehó nečúvstvenno prechozdú, hládom že bolíznujušča, i ostruplájema strástmí. Tímže he-jénskomu povínen jěsm plámeni, ot nehóže izbávi mjá Vladýko, Jedíne mnohomílostíve.

Hlás 5: Hóspodi ob onú stranú lordána, plótíjuprochoďá, prorékl jesí Lázarevu bolízň k smérti ne byti, no ot Tvojej Bóha nášeho slávi byváti. Sláva velíčiju d'íl Tvojích, i vsederžitel'stvu Tvojemu: jáko nizložíl jesí smért', za mnóhuju mílost' Čelovíkoľubče.

3 stíchíry svjatómu, Sláva, i nýňi: iz minéi:

Prokímen, hlás 4: Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko bláh jáko v vík mílost' Jehó.

Stích: Da rekút' izbavlénňiji Hóspodem.

Bytíjá čtěňije. (Hlavá 27, 1-41)

Prokímen, hlás 7: Voznesísja na nebesá Bóže, i po vsěj zemlí sláva Tvojá.

Stích: Hotóvo séřdce mojé Bóže, hotóvo séřdce mojé.

Přítčej čtěňije. (Hlavá 19, 16-25).

Spodobí, Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na stíchóvnach stíchíry, hlás 4:

Duševrednáho lichojímstva svobodí Spáse, i s Lázarem ubóhim v nídrih Avraámovych, pričtí nás: Tý bo v mílostech bohát sýj, vóleju nás rádí obniščál jesí, i ot tlí na netlíňije prevél jesí, jáko mílostiv Bóh, i Čelovíkoľubec. **(Dváždy).**

Múčeničen: Svjatých múčeník příjemjy terpíňije, i ot nás přimí píňije Čelovíkoľubče, dáruj nám t'ích molítvami vělíju mílost'.

Sláva, i nýňi: Izbávi nás ot núžd nášich, Máti Christá Bóha, róždšaja vsích Tvorcá, da vsí zovém Tí: rádujsja jedíno predstátelstvo dúš nášich.

Vo vtórník Šéstyja sedmíci svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 2: (Podoben: Jehdá ot dreva:)

Vsími prilóhi lukávaho, mnohostrástnoje mojé sérdce iznemóhšeje, hróbu snósitsja unýňija ľúťi, i jáko kámenem, pokryvájetsja, nečúvstvijem Spáse: drévom živonosnáho Tvojeho Krestá, vsjá súščyja vo ád'i oživívjy, vostávi mjá, oživí, jáko da stráchom Tvoje slávľu Božestvó.

Bohátstvo slastěj tletvórnych, lukávaho d'ijstvomvsehdá vozľubích, sujétno veselásja nesmýslennyj: umá že prezrích, jáko Lázarja ináho steňášča, i álčušča Božéstvennych vráčen Slóve, plámene búduščaho izbávi mjá Tvojím blahoutróbijem, jáko da slávľu Tá Čelovíkoľúbca.

Hlás 3: Dnes ízdše Lázar, i rydájet seho Vífáňija, jehóže Spáse náš vzdvizáješi ot mértvych, i preuviráješi drúhom Tvojím, voskreseníja Tvojeho strášnoje, ádovo umerščvléňije, i Adámovo oživléňije: sehó rádi pójem Tá.

3 stíchíry svjatómu, Sláva, i nýňi: iz minéi:

Prokímen, hlás 4: Načálo premúdrosti strách Hóspodeň.

Stích: *Ispovímsja Tebí Hóspodi, vsím sérdcem mojím.*

Byťijá čtéňije. (Hlavá 31, 3-16).

Prokímen, hlás 4: Mílostiv, i ščedr i práveden

Stích: *Blažen múž bojásja Hóspoda.*

Pritčej čtéňije. (21, 3-21).

Spodobí, Hóspodi: (Zrí str. 19).

Na stíchóvnach stíchíry, hlás 1:

V bahrjanícu samodéržstva Bohotkánnuju, i v červlenícu netľíňija, odľjavšijsja, ó duše mojá, své dostójinstvo poruhála jesí, bohátstvo i naslaždéňije, hrích sotvorívši, i prezirájušči svojeho spleménika, jákože prezrí níščaho Lázarja bohátjy. No da ne so ónim múčena búdeši, obniščáj dúchom, i obniščávšemu Tebé rádi Hóspodevi vozopíj: bahrjaníceju poruháňija, préžde raspjátija obolkíjsja, i náh na Krestí raspnýjsja mené rádi, Tvojeho cárstvija odľjáňijem, ot stúda víčnaho Christé izbávi mjá. *(Dváždy).*

Múčeničen: Ó dobryja kúpli vášeja svjatíji! Jáko króvi dáste, i nebesá nasľídováste: i vrémno iskusívšesja, víčno rádujetesja. Voístinnu dóbrája váša kúpľa: tľínnaja bo ostávľše, netľínnaja vosprijáste, i so ánhhely likújušče pójete neprestánno Tróicu Jedínosuščnuju.

Sláva, i nyňi: (Podoben: Prechválňiji múčenicy:)

Měč prójde, ó Spáse, Díva hlahólaše, na drěvi jáko uzrí Christá vísjašča, moje sěrdce, i terzájet Vladýko, jákože drěvľe Simeón mňi predrečé: no vostáni, i sproslávi Bezsměrtne, Máter i rábu Tvojú, mol'úsja.

Nýňi otpuščáješi: Trisvjatóje, i próčaja jáko v pósti.

Vo srědu Šestyja sedmíci svjatáho postá

Na liturhíji preždeosvjaščěnných Dárov – na 10

Hóspodi vozzvách: hlás 5:

Bohátj v strástech sýj, prélestnoju licemírja, obložěn jěsm oděždoju, veselásja v zlých nevozderžáňija, i bezmírnoje nemilosěrd'ije pokazúju, prezirája mój úm, pred dvěrmí poveržěnnjy pokajáňija, alčúščij vsjákahó bláha, i boľáščij nevnimáňijem mojím: no Tý Hóspodi Lázarja mja sotvorí, níščaho hrichámi, da ne káko trěbujaj, ne polučú pěrsta orošájušča, bolíznujušču mojemú jazýku v nehasimom ohní: v řídrih že patriárcha Avraáma vselí mené, jáko Čelovíkoľubec. *(Dváždy).*

Múčeničen: Nesýtnoju ľubóviju duší Christá ne otverhóstesja svjatíji múčenicy, íže razlíčnyja rány strastěj preterpívše, mučítelej děrzość nizložíte: nepreklónnuju i nevredímu víru sochránše, na nebesá prestávistesja. Tímže i derznověňije polučívše k Nemu, prosíte darováti nám vělíju mílость.

Íny stíchíry hospódina Iósifa. Hlas 5. Podóben: (Rádujsja póstnikom:)

Ób onú stranú lordána plótiju chodá lisúse, s Tobóju súščym vopíl jesí: drúh Lázar užě úmre, i pohreběňiju nýňi predádesja. Tímže rádujsja drúzi mojí vás rádi, da víste, jáko vsjá vím, Bóh sýj neprelóžnyj, ášče i javľájusja vídimyj jáko čelovík. Ídem úbo oživíti jehó, jáko da směrt' usčutť sehó pobídu, i soveršěnoje razrušěňije, javí jě sotvorjú, podájá mírovi vělíju mílость.

Mártu i Maríji vírňiji podražájušče, ko Hóspodu póslem božěstvennaja d'ijáňija jáko molítvy, jáko da prišéd nám úm voskresít, mértv ležáščij, ľutí vo hróbi ľínosti nečústvennyj, strácha božěstvennaho níkákožeoščušča-

juščij, i d'ijstv živótnych nýňi neimúščij, zovúšče: vížd' Hóspodi, i jákože drúha Tvojeho Lázarja dréve ščédre, predstaňijem vozdvíhl jesí strášnjym, síce vsích oživí, podájaj véľiju mílost'.

Hlás 6: Dvojedénstvujet Lázar vo hróbi, súščyja ot víka vídit umeršyja, támo zrít stráchi stránnyyja, mnóžestvo neisčétnoje ádovymi deržímoje úzami: t'ímže sródnicy rydájut hórko, predvídášče hrób jehó. Christós že ídet oživíti drúha svojeho, jedíno ot vsích soveršíti sohlásije: blahoslovén jesí Spáse, pomíluj nás.

3 stíchíry svjatómu na 4, Sláva, i nýňi: iz minéi:

Prokímen, hlás 4: Blahouhoždú pred Hóspodem v straní živých.

Stích: Vozľubích, jáko uslyšíť Hóspod' hlás molénija mojeho.

Byt'ija čtěnije. (Hlavá 43, 26-31; 46, 1-16).

Prokímen, hlás 4: Molítvy mojá Hóspodevi vzdám pred vsími ľud'mi Jehó.

Stích: Vírovach, t'ímže vozhlahólach, áz že smiríchsja zílo.

Đijákon: Povelíte!

Jerėj: Premúdrosť prósti! Svít Christóv prosviščájat vsích.

Prítčeť čtěnije. (Hlavá 21, 23 –31; 22, 1-4).

Próčeje po slídu preždeosvjaščěnných.

Vo četvértok Šěstyja sedmíci svjatáho postá

Na Hóspodi vozzvách: hlás 4:

Apóstolskaja dvojica svjaščěnníjšaja, jedínaho T'á ot Tróici vídušči Christé, nýňi Tobóju posylájetsja, privedstí žrebjá podjarémniča sýna, jákože písano jést': na némže smirjásja vsjádeši Blahoutróbně, v výšnich vóleju, sidálišče vsím ľubjáščim T'á uhotovľája, i v bezslověsnyyja proníkšyja, umovrédně slóve strásti, slovesnyyja soďiváješi, osánna Tebí vzyvájuščyja.

Priimí Sióne Carjá, sé Tebí krotčájšij vóleju predstánet, voskresívyj Lázarja i razrušívyj smérťi hórkoje cárstvo. Mnóžestvo bohosobránnoje svjaščěnných monáchov, s prostóju čád'iju soberítesja, usrísti s vájjiem Christá, zovúšče: blahoslovén hrjadýj spastí ród čelovíč, strást'iju Krestá, i bezstrást'ije vsím podáti za bláhost'.

Hlás 8: Na serafímnych strášnych, v výšnych Christé nosímyj, jáko Bóh že, i vsích Tvoréc, sám na žrebjá na zeml'í vsísti ídeši, jáko sýj po nám čelovíčeski. Viftáňija veselítsja, príimši Ťá Spáse, Jerusalím rádujetsja, jáko čájaj Ťá prijáti: smérť umertvísja, predoščutívši Lázarja, priití iz mértvych: i mý s vájijami sríteňije soveršájušče v rádosti, vospivájim deržavu bláhosti Tvojejá Hóspodi.

3 stíchíry svjatómu, Sláva, i nýňi: iz minéi:

Prokímen, hlás 6: Ko Hóspodu vnehá skorbíti mí vozvách, i uslýša mjá.

Stích: Hóspodi izbávi dúšu mojú ot ustěň neprávednych, i ot jazýka lstíva.

Byt'ijá čtěníje. (Hlavá 46, 1-7).

Prokímen, hlás 6: Hóspod' da sochranít ťá ot vsjakáho zlá, sochranít dúšu tvoju Hóspod'.

Stích: Vozvedóch oči mojí v hóry, otñúduže priidet pómošč mojá.

Prítčeť čtěníje. (Hlavá 23, 15 –35; 24, 1-5).

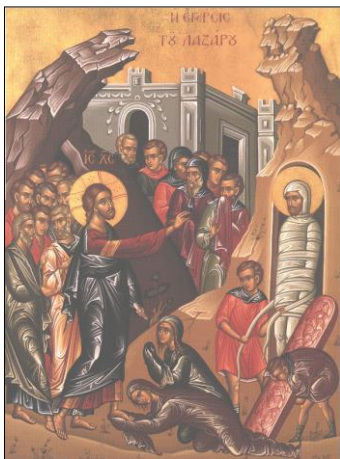
Na stíchóvnach stíchíry, hlás 8:

Bohátaho nemílostivaho podóbija, i nepodátnaho nráva, izbávi mjá Christé Bóže, Krestóm Tvojím očiščěňije hrichóv nášich sotvorívyj: Lázarja že níčaho blahodárstvennomu terpíňiju, revnítela pokaží, i nídr patríarcha Avraáma ne otčuždí mené, velíkija rádi Tvojejá mílosti. **(Dváždy).**

Múčeničen: Múčenicý Hóspodni, vsjakóje místo osvjaščájete, i vsjak nedúh vračújete, i nýňi molíte, izbávitisja sítej vrážijich, dušám nášym mólimsja.

Sláva, i nýňi: hlás 8: Podóben:

Ó preslávnaho čúdese! Ó tájinstva nóvaho! Ó užásnaho načínáňija! Díva hlahólaše, na Krest'í Ťa jáko víd'í posred'í dvojú razbójniku obíšena, jehóže nebol'íznenno užásno porodí, plákaše hlahólušči: uvý mňi čádo lúbězníjšeje, káko Ťá lútyj naród i neblahodárnyj ko Krestú prihvozdí?

SUBBÓTA PRÁVEDNAHO LÁZARJA

V pjatók večera

Na Hóspodi vozzvách: *postávím stíchón 10. I pojém samohlásen dné dváždy, i múčeničen i právednaho Lázarja samohlásny 5, tvorjášči já na sédm. Samohlásen, hlás 8:*

Dušepoléznuju soveršivše četyredesjátnicu, i svjatúju sedmícu strásti Tvojejá, prósím víd'iti Čelovikolúbče, jéže prosláviti v néj veličija Tvojá, i neizrečénnoje nás rádi smotrěňije Tvojé, jedinomúdrečno vospivájušče: Hóspodi sláva Tebí. *(Dváždy).*

Múčeničen: Múčenicu Hospódni molíte Bóha nášeho, i isprosíte dušám nášym mnóžestvo ščedrót, i očiščěňije mnohích prehrišěňij, mólim-sja.

svjatáho Lázarja, samohlásny 5, hlás 6:

Hóspodi, Lázarev choťá hrób víd'iti, vóleju choťáj vo hrób vselítisja voprošál jesí: Hdí položíte jehó? Uvíd'iv že, jéže ne nevídal jesí, i voz-hlašál, jehóže l'ubil jesí: Lázare, hrjadí vón. I poslušša bezdychánnij, dy-chaňije Dajúščaho jemú, Tebé Spása dušám nášym. *(Dváždy).*

Hóspodi na hrób četyrodněvnaho prišél jesí Lázarja, i nad hróbm slézy prol'ijáv, mertvecá četyrodněvna vozstávil jesí, Kláse životá. Tímže smért' svjázana býst' hlásom: pelený razriššasja rukámi. Tohdá rádosti ispólnisja mnóžestvo učeník, i jedíno ot vsích služášesja sohlásije: Blahosloven jesí Spáse, pomíluj nás. *(Dváždy).*

Hóspodi, hlás Tvój razruší ádovo cárstvije, i slóvo vlásti Tvojejá voz-stávi iz hróba četyrodněvnaho, i býst' Lázar pakibyťijá proobražěňije

spasiteľnoje. Vsja vozmožna Tebí Vladýko vsích Carjú, darúj rabóm Tvojím očiččénije, i vél'iju mľost'.

Hóspodi, uvíriti choťá učenikóm Tvojím iz mértvych Tvoje Voskresénije, na hrób Lázarev prišél jesí: i vozhasívšu Tí sehó, ád plínisja, i otpustí četverodnévna, vopijúšča Tebí: Blahoslovénnyj Hóspodi, sláva Tebí.

Hóspodi, pojém učenikí Tvojá, v Viftáňiju prišél jesí, da vozstáviši Lázarja: i proslezívša nad ním zakónom jestestvá čelovíča, jáko Bóh tohó četverodnévna vzdvíhl jesí, i vopijáše Tí Spáse: Blahoslovénnyj Hóspodi, sláva Tebí.

Sláva: hlás 8: Predstáv hróbu Lázarevu Spáse náš, i vozhasív mértvaho, jáko ot sná voskresíl jesí: otrjasé tľíňije netľíňija máňijem, i izýde slóvom, svjazannyj ukrójmi. Vsja móžeši, vsja Tebí rabótajut Čelovikolúbče, vsja povinújsja Tí, Spáse náš sláva Tebí.

I nýňi: hlás tójže: Dušepoléznuju soveršívše četyredesjátnicu, vozopijím: Rádujsja, hráde Viftáňije, otéčestvo Lázarevo. Rádujtesja Márfta i Maríja, tohó sestry, zaútra bo Christós prichódit, oživíti hlahólom uméršaho bráta: Jehóže hlás uslyšav hókij i nesýtyj ád, stráchom vostrepetáv, i veľmí vozstenáv, otpústit Lázarja ukrójmi objázana: Jehóže čudesí sobór Jevréjskij udivívšja, s vájijem i vítvmi Tohó srjáščut, i javjátsja pochvalájuščiji d'fťi, Jemúže zavíd'at otcý. Blahoslovén Hrjadýj vo ímja Hospódne Cár Izráilev.

Vchód. Svíte tichij: (Zrí str.18).

Prokímen, hlás 6: Pómošč náša vo ímja Hóspoda, sotvóršaho nébo i zémľu.

Sťich: Jáko ášče ne Hospód' by býl v nás, da rečét úbo Izráil'.

Byt'ijá čtěňije. (Hlavá 49, 33; 10, 1-26).

Prokímen, psalóm 124, hlás 4: Nad'ijuščijisja na Hóspoda, jáko horá Sión ne podvížitsja vo vík.

Sťich: Jáko ne ostávit Hospód' žezlá hríšnych na žrébij právednych.

Prítčež čtěňije. (Hlavá 31, 10-32).

I próčeje posľídovaňije Preždeosvjaščěnných, jáko obýčno.

Na útreni

Na Bóh Hospód': Tropár, hlás 1: Óbščeje voskreséñije préžde Tvojejá strásti uvirjája, íz mértvych vozdvíhl jesí Lázarja, Christé Bóže. Tímže i mý, jáko ótrocy pobídy známeñija nosjášče, Tebí Pobidíteľu smérťi vopijém: Osánna v výšnich, blahoslovén Hrjadýj vo ímja Hospódne. *(Trízdy).*

Po 1. stíchoslóviji sidálen, hlás 1: (Podóben: Kámeni zapečátanu:)

Uščédřiv Mártiny i Marjiny slézy, otvalíti kámeň ot hróba povel'íl jesí Christé Bóže, voskresíl jesí vozhlasív mértvaho, míra Žiznodávče, sobóju uvirjája voskreséñije. Sláva síľi Tvojejí Spáse: sláva vlásti Tvojejí: sláva slóvom vsjá Sostávivšemu.

Sláva, i nýñi: Tóžže.

Po neporóčnych pojém troparí voskrésny:

Blahoslovén jesí Hóspodi: Ánhel'skij sobór: *(Zrí str. 45).*

Sidálen. Hlás 5: (Podóben: Sobeznačál'noje Slóvo:)

Istóčnik premúdrosti i predvídñija, vo Vítáñiju prišéd, s Mártoju súščich voprošál jesí: Hdí položiste, rék, druha, Lázarja; Jehóže rádí proslezív Blahoutróbně, četverodnévna mértva voskresíl jesí hlásom Tvojím Čelovikol'úbče, i Ščédryj, jáko Žiznodávec i Hospód'.

Sláva, i nýñi: Tóžže.

Táže hlahólem: Voskreséñije Christóvo: *i: Psalóm 50 (Zrí str. 47).*

Kánona dvá. Hlás 8:

1. Pojím Hóspodevi, Provédšemu ľudí Svojá skvozí Čermnóje móre, jáko Jedín slávno proslávisja.

Katavásija: Vódu prošéd jáko súšu: *(Zrí str. 593).*

3. Ty jesí Utverždéñije pritekájuščich k Tebí Hóspodi, Tý jesí Svít omračennych, i pojét Táh dých mój.

Po 3. písni sidálen, hlás 4: (Podóben: Udivísja Jósif:)

Vkúpi predstásti Christú Lázarevi sestří, i slezjášče hórci, i pláčušče jehó, ríša Jemú: Hóspodi, úmre Lázar. On že jáko Bóh ne Nevídýj pohřebáñija, voprošáše jáko Čelovík: Hdí položiste jehó? I pristupív ko hróbu, vozhlašáše četverodnévna Lázarja. Ón že ábije vostí, i poklaňášesja Voskresívšemu.

Sláva, i nýñi: hlás 8: (Podóben: Premúdrosti:)

Provídyj vsjáčeskaja jáko Tvoréc, v Viftáňiji prorékl jesí učenikóm Tvojím: Drúh náš Lázar úspe dnés. I vídyj voprosíl jesí rékl: Hdí položíste jehó? I Otcú pomolíšja jesí, proslezívsja jáko Čelovík: t'ímže i vozhlasív, jehóže l'ubíl jesí, ot áda vozstávil jesí Hóspodi četverodnévnaho Lázarja. Sehó rádi vopijém Tebí: Priimí Christé Bóže derzájuščich prinosíti chvaléňije Tebí, i spodóbi vsích slávy Tvojejá.

4. Uslýšach Hóspodi, smotrěňija Tvojeho tájinstvo, razumích d'ilá Tvojá, i proslávich Tvoje Božestvó.

5. Vskúju mjá utrínul jesí, ot lícá Tvojeho Svíte nezachodímjy, i pokrýla mjá jést' čuždája t'má okajánnaho: no obratí mjá, i k svítu záповidej Tvojích putí mojá naprávi, molúšja.

6. Iónu v k'tí Hóspodi jedínaho vselíl jesí: mené že svjazánnaho mréžami vrážijami, jáko ot tlí ónaho, spasí.

Kondák, hlás 2: (Podóben: Výšnich iščjá:) Vsích rádošť, Christós, Ístina, Svít, Živót, i m'íra Voskresěňije, súščym na zeml' javísja Svojěju bláhost'iju, i býst' Óbraz voskresěňija, vsím podajá Božěstvennoje ostavlěňije.

Íkos: Učenikóm Sozdátel' vsích predviščá hlahó'a: Brát'ija i znájemiji, náš drúh úspe, sími predhlahó'a i učjá, jáko vsjá vísi, jáko Sozdátel' vsích. Ídem úbo, i uvídím stránnoje pohreběňije, i rydáňije Maríjino, i Lázarev hrób úzrim: támo bo choščú čudod'íjstvovati, soveršája krestá prednačináňije, i vsím podajá Božěstvennoje ostavlěňije.

7. Ótrocy Jevréjst'iji v peščí, popráša plámeň derznovenno, i na rósu óhň preložíša, vopijúšče: Blahoslovén jesí Hóspodi Bóže vo víki.

8. Musikíjskim orhánom sohlasújuščim, i l'údem bezčíslenym poklaňájuščimsja óbrazu v Dej'ri, trí ótrocy ne povinúvšesja, Hóspoda vospiváchu, i slavoslóvl'achu vo vsjá víki.

Čestňíjšaja ne st'ichoslóvitsja.

9. Čístuju slávno počtím, l'údije Bohoródicu, Óhň Božestvá prímsuju vo črévi neopál'no, písňmi veličájem.

Katavásija. Táže: Svját Hospód' Bóh náš. **3x.**

Ekzapost'ílarij samohlásen dváždy.

Slóvom Tvojím, Slóve Bóžij, Lázar nýňi vozskáčet, v žit'ijú páki poték, i s vítvmi l'údije T'á deržávne počítájut, jáko v konéc pohubíši ád smért'iju Tvojěju.

Sláva, i nýňi: *ín. Podóben, jedínoždy:* Lázarem tá Christós užé raz-rušájet smérte, i hdí tvojá áde pobída? Viftáňiji pláč nýňi na tebé prestavlájetsja, vsí vítvi pobídy Tomú prinesém.

Na chvalítech postávím stíchón 8, i pojém stíchíry samohlásny, hlás 1:

Stích: Sotvoríti v ních súd napísan: (*Zrí str. 49*).

Voskreséňije i žízň čelovíkom sýj Christé, hróbu Lázarevu predstál jesí, uvirjája nám dvá suščestvá Tvojá Dolhoterpilíve, jáko Bóh i Čelovík ot Čistyja Dívy prišél jesí. Jákože bo Čelovík voprošál jesí: Hdí pohrebésja? I jákože Bóh voskresíl jesí živonósnym manovénijem četrodnévneho.

Lázarja umérša četrodnévneho voskresíl jesí iz áda Christé, préžde Tvojejá smérti, potřás smértnuju deržávu, i jedlíňim ľubímym vsích čelovík provozviščájaj iz tlí svoboždéňije. Ťímže poklaňajúšesja Tvojejí vsesílňij vlásti vopijém: Blahoslovén jesí Spáse, pomíľuj nás.

Márta i Maríja Spásu hlahólasti: Ášče by zdí byl jesí Hóspodi, ne bý úmerl Lázar: Christós že voskreséňije usópšich, sehó užé četrodnévneho iz mértvych voskresí: priidíte vsí vírňiji, Semú poklonímsja Hřjadúščemu vo slávi, spastí dúšy náša.

Božestvá Tvojejó Christé, podavája učeníkóm Tvojím óbraz, v naróďich smirjál jesí Sebé, utajítisja choťá. Ťímže apóstolom jáko Provídec Bóh, Lázarevu smérť predrékl jesí: V Viftáňiji že prisútstvujaj ľúdem, drúha Tvojejó hróba ne nevídyj, uvíďiti voprošál jesí jáko Čelovík. No Tobóju četrodnéven voskresýj, Božéstvennuju Tvojú deržávu javí: Vsesíl'ne Hóspodi, sláva Tebí.

Hlás 4: Četrodnévna vozdvíhl jesí drúha Tvojejó Christé, i Mártino i Maríjino rydáňije utolíl jesí, pokazúja vsím, jáko Tý jesí vsjá soveršájaj Božéstvennoju síľoju, samovlástnym choťíňijem. Jemúže cheruvímy vopijút neprestánno: Osánna v výšnich, Blahoslovén jesí nad vsími Bóže, sláva Tebí.

Márta Maríji vopijáše: Učíteľ predstojit, i hlašájet tá, pristupí. Oná že skóro prišédši, idíže bí stojá Hospód', i víďivši vozopí, pádši poklonísja, prečísťiji nózi Tvojí oblobyzáušči, hlahólaše: Hóspodi, ášče by jesí zdí byl, ne bý úbo úmerl brát náš.

Hlás 8: Stích: Voskresní Hóspodi Bóže mój, da voznesétsja ruká Tvojá: ne zabúdi ubóhich Tvojích do koncá.

Lázarja umérša v Viftáňiji vozdvíhl jesí četrodnévna: tókmo bo predstál jesí hróbu, hlás život uméršu býst', i vozdochnúv ád otriší stráhom. Vélíje čúdo, Mnohomílostive Hóspodi, sláva Tebí.

Sťich: *Ispovímšja Tebí Hóspodi vsím sérdcem mojím, povím vsjá čudesá Tvojá.*

Jákože rékl jesí Hóspodi Márti: Áz jěsm Voskresěņije, d'ílom slóvo ispólnil jesí, iz áda vozzváv Lázarja: i mené Čelovikofúbče mértva strast'mí, jáko Sostradátelen, voskresí, molúsja.

Sláva: hlás 2: Vělíje i preslávnoje čúdo soveršísja dněs, jáko mertve-cá četverodnévnaho, iz hróba Christós vozhlasív vozdvíže, i drúha prizvá: slavoslóvim Jehó jáko Preslávna, da molítvami právednaho Lázarja spasét dúšy nášja.

I nýňi: Preblahoslověnná jesí Bohoródice Ďívo: *(Zrí str. 50).*

Táže: Slavoslóvije velíkoje, i otpúst.

Na liturhíji

Po vchódi tropár prázdņika, Sláva, i nýňi: kondák.

Vmísto Trisvjatáho pojěm: Jelícy vo Christá krestístesja, vo Christá oblekóstesja, allilúia.

Prokímen, hlás 3: Hospód' Prosviščěņije mojé, i Spasíteľ mój, kohó ubojúsja?

Sťich: *Hospód' Zaščítitel' životá mojehó, ot kohó ustrašúsja?*

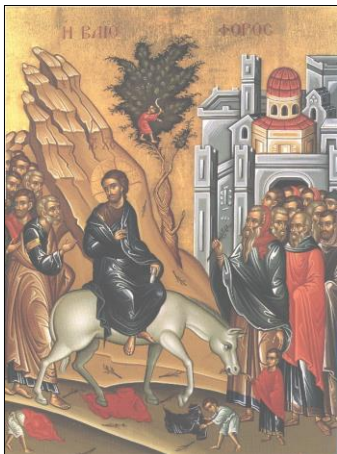
Apóstol: Ko Jevrějem posláňija svjatáho apóstola Pávla čtěňije.

(Záč. 333 ot polú).

Brát'ije, Cárstvo nepokolebímo přijěmľušče, ímamy blahodát', jějuže slúžim blahouhódno Bóhu, s blahohovíňijem i stráchom: Íbo Bóh náš, Óhň podájaj jěst'. Bratoľúbije da prebyvájet. Strannolúbija ne zabývajte: t'ím bo ne vídašče nícyji strannoprijáša ánhely. Pominájte júzniki, áki s ními svjázani: ozlobľájemyja, áki i sámi súšče v t'íli. Čestná ženíťva vo vsích, i lóže neskvéрно: bludnikóm že i preľubodíjem súdit Bóh. Ne srebroľúbcy nrávom, dovólni súščimi. Tój bo rečé: Ne íman tebé ostáviti, nižé íman ot tebé otpupíti. Jáko derzájuščym nám hlahólati: Hospód' mńí Pomóščnik, i ne ubojúsja, čtó sotvorít mńí čelovík. Pominájte nastávniki vášja, íže hlahólaša vám slóvo Bóžije: íchže vzirájušče na skončáňije žíteľstva, podražájet víri ích. Iisús Christós, včera i dněs, Tójže i vo víki.

Jevánhelije ot Ioáňna, záč. 39.

Pričásten: Iz úst mladénec, i ssúsčich soveršíl jesí chvalú. Allilúia, 3x.

NEĎÍĽA CVITONÓSNAJA

V subbótu Vájij večera

Na velícij večérni, po prednačínateľnom psalmí obýčnoje stichoslóvije.

Blažen muž: *Kafízma vsjá.*

Na Hóspodi vozzvách: *postavím stíchóv 10. I pojém stichíry samohlásny 5, povtorjájušče já. Hlás 6:*

Dnés blahodát' Svjatáho Dúcha nás sobrá, i vsí vzémše Krést Tvój hlahólem: Blahosloven Hrradýj vo ímja Hospóдне, Osánna v výšnich.

Ímíjaj prestól nébo, i podnóžije zémľu, Bóha Otcá Slóvo i Sýn Sopris-nosúščnyj, na žrebjati bezslovésňim smírísja dnés, v Víftáňiju prišéd. Tímže d'ítí jevréjskija, vítvi rukámi deržášče, chválachu hlásom: Osánna v výšnich, Blahosloven Hrradýj Cár Izráilev.

Priidíte i mý dnés vés nóvyj Izráil', jáže ot jazyk Cérkov, so prorókom Zachárieju vozopijím: Rádujsja ziló dščí Siónova, propovíduj dščí Jeru-salímova: jáko sé Cár tvój hrradét tebí krótok i spasájaj, i vsídyj na žrebjá ósle, sýna podjarémniča: prázdnuj jáže dítěj, vítvi rukámi deržášči po-chvalí: Osánna v výšnich, Blahosloven Hrradýj Cár Izráilev.

Čestnóje voskreséňije Tvoje proobrazúja nám, vzdvíhl jesí umérša-ho povel'ňijem Tvojím, bezdychánnaho Lázarja drúha Bláže, iz hróba četverodnévna smerďášča. Tímže i na žrebjá vozšéd obrázno, jákože na kolesníci Nosím, jazyki ukrotívája Spáse. Sehó rádi i chváleňije prinósit vozľúblennyj Izráil' iz úst ssúščich, i mladénc nezlóbivych, zrájščich Tjá Christé, vchoďášča vo svjatýj hrád, préžde šestí dněj Páschi.

Préžde šestí dněj Páschi, príide Iisús vo Viftáňiju, i pristupíša k Nemú učenícý Jehó, hlahóľušče Jemú: Hóspodi, hd'í chóščeši, uhotóvajem Tí jásti Páschu? Ón že poslá ích: Idíte v prédňuju vés, i obrjáščete čelovíka, skudél' vodý nosjášča: poslídujte jemú, i dómu vladýci rcýte: Učíteľ hlahólet: U tebé sotvorjú Páschu so učeníkí Mojími.

Sláva: 1-jú stíchíru: Dnės blahodát' Svjatáho Dúcha: (*Zrí str. 831*).

I nýňi: Páki tójže.

Vchód. Svíte tíchij: (Zrí str. 18).

Prokímen: Hospód' vocarísja, v lípotu oblečésja.

Byt'ijá čtěníje. (Hlavá 49, 1-12).

Prizvá Jákov sýny svojá, i rečé ím: Soberítejsja, da vozviščú vám, čtó srjáščet vás v posľídňija dní. Soberítejsja, i poslúšajte mené sýnove Iákovľi: poslúšajte Izráíľa, poslúšajte otcá vášeho. Júdo, tebé pochváľat brát'ija tvojá: rúci tvojí na pleščú vráh tvojích: poklóňatsja tebí sýnove otcá tvojehó. Skímen I'vón Júdo: ot lítoraslí sýne mój vozšél jesí: vozléh usnúl jesí jáko lėv, i jáko skímen, Któ vzbúdit jehó? Ne oskud'íjet kňáz od Júdy, i vóžd ot črésli jehó, dóndeže príidut otložennaja jemú: i Tój čájaňije jazýkov. Privjazúzaj k lozí žrebcá Svojé, i k vínničiju žrebcá osláte Svojehó: isperét vinóm odėždu Svojú, i króvíju hróžd'ija od'íjáníje Svojé. Radostotvórny oči Jehó páče viná, i bílý zúbý Jehó páče mleká.

Proróčestva Sofónijeva čtěníje. (Hlavá 3, 14-19).

Táko hlahólet Hospód': Rádujsja dščí Siónova ziló, propovíduj dščí Jerusalímova, veselísja, i preukrašásja ot vseho sérdca tvojého, dščí Jerusalímľa. Otját Hospód' neprávdy tvojá, i izbávil t'á jést' iz rukí vráh tvojích: Vocarísja Hospód' posrédi tebé, i ne úzriši zlá ktomú. Vo vrémja óno rečét Hospód' Jerusalímu: Derzáj Síone, da ne oslabíjut rúci tvojí. Hospód' Bóh tvój v tebí, Síľnyj spasét t'á: navedét na t'á veselíje, i obnovít t'á v ľubví Svojéj, i vozveselítsja o tebí vo ukrašėňiji, jáko v deň prázdnika. I soberú sotrényja tvojá: Hóre, któ príimet náň ponošėňije! Sé Áz sotvorjú v tebí, tebé rádi, hlahólet Hospód', vo vrémja óno: I spasú utisněnuju, i otrinověnnuju prijmú, i položú já v pochvalėňije, i imenítý po vsėj zemlí

Proróčestva Zacháriina čtěníje. (Hlavá 9, 9-15).

Táko hlahólet Hospód': Rádujsja ziló, dščí Sióna, propovíduj, dščí Jerusalímľa: Sé Cár tvój hradét tebí Práveden i spasájaj, Tój Krótok, i vsíd na podjarėmnika i žrebcá júna. I potrebít kolesnícý ot Jefréma, i kóni ot

Jerusalíma, i potrebit lúk bránnyj, i mnóžestvo, i mír ot jazýkov: i obladájet vodami ot mórja do mórja, i ot rík do ischódišč zemlí. I tý v króvi zavíta tvojeho, ispustil jesí úzniki tvojá ot róva ne imúšča vody. Sjadite v tevdílech svjazani sónmišča, i za jedín deň prišél'stvijsja tvojeho suhubo vzdám tí. Zaneže naprjahóch tá Sebí Júdo jáko lúk, ispólnich Jefréma, i vozdvíhnu čada tvojá Sióne, na čada Jellínska, i osjažú tá jáko méč rátnika. I Hospód' na ních javítsja, i izýdet jáko mólňija strilá Jehó: I Hospód' Vsederžitel' v trubú vostrúbim, i pójdet v šúmi preščéňija Svojeho. Hospód' Vsederžitel' zaščítit' ich.

Na litiji stichíry samohlásny, hlás 1.

Vsesvjatýj Dúch, apóstoly naučívaj hlahólati inými stránnymi jazýky, Tój d'ítem jevréjskim neiskusozlóbnyj povelívajet zvátí: Osánna v výšnich, Blahoslovén Hrjadýj Cár Izráil'ev.

Sobeznačál'nyj i Soprisnosúščnyj, Sýn i Slóvo Ótčeje, na žrebjátí bezslovésnom sid'á, príde vo hrád Jerusalím, s vájijem i vítvmi, chvalú tájinstvenno vospívajúšče: Osánna v výšnich, osánna Sýnu Davídovu, Prišédšemu spastí ot prélesti vés ród náš.

Préžde šestí dněj Páschi, hlás Tvój uslyšasja Hóspodi, vo hlubinách ádovych: Tímže i Lázarja četrrodnévna vozdvíhl jesí. Dítí že jevréjskija vzyváchu: Osánna, Bóže náš sláva Tebí.

Hlás 2: Vchoďášču Tí Hóspodi vo svjatýj hrád, na žrebjátí sid'á, potščálsja jesí priiti na strást', da soveršíši Zakón i proróki. Dítí že jevréjskija, voskreséňija pobídu predvozviščajúšče, sritáchu Tá s vítvmi i vájijem, hlahóľušče: Blahoslovén jesí Spáse, pomíluj nás

Sláva Tebí Christé, v výšnich Sid'áščemu na prestóli, i nýňi Čájemo-mu s Čestným Tvojím Krestóm. Tímže veselítsja dščí Siónova, rádujutsja jazýcy zemňiji, vítvi deržát d'ítí, rízy že učenicý, i vsjá vselénnaja naučísja vopíti Tebí: Blahoslovén jesí Spáse, pomíluj nás.

Sláva, i nýňi: hlás 3: Préžde šestí dněj byt'já Páschi, príde Iisús vo Viftáňiju, vozvátí umérša četrrodnévna Lázarja, i propovídati voskreséňije: Sritóša že Jehó i žený, Márta i Maríja sestri Lázarevy, vopijúšče k Nemú: Hóspodi, ášče by jesí byl zdí, ne bý úmerl brát náš. Tohdá hlahóla k ním: Ne predrekóch li vám: Vírujaj v Mjá, ášče i úmret, živ búdet? Pokažíte mί, hdí položíte jehó? I vopijáše k nemú Ziždítel' vsich: Lázare, hrjadí von.

I obýčnyja litiji molítvy v páperti.

Na stichóvnach stichíry samohlásny, hlás 8:

Rádujsja i veselísja hráde Sióne, krasúsjsja i rádujsja Cérkve Bóžije: sé bo Cár Tvój príjde v právdŕi, na žrebjácii sidá, ot dŕitéj vospivájemyj: Osánna v výšnich, Blahoslovén jesí imíjaj mnóžestvo ščedrót, pomíluj nás.

***Stích:** Iz úst mladénec i ssúščich soveršíl jesí chvalú.*

Prijíde Spás dnés vo hrád Jerusalím, ispólniti Pisáňije, i vsí prijáša v rúki vájija: rízy že podstiláchu Jemú, vídušče, jáko Tój jést' Bóh náš, Jemúže cheruvímy vopijút neprestánno: Osánna v výšnich, Blahoslovén jesí, imíjaj mnóžestvo ščedrót, pomíluj nás.

***Stích:** Hóspodi Hospód' náš, jáko čúdno ímja Tvoje po vsěj zemlí.*

Na cheruvímich Nosímjy, i Pivájemyj ot serafím, vozsíl jesí na žrebjá Davídski Bláže: i dŕiti Tá vospiváchu bohoľípno, Judéje že chúlachu bezzakónno: strópotnoje jazýkov, Sidálišče žrebcá proobrazováše, iz nevírija v víru pretvorjájemoje. Sláva Tebí Christé, Jedíne Mílostive i Čelovikoľúbče.

Sláva: hlás 6: Dnés blahodát' Svjatáho Dúcha nás sobrá: *(Zrí str. 831).* **I nýňi: Páki tójže.**

Nýňi otpuščáješi: *Trisvjatóje: I próceje po obýčaju.*

I hlahólem tropár otpustíteľnyj: Óbščeje voskreséňije: *(dváždy).* *(Zrí str. 827).*

Ín tropár, hlás 4: Spohrébšesja Tebí kreščéňijem Christé Bóže náš, bezsmértnyja žízni spodóbichomsja voskreséňijem Tvojím, i vospivájusše zovém: Osánna v výšnich, Blahoslovén Hrjadýj vo ímja Hospódne. *(Jedínoždy)*

Táže: Búdi ímja Hospódne: I psalóm: Blahoslovľú Hóspoda: *(Zrí str. 23).*

Na útreni

Na Bóh Hospód': tropárja óba: Óbščeje voskreséňije: *(Zrí str. 827).*

Sláva, i nýňi: Spohrébšesja Tebí kreščéňijem: *(Zrí výšše).*

Po 1-om stíchoslóviji sidálen, hlás 4: (Podóben: Udivísja Iósif:)

S vítvmi úmno očičšéni dušami, jákože dŕiti Christá voschválím vírno, velehlásno zovúšče Vladýci: Blahoslovén jesí Spáse, v mír Prišédyj, spastí Adáma ot drévňija klátvy, duchóvno býv Čelovikoľúbče Nóvyj Adám, jákože blahovolíl jesí: Vsjá Slóve, k poléznomu ustrójivjy, sláva Tebí.

Sláva, i nýňi: *inýj sidálen, hlás 4: (Podóben: Javílsja jesí:)*

Četverodnévna Lázarja ot hróba vozstávivj Hóspodi, vsjá naučil jesí vopfti s vájijem i vítvmi Tebí: Blahoslovén jesí Hrjadýj.

Po 2-om stíchoslóviji sidálen, hlás 4: (Podóben: Udivísja:)

Nad drúhom Tvojím Christé, slézy tóčiši tájno, i vzdvizáješi iz mértvych Lázarja ležášča mértva, v němže sostradáňije pokazál jesí čelovikoľúbno: uvíďivše že Tvoje prišéstvije lisúse, mnóžestvo mladénec izydóša dnés, v rukách vájija deržášče, osánna Tebí zvyvájušče: Blahoslovén jesí, vo ježe mír spastí Prišédjy.

Sláva, i nýňi: *inýj sidálen, hlás 1: (Podóben: Kámeni zapečátanu:)*

Voschvalíte sohlásno ľúďije i jazýcy: Cár bo ánhelskij vzýde nýňi na žrebjá, i hradét choťáj na Krestí porazíti vrahí jáko Silen. Sehó rádi i dťti s vájijem zvyvájut písň: Sláva Tebí Prišédšemu, Jedínomu Bóhu nášemu.

Táže: Polijelėj: *(Zrí str. 44).*

Veličáňije: Veličájem Ťá, Živodávče Christé, osánna v výšnich, i mý Tebí vopijem: Blahoslovén Hrjadýj vo ímja Hóspodne.

Psalóm izbránnij: Hóspodi Hospód' náš, jáko čúdno ímja Tvoje po vsěj zemľi. — Iz úst mladénec i ssúščich soveršil jesí chvalú. Hospód' v Sióňi velík, i vysók jést' nád vsími ľudmí. — Slyšá i vozveselísja Sión, i vozrádovašasja dščéri Judéjskija. Pochvalí Jerusalíme Hóspoda, chvalí Bóha tvojeho Sióne. — Vozvístíte v Sióňi ímja Hospódne, i chválu Jehó v Jerusalími. Blahoslovén hrjadýj vo ímja Hospódne, Bóh Hospód', i javí-sja nám. — Chvalá Jehó prebyvájet v vík i vo vík víka. Sláva, i nýňi: - Allilúia, allilúia, allilúia. Sláva Tebí Bóže.

Po polijelėj sidálen, hlás 8: (Podóben: Povel'ínnoje:)

Na prestóli cheruvímstí, i na žrebjáti vozsíd nás rádi, i k strásti vólňij dostíh, dnés slýšit dítěj vozhlášajuščich, osánna, naródoz vopijúščich: Sýne Davidov, uskorí spastí, íchže sozdál jesí, Blahoslovénne lisúse: na sijé bo prišél jesí, da razumíjem slávu Tvojú.

Sláva, i nýňi: *Tójže.*

Táže stepénna, pėrvyj antifón 4-ho hlása: *(Zrí str. 46).*

Prokímen, hlás 4: Iz úst mladénec, i ssúščich soveršil jesí chvalú.

Stích: Hóspodi Hospód' náš, jáko čúdno ímja Tvoje po vsěj zemľi.

Jeváhelije ot Mattéja, žáč. 83.

Táže: Psalom 50. Posém jerėj vzém kadílo, kadít krestoobrázno, hlahóľa

molítku na blahoslověníje vájija.

Diákon: Hóspodu pomólimsja.

Lík: Hóspodi, pomíluj.

Hóspodi Bóže náš, siďáj na cheruvímich, vozstavívj sílu Tvojeho Sýna, Hóspoda nášeho Iisúsa Christá, da spasét mír Krestóm, i pohreběním, i voskresěním Svojím: Jehóže i nýňi přišédša vo Jerusalím vo vólňuju strást', l'úd'ije siďáščiji vo t'mí i síni smértňij, prijémše voskresěňija známeňija, vítvi drevés, i váia fíňik, voskresěňije známenujušče sritóša. Sám Vladýko, i nás po podražáníju óňich, v predprázdnstvennyj sěj déň, váia i vítvi drevés v rukách nosjáščich sobl'udí i sochraní. Da jákože óňiji naródi i d'íti osáňa Tebí prinošáchu, i mý tákožde v písnech i píňijich duchóvnych, životvorjáščaho i tridnévnaho Voskresěňija dostíhnem, v tó-mže Christí Iisúsi Hóspodi nášem: s Nímže Blahoslovén jesí, s Presvyatým, i Blahím, i Životvorjáščim Tvojím Dúchom nýňi i prísno, i vo víki víkóv. Amíň.

Jehdá že cilújut brát'ija Jevánhel'ije, razdavájet ihúmen vájija.

Sláva: hlás 2: Dnés Christós vchódit vo hrád Viftáníju, na žrebjáti siďáj, bezslovésije razřišája jazýk zlíjšeje, drévla svirípijuščeje.

I nýňi: páki tóžže.

Táže: Pomíluj mja Bóže:

Stichíra, hlás 6: Dnés blahodát' Svjatáho Dúcha nás sobrá: *(Zrí str. 831).*

Posém molítva: Spasí Bóže l'udi Tvojá: Hóspodi pomíluj, *12x. I vozhlás.*

Kanón, hlás 4:

1. Javíšasja istóčnicy bézdny, vláhi nepričástny, i otkrýšasja mórja volnújuščasja osnováňija búreju: máňijem bo zapretíl jesí jemú, izrjadnýja že l'udi spásli jesí, pojúščyja pobídnuju písň Tebí Hóspodi.

Katavásija - tóžže irmós.

3. Točáščij krajesikómyj, povellíňijem Tvojím, tvérdyjsáša kámeň Izráil'test'iji l'úd'ije. Kámeň že Tý jesí Christé i Žízň, na němže utverdísja Cérkov zovúšča: Osáňa, Blahoslovén jesí Hrjadýj.

Ipakój, hlás 6: S vítvmi vospívše préžde, s drevesý poslídi jáša Christá Bóha, neblahodárňiji Judéje. My že víroju neprelóžnoju prísno počítajušče jáko Blahodítel'a, výnu vopijém Jemú: Blahoslovén jesí Hrjadýj Adáma vozzváti.

4. Christós hrjadýj jávstvenno Bóh náš, príidet i ne zakosníť, ot Hory priosínennyja čášči, Otrokovícy raždájuščija neiskusomúžnyja, prorók drévle hlahólet. Ťím vsí vopijém: Sláva síľi Tvojej Hóspodi.

5. Na horú Sión vzyde blahovistvújaj, i Jerusalímu propovídujaj, v kríposti voznestí hlás: Preslávnaja hlahólašasja o tebí hráde Bóžij: mír na Izráíľa, i spaséňije jazýkov.

6. Vozopíša s veselíjem právednych dúsi: nýňi míru Zavít nóvyj zavíščajetsja, i kropléňijem da obnovjátsja ľúdňije, Bóžija Króve.

Kondák, samohlásen, hlás 6: Na prestóľi na nebesí, na žrebjáti na zemľi nosímj Christé Bóže, ánhelov chvaléňije, i dítěj vospiváňije prijál jesí zovúščich Tí: Blahosloven jesí Hrjadýj Adáma vozzváti.

Íkos: Ponéže áda svjazál jesí Bezsmértne, i smért' umertvíl jesí, i mír voskresíl jesí, s vájijami mladéncy voschvaláchu Ťá Christé, jáko Pobídíteľa, zovúšče Tí dnés: Osánna Sýnu Davídovu. Ne ktomú bo, rečé, zakláni búdut mladéncy, za Mladénca Maríjina: no za vsjá mladéncy i stár-cy, Jedín raspináješisja. Ne ktomú na nás vmestíťsja méč: Tvojá bo réb-ra probodúťsja kopijém. Ťímže rádujuščasja hlahólem: Blahosloven jesí Hrjadýj Adáma vozzváti.

7. Spasýj vo ohní Avraámskija Tvojá ótroki, i Chaldéji ubív, jáže práv-da právedno ulovľáše, Prepýtj Hóspodi Bóže otéc nášich, Blahosloven jesí.

8. Veselísja Jerusalíme, toržestvújte ľúbjaščiji Sióna: cárstvujaj bo vo víki Hospód' síľ príide. Da blahoslovíjet vsjá zemľá ot licá Jehó, i da vopijét: Blahoslovíte vsjá díľa Hospódňa Hóspoda.

Čestňíjšuju ne pojém.

9. Bóh Hospód', i javísja nám, sostáвите prázdnyk, i veseláščasja prii-díte, vozveličim Christá, s vájijami i víťvmi písňmi zovúšče: Blahosloven hrjadýj vo ímja Hóspoda Spása nášeho.

Svitílen že nehlahólem, no ábije: Svját Hospód' Bóh náš: 3x.

Na chvalítech postávim stíchón na 6, i pojém stíchíry samohlásny 4, povtorjájušče dví. Hlás 4:

Mnóžestvo naróda Hóspodi, postiláchu po putí rízy svojá: družíji že rízachu víťvi ot drevés, i nošáchu. Predidúščiji že i posľídujuščiji zovjáchu hlahóľušče: Osánna Sýnu Davídovu, Blahosloven jesí Prišédyj, i páki Hrjadýj vo ímja Hospódne.

Choťášču Tebí vníti vo svjatýj hrád Hóspodi, vítvi sadón lůdije nošáchu, Tebé pojůšče vsích Vladýku, i zrjášče Ťá na žrebjáti sidášča, jákože na cheruvímich zrjáchu. Sehó rádi síce vopijáchu: Osánna v výšnich, Blahoslovén jesí Prišědyj, i páki Hradýj vo ímja Hospódne.

Izýdíte jazýcy, izýdíte i lůdije: i vídite dnés Carjá nebésnaho, jáko na prestólí vysóci, na žrebjáti chůdī vo Jerusalím vchoďášča. Róde Judějskij nevírnyj i preľubodějnyj, přiídí i vížd', Jehóže vídī Isáija vo plóti nás rádi priitī imůšča: káko uneviščajet Sebí, jáko cilomůdrennyj nóvyj Sión, i otlahájet osužděnnuju sónmicu: jáko v netl'ínnom že bráci i neskvérnom, neskvérňiji stekóšasja blahochválašče, neiskusozlóbňiji d'íti, s nímiže i mý pojůšče vozopijém písň ánhelskuju: Osánna v výšnich, Imůščemu vélīju mílost'.

Óbščeje voskresěňije, přězde vól'nyja strásti Tvojejá, vo uvirěňije vsích predpokazávyj Christé Bóže, Lázarja úbo v Viftáňiji deržávnoju síloju Tvojěju, četverodnévna mértva voskresíl jesí: slípčém že jěže víd'iti, jáko Svitodávec daroval jesí Spáse, i vo svjatýj hrád so učeníkí Tvojími všěl jesí, sidá na žrebjáti ósli, proróčeskaja ispolňájaj propovídaňija, jákože na cheruvímich Nosímyj, i d'íti jevrést'iji s vítvmi i vájijami predsritáchu Ťá. Ťímže i mý vítvi másličnyja nosjášče i vájija, blahodárstvenno Tebí vopijém: Osánna v výšnich, Blahoslovén Hradýj vo ímja Hospódne.

Sláva, i nýňi: hlás 6: Přězde šestí dněj Páschi, přiíde Iisús v Viftáňiju, i prostupiša k Nemú učenicý Jehó, hlahólůšče Jemú: Hóspodi, hďí chóščeši uhotovajem Tí jásti Páschu? On že poslá ích, idíte v přédňuju vés, i obrjáščete čelovíka skud'íl' vodý nosjášča, posl'ídujte jemú, i dómu vladýci rcýte: Učíteľ hlahólet, u tebé sotvorjú Páschu so učeníkí Mojími.

Slavoslóvije velíkoje. I tropár: Óbščeje voskresěňije: *(Zrí str. 827).*

Táže jekteňijí, i čas pėrvyj.

Na liturhíji

Antifón 1. hlás 2: psalóm 114:

Stích 1: Vozľubích, jáko usľýšit Hospód' hlás molěňija mojehó.

Molítvami Bohoródcy, Spáse, spasí nás.

Stích 2: Jáko prikloní úcho Svojé mňí, i vo dní mojá prizovú.

Molítvami Bohoródcy, Spáse, spasí nás.

Stích 3: Objáša mjá boľízni smértnyja, i bidý ádovy obritóša mjá.

Molítvami Bohoródcy, Spáse, spasí nás.

Stích 4: Skórb i boľízň obrítóch, i ímja Hospódne prizvách.

Molítvami Bohoródicy, Spáse, spasí nás.

Sláva, i nýňi: Molítvami Bohoródicy, Spáse, spasí nás.

Antifón 2. psalóm 115:

Stích 1: Vírovach, t'ímže vzhlahólach: áz že smiríchsja ziló.

Spasí ný Sýne Bóžij, vozsídyj na žrebjá, pojúščyja Tí: Allilúia.

Stích 2: Čtó vzdám Hóspodevi o vsích, jáže vzdadáé mí?

Spasí ný, Sýne Bóžij, vozsídyj na žrebjá, pojúščyja Tí: Allilúia.

Stích 3: Čášu spaséňija priimú, i ímja Hospódne prizovú.

Spasí ný, Sýne Bóžij, vozsídyj na žrebjá, pojúščyja Tí: Allilúia.

Stích 4: Molítvy mojá Hóspodevi vzdám, pred vsími ľudmí Jehó.

Spasí ný, Sýne Bóžij, vozsídyj na žrebjá, pojúščyja Tí: Allilúia.

Sláva, i nýňi: Jedinoródnj Sýne: *(Zrí str. 67).*

Antifón 3. hlás 1: psalóm 117:

Stích 1: Ispovídajtesja Hóspodevi: jáko Bláh, jáko v vík mílost' Jehó.

I tropár: Óbščeje voskreséňije: (Zrí str. 827).

Stích 2: Da rečét úbo dóm Izráil'ev: jáko Bláh, jáko v vík mílost' Jehó.

I tropár: Óbščeje voskreséňije: (Zrí str. 827).

Stích 3: Da rečét úbo dóm Aaróň: jáko Bláh, jáko v vík mílost' Jehó.

I tropár: Óbščeje voskreséňije: (Zrí str. 827).

Stích 4: Da rekút úbo vsí bojáščijisja Hóspoda: jáko Bláh, jáko v vík mílost' Jehó.

I tropár: Óbščeje voskreséňije: (Zrí str. 827).

Vchódnaje: Blahoslovén Hrjadýj vo ímja Hospódne, blahoslovíchom vý iz dómu Hospódňa, Bóh Hospód', i javísja nám.

Tropár: Óbščeje voskreséňije: (Zrí str. 827).

Sláva: Spohrébšesja Tebí kreščéňijem Christé: *(Zrí str. 834).*

I nýňi: kondák: Na prestóľi na nebesí: *(Zrí str. 837).*

Táže: Trisvjatóje:

Prokímen, hlás 4: Blahoslovén Hrjadýj vo ímja Hospódne, Bóh Hospód', i javísja nám.

Stích: *Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko Bláh, jáko v vík mílost' Jehó.*

Apóstol: K Filipiséjém posláňija sv. apóstola Pávla čtěníje.

(Záč. 247.)

Bráťije, rádujtesja vsehdá o Hóspodi: i páki rekú, rádujtesja. Krótost váša razúmna da búdet vsím čelovíkom. Hospód blíz. Ni o čémže pecýtesja, no vo vsém molítvoju i molénijem so blahodarénijem, prošénija váša da skazújutsja k Bóhu. I mír Bóžij prevoschoďáj vsják úm, da sobľudét serdcá váša i razumíňija váša, o Christí lisúsi. Próčeje že, bráťija mojá, jelíka súť istinna, jelíka čéstna, jelíka právedna, jelíka prečista, jelíka preľubézna, jelíka dobrochváľna, ášče kája dobroďíteľ, i ášče kája pochvalá, sijá pomyšľájte. Ímže i naučístesja, i prijáste, i slýšaste, i vídiste vo mňí, sijá tvoríte, i Bóh míra búdet s Vámi.

Jevánheliје ot Ioánnu, záč. 41.

Pričásten: Blahoslovén Hrijadýj vo ímja Hospódne, Bóh Hospód i javí-sja nám. Allilúia, *3x.*

V nedíľu vájij na večérni

Na Hóspodi vozzvách: postavím stíchón 6: i pojém samohlásny 3, povtorjájušče sijá, hlás 8:

Rádujsja i veselísja hráde Sióne, krasúsja i rádujsja Cérkve Bóžija: sé bo Cár tvój príide v právdí, na žrebjati sidá, ot dítěj vospivájemyj: Osánna v výšnich, Blahoslovén jesí, imíjaj mnóžestvo ščedrót, pomíluj nás.

Príide Spás dnés vo hrád Jerusalím, ispólniti Pisáňije, i vsí prijáša v rúki vájija: rízy že podstiláchu Jemú, vídušče jáko Tój jést' Bóh náš, Jemúže cheruvímy vopijút neprestánno: Osánna v výšnich, Blahoslovén jesí, imíjaj mnóžestvo ščedrót, pomíluj nás.

Na cheruvímich Nosímýj, i Pivájemyj ot serafím, vozsíl jesí na žrebja, Davídski Bláže, i dít'i Táh vospiváchu bohoľípno, Judéje že chuľáchu bezzakónno: strópotnoje jazýkov, Sidálišče žrebcá proobrazováše, íz nevírija v víru pretvorjájemoje: Sláva Tebí Christé Bóže, Jedíne Milostive i Čelovikolúbče.

Sláva: Rádujsja i veselísja: **I nýňi:** Na cheruvímich Nosímýj:

Vchód. Svíte Tíchyj: (Zrí str. 18).

Prokímen obyčnyj: Sé nýňi blahoslovíte:

Na stíchóvnach stíchíry samohlásny, hlás 2:

Ot vítvij i vájij, jáko ot Božéstvenna prázdника, v Božéstvennyj prešédše prázdnik, k čestnému Christóvyh strastěj, vírňiji stecémsja tájin-

stvu spasiteľnomu: i Sehó vídim za nás strásť terpjášča vólňuju, Tomú že piňije podobnoje blahodarjášče vospojím, umíľno zovúšče: Blahoutró-bija Istóčniče i spaseníja Pristánišče, Hóspodi, sláva Tebí.

Hlás 3: Stích 1: Vospójte Hóspodevi písň novu.

Strášno jéze vpásti v rúci Bóha Žíva: Séj Sud'ijá jésť pomyslénij i mýslej serdéčnych. Niktóže da vnídet iskušájaj víru neporóčnuju: no v kró-tosti i strási Christú pristúpim: da priímom milosť, i blahodát' obrjáščem, vo blahovrémmenuju pómošč.

Hlás 7: Stích 2: Víd'ša vsí koncý zemlí spaseníje Bóha nášeho.

Sónmice lukávaja i preľubod'ijnaja, svojemú múžu ne sochránšaja ví-ru, čtó deržíši Zavít, jehóže ne bylá jesí nasl'ídnica? Čtó chválišisja o Otcí Sýna otvérhšajasja? Proróki ne prijála jesí, Sýna vozvistívšyja: poné svo-jích čád usramísja, síce vopijúščich: Osánna Sýnu Davíдовu, Blahoslo-vén Hrjadýj vo ímja Hospódne.

Sláva: hlás 2: Ot vítvij i vájj: *(Zrí str. 840).*

I nýňi: hlás 3: Strášno jéze vpásti v rúci Bóha Žíva:

Nýňi otpušćáješi: po: Ótče náš.

Tropár: Bohoródice D'ívo rádujsja:

I pročája, jáko obýčno. I obýčnaja poklóny.

Strátnaja sedmíca, Ponedílnik

Na liturhiji preždeosvjaščennych Darov - na 10:

Na Hóspodi vozzvách: hlás 1:

Hrjadýj Hospodi k vólňij strásti, apóstolom hlahólaše na púti: sé voschódim v Jerusalím, i predástsja Syn čelovíčeskyj, jákože jést' písanno o Ném. Priidíte úbo i mý, očiščěnnymi smýsly, sšěstvujim Jemú, i sraspněmsja, i umertvímsja Jehó rádi žitéjskim slástem, da i oživém s Ním, i uslyšim vopijúšča Jehó: ne ktomú v zemnýj Jerusalím za jéze stradáti: no voschoždú k Otcú Mojemú, i Otcú vašemu, i Bóhu Mojemú i Bóhu vašemu, i sovozvýšu vás v hórňij Jerusalím, v Cárstvo nebesnóje. *(Dváždy).*

Hlás 5: Dostihše vírnij spasiťelnuju strást' Christá Bóha, neizrečěnoje jeho dolhoterpíňije proslávím: jáko da blahotróbijem svojím sovozdvíhnet i nás umervščělnnych hrichóm, jáko Bláh i Čelovíkoľubec. *(Dváždy).*

Hóspodi hrjadýj k stradáňiju, Tvojá utverždája učeníki, hlahólal jesí osób prijém ích: káko hlahól mojích ne pómnite, jáže přéžde rekóch vám? Jáko vsjákomu proróku níst' písano, tókmo vo Jerusalím ubijěnu býti. Nýňi úbo vrémja nastojít, jéze rekóch vám: sé bo predajúsja rukáma hrišnych poruhán býti, iže i Krestú mjá prihvozdívše, i pohreběňiju predávše, omerzěna vmiňát' jáko mértva. Obáče derzájte, tridneven bo vóstánu, v rádosť vírných, i žízň víčnuju. *(Dváždy).*

Hospodi k tájinstvu neizhlahólanomu Tvojemú smotrěňija, ne dovľíjušči synóv Zevedéovych máti, prošáše Ťá, vrémennaho cárstva póčesti darovátisja čádom jejá, no v místo tojá, čášu smérti obiščál jesi píti drúhom Tvojím: júže čášu přéžde sích píti sám hlahólal jesí, hrichóv očiščěňije. Ťímže Tebí vopijém, spaseňije dúš nášich, sláva Tebí. *(Dváždy).*

Hóspodi soveršěnnijšaja mudrstvováti, Tvoja nakazúja učeníkí, ne upodóbitisja jazýkom hlahólal jesí, vo jéze obladáti měňšimi: ne táko bo búdet vám mojím učeníkóm, jáko níščij choťá jěsm. Pérvyj úbo vás, da búdet vsím sluhá: načálstvujaj že, jáko načálstvujemýj, predizjáščnyj že, jáko posľídňijšij. Íbo priidóch sám obniščávšemu Adámu poslužfti, i izbavlěňije dáti za mnóhich dúšu Mojú, vopijúščich Mí: sláva Tebí.

Hlás 8: Izsóchšija smokóvnicy za neplóďije, preščěňija ubojávšesja brát'ije, plódy dostójny pokajáňija prinesém Christú, podájúščemu nám vělíju mílosť.

Sláva, i nýňi: Vtorúju Jévu Jehípt'anyňu obrít zmij hlahóly, tščášesja laskáňmi zapjáti losífa: no tój ostáviv rízu, bižá hrichá, i náh ne styd'áše-sja, jákože pervozdánnyj přezde preslušáňija. Tohó molítvami Christé pomíluj nás.

Prokímen, hlás 6: Blahoslavít t'á Hóspod' ot Sióna, i uzríši blahája Jerusalíma.

St'ich: Blaženi vsí bojáščijisja Hóspoda, chod'áščiji v pútech Jeho.

Ischóda čtěníje. (Hlavá 1, 1-20).

Prokímen, hlás 6: Blahoslavíchom vý vo ímja Hóspodne.

St'ich: Mnóžiceju brášasja so mnóju ot júnosti mojejá.

Đijákon: Povelíte!

Jerėj: Premúdrost' prósti! Svít Christóv prosviščájet vsích.

Ióva čtěníje. (Hlavá 1, 1-12).

Próčeje po sl'ídu preždeosvjaščénnych.

Strásthajna sedmíca, Vtórnik

Na liturhíji preždeosvjaščénnych Dárov - na 10:

Na Hóspodi vozzvách: hlás 1:

Vo svítlostech svjatých Tvojích, káko vnídu nedostójnyj? Ášče bo derznú sovňiti v čertóh, odězda m'já obličájet, jáko níst' bráčna, i svjazán izvéržen búdu ot ánhelov: očisti Hóspodi skvérnú duší mojejá, i spasí mja jáko Čelovíkoľubec. *(Dváždy).*

Dušévnoju l'ínost'iju vzdremávsja, ne s'tažách ženišé Christé, horjášča svitíl'nika íže od dobrod'ítelej, i d'ívam upodobíchsja bujím, vo vrémja d'iláňija hlum'lásja: utróby ščedrót Tvojích ne zatvorí m'ňí Vladýko, no otrtrás mój omračénnyj són, vostávi mílostive, i s múdrymi vvedí d'ívami v čertóh Tvój, id'íže hlás čístyj prázdnujuščich, i vopijúščich neprestáno: Hóspodi sláva Tebí! *(Dváždy).*

Hlás 4: Skryvášaho talánt osužděňije slýšavši, ó dušé, ne skryváj slovesé Bóžija, vozviščáj čudesá Jehó, da umnožájušči darováňije, vnídeši v rádoť Hóspoda tvojehó. *(Dváždy).*

Hlás 6: Priidíte vírňiji, d'ilájim usérdno Vladýci: podavájet bo rabóm bohátstvo, i po rávenstvu kíždo mnohousuhúbim blahodáti talánt: óv úbo múdrost' da prinósit d'íly blahími, óv že slúžbu svítlosti da soveršájet: da

priobščájetsja že slóvom vírnyj, tájny nenaučénnomu, i da rastočájet bohátstvo ubóhim druhíj. Síce bo zajimovánnoje mnogousuhúbim, i jáko strojítel'je vírňiji blahodáti, vladýčňija rádoti spodobímsja: tojá nás spodobí Christé Bóže, jáko Čelovíkoľubec. (*Dváždy*).

Jehdá priídeši v slávi, s ánhhel'skimi sílami, i sjádeši na prestóli lisúse razsuždéňija, da mjá Pástyrju Blahíj ne razlučíš, putí bo desnýja vísi, razvraščéni že súť šúiji. Da ne úbo s kózlišči hrúbaho mjá hrichóm pohubíši: no desným mjá sočetáv ovcám, spasí jáko Čelovíkoľubec.

Ženíše dobrotóju krásnyj páče sích čelovík, prizvávyj nás k trapézii duchóvňij čertóha Tvojeho, nelípyj mój zrák pehrišéňij sovecy, i pričástijem stradáňij Tvojích, odéždoju slávy ukrasív Tvojeja krasoty, soobídnika svítla mjá pokaží Tvojeho cárstvija, jáko Milosérd.

Sláva, i nýňi: hlás 7: Sé tebí talánt Vladýka vvirájet, ó duše mojá, stráchom priimí dar, zajímstvuj dávšemu tí, razdaváj níščim, i sťaží drúha Hóspoda, da stáneši odésnuju Jehó, jehdá priídet v slávi, i uslyšíši blažénnyj hlás: vnídi rábe v rádot' Hóspoda tvojeho. Tojá dostójna mjá soťvorí Spáse zabludívšaho, velíkija rádi Tvojeja mílosti.

Prokímen, hlás 6: Voskresní Hóspodi v pokój Tvój, Tý i kivót svjatýni Tvojeja.

Sťich: Pomjaní Hóspodi Davída i vsjú krótost' jehó.

Ischóda čtéňije. (Hlavá 2, 5-10).

Prokímen, hlás 4: Sé čtó dobró, ilí čtó krásno, no jéže žíti brát'iji vkúpi.

Sťich: Jáko míro na hlaví, schoďáščeje na bradú, bradú Aarónu.

Đijákon: Povelíte!

Jeréj: Premúdrost' prósti! Svít Christóv prosviščájet vsích.

Ióva čtéňije. (Hlavá 1, 13-22).

Próčeje po slídu preždeosvjaščénnych.

Strástownaja sedmíca, Sréda

Na liturhíji preždeosvjaščénnych Dárov - na 10:

Obýčnoje sťichoslóvije ot Trisvjatáho bez poklónov. Sťichoslóvim že i: Ko Hóspodu vnehdá skorbíti mi: bez poklónov.

Na Hóspodi vozzvách: postávím sťichóv 10, i pojém samohlásny, hlás 1:

Tebé Ďívya Sýna, bludníca poznávši Bóha, hlahólaše v pláči moláš-šcisja, jáko sléz dostójnaja soďflavšaja: razriší dólh, jákože i áz vlasý: vozľubí ľubjáščuju, právedno nenavídimuju, i blíz mytaréj Tebé propovím, Blahodíteľu Čelovikoľúbče.

Mnohocínnoje míro bludníca smisí so slezámi, i izľijá na prečístijí nó-zi Tvojí, oblobyzájušči: ónuju ábije opravdál jesí, nám že proščénije dárui, Postradávyj ot nás, i spasí nás.

Jehdá hríšnaja prinošáše míro, tohdá učeník sohlašášesja prebezzakónnym. Óvaja úbo rádovašesja, istoščájušči míro mnohocínnoje: sěj že tščášesja prodáti Bezčinnaho. Sijá Vladýku poznáváše, a sěj ot Vladýki razlučášesja. Sijá svoboždášesja, a Júda ráb byváše vrahú. L'úto jést' ľí-nosť, vélíje pokajáňije: jéže mňí dárui Spáse, postradávyj o nás, i spasí nás.

Ó Júdina okajánstva! Zrjáše bludnícu cilújuščuju stopý, i umyšľáše léstiju predáňija cilováňije ónaja vlasý razriší, a sěj járost'iju vjazášesja, nosjá vmísto míra zlosmrádnuju zlóbu: závisť bo ne víst' predpočitáti poléznoje. Ó Júdina okajánstva, ot nehóže izbávi Bóže, dúšy náša.

Hlás 2: Hríšnaja tečé k míru, kupíti mnohocínnoje míro, jéže pomázati Blahodíteľa, i miroprodáteľu vopijáše: dážd' mí míro, da pomážu i áz Očistivšaho vsjá mojá hrichí.

Hlás 6: Pohružénnaja hrichóm, obríte Ťá Pristánišče spaseníja, vížd' i míra so slezámi rastvorjájuščuju, Tebí vopijáše: vížd' sohrišájuščich pokajáňija ožidájaj: no Vladýko spasí mjá ot volný hrichóvnýja, velíkija rádi Tvojejá milosti.

Dnés Christós prichódit v dóm fariséjov, i žená hríšnica pristupívši k nohám, valášesja vopijúšči: vížd' pohružénnuju hrichóm, otčájannuju dĩ-jáňij rádi, nehnušájemuju ot Tvojejá bláhosti, i dážd' mi Hóspodi, ostavléníje zlých, i spasí mjá.

Prostré bludníca vlasý Tebí Vladýci, prostré Júda rúci bezzakónnym: óva úbo prijáti ostavléníje, óv že vzjáti srébreňiki. Ťímže Tebí vopijém Pródannomu, i Svobóždšemu nás: Hóspodi sláva Tebí.

Pristupí žená zlosmrádnaja i oskvernénaja, slézy prolivájušči, ľubjašči Spáse, strást' ispovidájušči: Okáko vozzrjú k Tebí Vladýci? Sám bo prišél jesí spastí bludnícu: iz hlubiný uméršuju mjá voskresí, íže Lázarja vzdvíhnuvyj iz hróba četverodnévna: priimí mjá okajánnuju Hóspodi, i spasí mjá.

Otčájannaja žitíj rádi, i uvídomaja nráva rádi, míra nosjáščaja pristu-pí Tebí vopijúšči: da ne otvéržeši mené blúdnuju, Rodívyjsja ot Ďívy, da

ne prezriši moją slézy, Rádoste ánhelov. No priimí mja kájuščujusja, júže ne otrínul jesí sohrišajúščuju Hóspodi, velíkija rádi Tvojejá mílosti.

Sláva, i nýňi: hlás 8: (Tvorěnie Kassijány inokini.)

Hóspodi jáže vo mnóhija hrichí vpádšaja žená, Tvoje oščutívšaja Božestvo, myronósicy vzémši čín, rydájušči míro Tebí přéžde pohreběňija prinósit: uvý mňí, hlahól'ušče, jáko nóšč mňí jést' razžěňije bludá nevozderžánná, Omráčnoje že i bezlúnnoje račěňije hrichá. Priimí moją istóčniki sléz, íže oblakámi proizvodáj mórja vódu. Priklonísja k mojím vozdycháňjem serděčnym, Priklonívyj nebesá, neizrečěnnym Tvojím istoščáňjem, da oblobyžú prečíst'iji Tvojí nózi, i otrú sijá páki hlávy mojejá vlásy: íchže v rají Jáva, po polúdni, šúmom úšy ohlasívši, stráchom skrýsja. Hrichóv mojích mnóžestva, i sudéb Tvojích bédny któ izslídít? Dušespásče Spáse mój, da mja Tvojú rabú ne prezriši, íže bezmírnuju imíja mílost'.

Vchód s Jevánheli'jem. Svíte tíchij: (Zrí str. 18).

Prokímen, hlás 4: Ispovídajtesja Bóhu nebésnomu, jáko Bláh, jáko v vík mílost' Jehó.

Stích: Ispovídajtesja Bóhu bohóv, jáko v vík mílost' Jehó.

Ischóda čtěňije. (Hlavá 2, 11-22).

Prokímen, hlás 4: Hóspodi, mílost' Tvojá vo vík, d'íl rukú Tvojeju ne prezri.

Stích: Ispovímsja Tebí Hóspodi vsím serdцем mojím, i pred ánhely vospojú Tebí.

Ióva čtěňije. (Hlavá 2, 1-10).

Táže: Da isprávisja molítva mojá:

Jevánheli'je ot Matfěja, zač. 108.

I próčeje posl'ídovaňije Preždeosvjaščěnných. I po prenesěňiji Čestných Dárov poklóny 3. I ábije upražďňajutsja soveršěnnó v Cěrkvi byvájemyja poklóny. V kěll'ijach že dáže do Velíkaho Pjatká soveršájutsja.

Próčeje po slídu preždeosvjaščěnných.

VO SVJATÝJ I VELÍKIJ ČETVERTÓK NA ÚTRENI

Sotvórsu svjaščenniku načálo: Blahoslóven Bóh náš: *Načinám ábije po obýčaju. Táže po ispolnéňiji šestopsálmija: Allilúia, na hlás 8:*

I tropári, hlás 8: Jehdá slávněji učenicý na umověňiji večeri prosviščachusja, tohdá Júda Zločestívyj srebroľúbijem nedúhovav omračášesja, i bezzakónnym sud'ijám Tebé právednaho Sud'ijú predajét. Vížd' imíňij račíteľu, sích rádi udavlěňije upotřebívša! Biží nesýtyja duší, Učíteľu takovája derznúvšija: íže o vsích Blahíj, Hóspodi sláva Tebí. *(Tríždy).*

Táže: Jevánhelije ot Lukí, zač. 108, bez prestúpki: Vo vrémja óno, približášesja prázdnik oprísnok: *Konéc v zač. 109:* Po Némže idóša učenicý Jehó.

I psalom 50. Molítvy že: Spasí Bóže ľúdi Tvojá: *ne hlahólem. I načínám kanón, tvorěňije hospodína Kosmý, hlás 6:*

1. Síčenoje sičětsja móre Černónoje, volnopitájemaja že izsušájetsja hlubiná: tájažde kúpno bezorúžnym bývši prochodíma, i vseorúžnym hrób. Písň že bohokrásnaja vospivášesja: slávno proslávisja Christós Bóh náš.

3. Hospód' Sýj vsích, i Ziždíteľ Bóh, sozdánnoje Bezstrástnyj obniščáv Sebí sojediniť, i Páscha za jáže choťáše umérti Sám sýj, Sebé predpóžre: jadíte, vopijá, Ĥílo Mojé, i víroju utverdítejsja.

Sidálen, hlás 1: (Podóben: Hrób Tvój:)

Jezéra i istóčniki, i morjá Sotvorívyj, smirěňiju nás nakazúja izrjádnomu, lěnt'ijem opojásavsja, učeníkóv nóhi umý, smirjásjasja premnóžestvom blahotróbija, i vozvyšája nás ot própastej zlóby, Jedín Čelovikoľúbec.

Sláva: hlás 3: (Podóben: Božéstvennyja víry:)

Smirjásja za blahoutróbijem, nóhi umýl jesí učenikón Tvojích, i k tečeňiju Božéstvennomu sijá naprávil jesí: ne povinújasja že Pétr umýtisja, ábije Božéstvennomu povinújetsja povel'ňiju, omyvám, i Tebí pril'žno molásja, darováti nám vél'iju mílost'.

I nýňi: hlás 4: (Podóben: Javílsja jesí dnés:)

Jadýj Vladýko so učenikí Tvojími, tájinstvenno javíl jesí vsesvjatóje Tvoje zakolěňije, ímže tlí izbávichomsja, čestnája Tvojá počítájuščiji stradáňija.

4. Províd'iv prorók tájnu Tvojú neizrečěnnuju Christé, provozhlasí: Položil jesí tvérduju ľubón kríposti Ótce Ščedryj: Jedinoródnaho bo Sýna Blahíj, Očiščěňije v mír poslal jesí.

5. Sojúzom ľubvé svjazújemi apóstoli, Vladýčestvujuščemu vsími sebé Christú vozložše, krásny nóhi očiščáchu, blahovistvújušče vsím mír.

6. Bézdna posľidňaja hrichón obyde mjá, i volněňija ne ktomú terpjá, jáko lóna Vladýci vopijú Tí: ot tlí mjá vozvedí.

Kondák, hlás 2: (Podóben: Výšnich iščjá:) Chľíb prijém v rúci predáteľ, sokrověnnó týja prostirájet, i prijémlet cínu Sozdávšaho Svojíma rukáma čelovíka, i neisprávlén prebýst' Júda Ráb i Ľstéc.

Íkos: Tájnoj trapézi, v strási približivšesja vsí, čistymi dušámi Chľíb priím, sprebyvájušče Vladýci: da vídim, káko umyvájete nóhi učenikón, i sotvorím, jákože vídim, drúh drúhu pokarjájuščesja, i drúh drúhu nózi umyvájusče. Christós bo táko povelí Svojím učenikóm, predrek táko tvoríti: no ne usľýša Júda Ráb i Ľstéc.

7. Ótrocy v Vavilóni péščnaho plámene ne ubojášasja, no posredí plámene vvérženi, orošájemi pojáchu: Blahoslověn jesí Hóspodi Bóže otéc nášich.

8. Za zákony otěčeskija blažěňiji v Vavilóni júnoši predbídstvujušče, carjújuščaho opleváša povel'ňije bezúmnoje, i sovokúpleni, ímže ne svaríšasja ohněm, deržavstvujuščemu dostójniju vospiváchu písň: Hóspoda pójte dľílá, i prevoznosite vo vsjá víki.

9. Stránstvija Vladýčna, i bezsmértnyja Trapézy na Hórňim místi, vysókimi umý, vírňiji priidíte nasladímsja, Vozšédša Slóva, ot Slóva naučívšesja, Jehóže veličájem.

Ekzapošťilárj: Čertóh Tvój víždu, Spáse mój, ukrašěnnj, i odězdy ne imám, da vnídu v óň: Prosvití odľjáňije duší mojejá Svitodávče, i spasí mjá.

Na chvalítech postavím stíchí 4, pojem stíchíry samohlásny, hlás 2:

Stekájetsja próčeje sobórišče judéjskoje, da Sod'íteľa i Ziždíťeľa vsjá-českich Pilátu predást: ó bezzakónnych, ó nevírných! Jáko Hrijadúščaho sudíťi živým i mértvym, na súd hotóvjat: Iscil'ajuščaho strásti, ko strastém uhotovľájut. Hóspodi Dolhoterpilíve, vél'ija Tvojá mílost', sláva Tebí.

Júda Bezzakónnyj, Hóspodi, omočívvyj na večeri rúku v solíľi s Tobó-ju, prostré k bezzakónnym rúci prijáti srébbrenniki, i míra umýslivvyj cínu, Tebé Bezscínnaho ne ubojásja prodáti: nózi prostrýj vo jéže umýti, Vladýku oblobyzá l'stívno, vo jéže predáti bezzakónnym: líka že apóstol'skaho otvérh'sja, i tridesjať povérh srébbrenniki, Tvojehó tridnévnaho Voskresé-ňija ne víd'i, ímže pomíluj nás.

Júda Predáteľ l'stív sýj, l'stívnym lobzáňijem predadé Spása Hós-poda, i Vladýku vsích, jáko rabá prodadé Judéom: jáko Ovčá na zakolěňije, táko poslídovaše Áhnec Bóžij, Sýn Ótčij, Jedín Mnohomílostivvyj.

Júda Ráb i L'stéc, učeník i navítnik, drúh i d'ijávol ot d'íl javísja: poslídovaše bo Učíteľu, i na Nehó poučášesja predáňiju, hlahólaše v sebí: Predám Tohó, i priobrjášču sobránnaja imíňija: iskáše že i míru prodanu býti, i lisúsa l'est'iju játi. Otdadé cilováňije, predadé Christá: i jáko Ovčá na zakolěňije, sicé poslídovaše Jedín Blahoutróbnij i Čelovikol'úbec.

Sláva, i nýňi: hlás tójže: Jehóže propovída Áhnca Isáija, hrijadét na zakolěňije vól'noje, i pleščí dajét na rány, laníty na zaušěňija, licá že ne otvratí ot sramotý zapleváňij, smért'iju že bezobráznoju osužďájetsja: vsjá Bezhríšnyj vóleju prijémlet, da vsím dárujet iz mértvych voskresěňije.

Na stíchóvnach stíchíry samohlásny, hlás 8:

Dnės jéže na Christá lukávoje sobrásja sobórišče, i na Nehó tščětna-ja sovítovaše, predáti Pilátu na smért' Nepovínnaho. Dnės imíňijem udav-lěňije Júda sebí oblahájet, i lišájetsja obojúdu žízni privreměnnýja i Bo-žěstvennyja. Dnės Kajáfa nevéleju prorócestvujet: Úne, hlahóľa, Jedíno-mu umréti za lúdi: Priíde bo za hrichí nášja postradáti, da nás svobodít ot rabóty vrážija, jáko Bláh i Čelovikol'úbec.

Stích: Jadýj chl'iby Mojá, vozveliči na Mjá zapináňije.

Dnės Júda niščel'úbija sokryvájet licé, i lichoi'mstva otkryvájet zrák: ne ktomú o níščích pečětsja, ne ktomú míro prodajét hríšnyja: no nebés-noje Míro, i ot Nehó usvojájet srébbrenniki. Tečět bo Judéom, hlahólet bezzakónnym: Čtó mi chóščete dáti, i áz vám predám Jehó? Ó srebroľú-bija predáteľa! Udoboprodáteľnuju tvorít kúpľu, k vól'i kupújuščich, Nepro-dajémaho kúpľu tvorít. Ne skúp javľájetsja k ciňí, no jáko rabá bižáščaho prodajét: obýčaj bo kráduščym metáti čestnája. Nýňi že povérže Svjatája

psóm učeník: bisováňije bo srebroľúbija na svojehó Vladýku neistovitisja sotvorí jehó. Jehóže iskušěňija bižím, zovúšče: Dolhoterpilíve Hóspodi, sláva Tebí.

***Sťich:** Ischoždáše vón, i hlahólaše vkúpi.*

Nráv tvój Istí ispolňájetsja, bezzakónnyj Júdo: nedúhuja bo srebroľúbijem, priobríl jesí čelovikonenavid'ňije. Ášče bo bohátstvo ľubíl jesí, počtó ko Učáščemú o niščet'í prišél jesí? Ášče že i ľubíl jesí, vskúju pródal jesí Bezciňnaho, predáv na ubijěňije? Užasnísja sólnce, vozstení zemlé, i dvížaščíjsja vozopíj: Nezlóbive Hóspodi, sláva Tebí.

***Sťich:** Slóvo zakonoprestúpnoje vozložíša na Mjá.*

Da niktóže, ó vírňiji, Vladýčňija véčeri tajnonenaučén, niktóže otňúd jáko Júda Istívno da pristúpit k trapézi: ón bo ukrúch prijem, na chl'íba uklonísja, óbrazom úbo sýj učeník, véščiju že sýj ubíjca, so Juději úbo vesel'ásja, so apóstoly že vodvorjásja: nenavída lobyzáše, lobyzája že prodaváše Iskupívšaho nás kl'átvy, Bóha i Spása dúš nášich.

***Sláva: hlás tójže:** Nráv tvój Istí:*

***I nýňi: hlás 5:** Tajnovódstvuj Tvojá Hóspodi, učeníkí, učíl jesí hlahóľa: Ó druží! Zríte, da nikíjže strách vás razlučít ot Mené: ášče bo i straždú, no za mír. Neblaznítesja úbo o Mňí: ne priidóch bo, da poslužat Mí, no poslužítí, i položití dúšu mojú izbavléňije za mír. Ášče úbo vý druži Mojí jesté, Mené podražajte: choťáj pěrvyj býti, da búdet posľídnyj, vladýka jáko služitěľ. Prebúдите vo Mňí, da hrózd prineseté: Áz bo jěsm Lozá živótnaja.*

Bláho jěst' ispovídatisja Hóspodevi: ***Sovokupľajem i čas pěrvyj, v némže hlahólem i tropár proróčestva, hlás 3.***

Zaušěnnij za ród čelovíčeskij, i ne Prohňínavysjsja, svobodí ot istľíňija živót náš Hóspodi, i spasí nás.

Sláva, i nýňi: Tójže.

***Prokímen, hlás 1:** Da razumíjut jazýcy, jáko ímja Tebí Hospod'.*

***Sťich:** Bóže, któ upodóbítsja Tebí?*

Proróčestva Jeremiina čtěňije. (Hlavý 11 i 12).

***Prokímen, hlás 8:** Pomolítesja i vzdadíte Hóspodevi Bóhu nášemu.*

***Sťich:** Vídom vo Juději Bóh, vo Izráili věľije ímja Jehó.*

VO SVJATÝJ I VELÍKIJ ČETVERTÓK VÉČERA

Blahoslovivšu svjaščenniku, načínajem večerňu: Priidíte poklonímsja:

I prednačinátnyj psalóm. Byvájet jektenijá ot svjaščennika. Táže Hóspodi vozzvách: na hlás 2, postavľájem stíchón 10. I pojém stíchíry samohlásny dné, hlás 2, povtorjájušče já.

Stekájetsja próčeje sobórišče Judéjskoje: *(Zrí str. 849).*

Júda Bezzakónnyj, Hóspodi:

Júda Predáteľ l'stív sýj:

Júda Ráb i l'stéc:

Jehóže propovída Áhnca Isáija: *(Zrí str. 849).*

Sláva, i nýňi: hlás 6: Rožděňije Jechídnov voístinnu Júda, jádšich mánnu v pustýni, i rópščuščich na Pitátela: Ješčé bo brášnu súšču vo ust'ích ích, klevetáchu na Bóha neblahodárňiji: i sěj zločestívyj, nebésnyj chl'íb vo ust'ích nosjáj, na Spása predáteľstvo soďíla. Ó nráva nesýtnaho, i dérnosti bezčelovíčnyja! Pitájuščaho prodajét, i Jehóže l'ubl'áše Vladýku, predajáše na smérť: voístinnu ónich sýn bezzakónnyj i s ními páhubu nasl'ídova. No poščadí Hóspodi, dúšy nášja ot takováho bezčelovíčestva, Jedíne v dolhoterpíňiji Neizrečénnyj.

Vchód so Jevánhel'ijem. Svíte tíchij: (Zrí str. 18).

Prokímen, hlás 1: Izmi mjá Hóspodi, ot čelovíka lukáva, ot múža neprávědna izbávi mjá.

Stích: Íže pomýsliša neprávdu v sěrdci vės děň.

Ischóda čtěňije. (Hlavá 19, 10-19).

Rečé Hospód' Mojsěju: Sošéd zasvid'íteľstvuj l'údem, i očísti já dnés i útri: i da isperút rízy. I da búdut hotóvy v děň trět'ij: V trět'ij bo děň snidet Hospód' na hóru Sinájskuju, pred vsími l'ud'mí. I ustrójiši l'údi ókrest, hlahóľa: Vnemlíte sebí ne voschodíti na hóru, i ničím že kosnútisja jejá: vsják prikosnúvyjsja horí, smérťiju úmret. Ne kósnetsja jej ruká, kámeňi-

jem bo pobijétsja, ilí strilóju ustrilítsja, ášče skót, ášče čelovík, ne búdet živ: jehdá že hlási i trubý i óblak otídét ot horý, síji vzýdut na hóru. Sníde že Mojsěj s horý k ľúdem, i osvjaťi já: i ispráša rízy svojá. I reče ľúdem: Budíte hotóvi, tri dní ne vchodíte k ženám. Býst' že v tret'ij deň bývu ko útru, i býša hlási i mólňija, i óblak mráčen na horí Sinájst'ij, hlás trúbnjy hlašaše ziló: i ubojášasja vsí ľúd'ije, iže v polcí. Izvedé že Mojsěj ľúdi vo sríteňije Bóhu iz polká, i stáša pod horóju. Horá že Sinájskaja dymjášesja vsjá, schoždéňija rádi Bóžija na ňú vo ohní: i voschoždáše dým, jáko dým péščnyj: i užasóšasja vsí ľúd'ije ziló. Býša že hlási trúbniji proischoďášče krípcy ziló. Mojsěj hlahólaše, Bóh že otviščaváše jemú hlásom.

Prokímen, hlás 7: Izmí mja ot vráh mojích Bóže, i ot vostájuščich na mja izbávi mja.

Sťich: Izbávi mja ot d'ílajuščich bezzakórňije.

lóva čtěníje. (Hlavá 38, 1-23; 42, 1-5).

Reče Hospód' Jóvu skvozí búrju i óblaki: Któ sěj skryvája ot Mené sovít, soderžáj že hlahóly v sérđci, Mené že li mnítsja utajíti? Prepojaší jáko muž čreslá tvoja: voprošú že t'a, tý že Mí otviščáj. Hdí býl jesí, jehdá osnovách zémľu? Vozvistí Mí, ášče vísi rázum: Któ položí míry jejá, ášče vísi? Ilí któ navedýj vérv na ňú? Na čémže stolpí jejá utverždění súť? Któ že jést' položívjy kámeň krajeuhól'nyj na néj? Jehdá (sotvorény) býša zvízdy, voschvalíša Mjá hlásom véľijim vsí ánheli Mojí. Zahradích že mó-re vratý, jehdá izlivášesja iz čréva mátere svojejá ischoďáščeje. Položích že jemú óblak vo od'íjaňije, mhlojú že povích já: i položích jemú pred'ľly, obložív zatvory i vratá. Rích že jemú: Do sehó dójdeši, i ne prējdeši, no v tebí sokrušátsja vólny tvoja. Ilí pri tebí sostávich svít útrenňij? Denníca že víst' čin svój. Játisja kríl zemlí, otrjastí nečestívja ot nejá. Ilí tý brěňije vzém ot zemlí, sozdál jesí živótno, i hlahólivaho sehó posadíl jesí na zemlí? Otjál že li jesí ot nečestívnych svít: myšcu že hórđych sokrušíl li jesí? Přišel že li jesí na istóčniki morjá? V slídách že bėzdny chodíl li jesí? Otverzájutsja že li tebí stráchom vratá smértnaja? Vrátnicy že ádovy ví-d'ívše t'a ubojášasja li? Navýkl že li jesí šírotý podnebésnyja? Povížd' úbo Mí, kolíka jést' V kójeje že zemlí vseľájetsja svít? Tmí že kóje jést' místo? Ášče úbo vveděši Mjá v pred'ľly ich, ášče že li i vísi stezí ich? Vím úbo, jáko tohdá roždén jesí, číslo že ľít tvojích mnóho. Přišel že li jesí v sokró-višča snížnaja, i sokróvišča hrádnaja vídíl li jesí? Podležát že li tebí v čas vrahóv, v deň bráneje i ráti? Otviščáv že Jóv, reče ko Hóspodu: Vím jáko vsjá móžeši, nevozmožno že Tebí ničtóže. Któ jést' tajáj ot Tebé sovít? Ščadjáj že slovesá, i ot Tebé mnítsja utajíti? Któ že vozvistít mí, ichže ne

víd'ich, véľija i dívňaja, íchže ne znách? Poslúšaj že mené Hóspodi, da í áz vozlahóľu: Voprošú že Ťá, Tý že mjá naučí. Slúchom úbo úcha slýsach Ťá pėrvije, nýňi že óko mojé víd'í Ťá.

Proróčestva Isáiina čtėňije. (Hlavá 8, 4-11).

Hospód' dajét mňí jazýk naučėňija, jėže razumíti, jehdá podobájet reščí slóvo: položí mjá útro útro, priloží mí úcho, jėže slýšati. I nakazáňije Hospódne otverzájet úšy mojí, áz že ne protivľusja, ni protivohlahóľu. Pleščí mojí vdách na rány, i laníťi mojí na zaušėňija. Licá že mojehó ne otvratích ot studá zapleváňij. I Hospód' Hospód' Pomósčnik mi býst': sehó rádi ne usramíchjsja, no položích licé svoje áki tvėrdyj kámeň, i razumích, jáko ne postyždúsja. Zané približájetsja Opravdávyj mjá. Któ prjájsja so mnóju: da soprotivostánet mňí kúpno: i któ sudájsja so mnóju: da približitsja ko mňí. Sé Hospód' Hospód' pomóžet mí: któ ozlóbit mjá? Sé vsí vý, jáko ríza obetšájete, i jáko móľije izjást vý. Któ v vás bojájsja Hóspoda? Da poslúšajet hlasá ótroka Jehó: choďáščiji vo t'mí, i níst' ím svíta, nad'ľjitesja na ímja Hospódne, i utverdítejsja o Bózi. Sé vsí vý óhň razžizájete, i ukriplájete plámeň: chodíte svítom ohňá vášeho, i plámenem, jehóže razžehóste: mené rádi býša sijá vám, v pečáli úspnete.

Táže, jekteňijá málaja. Trisvjatóje.

Prokímen, Apóstola, hlás 7: Kňázi ľúdst'iji sobrašasja vkúpi na Hóspoda, i na Christá Jehó.

Sťich: Vskúju šatášasja jazýcy, i ľúd'ije poučíšasja tščėtnym?

Apóstol: K Korínt'anom posláňija sv. apóstola Pávla čtėňije.

(Záč. 149).

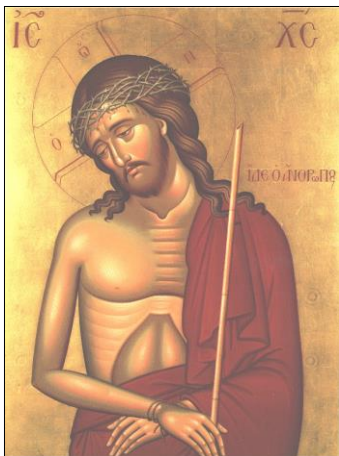
Brát'ije, áz prijách ot Hóspoda, jėže i predách vám: jáko Hospód' lisús v nóšč, v ňúže predán byváše, prijém chl'íb. I blahodarív prelomí, i rečė: Priimíte, jadíte: sijé jést' Ťíľo Mojé, jėže za vý lomímoje: sijé tvoríte v Mojé vospomináňije. Takóžde i čášu po večėri, hláhóľa: Sijá čáša nóvyj Zavít jést' v Mojéj Króvi: sijé tvoríte, jelízdy ášče pijéte, v Mojé vospomináňije. Jelízdy bo ášče jáste Chľíb séj, i Čášu sijú pijéte, smért' Hospódnu vozviščajete, dóndeže úbo priidet. Ťímže íže ášče jást' Chľíb séj, ilí pijét Čášu Hospódnu nedostójňi, povínen búdet Ťíľu i Króvi Hospódni. Da iskušájet že čelovík sebe, i táko ot Chľíba da jást', i ot Čáši da pijét. Jadýj bo i pijáj nedostójňi, súd sebí jást' i pijét, ne razsuždája Ťíľa Hospódňa. Sehó rádi v vás mnózi némoščni i nedužľivi, i spját dovóľni. Ášče bo býchom sebe razsuždáli, ne býchom osuždėni býli. Sudími že ot Hóspoda nakazújemsja, da ne s mírom osudímjsja.

Jevánheliže ot Matfěja, zač. 107.

*I po čínu Božéstvennaja Liturhija Velíkaho Vasílija. Vmísto že
Cheruvímskija písni pojém tropár séj, na hlás 6:*

Věčeri Tvojejá tájnyja dnés, Sýne Bózij, pričásthika mja priimí: ne bo vrahóm Tvojím tájnu povím, ni lobzáňija Tí dám jáko Júda, no jáko razbójnik ispovídaju. Ťá: Pomjaní mja Hóspodi vo Cárstviji Tvojém. 3x.

*Tójže i pričásten, i vmísto: **Da ispólňatsja ustá nášja: tójže pojém**
mnóžiceju, dóndeže pričastátsja brátija Božéstvennych tájin.*

POSÍDOVAŇIE SVJATÝCH I SPASÍTEĽNYCH STRASTÍ HÓSPODA NÁŠEHO IISÚSA CHRISTÁ

Vo svjatýj Velíkij čtvrtók večera

Blahoslávľišu svjaščénniku, pojém načálo útreni po obýčaju, jákože ukazásja v čtvrtók 5-ja ned'ľi (Zrí str. 779). Táže šestopsálmije. Posém jekteňijá velíkaja, i po vozhlási pojém. Allilúia, na hlás 8.

I tropár: Jehdá slávňiji učenicý: (Zrí str. 847).

Táže jekteňijá málaja. I dajútsja sviščý brát'iji ot ekklesiáarcha. I hlahólet svjaščénnik:

I o spodóbitisja nám: I čtét pérvoje Jevánhel'ije ot Ioánnna, záč. 46.

Rečé Hospód' Svojím učeníkóm: nýňi proslávisja Sýn čelovíčeskij:
Konéc: I učenicý Jehó.

Pred čténijem Jevánhel'ija pojém: Sláva strastém Tvojím, Hóspodi, sláva Tebí.

I skončávšusja Jevánhel'iju, pojém: Sláva dolhoterpíňiju Tvojemú Hóspodi.

I ábije pojém antifóny, povtorjájušče vsjá troparí:

Antifón 1. Hlás 8:

Kňazi ľúdšťiji sobrášasja na Hóspoda, i na Christá Jehó.

Slóvo zakonoprestúpnoje vozložíša na mjá, Hóspodi Hóspodi, ne ostávi mené.

Čúvstvija náša čísta Christóvi predstávím, i jáko drúzi Jehó, dúšy nášja požrém Jehó rádi, i ne popečénmi žitéjskimi souhnetájemsja jáko Jú-

da, no v kľítech našich vozopijím: Ótče náš, íže na nebesích, ot lukávaho izbávi nás.

Sláva: Bohoródičen: Ďíva rodilá jesí Neiskusobračnaja, i Ďíva prebylá jesí, Máti Beznevístnaja, Bohoródice Marije: Christá Bóha nášeho molí spastísja nám.

I nýňi: Tóžje.

Antifón 2. Hlás 6:

Teče hlahóľa Júda bezzakónnym knížnikom: Čtó mi chóščete dáti, i áz vám predám Jehó? Sredí že soviščavájuščich Sám stojál jesí nevídimo Soviščavájemyj: Serdcevidče, poččadí dúšy náša.

Mílost'iju Bóhovi poslužím, jákože Marija na večeri, i ne stážím srebroľúbija, jáko Júda: da vsehdá so Christóm Bóhom búdem.

Sláva: Bohoródičen: Jehóže rodilá jesí Ďívo neizrečenno, výnu jáko Čelovikolúbca ne prestáj molášči, da ot bíd spasét vsjá k Tebí pribihájuščyja.

I nýňi: Tóžje.

Antifón 3. Hlás 2:

Lázareva rádi vostáňija Hóspodi, osánna Tebí zváchu d'íti jevréjskija, Čelovikolúbče. Bezzakónnyj že Júda ne voschoťí rozumíti.

Na večeri Tvojej Christé Bóže, učeníkóm Tvojím predhlahóľal jesí: Jedín ot vás predást mjá. Bezzakónnyj že Júda, ne voschoťí rozumíti.

Joánnu voprosívšu: Hóspodi, predajáj Tjá któ jést? Tohó chľibóm pokazál jesí. Bezzakónnyj že Júda nevoschoťí rozumíti.

Na tridesjatic hrébnicich Hóspodi, i na lobzáňiji l'stívnom, iskáchu Judéje ubíti Tjá. Bezzakónnyj že Júda ne voschoťí rozumíti.

Na umoveníji Tvojém Christé Bóže, učeníkóm Tvojím povel'íl jesí: Síce tvoríte, jákože vídite. Bezzakónnyj že Júda ne voschoťí rozumíti.

Bdíte i molítejsja, da ne vnídete v napásť, učeníkóm Tvojím Christé Bóže náš hlahóľal jesí. Bezzakónnyj že Júda ne voschoťí rozumíti.

Sláva: Bohoródičen: Spasí ot bíd rabý Tvojá Bohoródice, jáko vsí po Bózi k Tebí pribihájem, jáko nerušímij Stíňi, i Predstátel'stvu.

I nýňi: Tóžje.

Sidálen, hlás 7: (Ne sidím že na sicevých sidál'nach, za jéže svjaščénniku kadíti svjatýj oltár, no stojášče pojém já.)

Na večeri učenikí pitája, i pritvoréňije predáňija vídyj, na néj Júdu obličil jesí, neisprávlenna úbo sehó vídyj: poznáti že vsím choťá, jáko vóleju predásja jesí, da mír ischitíši ot čuždáho: Dolhoterpilíve, sláva Tebí.

Sláva: konéc sidálna. I nýňi: vés sidálen.

Táže: I o spodóbitisja nám: *I čtét svjaščennik vtoróje Jevánhel'ije, ot ioánnna, záč. 58.* Vo vrémja óno, izýde Iisús so učenikí: **Konéc:** No da jad-ját Páschu.

Antifón 4. Hlás 5:

Dnés Júda ostavl'ájet Učiteľ'a, i prijémlet d'ijávola, osl'ipl'ájetsja strásti-ju srebroľúbija, otpádajet svíta omračénnyj: káko bo možáše zríti, Svitílo prodávj na tridesjatic srébreňicich: no nám vozsijá Stradávyj za mír, k Nemúže vozopijím: Postradávyj i Sostradávyj čelovíkom, Hóspodi sláva Tebí.

Dnés Júda pritvorjájet blahočést'ije, i otčuždájetsja darováňija, sýj učeník, byvájet predáteľ: vo obyčnom lobzáňiji lést' pokrývájjet, i predpočítájjet Vladýčňija ľubvé, nesmyslenno rabótati srebroľúbiju, nastávnik býv sobórišča bezzakónnaho: mý že ímušče spaséňije Christá, Tohó proslávim.

Hlás 1: Bratol'úbije sťažím jáko vo Christ'í brát'ija, a ne nemílostivnoje jéže k blížnim nášym: da ne jáko ráb osúdimsja nemílostivyj, píňazej rádi, i jáko Júda raskájavšesja, ničtóže pólzujemsja.

Sláva: Bohoródičen: Preslávnaja o Tebí hlahólašasja vezd'í, jáko rodilá jesí plót'iju vsích Tvorcá, Bohoródice Maríje, Vsepítaja i Neiskusobráčnaja.

I nýňi: Tóže.

Antifón 5. Hlás 6:

Učeník Učiteľ'a sohlašáše cínu, i na tridesjatic srébreňicich prodadé Hóspoda, lobzáňijem ľstívnym predájá Jehó bezzakónikom na smérť.

Dnés hlahólaše Ziždíteľ nebesé i zeml' Svojím učeníkom: Priblížisja čas, i prispí Júda predájaj Mené, da niktóže otvэрžetsja Mené, vída mjá na Krest'í posred'í dvojú razbójniku: straždú bo jáko Čelovík, i spasú jáko Čelovikol'úbec, v Mjá vírujuščyja.

Sláva: Bohoródičen: Neizrečénno v posl'ídnaja Začénšaja, i Róždša-ja Sozdáteľa Tvojeho, Tohó molí spastísja dušám nášym.

I nýňi: Tóže.

Antifón 6. Hlás 7:

Dnés bdíť Júda predáti Hóspoda, Predvíčnaho Spasá míra, íže ot pjatí chl'ib Nasýtivšaho množestva. Dnés bezzakónnyj otmetájetsja Učíteľa, učeník býv, Vladyku predadé, srebróm prodadé, mánnuju Nasýtivšaho čelovíka.

Dnés Krestú prihvozdiša Judéje Hóspoda, Presíkšaho móre žezlóm, i Provédšaho ích v pustýňu. Dnés kopijém rébra Jehó probodóša, jázvami Ránivšaho ích rádi Jehípta: i želčiju napojíša, mánnu píšču im Odoždívšaho.

Hóspodi, na strásť vólňuju prišéd, vopijál jesí učeníkóm Tvojím: Ášče i jedínaho časá ne vozmohóste bdíťi so Mnóju, káko obiščástesja umréti Mené rádi? Poné Júdu zrite: Káko ne spít, no tščítsja predáti Mjá bezzakónnym. Vostánite, molítejsja, da ne któ Mené otvéržetsja, zrjá Mené na Krestí. Dolhoterpilíve sláva Tebí.

Sláva: Bohoródičen: Rádujsja Bohoródice, Nevmistímaho v nebesích Vmistívšaja vo utróbi Tvojéj: Rádujsja Ďivo, prorókov Propovídaňije, Jéjuže nám vozsjá Emmanújil: Rádujsja, Máti Christá Bóha.

I nýňi: Tóžje.

Sídálen, hlás 7: Kíj t'á óbraz Júdo, predátel'a Spásu sodíla? Jehdá ot líka t'á apóstol'ska razlučí? Jedá darováňija isciléňij liší? Jedá so óňimi večerjáv, tebé ot trapézy otrínu? Jedá iných nóhi umýv, tvojí že prezrí? Ó kolíkich bláh nepámjativ býl jesí! I tvój úbo neblahodárnyj obličájetsja nráv, Tohó že bezmírnoje propovídujetsja dolhoterpiňije, i véľija mílost'.

Sláva, i nýňi: tóžje.

Jevánheli'je 3-je: Ot Matfěja, zač. 109: Vo vrémja óno, vóini jémše lisúsa vedóša k Kajáfí Archijeréovi: **Konéc:** Plákasja hórko.

Antifón 7. Hlás 8:

Jémšym T'á bezzakónnym, preterpivája, síce vosprijál jesí Hóspodi: Ášče i porazíte Pástyrja, i rastočíte dvanádesjať ovéc učeníkí Mojá, možách vjáščše, néželi dvanádesjate leheónov predstávití ánhelov, no dolhoterplú da ispóľnatsja, jáže javích vám proróki Mojími, bezvístnaja i tájnaja: Hóspodi, sláva Tebí.

Tríšči otvérhsja Pétr, ábije rečénnoje jemú rozumí, no prinesé k Tebí slézy pokajáňija: Bóže, očisti mjá, i spasí mjá.

Sláva: Bohoródičen: Jáko Vratá spasíteľnaja, i Ráj krásnyj, i Svíta prinosúsčnaho Óblak, Súščuju Svjatúju Ďívu, vospojím vsí hlahóľušče Jéj, jéže rádujsja.

I nýňi: Tóžje.

Antifón 8. Hlás 2:

Rcýte bezzakónňiji, čtó slýsaste ot Spása nášeho? Ne Zakón li položí, i proróčeskaja učěňija? Káko úbo pomýsliste Pilátu predáti, íže ot Bóha Bóha Slóva, i Izbávitela dúš nášich.

Da ráspnestsja, vopijáchu Tvojích darováňij prisno naslaždájuščijisja, i zlodějja vmísto Blahodítela prošáchu prijáti, právednikov ubíjcy: molčál že jesí Christé, terpjá ích surovstvó, postradáti choťá i spastí nás, jáko Čelovikolúbec.

Sláva: Bohoródičen: Jáko ne ímamy derznovéňija ze premnóhija hri-chí nášja, Tý íže ot Tebé Róždšahosja, molí Bohoródice Dívó: mnóho bo móžet molěňije máterneje ko blahosérdiju Vladýki. Ne prézri hříšnych molbý Vsečístaja, jáko Mílostiv jěst', i spastí mohij, íže i stradáti o nás Iz-vólivyj.

I nýňi: Tóžje.

Antifón 9. Hlás 3:

Postáviša tridesjat' srébrebnikov cínu Cinénaho, Jehóže ociniša ot syn-
nón Izráilevych. Bdíte i molítesja, da ne vnídete vo iskušěňije, dúch úbo bódr, plót že nemóščna: sehó rádi bdíte.

Dáša v sníd moju želč, i v žáždu moju napojíša mja ócta: Tý že Hós-podi vozstávi mja, i vzdám ím.

Sláva: Bohoródičen: Íže ot jazýk, pojém Tjá Bohoródice Čístaja, jáko Christá Bóha nášeho rodilá jesí, ot klátvy čelovíki Tobóju Svobóždšaho.

I nýňi: Tóžje.

Sidálen, hlás 8: O káko Júda inohdá Tvój učeník, predátel'stvu pou-
čášesja na Tjá svečerjá Istívno, navítnik i neprávednik šéd rečě svjaščén-
nikom: Čtó mi podajéte, i predám vám Ónaho, Zakón Razorívšaho, i
Oskvernívšaho subbótu. Dolhoterpilíve Hóspodi, sláva Tebí.

Sláva, i nýňi: Tóžje.

Jevánhelije 4-je: Ot Ioánna, záč. 59: Vo vrémja óno, vedóša lisúsa ot
Kajáfy v Pretór: **Konéc:** Predadé Jehó im, da ráspnestsja.

Antifón 10. Hlás 6:

Ođíjasja svítom jáko rízoju, náh na sud'í stojáše, i v lanítu udaréňije
priját ot rúk, íchže sozdá: bezzakónňiji že l'úd'ije na Krest'í prihvózdíša
Hóspoda slávy: Tohdá zavísa cerkóvnaja razdrásja, sólnce pomérše, ne
terpjá zrítí Bóha Dosaždájema, Jehóže trepěščut vsjáčeskaja. Tomú po-
klonímsja.

Učeník otvérzesja, razbójnik vozopí: Pomjaní mjá Hóspodi, vo Cárst-viji Tvojem.

Sláva: Bohoródičen: Umirí mír, ot Ďívy izvólivjy Hóspodi, Plót' nosíti za rabý, da sohlásno Tebé slavoslóvim, Čelovikoľúbče.

I nýňi: Tóžje.

Antifón 11. Hlás 6:

Za bláhaja, jáže sotvoríl jesí Christé, ródu jevréjskomu, raspjáti Ťá osudíša, ócta i želči napojívše Ťá. No dážd' ím Hóspodi po d'ilóm ích, jáko ne razumiša Tvogehó snizchožděňija.

O predáteľstvi ne dovól'ni býša Christé, ródi jevréjst'iji, no pokiváchu hlavámi svojími, chulú i ruháňije prinosjášče. No dážd' ím Hóspodi po d'ilóm ích, jáko ne razumiša Tvogehó smotrěňija.

Nížé zemľá jáko potřasėsja, nižé kámeňije jáko razsídesja, Jevréjov uviščáša, nižé cerkóvnaja zavísa, nižé mértvych voskresěňije. No dážd' ím Hóspodi po d'ilóm ích, jáko tščětnym na Ťá poučíšasja.

Sláva: Bohoródičen: Bóha ot Tebé Voploščěnnaho poznáchom Bohoródice Ďívo, Jedína Čístaja, Jedína Blahoslověnnaja: t'ím neprestánno Ťá vospivájusče veličájem.

I nýňi: Tóžje.

Antifón 12. Hlás 8:

Sijá hlahólet Hospód' Judéom: L'úd'ije Mojí, čtó sotvorích vám? Ilí čím vám stužích? Slípčy vášja prosvitích, prokažěnnja očístich, múža súšča na odrí vozstávich, l'úd'ije Mojí, čtó sotvorích vám? I čtó Mí vzdáste? Za mánnu želč: za vódu ócet: za jěže ľubíti Mjá, ko Krestú Mjá prihvodzíte. Ktomú ne terpl'ú próčeje, prizovú Mojá jazýki, i t'iji Mjá proslávjat so Ot-cém i Dúchom: i Áz ím dárjuja živót víčnyj.

Dnės cerkóvnaja zavísa na obličěňije bezzakónnych razdirájetsja, i sólnce lučý svojá skryvájat, Vladýku zřjá raspínájema.

Zakonopolóžnicy Izráilevy, Judéje i fariséje, lík apóstol'skij vopijét k vám: Sé Chrám, Jehóže vý razoríte, sé Áhnec, Jehóže vý raspjáste, i hróbu predáste: no vlást'iju Svojěju voskrése. Ne ľstítejsja Judéje: Tój bo jěst', ľže v móri spasýj i v pustýni pitávjy: Tój jěst' Živót, i Svít, i Mír mírovi.

Sláva: Bohoródičen: Rádujsja Vratá Carjá slávy, jáže Výšnij Jedín prójde, i páki zapečat'ľinna ostávi vo spasěňije dúš nášich.

I nýňi: Tóžje.

Sidálen, hlás 8: Jehdá predstál jesí Kajáfi Bóže, i predásja jesí Pilátu Sud'jé, nebésnyja síly ot strácha pokolebášasja. Jehdá že voznélsja jesí na drévo, posred'í dvojú razbójniku, vminiľsja jesí s bezzakónnymi Bezhríšne, za jéže spastí čelovíka: Nezlobíve Hóspodi, sláva Tebí.

Sláva, i nýňi: Tójže.

Jevánhelije 5-je: Ot Matféja, záč. 111: Vo vrémja óno, víd'iv Júda predávj lisúsa: **Konéc:** Ponestí Krést Jehó.

Antifón 13. Hlás 6:

Sobráňije Judéjskoje u Pilátu isprosíša raspjati Ťá Hóspodi: viný bo v Tebí ne obrítše, povínnaho Varávvu svobodíša, i Tebé Právednaho osudíša, skvérnaho ubijstva hrích naslídovavše. No dážd' ím, Hóspodi, vzdajáňije ích, jáko tščetnym na Ťá poučíšasja.

Jehóže vsjá užasájutsja i trepéščut, i vsják jazýk pojét Christá Bóžiju sílu i Bóžiju premúdrosť, svjaščennicy za lanítu udáriša, i dáša Jemú želč: i vsjá postradáti izvóli, spastí ný choťá ot bezzakoňij našich Svojéju Króviju, jáko Čelovikoľúbec.

Sláva: Bohoródičen: Bohoródice Róždšaja slóvom páče Slóva, Sozdátele Svojeho: Toho molí spastí dúšy náša.

I nýňi: Tójže.

Antifón 14. Hlás 8:

Hóspodi, íže razbójnika spútnika prijémj, v króvi rúci oskvernívšaho, i nás s ním pričťi, jáko Bláh i Čelovikoľúbec.

Mál hlás ispustí razbójnik na krest'í, vél'iju víru obríte, vo jedínom mhnovéňiji spasésja, i pėrvj rájskaja vratá otvérv vníde: Íže toho pokajáňije vosprijémj, Hóspodi, sláva Tebí.

Sláva: Bohoródičen: Rádujsja, ánhelom Rádost' míra Prijémšaja. Rádujsja, Róždšaja Tvorcá Tvojeho i Hóspoda. Rádujsja, Spodóblšajasja byti Máti Bóžija.

I nýňi: Tójže.

Antifón 15. Hlás 6:

Dnés vísit na drévi, íže na vodách zémľu Povísivj: vincém ot tėrňija oblahájetsja, íže ánhelov Cár: v lóžnuju bahranícu oblačájetsja, Od'ivájaj nébo óblaki: zaušėňije priját, íže vo lordáňi Svobodívj Adáma: hvozd'mí prihvodzísja Ženích Cerkóvnj: kopijém probodésja Sýn D'ívy. Poklaňá-jemsja strastém Tvojím Christé. Poklaňájemsja strastém Tvojím Christé.

Poklaňajemsja strastém Tvojím Christé. Pokaží nám i slávnoje Tvoje Voskreséňije.

Ne jáko Judéje prázdnujem: íbo Páscha náša za ný požrésja Christós: no očistím sámí sebe ot vsjákija skvéry, i čistí pomólimsja Jemú: Voskresní Hóspodi, spasí nás jáko Čelovikoľúbec.

Krést Tvój, Hóspodi, i žízň i zastupléňije ľúdem Tvojím jést', i náň na-
d'ľjuščasja, Tebé Raspjátaho Bóha nášeho pojém, pomíľuj nás

Sláva: Bohoródičen: Víďašči Tá visíma Christé Tebé Róždšaja, vopi-
jáše: Čtó stránnoje jéze víždu tájinstvo Sýne Mój? Káko na drévi umiráje-
ši Plótiju vodružén, Žízni podáteľu.

I nýňi: Tóžje.

Sídálen, hlás 4: Iskupíl ný jesí ot klátvy zakónnyja, Čestnoju Tvojeju Króviu, na Krestí prihvozďivsja, i kopijém probódšja, bezsmértľije istočil jesí čelovíkom, Spáse náš, sláva Tebí.

Sláva, i nýňi: Tóžje.

Jevánhelijsje 6-je: Ot Márka, zač. 67: Vo vrémja óno, vóini vedóša lisú-
sa: **Konéc:** Da vídim, i víru imém Jemú.

Táže blažénny, postavím st'ichóv 8. Hlás 4:

Vo Cárstviji Tvojém pomjaní nás Hóspodi, jehdá priídeši vo Cárstviji Tvojém.

Blažéni níščiji dúchom, jáko t'ích jést' Cárstvo nebésnoje.

Blažéni pláčuščiji, jáko t'iji ut'íšatsja.

Blažéni krótcyji, jáko t'iji nasľíd'at zémľu.

Blažéni álčuščiji i žážduščiji právdy, jáko t'iji nasýťatsja.

Drévom Adám rajá býst' izselén, drévom že Krestným razbójnik v ráj vselísja. Óv úbo vkúš, zápovid' otvérže Sotvóršaho, óv že sraspinájem, Bóha Tá ispovída Tajáščahosja: Pomjaní i nás Spáse, vo Cárstviji Tvojém.

Blažéni mílostiviji, jáko t'iji pomílovani búduť.

Zakónu Tvorcá ot učeníká kupíša bezzakónňiji, i jáko zakonoprestúp-
nika, Tohó Pilátovu sudíšču predstáviša, zovúšče: Raspní, v pustýni sím Mannodávšaho. My že právednaho razbójnika podražávše, víroju zovém: Pomjaní i nás Spáse vo Cárstviji Tvojém.

Blažéni čistíji sérdcem, jáko t'iji Bóha úzřat.

Bohoubíjc sobór, Judéjskij jazýk bezzakónnyj, k Pilátu neistóvňi zo-
výj, i hlahólaše: Raspní Christá nepovínnaho, Varávvu že páče nám ot-

pusť. Mý že viščájim k Nemú razbójnika blahorazúmneho hlás: Pomjaní i nás Spáse, vo Cárstviji Tvojem.

Blaženi mirotvórcy, jáko t'ji sýnove Bóžiji narekútsja.

Živonósnaja Tvojá rébra, jáko iz Edéma istočnik istočajúščaja, Cerkón Tvojú Christé, jáko slovesnyj napajájet ráj, otsjúdu razdíl'jasja jáko v načála, v četýri Jevánhelija, mír napajája, tvár veselá, i jazýki vírno naučája poklaňátisja Cárstviju Tvojemú.

Blaženi izhnáni právdy rádi, jáko t'ich jést' Cárstvo nebésnoje.

Raspjál'sja jesí mené rádi, da mńi istočíš i ostavlěni'e: proboděn býl jesí v rébra, da kápli žizni istočíš mí: hvozdmí prihvodílsja jesí, da áz hlubinóju strastěj Tvojich k vysot'í deržavy Tvojejá uvirjájem, zovú Tí: Živodávče Christé, sláva Krestú Spáse, i strásti Tvojěj.

Blaženi jesté, jehdá ponósjat vám, i izženút, i rekút vsják zól hlahól ny vý lžúšče Mené rádi.

Raspinájemu Tebí, Christé, vsjá tvár víd'ašči trepetáše. Osnováňija zemlí kolebáchusja, stráchom deržavy Tvojejá, svitíla skryváchusja, i cerkónnaja razdrásja zavísa, hóry vostrepetáša, i kámeňije razsídesja, i razbójnik vírnyj zovét s námi Spáse: Jéže pomjaní vo Cárstviji Tvojem.

Rádujtesja i veselítesja, jáko mzdá váša mnóha na nebesích.

Rukopisáňije náše na Krest'í rasterzál jesí Hóspodi, i vminívsja v mértvych, támošňaho mučítel'a svjazál jesí. Izbávl' vsich ot úz smértnych voskresěňijem Tvojím, ímže prosvitíchomsja Čelovikolúbče Hóspodi, i vopíjem Tebí: Pomjaní i nás Spáse, vo Cárstviji Tvojem.

Sláva: Otcá, i Sýna, i Dúcha Svjatáho, vsí jedinómúdrečno vírňiji slavoslóviti dostójno pomólimsja, Jedínicu Božestvá, v trijéch Súščuju Ipostásich, Nesljánnu prebyvájušču, Próstu, Nerazdíl'nu i Nepristúpnu, Jejúže izbavljáemsja óhnennaho mučěňija.

I nýňi: Bohoródičen: Máter Tvojú Christé, plótiju bezsíménno Róždšuju Tjá, i Dívu voístinnu, i po roždeství Prebývšuju netl'ínnu, Sijú Tebí privódim, v molítku Vladýko Mnohomílostive, prehrišěňij proščěňiju darovátisja vsehdá zovúščym: Pomjaní nás Spáse, vo Cárstviji Tvojem.

Prokímen, hlás 4: Razdíl'ša rízy Mojá sebí, i o odězdi Mojěj metáša žrébij.

St'ich: Bóže, Bóže mój, vonmí Mí, vskúju ostávil Mjá jesí?

Jevánhelije 7-je: Ot Matféja, záč. 113: Vo vrémja óno, prišédše vóini: **Konéc:** Voístinnu Bóžij Sýn bí Séj.

Táže: Psalóm 50. (Zrí str. 47).

Jevánhelijske 8-je: Ot Lúki, zač. 111: Vo vrémja óno, vedáchu so lisúsom i ina dvá: *Konéc:* Ot Galiléji zrzjášče sích.

I ábijske pojém tripísec, tvorénije hospodína Kosmý: Irmosý po dváždy, tropári na 12. Poslídí že irmós óba líka vkúpi. Hlás 6:

5. K Tebí útrenňuju, milosérdija rádi sebé istoščívšemu neprelóžno, i do strastěj bezstrástno preklónšemusja Slóve Bóžij, mír podážď mí pádšemu, Čelovikoľúbče.

Pripív: Sláva Tebí Bóže náš, sláva Tebí.

Umývše nóhi, i predočístivšesja tájinstva pričaščénijem Božéstvenna-ho nýňi Christé Tvojeho, služítelije ot Sióna na Jeleónskuju hóru velíkuju s Tobóju vzydóša, pojúšče Táh Čelovikoľúbče.

Zríte, rékl jesí, drúzi, ne bójtjesja: nýňi bo priblížisja čas, játu Mi býti, i ubijénu rukáma bezzakónnych: vsí že rastočítjesja, Mené ostávívše, íchže soberú propovídati Mjá Čelovikoľúbca.

Kondák, hlás 8: Nás rádi Raspjátaho, priidíte vsí vospojím, Tohó bo vídǵi Maríja na drévi, i hlahólaše: Ášče i raspjátǵije terpíši, Tý jesí Sýn i Bóh Mój.

Íkos: Svojeho Áhnca Áhnica zrzjášči v zakoléniju vlekóma, poslídovaše Maríja, prostértymi vlasý so iňími ženámi, sijá vopijúšči: Kámo ídeši Čádo? Česó rádi skóroje tečénije soveršáješi? Jedá drúhij brák jést' v Káňi Galiléjstǵij, i támo nýňi tščíšisja, da ot vodý ím vinó sotvoríš? Idú li s Tobóju Čádo, ilǵ páče požďú Tebé? Dážď mi slóvo Slóve, ne molčǵá mimoidí Mené, Čístu Sobľudýj Mjá: Tý bo jesí Sýn i Bóh Mój.

8. Stólp zlóby bohoproťivnyja, Božéstveňiji ótrocy obličǵša: na Christá že šatájuščejesja bezzakónnych sobórišče, sovítujet tščétnaja, ubíti po-učájetsja, živót Deržáščaho dláňiju: Jehóže vsjá tvár blahoslovít, slávjašči vo víki.

Ot víždej učeníkóm nýňi són, rékl jesí Christé, otrjasíte, v molítvi že bdíte, da ne v napást' vnídite, i najpáče Símone: Kripčájšemu bo bóľij iskús. Razumǵj Mjá, Pétre: Jehóže vsjá tvár blahoslovít, slávjašči vo víki.

Skvérna slóva ustén, nikohdáže izrekú Tebí Vladýko, s Tobóju umrú jáko blahorazúmen, ášče i vsí otvérhutsja, vozopǵ Pétř, ni plót', nížé króvn, no Otéc Tvój otkřý mi Táh: Jehóže vsjá tvár blahoslovít, slávjašči vo víki.

Hlubínú premúdrosti Božéstvennyja i rázuma, ne vsjú ispytál jesí: bédnu že Mojích sudéb ne postíhl jesí čelovíče, Hospód' rečé, plót' úbo sýj, ne chvalísja, trízdy bo otvéržešisja Mené: Jehóže vsjá tvár blahoslovít, slávjašči vo víki.

Otricáješisja Símone Pétre, jéže sotvoríši skóro, jákože rečesja i k te-
bí otroková jedína přisedši ustrašit' t'á, Hospód' reče. Hórci proslezív,
obrájščeši mjá obáče mílostiva: Jehóže vsjá tvár blahoslovít, slávjašči vo
víki.

9. Čestňijšuju cheruvím, i Slávňijšuju bez sravněňija serafím, bez ist-
líňija Bóha Slóva Róždšuju, Súščuju Bohoródicu T'á veličájem.

Páhubnoje sobórišče bohomérzkich lukávnujuščich bohoubíjc sónmi-
šče, predstá Christé Tebí, i jáko neprávědnika vlečáše Ziždítěla vsích,
Jehóže veličájem.

Zakóna ne razumíjušče nečest'íviji, hlasóm proróčeskim poučájušče-
sja votščě, jáko Ovčá vlečáchu T'á vsích Vladýku, neprávědno zakláti, Je-
hóže veličájem.

Jazykom izdánnuju Žízň, s knížniki ubíti svjaščěnnicy predáchu, ujá-
zvlěni samozavístnoju zlóboju, jestestvóm Životodávca, Jehóže veličá-
jem.

Obydóša jáko psí mnózi, i udáriša, Carjú, lanítu Tvojú zaušěňjem,
vprošáchu T'á, Tebé že lóžna svídělstvovachu: i vsjá preterpív, vsích
spásí jesí.

Táže: Ekzapostílárj: Razbójnika blahorazúmnaho, vo jedínom časí
rájevi spodóbil jesí Hóspodi: i mené drěvom Kréstnym prosvití i spasí
mjá. (*Trízdy*).

Jevánheliže 9-je: Ot Ioánnu, záč. 61: Vo vrémja óno, stojáchu pri
Krestí lisúsovi: **Konéc:** Vozzrját Náň, Jehóže probodóša.

**I ábije: Vsjákoje dycháňije: Na hlás 3. Postávím stíchí 4: I pojém
stíchíry samohlásny trí, povtorjájušče pérvuju.**

Dvá i lukávnaja sotvorí, pervorožděnnij sýn mój Izráíl', Mené ostávi
Istóčnika vodý živótnyja, i iskopá sebí kladěneć sokrušěnnij: Mené na
drěvi raspját, Varávvu že isprosí, i otpustí. Užasėsja nébo o sém, i sólncě
lučý skry: tý že Izráíl'u ne usramílsja jesí, no směrti Mjá předal jesí. Ostá-
vi ím Ótče Svjatýj, ne vídat bo, čtó sotvoríša.

Kíjždo úd svjatýja Tvojejá Plóti, bezčesťije nás rádi preterpí: těrňije,
hlavá: licé, opleváňija: čěľusti, zaušěňija: ustá, vo ócti rastvorěnnuju želč
vkúsom: ušesá, chulěňija zločestívaja: pleščí, bijěňija: i ruká, tróst': vsehó
tělesé proťazěňija na Krestí: člěnově, hvózdija: i rébra, kopijé. Postradá-
vyj za ný, i ot strastěj Svobodívyj nás, Snizšědyj k nám čelovikolúbijem, i
Voznesýj nás Vsesíľne Spáse, pomíľuj nás.

Raspénšusja Tí Christé, vsjá tvár víďašči trepetáše, osnováňija zemlí pozybášasja stráchom deržavy Tvojejá, Tebí bo voznésšusja dnés, ród jevréjskij pohíbe, cerkóvnaja zavísa razdrásja na dvóje, i mértviji ot hrobón voskresóša: sótnik víďiv čúdo, užasésja. Predstojášči že Máti Tvojjá vopijáše, rydájušči máterski: Káko ne vozrydáju, i utróby Mojejá ne bijú, zrjášči Tá náha jáko osužďená, na drévi vísjašča? Raspnýjsja i pohrebýjsja, i voskresýj iz mértvych, Hóspodi sláva Tebí.

Sláva: hlás 6: Sovlekóša s Mené rízy Mojá, i oblekóša Mjá v rízu červlénu, vozložíša na hlavú Mojú vinéc ot těrňij, i v desnúju Mojú rúku vdáša tróšť, da sokrušú ích, jáko sosúdy skudél'ničij.

I nýňi: hlás tójže: Pleščí Mojá dách na rány, licá že Mojeho ne otvratích ot zapleváňij, sudíšču Pilátovu predstách, i krést preterpích za spasěňije míra.

Jevánhel'ije 10-je: Ot Márka, záč. 69: Vo vrémja óno, príde lósif: **Konéc:** Zrjášt'í, hďí Jehó polaháchu.

Táže: Sláva v výšnich Bóhu: Svjaščénnik že jekterňijú: Ispólnim útrenňuju molítvu: **I próčeje po obyčaju, i po vozhlási:** Jáko Bóh milosti

Jevánhel'ije 11-je: Ot Ioánna, záč. 62: Vo vrémja óno, molí Piláta lósif: **Konéc:** Položísta lisúsa.

I pojem st'ichíry samohlásny, obá líka vkúpi. Hlás 1:

Vsjá tvár izmiňášesja stráchom, zrjášče Tá na Krest'í vísima Christé: sólnce omračášesja, i zeml' osnováňija sotrjasáchusja, vsjá sostradáchu Sozdávšemu vsjá. Vóleju nás rádi Preterpívyj, Hóspodi sláva Tebí.

Hlás 2. St'ich: Razďíl'íša rízy Mojá sebi, i o odežďi Mojěj metáša žrébij.

L'úd'ije zločestívij i bezzakónňij, vskúju poučájutsja tščétnym? Vskúju Životá vsích na smért' osudíša? Vél'ije čúdo, jáko Sozdátel' míra v rúki bezzakónnych predájetsja, i na drévo vozvyšájetsja Čelovikol'úbec, da jáže vo áďi júzniki svobodít zovúščyja: Dolhoterpilíve Hóspodi, sláva Tebí.

St'ich: Dáša v sníd Mojú želč, i žáždu Mojú napojíša Mjá ócta.

Dnés zrjášči Tá Neporóčnaja Ďíva na Krest'í Slóve vozvyšájema, rydájušči máterneju utróboju, ujazvlášesja sérdcem hórci, i steňášči bolíznenno iz hlubiný duší, licé so vlasý terzájušči. Ĥímže i pėrsi bijúšči, vzyváše žalostno: Uvý Mňí, Božéstvennoje Čádo, uvý Mňí, Svíte míra: čtó zašél jesí ot óčiju Mojěju Áhnče Bóžij? Ĥímže vóinstva bezplótnych, trépetom soderžímij bjáchu, hlahól'ušče: Nepostižíme Hóspodi, sláva Tebí.

St'ich: Bóh že Cár náš přéžde víka, sod'íla spasěňije posred'í zemlí.

Na drévi víďašči vísima, Christé, Tebé vsích Zižďitel'a i Bóha, bezsímenno Róždšaja Ťá, vopijáše hórko: Sýne Mój, hďí dobróta zájde zráka Tvojehó? Ne terplú zrťi Ťá neprávědno raspinájema: Potščísja úbo, vóstáni, jáko da vížu i áz Tvojé iz mértvych tridnévnoje Voskresěňije.

Sláva: hlás 8: Hóspodi, voschoďášču Tí na Krést strách i trépet napadá na tvár, i zemlí úbo vozbraňál jesí pohlotíti raspinájuščich Ťá, ádu že poveľivál jesí ispustíti júzniki, na obnovlēňije čelovíkov. Sudíjé živých i mértvych, žízň prišél jesí podáti, a ne smért': Čelovikoľúbče sláva Tebí.

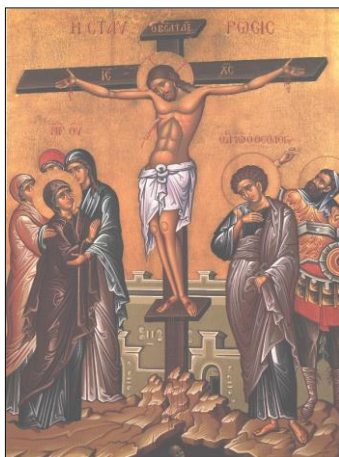
I nýňi: hlás 6: Užé omakájetsja tróst' izrečěňija, ot suděj neprávědnych, lisús sudím byvájat, i osužďájetsja na Krést, i stráždět tvár, na Krest'í víďašči Hóspoda: No jestestvóm ťilesé, mené rádi straždáj Blahíj, Hóspodi sláva Tebí.

Táže: Jevánhelijske 12-je: Ot Matfěja, zač. 114: Vo útrij děň, íže jěst' po pjatcí: **Koněc:** Známenavše kámeň s kustod'íjeju.

Táže: Bláho jěst' ispovídatijsja Hóspodevi: **(Zrí str. 275). Trisvjatóje:**
Po: Ótče náš:

Trópar, hlás 4: Iskupíl ný jesí ot klátvy zakónnyja Čestnóju Tvojěju Króviu, na Krest'í prihvodzívjsja, i kopijém probóďsja, bezsmért'íje istočil jesí čelovíkom, Spáse náš, sláva Tebí.
--

Táže Jekteňijá obýčnaja, i otpúst.

POSLEDOVAŇIJE ČASOV, PIVÁJEMYCH V SVJATÝJ I VELÍKIJ PJATÓK

ČÁS PÉRVYJ

Blahoslovivšemu jeréju, čtéc hlahólet: Amíň. *Táže:* Sláva Tebí, Bóže náš, sláva Tebí. Carjú nebésnyj: *Trisvjatóje: Po* Ótče náš:

Hóspodi pomíluj, **12x. Sláva, i nýňi:** Priidíte poklonímsja: **3x.**

Psalóm 5

Hlahóly moja vnuší Hóspodi: (*Zrí str. 52*).

Psalóm 2

Vskúju šatašasja jazýcy, i l'úd'ije poučíšasja tščétnym? Predstáša cá-rije zémst'iji, i kňázi sobrášasja vkúpi na Hóspoda i na Christá Jehó: Ras-tórhnem úzy ích, i otvéržem ot nás ího ích. Živýj na nebesích posmijétsja ím, i Hospód' poruhájetsja ím. Tohdá vozhlahólet k ním hńívom Svojím, i járost'iju Svojéju smjatét já. Áz že postavlen jěsm Cár ot Nehó nad Sió-nom, horóju svjatóju Jehó. Vozviščájaj povel'íňije Hospódne. Hospód' re-čé ko mńí: Sýn mój jesí tý, áz dnés rodích Ťá. Prosí ot Mené i dám Ti ja-zýki dostojáňije Tvojé, i oderžáňije Tvojé koncý zemlí. Upaséši já žezlóm žel'íznym, jáko sosúdy skudél'niči sokrušíši já. I nýňi, cárije, razumíjte, na-kažítejsja vsí sudáščiji zemlí. Rabótajte Hóspodevi so stráchom, i rádujte-sja Jemú s trépetom. Priimíte nakazáňije, da ne kohdá prohńívajetsja Hospód', i pohíbnete ot putí Právednaho jehdá vozhorítsja vskóri járost' Jehó: Blažéni vsí nad'ijúščijsja Náň.

Psalóm 21

Bóže, Bóže mój, vonmí mi, vskúju ostávil mjá jesí? Daléče ot spasé-
 ňija mojejó, slovesá hrichopadéňij mojích. Bóže mój, vozzovú vo dní, i
 ne uslyšíši, i v noščí, i ne v bezúmije mňí. Tý že vo svjaťím živéši, Chvaló
 Izráileva. Na Ťá upováša otcý náši: upováša, i izbávil jesí já. K Tebí voz-
 zváša, i spasóšasja: na Ťá upováša i ne postyďíšasja. Áz že jěsm čěrv, a
 ne čelovík, ponošěňije čelovíkov, i uničižěňije ľuděj. Vsí víďaščiji mjá po-
 ruháša mi sjá, hlahólaša ustnámi, pokiváša hlavóju: Upová na Hóspoda,
 da izbávit jehó, da spasět jehó, jáko chóščet jehó. Jáko Tý jesí Istórhij
 mjá iz čréva, upováňije mojé ot soscú máteri mojejá. K Tebí privěžen
 jěsm ot ložěsn, ot čréva mátere mojejá Bóh mój jesý Tý. Da ne ostsúpiši
 ot mené, jáko skórb blíz, jáko ňíst' pomahájaj mí. Obydóša mjá tel'cý
 mnózi, juncý túčňiji oderžáša mjá. Otverzóša na mjá ustá svojá, jáko lěv
 voschiščájaj i rykájaj. Jáko vodá izľijáchsja, i razsýpašasja vsjá kósti mo-
 já: býst' sérdce mojé, jáko vósk tájaj posredľ čréva mojejó. Ízsše jáko
 skuděl' krípost' mojá, i jazýk mój pril'pě hortáni mojemú, i v pěrst' směrti
 svěl mjá jesí. Jáko obydoša mjá psí mnózi, sónm lukávych oderžáša mjá:
 Iskopáša rúci mojí i nózi mojí: Isčetóša vsjá kósti mojá: Ťíji že smotríša, i
 prezríša mjá. Razďílíša rízy mojá sebí, i o odězdi mojěj metáša žrébij. Tý
 že Hóspodi ne udalí pómošč Tvojú ot mené na zastuplěňije mojé vonmí.
 Izbávi ot orúžija dúšu mojú, i iz rukí pėsiji jedinoródnuju mojú. Spasí mjá
 ot úst ľvóvych, i ot rók jedinoróž smirěňije mojé. Povím ímja Tvoje brát'iji
 mojěj, posredľ cěrkve vospojú Ťá. Bojáščijisja Hóspoda, voschvalíte Je-
 hó, vsé símja Jákovle proslávite Jehó, da ubojítsja že ot Nehó vsé símja
 Izráilevo: Jáko ne uničiží, nižé nehodová molítvy níščaho, nežé otvratí li-
 cé Svojé ot mené: i jehdá vozzvách k Nemú, uslyša mjá. Ot Tebé po-
 chvalá mojá, v cěrkvi velícij ispovímsja Tebí: molítvy mojá vzdám pred
 bojáščimisja Jehó. Jad'át ubóziji, i nasýt'atsja, i voschvál'at Hóspoda vyzs-
 kájuščiji Jehó: živá búdut serdcá ích v vík víka. Pomjanútsja, i obraťatsja
 ko Hóspodu vsí koncý zemľí, i poklóňatsja pred Ním vsjá otěčestvija ja-
 zýk. Jáko Hospóдне jěst' Cárstvije, i Tój obladájet jazýki. Jadóša, i poklo-
 níšasja vsí túčňiji zemľí: pred Ním pripadút vsí nizchod'áščiji v zémľu: i
 dušá mojá Tomú živět. I símja mojé porabótajet Jemú: Vozvistít Hóspo-
 devi ród hrjadúščij. I vozvist'át právdu Jehó ľúďam róždšymsja, jáže so-
 tvorí Hospód'.

Sláva, i nýňi: Allilúia, **3x.** Hóspodi pomíľuj, **3x.**

Sláva: Tropár, hlás 1: Raspěňšusja Tebí Christě, pohíbe mučítel'-
 stvo, poprána býst' síla vrážija: nižé bo ánhel, nižé čelovík, no Sám Hós-
 podi spásł jesí nás, sláva Tebí.

I nýňi: *Bohoródičen:* Čtó Ťa nerečém: (*Zrí str. 54*).

Sťichíra samohlásna pėrvaho časá, hlás 8:

Dnės cerkóvnaja zavisá, na obličėňije bezzakónnych razdirájetsja, i sólnce lučy svojá skryvájat, Vladýku zřjá raspinájema.

I páki tújužde druhij lík. Táže hlahólet stích pėrvyj lík:

Vskúju šatášasja jazýcy, i lúďije poučíšasja tščėtnym.

I pojém nastojáščij tropár: Jáko Ovčá na zakolėňije vedėn býl jesí Christė Carjú, i jáko Áhnec nezlobivyj prihvozdílsja jesí Krestú, ot bezzakónnych mužėj, hrích rádi nášich Čelovikolúbče.

Sťich: Predstáša cárje zėmstiji, i kňázi sobrášasja vkúpi na Hóspoda i na Christá Jehó.

I pojėt páki i druhij lík tójže tropár.

Táže pėrvyj lík. Sláva: Jémšym Ťá bezzakónnym, preterpívája, síce vopijál jesí Hóspodi: Ášče i porazíte Pástyrja, i rastočíte dvanádesjat ovėc učeníkí Mojá, možách vjáščši, néželi dvanádesjate legeónov predstavítí ánhelov: no dolhoterplú, da ispólňatsja, jáže javích vám prorókí Mojími, bezvístnaja i tájnaja: Hóspodi sláva Tebí.

I nýňi: *páki tójže.*

Prokímen, proróčestva, hlás 4: Sérdce jehó sobrá bezzakóňije sebí.

Sťich: Blažėn razumívájaj na níšča i ubóha.

Proróčestva Zacháriina čtėňije. (Hlavá 11, 10 - 13).

Táko hlahólet Hospód': Priimú žėzl Mój dobryj, i otvěrhu jehó, jėže razorítí Zavít Mój, jehóže zaviščách ko vsím lúdem: I razorítsja v děň ónyj, i urazumíjut Chananėji óvcy chranímyja Mňí, zanė slóvo Hospódne jėst'. I rekú k ním: Ášče dobró pred vámi jėst', dadíte mzdú Mojú ilí otrecýtesja: i postáviša mzdú Mojú tridesjat srėbrennik. I rečė Hospód' ko mňí: Vloží já v hornílo, i smotrí ášče iskušėno jėst', ímže óbrazom iskušėn bých o ních. I prjách tridesjat' srėbrennik, i vložíh ích v chrám Hospódeň v hornílo.

Apóstol: *K Galátom posláňija svjatáho apóstola Pávla čtėňije.*

(Záč. 215 ot polú).

Brát'ije, mňí da ne búdet chvalítisja, tókmo o Krest'í Hóspoda nášeho lisúsa Christá, ímže mňí mír raspjátsja, i áz míru. O Christ'í bo lisúsi ní obrízaňije čtó móžet, ni neobrízaňije, no nová tvár. I jelicy právilom sím žítel'stvujut, mír na ních i mílost', i na Izráil'i Bóžiji. Próčeje trudý da niktó-

že mi dajét: Áz bo jázvy Hóspoda lisúsa na t'íli mojem nošú. Blahodát Hóspoda nášeho lisúsa Christá, so dúchom váším brát'ije, amíň.

Jevánhelijs ot Matféja, zač. 110: Vo vrémja óno, útru bývšu, sovít so-tvoríša vsí archijeréje: *Konéc:* I máti synu Zevedéjevovu.

Táže: Stopý mojá naprávi po slovesí Tvojemú: i da ne obladájet mnó-ju vsjákoje bezzakóňije. Izbávi mjá ot klevetý čelovíčeskija, i sochraňú zápovidí Tvojá. Licé Tvoje prosvítí na rabá Tvojhó, i naučí mjá opravdá-ňijem Tvojím.

Da ispólňatsja ustá mojá chvalénija Tvojhó Hóspodi, jáko da vospo-ju slávu Tvojú, vés déň velikol'pije Tvojé

Táže: Trisvjatóje. Po Ótče náš:

Jeréj: Jáko Tvoje jést' Cárstvo:

Čtéc: Amíň. *Kondák, hlás 8:* Nás rádi Raspjátaho: *(Zrí str. 864).*

Hóspodi, pomíľuj, *40x.*

I molítva: Íže na vsjákoje vrémja: *I próčaja do koncá (Zrí str. 54).*

Hóspodi pomíľuj, *3x.*

Sláva, i nýňi: Čestňijšuju cheruvím: Ímenem Hospódnim blahosloví ótče.

Svjaščénnik: Bóže, uščédri ný: Christé Svíte ístinnyj: *(Zrí str. 55).*

ČAS TRÉTIJ

Priidíte, poklonímsja, *3x.*

Psalóm 34

Sudí Hóspodi, obíďaščyja mjá, poborí borjúščyja mjá. Priimí orúžije i ščít, i vostáni v pómošč mojú. Izsúni méč, i zak'ľučí soprotív hoňáščich mjá, rcý duší mojéj: Spaseníje tvoje jésm Áz. Da postyďátsja i posrá-mjatsja íščuščiji dúšu mojú: da vozvrat'átsja vspját', i postyďátsja mýs'ľaščiji mí zlája. Da búdut jáko prách pred licém vítra, i ánhel Hospódeň oskorb-ľája ích. Da búdet pút' ích t'má i póľzok, i ánhel Hospódeň pohoňája ích. Jáko túne skryša mí páhubu síti svojejá, vsjúje ponosiša duší mojéj. Da priidet jemú síť, júže ne víst', i lovítva, júže skry, da obýmet í: i v síť da vpadét v ňú. Duša že mojá vozrádujetsja o Hóspodi, vozveselítsja o spa-seníji Jehó. Vsjá kósti mojá rekút: Hóspodi, Hóspodi, któ podobén Tebí? Izbavľájaj níšča iz rukí kríplšich jehó, i níšča i ubóha ot raschiščájuščich jehó. Vostávše na mjá svídítelje neprávedňiji, jáže ne víďich, voprošachu mjá. Vozdáša mi lukávaja voz blahája, i bezčáďije duší mojéj. Áz že,

vnehdá oní stužáchu mí, oblačáchsja vo vrétišče, i smirjách postóm dúšu mojú, i molítva mojá v řídru mojé vozvratítsja. Jáko bližnemu, jáko brátu nášemu, táko uhoždách: jáko pláčja i sítuja, táko smirjáchsja. I na mjá vozveselfšasja i sobrášasja, sobrášasja na mjá rány, i ne poznách: razdílšasja, i ne umilšasja. Iskusíša mjá, podražníša mjá podražnéňjem, poskrežetaša na mjá zubý svojími. Hóspodi, kohdá úzriší? Ustrój dúšu mojú ot zlodějstva ích, ot lév jedínoródnuju mojú. Ispovímsja Tebí v cérkvi mnózi, v ľúdech ľážcich voschvalú Ťá. Da ne vozrádujutsja o mńi vraždújuščiji mi neprávedno, nenavídaščiji mjá túne, i pomizájuščiji očíma. Jáko mńí úbo m්රnaja hlahólachu, i na hńiv lésti pomyšľáchu. Rasřiríša na mjá ustá svojá, ríša: Bláhože, bláhože, víd'íša očí náši. Víďil jesí Hóspodi, da ne premolčíši: Hóspodi, ne otstupí ot mené. Vostáni Hóspodi, i vonmí súdu mojemú, Bóže mój, i Hóspodi mój, na prjú mojú. Sudí mi Hóspodi, po právd'í Tvojěj, Hóspodi Bóže mój, i da ne vozrádujutsja o mńí. Da ne rekút v serdcách svojích: Bláhože, bláhože duší našej: nižé da rekút: Požróchom jehó. Da postydátsja i posrámjatsja vkúpi rádujuščijsja zlóm mojím: da oblekútsja v stúd i srám veleríčujuščiji na mjá. Da vozrádujutsja i vozveselátsja choťáščiji právdy mojejá: i da rekút výnu, da vozveličitsja Hospóď, choťáščiji míra rabú Jehó. I jazýk mój poučítsja právd'í Tvojěj, vés děň chvalí Tvojěj.

Psalóm 108

Bóže, chvalý mojejá ne premolčí. Jáko ustá h්රíšniča, i ustá ľstívaho na mjá otverzóšasja, hlahólaša na mjá jazýkom ľstívym: I slovesý nena-vístnymi obydoša mjá, i brášasja so mnóju túne. Vmístu jéže ľubíti mjá, obolháchu mjá, áz že moláchsja. I položíša na mjá zľája za blahája, i né-navist' za vozľublěňije mojé. Postávi na nehó h්රíšnika, i d'íjávól da stánet odesnúju jehó. Vnehdá sudítisja jemú, da izýdet osuždén, i molítva jehó da búdet v hrích. Da búdut dńije jehó máli, i jepískopstvo jehó da priímet ín. Da búdut sýnove jehó s්රi, i žená jehó vdová. Dvížuščesja da preseľátsja sýnove jehó, i voprósjat, da izhnány búdut iz domóv svojích. Da vzýščet zaimodávec vsjá, jelíka súť jehó: i da voschiťát čužd'iji trudý jehó. Da ne búdet jemú zastúpnika, nižé da búdet usčed්රjájaj sirotý jehó. Da búdut čáda jehó v pohublěňije, v rod'í jedínom da potrebítsja ímja jehó. Da vospomjanétsja bezzakóřnije otéc jehó pred Hóspodem, i hrích máte-re jehó da ne očístisja. Da búdut pred Hóspodem výnu, i da potrebítsja ot zemlí pámjat' ích. Zanéže ne pomjanú sotvoríti mílost', i pohná čeloví-ka níšča i ubóha, i umilěna sérdcem umertvíti. I vozľubí kľátvu, i priídet jemú: i ne voschoťí blahoslověňija, i udalítsja ot nehó. I oblečěsja v kľát-

vu jáko rízu, i vníde jáko vodá vo utróbu jehó, i jáko jeléj v kósti jehó. Da búdet jemú jáko ríza, v ňúže oblačítsja, i jáko pójas, ímže výnu opojasú-jetsja. Sijé d'ílo obolhájuščich mjá u Hóspoda, i hlahól'uščich lukávaja na dúšu mojú. I Tý, Hóspodi, Hóspodi, sotvorí so mnóju ímene rádi Tvojehó, jáko bláha mílost' Tvojá. Izbávi mjá, jáko níšč i ubóh jésm áz, i sérdce mojé smjatésja vnútr mené. Jáko síň, vnehdá uklonítsja jěj, otjáchsja: strjasóchsja jáko prúzi. Kolína mojá iznemohósta ot postá, i plóť mojá iz-minísja jeléja rádi. I áz bých ponošénije ím: víd'íša mjá, pokiváša hlavámi svojími. Pomozi mi, Hóspodi Bóže mój, i spasí mjá po mílosti Tvojéj. I da razumíjut, jáko ruká Tvojá sijá, i Tý, Hóspodi, sotvorí jesí jú. Proklenút t'í-ji, i Tý blahoslovíši: vostájuščiji na mjá da postydátsja, ráb že Tvój vozve-selítsja. Da oblekútsja obolhájuščiji mjá v sramotú, i oděždutsja jáko oděždeju studóm svojím. Ispovímsja Hóspodevi ziló ustý mojími, i posre-d'í mnohých voschvalú Jehó. Jáko predstá odesnúju ubóhaho, jéže spastí ot hoňáščich dúšu mojú.

Psalóm 50: Pomíluj mjá Bóže: (Zrí str. 47).

Sláva, i nýňi: Allilúia, allilúia, allilúia, sláva Tebí Bóže, 3x.

Hóspodi, pomíluj, 3x.

Sláva: Tropár, hlás 6: Hóspodi, osudíša Tá Judéje na sméřt', Žízň vsích: íže Černnoje móre žezlóm prošédšiji, na Krest'í Tá prihvodzíša: i íže ot kámene méd ssávšiji, želč Tebí prinesóša. No vóleju preterpíl jesí, da nás svobodíši ot rabóty vrážija, Christé Bóže, sláva Tebí.

I nýňi: Bohoródičen: Bohoródice, Tý jesí Lozá: (Zrí str. 58).

I pojém trí stíchíry ot dvunádesjati, povtorjájušči já.

Hlás 8: Strácha rádi Judéjskaho, drúh Tvój, i blížnij Pétr otvérzesja Tebé Hóspodi, i rydája síce vopijáše: Sléz mojích ne premolčí, rích bo sochraníti víru Ščédre, i ne sochraních: i naše pokajáňije tákožde priimí, i pomíluj nás. (Dváždy).

Stích: Hlahóly mojá vnuší Hóspodi: razumij zváňije mojé.

Préžde Čestnáho Tvojehó Krestá, vóinom ruhájuščymsja Tebí Hós-podi, úmnaja vóinstva divláchusja: obložílsja bo jesí vincém poruháňija, zémľu Živopisávyj cvíty, bahraníceju poruháňija od'ijalsja jesí, óblaki Odí-vájaj tvérď. Takovým bo smotrénijem razumísja Tvojé blahoutróbije Christé, véľija Tvojá mílost', sláva Tebí.

Stích: Vonmí hlásu molénija mojehó.

I páki tújužde stíchíru.

Sláva: hlás 5: Vlekóm na Krést, síce vopijál jesí Hóspodi: za kóje d'í-lo chóščete Mjá raspjáci Judéje? Zané razsláblennyja vášja s'tahnúch, zané mertvecý áki ot sná vozstávich, krovotočívjuju iscilích, Chananéju pomílovach. Za kóje d'ílo chóščete Mjá ubíti Judéje? No úzrite, v Nehóže nýňi probodájete Christá, bezzakónňiji.

I nýňi: páki tóže.

Prokímen, hlás 4: Jáko áz na rány hotóv, i bol'ízň mojá predo mnóju jést' výnu.

St'ich: Hóspodi, da ne járost'iju Tvojéju oblič'íši mené, nižé hňívom Tvojím nakážeši mené.

Proróčestva Isáiina čtěníje. (Hlavá 8, 4-11).

Hospód' dajét mňí jazýk naučěníja: *(Zrí str. 853).*

Apóstol: K Rímľanom posláníja svjatáho apóstola Pávla čtěníje.

(Záč. 88 ot polú).

Brát'ije, Christós súščym nám nemoščnym, po vrémeni za nečest'ivych úmre. Jedvá bo za právednika któ úmret: za blaháho bo néhli któ i dérznét umréti. Sostavl'ájet že Svojú l'ubóv v nás Bóh, jáko ješčé hříšnikom súščym nám, Christós za ný úmre. Mnóho že úbo páče opravdání bývše nýňi Króvíju Jehó, spasémsja Ím ot hňíva. Áščé bo vrazí bývše, primiríchomsja Bóhu smért'iju Sýna Jehó, mnóžaje páče primirívšesja, spasémsja v živoťi Jehó.

Jevánhel'ije ot Márka, záč. 67 i 68: Vo vrémja óno, sovít sotvoríša archijeréji so stárcy: **Konéc:** Jáko vzydóša s Ním vo Jerusalím.

Táže: Hospód' Bóh Blahoslovén: Blahoslovén Hospód' děň dné, pospišít nám Bóh spaséňij nášich: Bóh náš, Bóh spasáti.

Posém: Trisvjatóje. Po Ótče náš:

Táže po vozhlási: Amíň.

Kondák: Nás rádi Raspjátašo: *(Zrí str. 864).*

Táže: Hóspodi pomíluj, 40x.

I molítva: Íže na vsjákoje vrémja: *do koncá (Zrí str. 59).*

Hóspodi pomíluj, 3x. **Sláva, i nýňi:** Čestňíjšuju cheruvím: Ímenem Hospódnim blahosloví ótče.

Jeréj: Bóže, uščédri ný: **I molítva:** Vladýko Bóže Ótče Vsederžíteľu: *(Zrí str. 59).*

ČÁS ŠESTÝJ

Priidíte, poklonímsja: **3x.**

Psalóm 83

Bóže, vo ímja Tvoje spasí mjá, i v síli Tvoje sudí mi. Bóže uslyši molítku mojú, vnúši hlahóly úst mojích. Jáko čůždíji vostáša na mjá, i krípčiji vzyskáša dúšu mojú, i ne predložíša Bóha před sobóju. Sé bo Bóh pomohájet mí, i Hospód' Zastúpnik duší mojéj. Otvratít zlája vrahóv mojích, ístinoju Tvojeju potřebí ích. Vóleju požrú Tebí, ispovímsja ímeni Tvojemú Hóspodi, jáko bláho. Jáko ot vsjákija pečáli izbávil mjá jesí, i na vrahí mojá vozzrí óko mojé.

Psalóm 139

Izmí mjá Hóspodi, ot čelovíka lukáva, ot múža neprávdy izbávi mjá. Íže pomýsliša nepravdu v sérdci, vés děň opolčáchu bráni. Izostříša jazýk svůj jáko zmíjín, jád áspidov pod ustnámi ích. Sochraní mjá Hóspodi iz rukí hríšniči, ot čelovík neprávědnych izmí mjá, íže pomýsliša zapjáti stopý mojá. Skryša hórdíji síť mńí, i úzy prepjáša síť noháma mojíma: Pri stezí soblázny položíša mí. Rích Hóspodevi: Bóh mój jesí Tý, vnuší Hóspodi hlás molěňija mojihó. Hóspodi, Hóspodi, Sílo spasěňija mojihó, osiníl jesí nad hlavóju mojěju v děň bráni. Ne predážď mené Hóspodi ot želáňija mojihó hríšniku: pomýsliša na mjá, ne ostávi mené, da ne kohdá vzosnesútsja. Hlavá okružěňija ích, trůd ustěn ích pokrýjet já. Padút na ních úhlíja óhnennyja: nizložíši já v strastěch, i ne postoját. Můž jazýčen ne isprávsja na zemlě: múža neprávědna zlája ulovját vo istlíňije. Poznách, jáko sotvorít Hospód' súd níščym, i mész ubóhim. Obáče právěďňiji ispovíďatsja ímeni Tvojemú, i vseľátsja právjiji s licém Tvojm.

Psalóm 90

Živýj v pómošči Výšňaho: *(Zrí str. 61).*

Sláva, i nýňi: Allilúia, allilúia, allilúia, sláva Tebí Bóže, **3x.** Hóspodi pomíluj, **3x.**

Sláva: Tropár, hlás 2: Spasěňije soďílal jesí posredí zemlí Christé Bóže, na Krestí prečístíji rúci Tvojí prostérí jesí, sobirája vsjá jazýki, zovúšcyja: Hóspodi, sláva Tebí.

I nýňi: Bohoródičen: Jáko ne ímamy derznověňija: *(Zrí str. 62).*

I pojém 3. stíchiry ot dvunádesjati, hlás 8, povtorjájušči já:

Síja hlahólet Hospód' Judéom: *(Zrí str. 860).*

Stích: Dáša v sníd' mojú želč, i v žáždu mojú napojíša mjá ócta.

Zakonopolóžnicy Izráilevy: *(Zrí str. 860).*

Sťich: Spasí mjá Bóže, jáko vnidóša vódy do duší mojejá.

I páki tújužde sťichíru.

Sláva: hlás 5: Priidíte Christonósňiji lúďije, vídim čtó soviščá Júda Predáteľ, so svjaščénniki bezzakónnymi, na Spása nášeho: dnés povínna smérťi, Bezsmértnaho Slóva sotvoríša, i Pilátu predávše, na místí Lóbnim raspjáša. I sijá straždá vopijáše Spás náš, hlahóľa: Ostávi ím Ótče hrich séj, da razumíjut jazýcy iz mértvych Mojé voskreséňije.

I nýňi: Tóžže.

Prokimen, hlás 4: Hóspodi, Hospód' náš, jáko čúdno ímja Tvoje po vsěj zemlí.

Sťich: Jáko vzjátsja velikolípije Tvoje prevýše nebés.

Proróčestva Isáiina čténije. (Hlavý 52 i 53).

Táko hlahólet Hospód': Sé urazumíjet Ótrok Mój, i voznesétsja i proslávitsja ziló. Jákože užásnudsja o Tebí mnózi, táko obezslávitsja ot čelovík víd Tvój, i sláva Tvojá ot synón čelovičeskich. Táko udivjátsja jazýcy mnózi o Ném, i zahradját cárije ustá svojá: jáko, ímže ne vozvistísja o Ném, uzrját, i íže ne slýšaša, urazumíjut. Hóspodi, któ vírova slúchu nášemu? I mýšca Hospódňa komú otkrýsja? Vozvistíchom, jáko otročá pred Ním, jáko Kóreň v zemlí žážduščej, níšť vída Jemú, nižé slávy: i vídíchom Jehó, i ne ímjaše vída, ni dobroty: No víd Jehó bezčéstén, umálen páče vsích synón čelovičeskich: Čelovík v jázvi sýj, i vídyj terpíti bolížň, jáko otvratísja licé Jehó, bezčéstno býst', i ne vminísja. Séj hrichí náša nósit, i o nás bolíznujet, i mý vminíchom Jehó býti v trudí, i v jázvi ot Bóha, i vo ozlobléňiji. Tój že jázven býst' za hrichí náša, i múčen býst' za bezzakónňija náša, nakazáňije míra nášeho na Ném, jázvoju Jehó mý iscilichom. Vsí jáko óvcy zabludíchom: čelovík ot putí svojehó zabludí, i Hospód' predadé Jehó hrich rádi nášich. I Tój, zané ozlóblen býst', ne otverzájet úst Svojích: Jáko Ovčá na zakolénňije vedésja, i jáko Áhnec pred strihúščim Jehó bezhlásen, táko ne otverzájet úst Svojích. Vo smirénňiji Jehó súd Jehó vzjátsja, ród že Jehó któ ispovíst'? Jáko vzémletsja ot zemlí živót Jehó, rádi bezzakónňij ľuděj Mojich vedésja na smérť. I dám lukávya vmísto pohrebéňija Jehó, i bohátyja vmísto smérťi Jehó: jáko bezzakónňija ne sotvorí, nižé obrítesja lést' vo usťich Jehó. I Hospód' chóščet očístiti Jehó ot jázvy: ášče dástsja o hrisí, dušá váša úzrit símjá dolhoživótnoje. I chóščet Hospód' rukóju Svojéju otjáti bolížň ot duší Jehó, javíti Jemú svít, i sozdáti rázum, opravdáti Právednaho blahoslúžášča mnóhim, i hrichí ích Tój ponesét. Sehó rádi Tój naslídit mnóhich, i kríp-

kich razďilít korýsti: zané predaná býst' na smért' dušá Jehó, i so bezzakónnymi vmínšja, i Tój hrichí mnóhich voznesé, i za bezzakónňija ích predan býst'. Vozveselíšja, neplódy neraždájuščaja, vozhlasí i vozopíj nečrevo bolívsja: jáko mnóha čada pustýja páče, néželi ímuščaja múža.

Apóstol: Ko Jevréjem posláňija svjatáho apóstola Pávla čténijje.

(Záč. 306).

Brát'ijje, svjaťáj i osvjaščájemiji ot Jedínaho vsí: jejáže rádi viný ne styďítsja brát'iju naricátí ích, hlahóľa: Vozviščú ímja Tvoje brát'iji Mojěj, posredí Cérkve vospojú Ťá. I páki: Áz búdu nad'ľasja Náň, i páki: Sé Áz i d'ťi, jáže Mi dál jést' Bóh. Ponéže úbo d'ťi priobščíšasja Plóti i Króvi, i Tój priískrenňi priobščíšja t'íchže, da smért'iju uprazdnít imúščaho deržavu smérti, sírič d'jávola: I izbávit sích, jelícy stráchom smérti čréz vsé žit'ijé povínni bíša rabóti. Ne ot ánhel úbo kohdá prijmlet, no ot símene Avraámova prijmlet. Otňúduže dólžen bí po vsemú podobítsja brát'iji, da Mílostiv búdet i Víren Pervosvjaščénnik v t'ích, jáže k Bóhu, vo jéže očistíti hrichí ľudskíja. V némže bo postradá, Sám iskušén byv, móžet i iskušájemym pomoščí.

Jevánheľije ot Lukí, záč. 111: Vo vrémja óno, vedáchu so lisúsom i ína dvá zlod'íja: *Konéc:* Ot Galiléji zrjášče sích.

Táže: Skóro da predvarját ný: (Zrí str. 62).

Trisvjatóje. Po Ótče náš:

Táže po vozhlási: Amíň. *Kondák:* Nás rádi Raspjátaho: (Zrí str. 864). Hóspodi, pomíľuj, 40x,

Íže na vsjákoje vrémja: (Zrí str. 62).

Hóspodi, pomíľuj, 3x. **Sláva, i nýňi:** Čestňíjšuju cheruvím: Ímenem Hospódnim blahosloví ótče.

Svjaščénnik: Bóže, uščédri ný: *Táže molítva:* Bóže i Hóspodi slí, i vsejá tvári Sod'íteľu: (Zrí str. 63).

ČÁS DEVJÁTYJ

Priidíte, poklonímsja: 3x.

Psalóm 68

Spasí mjá Bóže, jáko vnidóša vódy do duší mojejá. Uhl'ibóch v timíňiji hlubiný, i n'íst' postojáňija: priidóch vo hlubiný morskíja, i búrja potopí mjá. Utrudíchsja zovýj, izmolcé hortáň mój, isčezóst'í oči mojí, ot jéže upováti mí na Bóha mojejó. Umnóžíšasja páče vlás hlavý mojejá nenavíďaščiji

mjá túne: ukripišasja vrazí mojí izhoňáščiji mjá neprávedno. Jáže ne voschiščát, tohdá vzdajách. Bóže, Tý uvíďil jesí bezúmije moję, i prehrišénija mojá ot Tebé ne utajíšasja. Da ne postyďátsja o mňí terpjáščiji Tebé Hóspodi, Hóspodi síl: nižé da posrámjatsja o mňí íščuščiji Tebé, Bóže Izráilev. Jáko Tebé rádi preterpích ponošénije, pokrý sramotá licé moję. Čúžď bých brát'iji moję, i stránen synovóm mátere mojejá. Jáko révnosť dómu Tvojeho sňidé mjá, i ponošénija ponosjáščich Tí napadóša na mjá. I pokrých postóm dúšu mojú, i býšť v ponošénije mňí. I položich odijáňije moję vrétišče, i bých ím v prítču. O mňí hlumláchusja síďáščiji vo vrat'ích, i o mňí pojáchu pijúščiji vinó. Áz že molítvoju mojęu k Tebí Bóže, vrémja blahovolénija. Bóže, vo mnóžestvi mílosti Tvojejá uslyší mjá, vo ístiňi spasénija Tvojeho. Spasí mjá ot brénija, da ne uhľbnu, da izbávlusja ot nenavíďaščich mjá, i ot hlubókich vód. Da ne potopít mené búrja vodnája, nižé da požrét mené hlubiná, nižé svedét o mňí rovennik úst svojich. Uslyší mjá Hóspodi, jáko bláha mílost' Tvojá, po mnóžestvu ščedrót Tvojích prízri na mjá. Ne otvratí licá Tvojeho ot ótroka Tvojeho, jáko skorbľú, skóro uslyší mjá. Vonmí duší moję, i izbávi jú: vráh mojích rádi izbávi mjá. Tý bo vísi ponošénije moję, i stúd mój, i sramotú mojú, pred Tobóju vsí oskorbľájuščiji mjá. Ponošénije čájaše dušá mojá i strášť, i ždách so-skorbjáščaho, i ne bí, i utíšájuščich, i ne obritóch. I dáša v sňíd mojú želč, i v žáždu mojú napojíša mjá ócta. Da búdet trapéza ích pred ními v síť, i v vzdajáňije, i v soblázň. Da pomračátsja óči ích, jéže ne víďiti, i chrebét ích výnu slácy. Proléj na ná hňív Tvój, i járosť hňíva Tvojeho da postíhnet ích. Da búdet dvór ích púst', i v žilíščach ích da ne búdet živýj. Zané jehóže Tý porazíl jesí, t'íji pohnáša, i v bol'izni jázv mojích priložíša, priloží bezzakónije k bezzakóniju ích, i da ne vnídat v právdu Tvojú. Da potrebjátsja ot kníhi živých, i s právednymi da ne napíšutsja. Níšč i bol'áj jásm áz, spasénije Tvoje Bóže da priímet mjá. Voschvalú ímja Bóha mo-jeho s písňiju, vozvel'íču Jehó vo chvaléniji. I uhódno búdet Bóhu páče telcá júna, róhi iznosjášča i páznokti. Da úzrjat níščiji, i vozveselátsja, vzyščíte Bóha, i živá búdet dušá váša. Jáko uslyša ubóhija Hospód', i okovánnyja Svojá ne uničíži. Da voschválat Jehó nebesá i zemľá, móre, i vsjá živúsčaja v něm. Jáko Bóh spasét Sióna, i soziždútsja hrádi Judéj-sťiji: i vseľátsja támo, i nasľíďat í. I símj rabóv Tvojích uderžit í, i ľubja-ščiji ímja Tvoje vseľátsja v něm.

Psalóm 69

Bóže, v pómošč mojú vonmí, Hóspodi, pomošči mi potščísja. Da postyďátsja i posrámjatsja íščuščiji dúšu mojú, da vozvratátsja vspját', i po-

stydátsja choťáščiji mí zlája. Da vozvraťátsja ábije styďáščesja, hlahól'u-ščiji mí: Bláhože bláhože. Da vozrádujutsja i vozveselátsja o Tebí vsí iščuščiji Tebé Bóže, i da hlahól'ut výnu: da vozveličitsja Hospód', l'úbjaščiji spaseníje Tvoje. Áz že níšč jěsm i ubóh. Bóže, pomozí mí, Pomóščnik mój, i Izbáviteľ mój jesí Tý, Hóspodi ne zakosní.

Psalóm 85

Prikloní, Hóspodi, úcho Tvoje: *(Zrí str. 8).*

Sláva, i nýňi: Allilúia, allilúia, allilúia, sláva Tebí Bóže, **3x.** Hóspodi, pomiluj, **3x.**

Sláva: Tropár, hlás 8: Víďa razbójnik Načál'nika žízni na Krest'í vísjašča, hlahólaše: Ášče ne by býl voplóščsja, Íže s námi raspnýjsja, ne bý sólce lučý (svojá) potajílo, níže by zemľá trepěščušči trjaslásja. No vsjá terpáj, pomjaní mjá Hóspodi vo Cárstviji Tvojem.

I nýňi: Bohoródičen: Íže nás rádi rózdejsja: *(Zrí str. 9).*

I pojém st'ichíry 3 ot dvunádesjati, hlás 7: Úžas bí víďiti, nebesé i zemľ Tvorcá na Krest'í vísjašča, sólce pomérkšeje, děň že páki v nóšč prelóžšijsja, i zemľu iz hrobóv vozslájušču t'ilesá mértvych: s nímiže poklaňájemsja Tebí, spasí nás. *(Dváždy).*

Hlás 2: St'ich: Razďílíša rízy Mojá sebí, i o oděždi Mojěj metáša žrébij.

Jehdá na Krest'í prihvzdíša bezzakónňiji Hóspoda slávy, vopijáše k ním: Čím vás oskorbích? Ilí o čém prohňivach? Prězde Mené któ vás izbávi ot skórbí? I nýňi čtó Mňí vzdajeté, zlája za blahája? Za stólp óhnen-nyj, na Krest'í Mjá prihvzdíte: za óblak, hrób Mňí iskopáste: za mánnu, želč Mňí prinesóste: za vódu, óctom Mjá napojíte. Próčeje prizovú jazýki, i t'iji Mjá proslávjat so Otcém i so Svjatým Dúchom.

St'ich: Dáša v sňíd' Mojú želč, i v žázdu Mojú napojíša Mjá ócta.

I páki tújuže.

Sláva: hlás 6: Dnės vísit na drévi: *(Zrí str. 861).*

I nýňi: Tóžje.

Prokímen, hlás 6: Rečé bezúmen v sérdci svojem: Níst' Bóh.

St'ich: Níst' tvorjáj blahostýňu.

Prorócestva Jeremíina čténije. (Hlavá 11).

Hóspodi, skaží mi, i urazumíju: tohdá víďich načináňija ích. Áz že jáko áhňa nezłóbive vedómoje na zakolěňije ne razumích, jáko na mjá pomýslíša pómysl lukávyj, hlahól'ušče: Priidíte i vložím drévo v chl'íb jehó, i

istrebím jehó ot zemlí živúščich, i ímja jehó da ne pomjanétsja ktomú. Hospód' Savaóth, sud'áj právedno, ispytújaj serdcá i útroby, da vízdu mšcéňije Tvojé na ních, jáko k Tebí otkrych opravdáňije mojé. Sehó rádi sijá hlahólet Hospód' na múžy Anathóthski íščuščyja duší mojejá, hlahólušcyja: Da ne prorócestvuješ i ímeni Hospódni: ášče li že ní, úmreši v rukách nášich. Sehó rádi sijá hlahólet Hóspod' síl: Se Áz posiščú na ních, júnoši ích mečem úmrut, i synove ích i dščéri ích skončájutsja hládom: I ostánka ne búdet ot ních, navedú bo zlája na živúšcyja vo Anathóthji, v íl-to posiščéňija ích. Práveden jesí Hóspodi, jáko otviščáju k Tebí: Obáče sud'bý vozhlahólu k Tebí: Čtó jáko pút' nečestývych spíjetsja? Uhobzíšasja vsí tvorjáščiji bezzakónijja? Nasadíl jesí ích, i ukoreníšasja: čáda sotvoríša, i sotvoríša plód: blíz jesí Tý úst ích, daléče že ot utrób ích. I Tý, Hóspodi, razumíješí mjá, vídíl mjá jesí, i iskusíl jesí sérdce mojé pred Tobóju: soberí ích jáko óvcy na zakoléňije, i očisti ích v deň zakoléňija ích. Dokólí plákati ímať zeml'á, i travá vsjá sél'naja ízschnet ot zlóby živúščich na néj? Pohibóša skóty i ptícy, jáko rekóša: Ne úzrit Bóh putěj nášich. Nózi Tvoji tekút, i razslabl'ájut Tjá. Idíte, soberíte vsjá zvíri sél'nyja, i da príidut snísti jé. Pástyrije mnózi rastlíša vinohrád mój, oskverníša část' mojú, dáša část' želájemuju mojú v pustýňu neprochódnuju, položíša v potrebléňije páhuby. Jáko sijá hlahólet Hospód' o vsích sosídich lukávych, prikasájuščichsja nasl'ídiju mojemú, jéže razdílich lúdem mojím Izráíl'u: Sé Áz istórhnu ích ot zemlí ích, i dóm Júdin izvérhnu ot sredy ích. I búdet jehdá istórhnu ích, obraščúsja i pomíluju ích, i vseľú ích, kohóždo v dostojáňije svojé, i kohóždo v zémľu Svojú.

Apóstol: K Jevréjem posláňija svjatáho apóstola Pávla čtéňije.

(Záč. 324).

Brát'ije, imúšče derznovéňije vchodíti vo Svjatája Króvuju Iisús Chris-tóvoju, putém nóvym i živým, jehóže obnovíl jést' nám zavísoju, sírič Pló-t'iju Svojéju: i Jeréja velíka nad dómom Bóžijim: Da pristupájem so ístin-nym sérdcem vo izviščéňiji víry, okroplení serdcá ot sóvisti lukávyya, i iz-movéni t'ilesá vodóju čístuju. Da deržím ispovídaňije upováňija neuklón-noje: víren bo jést' obiščávýj. I da razumivájem drúh drúha, v pooščréňiji l'ubvé, i dóbrych d'íl: Ne ostavl'ájušče sobráňija svojehó, jákože jést' níkim obyčaj, no (drúh drúha) podvizájušče: i tolíko páče, jelíko vídíte približáju-ščsja deň (súdnyj). Vóleju bo sohríšájuščym nám po priját'iji rázuma ísti-ny, ktomú o hrisích ne obritájetsja žértva. Strášno že níkoje čájaňije su-dá, i ohná révnost', pojásti choťáščaho soprotívnyja. Otvérhlsja któ Zakó-na Mojséova, bez milosérďija pri dvóju íl' trijéch svídítelech umirájet: Kolí-

ko, mnité, hóršija spodóbitsja múki, íže Sýna Bóžija poprávij, i Krón zavítuju skvérmu vozmnív, v néžže osvjatísja, i Dúcha blahodáti ukorívij? Vímy bo Rékšaho: Mńí otmščéńije, Áz vzdám, hlahólet Hospód'. I páki: Jáko súdit Hospód' l'údem Svojím. Strášno jést', jéže vpásti v rúci Bóha Živáho.

Jevánhelije ot Ioánnu, záč. 59: Vo vrémja óno, vedóša lisúsa ot Kajáfy v Prétor: **Konéc:** Vozzrját Náň, Jehóže probodóša.

Táže: Ne predážď nás do koncá: *(Zrí str. 9).*

Trisvjatóje. Po Ótče náš:

Táže po vozhlási: Amíñ. **Kondák:** Nás rádi Raspjátaho: *(Zrí str. 864).* Hóspodi, pomíluj, *40x.*

Íže na vsjákoje vrémja: *(Zrí str. 10).*

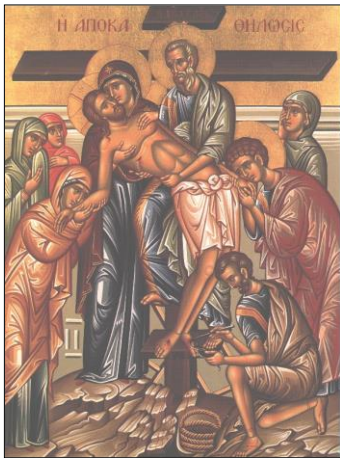
Hóspodi pomíluj, *3x.* **Sláva, i nýñi:** Čestńíjšuju cheruvím: Ímenem Hospódnim blahosloví ótče.

Svjaščénnik: Bóže, uščédri ný:

Táže molítva: Vladýko Hóspodi lisúse Christé: *(Zrí str. 11).*

Táže Blažénny skóro: i próčeje Izobrazíteľnych. (Zrí str. 82) do koncá. Po Ótče náš. Kondák: Nás rádi Raspjátaho: *(Zrí str. 864).*

V séj svjatýj děň Velíkaho pjatká Liturhiju ne tvórim!

VO SVJATÝJ I VELÍKIJ PJATÓK VÉČERA

Blahoslavivšu svjaščenniku, načínájem obýčno. Po velíkoj jekteňiji:

Na Hóspodi vozzvách: *postávím stíchón 6: I pojém stíchiry samohlásny.*

Hlás 1: Vsjá tvár izmiňášesja stráchom: *(Zrí str. 866).*

Hlás 2: Lúdije zločestíviji i bezzakónňiji:

Dnés zrzjášči Tjá Neporócnaja Díva: *(Zrí str. 866).*

Na drévi víďašči vísima Christé: *(Zrí str. 867).*

Hlás 6: Dnés Vladýka tvári predstojít Pilátu, i Krestú predajétsja Žiždíteľ vsích, jáko Áhnec privodím Svojéju vóleju: hvozďmí prihvoždájetsja, i v rebrá probodájetsja, i húboju napojájetsja mánnu Odoždívyj, po laníťi zaušájetsja Izbáviteľ míra, i ot Svojích ráb poruhájetsja Sozdáteľ vsích. Ó Vladýčňaho čelovikoľúbija! O raspinájuščich moláše Svojehó Otcá, hlahóľa: Ótče, ostávi ím hrích séj: ne víďat bo bezzakónňiji, čtó neprávednoje soďívajut.

Sláva: hlás 6: O káko bezzakónnoje sónmišče. Carjá tvári osudí na sméřt', ne ustyďivsja blahod'ijáňija, jáže vospominája predutverždáše, hlahóľa k ním: Lúdije Mojí, čtó sotvorích vám? Ne čudés li ispólnich Judéju? Ne mertvecý li voskresích jedíňim slóvom? Ne vsjákuju li boľízň iscilích i nedúch? Čtó úbo mí vzdajeté? Vskúju ne pómnite Mjá? Za isciléňija rány Mní naloživše, za život umerščvlájušče víščajušče na drévi, jáko zlod'ija, Blahod'íteľa: jáko bezzakónna, Zakonodávca: jáko osuždénna, vsích Carjá. Dolhoterpilíve Hóspodi, sláva Tebí.

I nýňi: hlás tójže: Strášnoje i preslávnoje tájinstvo dnés d'jstvujemo zrítjsja: Neosjazájemyj uderžavájetsja: vjážetsja, razrišájaj Adáma ot k'átvy: ispytújaj serdcá i utróby, neprávedno ispytújetsja: v temnici zatvorjájetsja, lže bédnu zatvorívjy: Pilátu predstojít, Jemúže trépetom predstoját nebésnyja sily: zaušájetsja rukóju sozdánija Sozdátel': na drévo osuždájetsja, sud'jáj živým i mértvym: vo hróbi zaklučájetsja Razoríteľ áda. lže vsjá terpjáj milosérдно, i vsích spasýj ot k'átvy, Nezlobíve Hóspodi, sláva Tebí.

Vchód so Jevánhelijem: Svíte tichij: (Zrí str. 18).

Prokímen, hlás 4: Razdíliša rízy mojá sebí, i o oděždi mojěj metáša žrébij.

St'ich: Bóže, Bóže mój, vonmí mi, vskúju ostávil mjá jesí?

Ischóda čténije. (Hlavá 33).

Hlahóla Hospód' k Mojséju licém k licú, jákože ášče by któ vozhlahólal k svojemú drúhu, i otpuščášesja v pólk: Sluhá že lisús sýn Navín júnoša ne ischoždáše iz skíňiji. I rečé Mojsěj ko Hóspodu: Sé Tý mňí hlahóleši, izvedí l'údi sijá, Tý že ne javíl mi jesí, kohó pósleši so mnóju. Tý že mňí rékl jesí: Vím t'á páče vsích, i blahodát' ímaši u Mené. Ášče úbo obrítóch blahodát' pred Tobóju, javí mi Tebé Samáho, da razúmno víždu T'á: jáko da obrít búdu blahodát' pred Tobóju, i da poznáju, jáko l'úd'ije Tvojí velík séj. I hlahóla (jemú Hospód'): Áz Sám predidú pred Tobóju, i upokóju T'á. I rečé k Nemú Mojsěj: Ášče Sám Tý ne ídeši s námi, da ne izvedéši mjá otsjúdu. I káko vídomo búdet voístinnu, jáko obrítóch blahodát' u Tebé áz že i l'úd'ije Tvojí, tóčiju idúšču Tí s námi? I proslávlen búdu áz že i l'úd'ije Tvojí, páče vsích jazýk, jelícy sút' na zemlí. Rečé že Hospód' k Mojséju: I sijé tebí slóvo, jéže rékl jesí, sotvorjú: Obríł bo jesí blahodát' predó Mnóju, i vím t'á páče vsích. I hlahóla Mojsěj: Pokaží mi slávu Tvojú. I rečé (Hospód' k Mojséju): Áz predidú pred tobóju slávoju Mojéju, i vozzovú o ímeni Mojém, Hospód' pred tobóju: i pomíluj, jehóže ášče míluju: i usčédru, jehóže ášče ščédru. I rečé: Ne vozmóžeši víditi licá Mojehó, ne bo úzrit čelovík licé Mojé, i živ búdet. I rečé Hospód': Sé místo u Mené, i stáneši na kámeni. Jehdá že préjdet sláva Mojá, i položú t'á v razsíliňi kámene, i pokrýju rukóju Mojéju nad tobóju, dóndeže mimoidú. I otímú rúku Mojú, i tohdá úzriši zádňaja Mojá: Licé že Mojé ne javítsja tebí.

Prokímen, hlás 4: Sudí Hóspodi, obíd'aščyja mjá, poborí borjúščyja mjá.

Sťich: Priimí orúžije i ščit, i vostáni v pómošč mojů.

Lóva čtěňije. (Hlavá 42).

Hospód' blahosloví posl'ídňaja lóvla, néže přěžnaja: bjáchu že skóti jehó, ovéc čtyrenádesjat týsjašč, veľb'ľúdov šesť týsjasč, supruh volów týsjašča, oslíc stádných týsjašča. Rodíša že sjá jemů synove sédm, i dščěri trí. I narečé pėrvuju úbo Dėň: vtorúju že Kassíju: trėťiju že Amal-thėjev Róh. I ne obritóšasja podobni v ľípoťi dščěrem lóvlevym v podnebšňij: dadé že ím otéc nasl'ídije v brát'iji ích. Poživé že lóv po jazvi ľít stó sémdesjat: vsích že ľít poživé dvísti čtyředesjat ósm. I víd'í lóv sýny svojá, i sýny synów svojích, dáže do četvėrtaho róda. I skončáv lóv stár, i ispólň dněj. Písano že jest' páki vostáti jemů, s nímiže Hospód' vozstávít í: Táko tolkůjetsja ot Sírskija kníhi. V zeml'í úbo živýj Avsitid'ľjst'ij, na pred'ľlich Idumėji i Araviji: přěžde že bjáše ímja jemů Jováv. Vzém že ženů Arávľanyňu, rodí sýna, jemůže ímja Ennón. Bí že tój otcá úbo Zarėtha, Isáijovych synów sýn, mátere že Vosórry, jákože býti jemů pjátomu ot Av-raáma.

Proróčestva Isáiiina čtěňije. (Hlavá 52).

Táko hlahólet Hospód': Sé urazumíjet: *(Zrí str. 876).*

Prokímen Apóstola, hlás 6: Položíša mjá v róvi preispódnem, v tēmnych i síni smėrtňij.

Sťich: Hóspodi Bóže spasėňija mojihó, vo dní vozzvách i v nóšči pred Tobóju.

Apóstol: K Korint'ánom posláhija sv. apóstola Pávla čtěňije.

(Záč. 125.)

Brát'ije, slóvo kréstnoje, pohibájuščym úbo juródstvo jėsť, a spasájemy m nám síla Bóžija jėsť. Písano bo jėsť: Pohub'ľú premúdrost' premúdrych, i rázum razúmnych otvėrhu. Hd'í premúdr? Hd'í knížnik, hd'í sovo-prósnik víka sehó? Ne obují li Bóh Premúdrost' míra sehó? Ponėže bo v Premúdrosti Bóžijej ne razumí mír premúdrost'iju Bóha, blahoizvólil Bóh bújstvom própovidi spast'í vírujuščich. Ponėže i Judėje známeňija prósjat, i Jėllini premúdrosti íščut: Mý že propovídujem Christá Ráspjata, Judėjem úbo soblázn, Jėllinom že bezúmije: Samím že zvánnym, Judėjem že i Jėllinom, Christá, Bóžiju Sílu i Bóžiju Premúdrost'. Zané bújeje Bóžije, premúdrije čelovík jėsť: i nemóščnoje Bóžije, kripčáje čelovík jėsť. Vídite bo zváhije vaše, brát'ije, jáko ne mnózi li premúdri po plóti? Ne mnózi li síľny? Ne mnózi li blahoródní? No bújaja míra izbrá Bóh, da premúdryja posramíť: i nemóščnaja míra izbrá Bóh, da posramíť kripkaja: i chudoród-

naja míra, i uničizénajja izbrá Bóh, i ne súščaja, dá súščaja uprazdnít: jáko da ne pochválitsja vsjáka plót' pred Bóhom. Íz Nehóže vý jesté o Christ'í lisúsi, Íže býst' nám Premúdrost' ot Bóha, Právda že i Osvjaščé-
ňije, i Izbavléňije. Da, jákože písetsja: Chval'ájsja, o Hóspod'í da chválit-
sja. I áz prišéd k vám, brát'ije, priidóch ne po prevoschódnomu slovesí, ilí
premúdrosti, vozviščája vám svíd'tel'stvo Bóžije. Ne sudích bo víd'iti čtó v
vás, tóčiju lisúsa Christá, i Sehó Ráspjata.

Allilúija, hlás 1: Spasí mjá Bóže, jáko vnidóša vódy do duší mojejá.

Sťich: Ponošéňije čájaše dušá mojá i strást'.

Sťich: Da pomračátsja oči ich, jéže ne víd'iti.

Jevánhelijsje ot Matfěja, žáč. 110: Vo vrémja óno, sovít sotvoríša vsi
archijerěje: *Konéc:* Prjámo hróba.

Táže, obyčnaja jekteňija: Rcém vsí ot vsejá duší: *I potom:* Spodóbi
Hóspodi: (*Zrí str. 19*). Ispólnim večérňuju molítvu: *I próčaja.*

I po vozhlási pojém ot sťichóvných sťichír podobny 4:

Hlás 2: Jehdá ot dréva T́a Mértva Arimaftěj snát vsích Životá, smír-
noju i plaščaníceju T́a, Christé, obví, i l'ubóviju podvizášesja, sérdcem i
ustnámi T́ilo netl'ínnoje Tvoje oblobyzáti. Obáče, oderžím stráchom, rá-
dujasja vopijáše Tí: Sláva snizchožděňiju Tvojemú, Čelovikol'úbče.

Sťich: Hospód' vocaríjsja, v l'ipotu oblečesja.

Jehdá vo hróbi nóvi za vsích položílsja jesí, Izbávitel'u vsích, ád vse-
smichlívij víd'iv T́a užasésja, verejí sokrušíšasja, slomíšasja vratá, hróbi
otverzóšasja, mértvijí vostáša, tohdá Adám blahodárstvenno rádujasja
vopijáše Tebí: Sláva snizchožděňiju Tvojemú, Čelovikol'úbče.

Sťich: Íbo utverdí vselénnuju, jáže ne podvížitsja.

Jehdá vo hróbi plótski choťá zakl'učílsja jesí, Íže jestestvóm Božestvá
prebyvájaj Neopísannij i Neopredílénnyj, smérty zakl'učíl jesí sokróvišča, i
ádova vsjá istoščíl jesí Christé cárstvija: tohdá i subbótu sijú Božéstven-
naho blahoslověňija i slávy, i Tvojejá svítlosti spodóbil jesí.

Sťich: Dómu Tvojemú podobájet svjatýňa, Hóspodi, v dolhotú dňij.

Jehdá síly zřjáchu T́a Christé, jáko preléstnika ot bezzakónnych okle-
vetájema, užasachusja neizhlahólannomu dolhoterpíňiju Tvojemú i ká-
meň hróba rukámi zapečátannij, ímiže Tvojá netl'ínnaja rébra probodó-
ša. Obáče nášemu spasěňiju rádujuščesja vopijáchu Tí: Sláva snizchož-
děňiju Tvojemú, Čelovikol'úbče.

Sláva, i nýňi: hlás 5: Tebé Od'íjuščahosja svítom jáko rízoju, sném
lósif s dréva s Níkodímom, i víd'iv mértva náha nepohrebéna, blahosérd-

nyj pláč vosprijím, rydája hlahólaše: Uvý mňí Sladčájšij Iisúse! Jehóže vmáľi sólne na Krest'í vísima uzrívšeje mrákom oblahášesja, i zemľá stráchom kolebášesja, i razdirášesja cerkóvnaja zavísa: no sé nýňi vížu Ťá, mené rádi vóleju podémša smért'. Káko pohrebú Ťá Bóže mój, ilí kakóju plaščaníceju obvijú? Kójima li rukáma prikosnúsja netľínnomu Tvojemú Ťílu? Ilí kija písni vospojú Tvojemú ischódu Ščédre? Veličáju strásti Tvojá, pishoslóvľu i pohrebéňije Tvojé so voskreséňijem, zovýj: Hóspodi, sláva Tebí.

Ťáže: Nýňi otpuščáješi: Trisvjatóje: Po: Ótče náš:

Tropár, hlás 2: Blahoobráznyj Jósif s dréva sném prečístoje Ťílo Tvojé, plaščaníceju čístuju obvív, i voňámi vo hróbi nóvi pokrýv položí.

Druhij tropár: Mironósicam ženám pri hróbi predstáv Ánhel vopijáše: Míra mértvym súť prilíčna, Christós že istľíňija javísja čúzď.

Premúdrost' i otpúst.

VO SVJATÚJU I VELÍKUJU SUBBÓTU NA ÚTRENI

Kléplet ko útreni v sedmýj (2) čas nóšči. Načinájem útreňu po obyčaju. I po šestopsálmiji jekteňjá velíkaja.

Na Bóh Hospód': *tropár, hlás 2:* Blahoobráznyj Iósif: *(Zrí str. 886).*

Sláva: Jehdá snizšél jesí k smérti: *(Zrí str. 103).*

I nýňi: Mironósicam ženám: *(Zrí str. 886).*

I načinájem píti pred Plaščaníceju neporóčny so sladkopíňijem, tákožde po st'ichu, i pochvalý vozhlašájet pivéc, vo hlás 5:

Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí mjá opravdáňijem Tvojím

1. Blaženi neporóčňiji v pút', chodáščiji v Zakóni Hospódni.

I pochvalý, vo hlás 5.

Žízň vo hróbi položilsja jesí Christé, i ánhel'skaja vóinstva užasáchu-sja, snizchoždéňije slávjašče Tvojé.

2. Blaženi ispytájuščiji svid'ňija Jehó, vsím sérdcem vzýščut Jehó.

Životé káko umiráješi? Káko i vo hróbi obitáješi? Smérti že cárstvo razrušáješi, i ot áda mértvyja vozstavláješi?

3. Ne d'ílajuščiji bo bezzakóňija, v putéch Jehó chod'íša.

Veličájem Tjá lisúse Carjú, i čtím pohrebéňije i stradáňija Tvojá, ímiže spásal jesí nás ot istl'íňija.

4. Tý zapovídal jesí zápovidi Tvojá sochraníti ziló.

Míry zemlí Položívyj, v málom obitáješi, lisúse Vsecarjú, hróbi dnés, ot hrobóv mértvyja vozstavlájaj.

5. Dabý isprávilisja put'ijé moj, sochraníti opravdáňija Tvojá.

lisúse Christé mój, Carjú vsích, čtó iščjá k súščym vo ád'i prišél jesí? Ilí ród otríšíti čelovíčeskij?

6. Tohdá ne postyžúsja, vnehdá prizríti mí na vsjá zápovidi Tvojá.

Vladýka vsích zřítsja mértv, i vo hróbi nóvi polahájetsja, Istoščívyj hróby mértvych.

7. *Ispovímsja Tebí v právosti sárdca, vnehdá naučtí mi sjá sud'bám právdy Tvojejá.*

Životé, vo hróbi položílsja jesí Christé, i smért'iju Tvojeju smért' pohubíl jesí, i istočil jesí mírovi žízň.

8. *Opravdáníja Tvojá sochraňú: ne ostávi mené do zílá.*

So zlodíji jáko zlodíj Christé, vminílsja jesí, opravdája nás vsích ot zlodíjstva drévňaho zapínátela.

9. *V česóm isprávit júňijšij pút' svój? Vnehdá sochranítí slovesá Tvo-já.*

Krásnyj dobrotóju páče vsích čelovík, jáko Bezzráčen mértv javl'ájet-sja, jestestvó Ukrasívyj vsích.

10. *Vsím sárdcem mojím vzyskách Tebé: ne otríni mené ot zápovidej Tvojích.*

Ád káko sterpít Spáse, prišéstvije Tvoje, a ne páče bol'iznujet omra-čájem, blistáníja svíta Tvojehož zaréju oslíplén?

11. *V sárdci mojém skrych slovesá Tvojá, jáko da ne sohrišú Tebí.*

Iisúse Sládkij mój, i spasíteľnyj Svíte, vo hróbi káko témnom skrylsja jesí? Ó neskazánnaho i neizrečénnaho terpíňija!

12. *Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí mjá opravdáníjem Tvojím.*

Nedoumívájet i jestestvó úmnoje, i mnóžestvo bezplótnoje Christé, tájinstva neskazánnaho i neizrečénnaho Tvojehož pohrebéňija.

13. *Ustnáma mojíma vozvístích vsjá sud'bý úst Tvojích.*

Ó čudés stránnych! Ó veščej nóvych! Dycháníja mojehož Podátel' bez-dychánen nósitsja, pohrebájem rukáma lósifovyma.

14. *Na putí svíd'ňij Tvojích nasladíchsja, jáko o vsjákom bohátstvi.*

I vo hrób zašel jesí, i nídr Christé Otéčeskich nikákože otlučiljsja jesí: sijé stránnoje i preslávnoje kúpno.

15. *V zápovidech Tvojích pohlumľúsja, i urazumíju putí Tvojá.*

Ístinnyj nebesé i zemlí Carjú, ášče i vo hróbi mal'íjšem zaklučiljsja je-sí, poználsja jesí vsěj tvári, Iisúse.

16. *Vo opravdáníjich Tvojích poučúsja, ne zabúdu slovés Tvojích.*

Tebé položenu vo hróbi Sozdátel'u Christé, ádskaja podvizášasja os-nováňija, i hróbi otverzósasja čelovík.

17. *Vozdážd' rabú Tvojemú: živí mjá i sochraňú slovesá Tvojá.*

Zémľu soderžáj dláňiju, Umerščvlén plót'iju, pod zemléju nýňi soderžítsja, mértvyja izbavľája ádova soderžáňija.

18. *Otkrýj oči moj, i urazumíju čudesá ot Zakóna Tvojeho.*

Iz istľíňija vozšél jesí Životé Spáse mój, Tebí uméršu i k mértvym prišédšu, i slomívšu ádovy verej.

19. *Prišléc áz jésm na zemlí: ne skrýj ot mené záповidi Tvojá.*

Jákože Svíta svitľíňnik, nýňi plót' Bóžija, pod zémľu jáko pod spúd skrýjetsja, i othoňájet súščuju vo áďi t'mú.

20. *Vozľubí dušá mojá vozželáti sud'bý Tvojá na vsjakoje vrémja.*

Úmnych stekájetsja vóinstv mnóžestvo so lósifom i Níkodímom, pohrebstí Táh Nevmistímaho vo hróbi máli.

21. *Zapretíl jesí hórdym: próklati ukloňájuščijisja ot záповidej Tvojích.*

Umerščvlén vóleju, i položen pod zemléju, Žiznodávče lisúse mój, oživíl jesí umerščvléna mjá prestuplénijem hórkim.

22. *Otimí ot mené ponós i uničízéňije, jáko svidíňij Tvojích vzyskách.*

Izmiňášesja vsjá tvár strást'iju Tvojeju, vsjá bo Tebí Slóve sostradáchu, Soderžitěla Táh vídušče vsích.

23. *Íbo sidóša kňázi, i na mňá klevetáchu, ráb že Tvój hlumľášesja vo opravdáňijich Tvojích.*

Životá kámeň vo črévi prijem ád vsejádec, izblevá ot víka, jáže pohlotí mértvyja.

24. *Íbo svidíňija Tvojá poučéňije mojé, i sovíti mojí opravdáňija Tvojá.*

Vo hróbi nóvi položílsja jesí Christé, i jestestvo čelovíčeskoje obnovíl jesí, voskrés boholípno iz mértvych.

25. *Prilpé zemlí dušá mojá: živí mjá po slovesí Tvojemú.*

Na zémľu sšél jesí da spasěši Adáma, i na zemlí obrít sehó, Vladýko, dáže do áda snizšél jesí iščáj.

26. *Putí mojá vosvistích, i usľýšal mjá jesí: naučí mjá opravdáňijem Tvojím.*

Sotřasěsja stráchom, Slóve, vsjá zemľá, i denníca lučý skrý, veličájšemu v zemlí sokrovénnomu Tvojemú svítu.

27. *Pút' opravdáňij Tvojích vrazumí mi, i pohlumľúsja v čudesích Tvojích.*

Jáko Čelovík úbo umiráješi vóleju Spáse, jáko Bóh že smértnyja vozstávil jesí ot hrobóv, i hlubiný hrichóvnaja.

28. *Vozdremá dušá mojá ot unýňija, utverdí mjá v slovesích Tvojích.*

Slezotócnaja rydáňija, na Tebé Čístaja máterski, ó lisúse, nakrapľá-jušči vopijáše: Káko pohrebú Ťá, Sýne?

29. *Pút' neprávdy ostávi mené, i Zakónom Tvojím pomíluj mjá.*

Jákože pšeničnoje Zérno, zašéd v řídra zemnája, mnohopérstnyj vo-zdál jesí klás, vozstáviv čelovíki, jáže ot Adáma.

30. *Pút' ístiny izvolích, i sud'by Tvojá ne zabých.*

Pod zemléju skrýlsja jesí jáko sólncce nýňi, i nóščiju smértnoju pokro-vén býl jesí: no vozsijáj svitľijše Spáse.

31. *Prilípichsja svid'ňijem Tvojím, Hóspodi, ne posramí mené.*

Jákože sólnečnyj krúh luná Spáse sokryvájet, i Tebé nýňi hrób skrý, Skončávšahosja smért'iju plótski.

32. *Pút' záповidej Tvojích tekóch, jehdá razšířil jesí sérdce mojé.*

Živót smérti vkusívyj Christós, ot smérti smértnyja svobodí, i vsím ný-ňi dárujet živót.

33. *Zakonopoloží mňí, Hóspodi, pút' opravdáňij Tvojích, i vzyščú i výnu.*

Umerščvléna drévle Adáma zavístno, vozvódiši k životú umerščvlé-ňijem Tvojím, nóvyj Spáse vo plóti javléjsja Adám.

34. *Vrazumí mjá, i ispytáju Zakón Tvój, i sochraňú i vsím sérdcem mojím.*

Úmňiji Ťá číni, prostérta mértva zřjášče nás rádi, užasáhusja, pokry-vájemi krilý Spáse.

35. *Nastávi mjá na stezjú záповidej Tvojích, jáko túju voschoťich.*

Sném Ťá Slóve ot dréva mértva, vo hróbi lósif nýňi položí, no vostáni, spasájaj vsjá jáko Bóh.

36. *Prikloní sérdce mojé vo svid'ňija Tvojá, a ne v lichojímstvo.*

Ánhel'skaja, Spáse, Rádost' býv, nýňi i pečáli sím býl jesí vinóven, ví-dim plóťiju bezdychánen mértv.

37. *Otvratí oči mojí, jéže ne víd'iti sujetý: v putí Tvojém živí mjá.*

Voznésłsja jesí na drévi, i živúščyja čelovíki sovoznósiši: pod zemléju že bý, ležáščyja pod néju voskrešáješi.

38. *Postávi rabú Tvojemú slóvo Tvojé v strách Tvój.*

Jákože lév, Spáse, usnúv plóťiju, jáko říkij skímen mértv vostajéši, otložív stárost' plótskúju.

39. *Otimí ponošěňije mojé, jéže nepščevách: jáko sud'by Tvojá bláhi.*

V rébra probodén býl jesí, rebró vzémyj Adámľe, ot nehóže Jévu soz-
dál jesí, i istočil jesí tóki čistiteľnyja.

40. Sé vozželách zápovidi Tvojá, v právdí Tvojej živí mjá.

Tájno úbo drévie žrétsja Áhnec: Tý že jávi žrén býv, Nezlóbive, vsjú
tvár očistil jesí Spáse.

*41. I da príidet na mjá mílóst' Tvojá Hóspodi, spaséňije Tvoje po slo-
vesí Tvojemú.*

Któ izrečét óbraz strášnyj voístinnu nóvyj? Vladýčestvuja bo tvárijú,
dnés strásť prijěmlet, i umirájet nás rádi.

*42. I oťviščaju ponošájuščym mí slovo, jáko upováň na slovesá Tvo-
já.*

Životá Sokróvišče, káko zrítsja mértvyj? Užasájuščesja ánhely vzyvá-
chu: Káko že vo hróbi zakľučájetsja Bóh?

*43. I ne otímí ot úst mojích slovesé ístinna do zilá, jáko na sud'by
Tvojá upováň.*

Iz kopijém proboděnnaho Spáse rebrá Tvojeho, život životóm iz Živo-
tá spásšaho mjá iskápaješi, i živíši mjá s Ním.

44. I sochraňú Zakón Tvój výnu, v vík i v vík víka.

Rasprostért na drévi, sobrál jesí čelovíki: v rébra že probodén, živo-
tóčnoje vsím ostavlěňije istočáješi lisúse.

45. I choždách v široťí, jáko zápovidi Tvojá vzyškách.

Blahoobráznyj Spáse obrazújet strášno, pohrebájet Ťá jáko mértva
blahoobrázno, i užasájetsja Tvojeho obraza strášnaho.

46. I hlahólach o svid'ňijich Tvojích pred carí, i ne styd'áchsja.

Pod zemléju choťíňijem nizšéd jáko mértv, vozvódiši ot zemlí k ne-
bésnym, ottúdu pádšyja Spáse.

47. I poučáchsja v zápovidech Tvojích, jáže vozľubích ziló.

Ášče i mértv víďin býl jesí, no Živyj jáko Boh vozvódiši ot zemlí k ne-
bésnym, ottúdu pádšyja lisúse.

48. I vzdvihóh rúci moji k zápodidem Tvojím, jáže vozľubích.

Ášče i mértv víďin býl jesí, no Žív jáko Bóh, umerščvlěnnýja čelovíki
oživil jesí, mojehó umertvív umertvítěla.

49. I hlumľáchsja vo opravdáňijich Tvojích.

Ó Rádosti ónyja! Ó mnóhija Sládosti! Íchže vo áďi napólnil jesí, vo
dnách mráčnych svít vozsjáv.

50. Pomjaní slovesá Tvojá rabú Tvojemú, íchže upováňije dál mi jesí.

Poklaňajusja strásti, vospivaju pohreběňije, veličaju Tvojú deržavu Čelovikoľubče, ímiže svobodichsja strastěj tletvórnych.

51. *Tó mjá utíší vo smirěňiji mojem, jáko slóvo Tvoje živí mjá.*

Na Ťá méč obnažísja Christé, i méč krípkaho úbo otupľájetsja, i méč že obraščájetsja Edémskij.

52. *Hórd'iji zakonoprestupováchu do zilá: ot Zakóna že Tvojeho ne uklonichsja.*

Áhnica Áhnca zrájšči v zakolěňiji, óstrijem probodájema rydáše, spodvľhši i stádo vopíti.

53. *Pomjanúch sud'bý Tvojá ot víka Hóspodi, i utíšichsja.*

Ášče i vo hróbi pohrebáješisja, ášče i vo ád ídeši: no i hróbi istoščil jesí, i ád obnažil jesí Christé.

54. *Pečál' priját mjá ot hríšnik, ostavľájuščich Zakón Tvój.*

Vóleju snizšél jesí, Spáse, pod zémľu, umerščvľenyja čelovíki oživil jesí, i vozvél jesí vo slávi Ótčeja.

55. *Píta bjáchu mňí opravdáňija Tvojá na míst'i prišěľstvija mojeho.*

Tróici Jedín vo plóti, nás rádi ponósnuju preterpí směť, užasájetsja že sólnce, i trepěščet zemľá.

56. *Pomjanúch v noščí ímja Tvoje, Hóspodi, i sochraních Zakón Tvój.*

Jáko ot istóčnika hórkaho, Júdova kol'fina isčád'ija v róvi položíša, Pi-tátel'a Mannodávca lisúsa.

57. *Sěj býst' mňí, jáko opravdáňij Tvojích vzyskách.*

Sud'ijá jáko sudím pred Pilátom sud'ijěju i predstá, i směrt'iju neprávednoju osuždén býst', drěvom Krěstnym.

58. *Část' moja jesí Hóspodi: rích sochraníti Zakón Tvój.*

Hórdyj Izráil'u, ubijstvenňiji l'úd'ije, čtó postradávsje, Varávvu svobodíste, i Spása predáste Krestú?

59. *Pomolichsja licú Tvojemú vsím sérdcem mojím: pomíľuj mjá po slovesí Tvojemú.*

Rukóju Tvojěju sozdávaj Adáma ot zemlí, tohó rádi jestestvóm býl jesí Čelovík, i raspjálsja jesí vóleju Tvojěju.

60. *Pomýslich putí Tvojá, i vozvratích nózi mojí vo svíd'ňija Tvojá.*

Poslúšav Slóve, Otcá Tvojeho, dáže do áda l'útaho sošél jesí, voskresíl jesí ród čelovíčeskij.

61. *Uhotóvichsja i ne smutichsja, sochraníti zápovidi Tvojá.*

Uv ý mńí Svíte míra! Uv ý mńí Svíte mój, lisúse mój vozzělnnyj! Vopi-
jáše Ďíva, rydájušči hórko vzyváše.

62. *Úžja hríšnik uvjazášasja mńí, i Zakóna Tvojeho ne zabých.*

Zavístliviji, ubíjstvenńiji i hórđiji l'úd'ije, poné plaščanici i sudarjá sa-
mahó da styďátsja, Voskressú Christú.

63. *Polúnošči vostách, ispovídatisja Tebí o sud'bách právdy Tvojejá.*

Priidí úbo skvérnyj ubíjce učeničé, i nráv zlóby tvojejá pokaží mi, ím-
že býl jesí predáteľ Christóv.

64. *Pričástnik áz jěsm vsím bojáščymjsja Tebé, i chraňáščym zápo-
vidi Tvojá.*

Jáko čelovikolubív ěíkto pritvorjáješisja búje, i slípe vsehubíteľńijšij
nevírnyj, Míro prodávj na cińí.

65. *Milosti Tvojejá, Hóspodi, ispólń zemľá: opravdáńjem Tvojím na-
učí mjá.*

Nebésnaho míra kúju imíl jesí cínu Mnohocínnaho? Kóje prijál jesí
protivodostójnoje? Neístovstvo obríl jesí prokl'át'ijšij Satanó.

66. *Bláhost' sotvoríl jesí s rabóm Tvojím Hóspodi, po slovesí Tvo-
jemú.*

Ášče ničšěľúbec jesí, i o mírí pečáluješi istoščájemom vo očiščěńije
duší, káko na zlátí prodáješi Svitozárna?

67. *Bláhosti, i nakazáńiju, i rázumu naučí mjá: jáko záповідem Tvojím
vírovach.*

Ó Bóžij Slóve! Ó Rádoste mojá! Káko preterpl'ú tridnévnoje Tvoje po-
hreběńije? Nýńi terzájusja utrobóju máterski.

68. *Prězde dáže ne smiríti mí sja, áz prehrišich: sehó rádi slóvo Tvo-
je sochraních.*

Któ dást' mí vódu i sléz istóčniki, Bohonevístnaja Ďíva vzyváše, da
vospláču Sládkaho Mí lisúsa?

69. *Bláh jesí Tý, Hóspodi, i bláhost'iju Tvojeju naučí mjá opravdáńi-
jem Tvojím.*

Ó hóry i chólmi, i čelovíkov mnóžestva, vospláčitesja, i vsjá rydájte so
Mnóju, Bóha vášeho Máteriju!

70. *Umnóžisja na mjá neprávda hórnych: áz že vsím sérdcem mojím
ispytáju záповідi Tvojá.*

Kohdá víždu Ťá Spáse, bezl'ítnaho Svíta, Rádost' i Sládost' sérdca
mojeho? Ďíva hórko vopijáše.

71. Usirisja jáko mlekó sérdce ich: áz že Zakónu Tvojemú poučích-sja.

Ášče i jáko kámeň Spáse, krajesikómyj, Tý prijal jesí sičeňije, no isto-čil jesí živúju strujú, jáko Istóčnik sýj žízni.

72. Bláho mńí, jáko smiril mjá jesí, jáko da naučúsja opravdánijem Tvojím.

Jáko ot Istóčnika Jedínaho suhúboju rikóju rébrom Tvojím izliváju-ščym napajájuščasja, bezsmértnuju priobritájem žízň.

73. Bláh mńí Zakón úst Tvojích, páče tysjač zláta i srebrá.

Vóleju javísja jesí Slóve, vo hróbi mertv, no živěši, i čelovíki, jákože predrékl jesí, voskresěňijem Tvojím Spáse mój vzdvizáješi.

Sláva: Vospivájem Slóve, Tebé vsích Bóha, so Otcém i Svjatým Tvo-jím Dúchom, i slávím Božéstvennoje Tvoje pohreběňije.

I nýňi: Bohoródičen: Blažím Ťá Bohoródica Čístaja, i počítájem trid-nevnóje pohreběňije Sýna Tvojeho i Bóha nášeho vírno.

I páki pérvyj pripív óba líka vkúpi.

Táže, jekteňijá málaja. I vozhlás na pérvuju statijú:

Jáko blahoslovísja Tvoje ímja, i proslávísja Tvoje Cárstvo, Otcá, i Sý-na, i Svjatáho Dúcha, nýňi i prísno, i vo víki vikón.

I pokadív, načínájet vtorúju statijú.

STAŤIJÁ VTORÁJA

Načinájet l'ívyj lík blahočínno tropár:

Dostójno jěst' veličáti Ťá Žiznodávca, na Jrest'í rucí prostéršaho, i sokrúššaho deržávu vrážiju.

74. Rúci Tvojí sotvoríst'í mjá, i sozdást'í mjá: vrazumí mjá, i naučúsja zápodidem Tvojím.

Dostójno jěst' veličáti Ťá vsích Ziždíteľa: Tvojími bo stradáňmi ímamy bezstrást'ije, izbávl'sesja t'líňija.

75. Bojáščijisja Tebé uzrját mjá i vozveselátsja, jáho na slovesá Tvojá upováč.

Užasesja zeml'á, i sólnce Spáse skrýsja, Tebí nevečěrnemu Svítu Christě, zašédšu vo hróbi plótski.

76. Razumích Hóspodi, jáko právda sud'bý Tvojá, i voístinnu smiril mjá jesí.

Usnúl jesí Christé, jestestvennoživótnym snóm vo hróbi, i ot tážkaho sná hrichóvnaho vzdvihl jesí ród čelovíčeskij.

77. Búdi že milost' Tvojá, da utíšiť mjá, po slovesí Tvojemú rabú Tvojemú.

Jedína žén, kromí bolíznej rodích Ťá čádo, bolízni že nýni terplú stráštiju Tvojejú nesterpímyja, hlaholáše Čístaja.

78. Da priidut mńí ščedróty Tvojá, i živ búdu, jáko zakón Tvój poučé-ňije moję jést'.

Horí Ťá Spáse, nerazlúčno so Otcém súšča, dolí že mértva prostárta na zemlí, užasájutsja zrjášče Serafími.

79. Da postydátsja hórďiji, jáko neprávedno bezzakónovaša na mjá, az že pohluml'úsja v zápovidech Tvojích.

Razdrájetsja cerkóvnaja zavísa Tvojím raspjáťijem, pokryvájut svitila Slóve svít, Tebí skrývšusja Sólncu pod zémľu.

80. Da obraťát mjá bojáščijisja Tebé, i vidáščiji svíd'ňija Tvojá.

Zemlí iznačála jedíňim máňijem vodruzívij krúh, bezdychánen jáko čelovík zájde pod zemľú: užasnísja vid'ňijem nébo.

81. Búdi sérdce moję neporóčno vo opravdáňijich Tvojích, jáko da ne postyžúsja.

Zešél jesí pod zémľu, rukóju Tvojejú sozdávij čelovíka, da vzdvih-neši ot paděňija sobóry čelovíčeskija vsesíl'noju deržávoju.

82. Izčezájet vo spasěňije Tvojé dušá moję, na slovesá Tvojá upo-vách.

Pláč svjaščénnyj priidíte vospojím Christú uméršemu, jáko drévle že-ný Mironósicy, da i rádujsja uslýšim s ními.

83. Isčezóša óči mojí v slóvo Tvojé, hlahól'ušče: kohdá utíšiši mjá.

Míro voístinnu jesí Tý Slóve neistoščímoje: t'ímže Tí i míra prinošá-chu, jáko mértvu živómu, žený Mironoósicy.

84. Zané bých jáko mích na sláňi, opravdáňij Tvojích ne zabých.

Ádova úbo pohrebén cárstvija Christé sokrušáješi, smřt'iju že smért' umerščvl'áješi, i t'ľíňija svoboždáješi zemnoródnja.

85. Koliko jést' dněj rabá Tvojejó? Kohdá sotvoríši mí ot hoňáščich mjá súd?

Tóki žízni prolivájuščaja Bóžija premúdrost', vo hróm zachodášči, ži-votvorít súščyja nezachodímých ádovych místich

86. Povídaša mńí zakonoprestúpnicy hlumlěňija, no ne jáko zakón Tvój Hóspodi.

Da čelovičeskoje obnovľú sokrušennoje jestestvó, ujávlen jésm smért'iju choťá plóťiju: Máti Mojá, ne terzájsja radáňmi.

87. Vsjá zapóvidi tvojá ístina, neprávědno pohnáša mja, pomozí mi.

Zašél jesí pod zěmľu svitonósec právdy, i mértvyja jákože ot sná vozdvíhl jesí, othnáv vsjákuju t'mú súščuju bo áďi.

88. Vmáli ne skončáša mené na zemľi: áz že ne ostávich zápovidej Tvojích.

Zěro dvojeraslennoje jestestvožízněnoje, v boká zemnája síjetsja so slezámi dněc: no prozjábše, mír radostnosotvorít.

89. Po mílosti Tvojěj živí mja, i sochraňú svíd'ňija úst Tvojích.

Ubojásja Adám, Bóhu choďášču v rají: rádujetsja že, ko ádu sošéd-šu, padýj přězde, i nýňi vozdvizájem.

90. Vo vík Hóspodi, slóvo Tvoje prebyvájet na nebesí.

Žrét Tebí žěrtvy slěznyja rózďšaja Ťá Christé, plóťiju položěnu vo hróbi, vopijúšči: vostáni čádo, jákože predrékl jesí.

91. V ród i ród ístina Tvojá, osnovál jesí zěmľu, i prebyvájet.

Vo hróbi Iósif blahohovíjno Ťá nóvym sokryvája písni ischódnyja bo-hoľípnyja pojét Tebí, smišěnyja rydáňmi Spáse.

92. Učiněňjem Tvojím prebyvájet děň, jáko vsjáčeskaja rabótna Te-bí.

Hvozďmi Ťá Krestú prihvozďěna, Máti Tvojá Slóve zrjášči, hvózďmi pečáli hórkija proizájet, i strilámi dúšu.

93. Jáko ášče by ne zakón Tvój poučěňňije mojé býl, tohdá úbo po-híbl bých bo smirěňiji mojém.

Ťá vsích naslažďěňije Máti zrjášči, piťijém napajájema hórkim, slezá-mi licé omakájjet hórci.

94. Vo vík ne zabúdu opravďáňij Zvojích, jáko v ních oživíl mja jesí.

Ujazvľájusja ľúťi, i rasterzájusja utróboju Slóve, zrjášči neprávědnoje Tvoje zakolěňije, hlahólaše Prečístaja s pláčem.

95. Tvój jésm áz, spsí mja, jáko opravďáňij Tvojích vzyskách.

Óko sládkoje, i ustňí Tvojí káko zakľučú Slóve; káko že Ťá mertvol'íp-no pohrebú; užasájusja, vopijášje Iósif.

96. Mené žďáša hříšnicy pohubíti mja, svod'ňija Tvojá razumích.

Písni Jósif i Ňikodím nadhróbnyja pojút Christú uměršemu nýňi, pojút že s ními i Serafími.

97. Vsjákija končěny víďich koněc, široká zápovid' Tvojá ziló.

Zachódši pod zémľu Spáse, Sólnce právdy: t'ímžeróždšaja Ťá luná pečál'mi oskudivájet, váda Tvojehó lišájema.

98. *Kól' vozľúbich zakón Tvój Hóspodi, vés déň poučéňije mojé jést'.*

Užasesja ád Spáse, zrjá Ťa Žiznodávca, bohátstvo ónaho upraždnájušča, i jáže víka mértvyja vozstavľajušča.

99. *Páče vráh mojích umudríl mjá jesí zapóvid'iju Tvojejú, jáko v vík mojá jést'.*

Sólnce svít vozsijavájet po nóšči Sléve: i Tý že voskrés, prosijavéješi po smérty jáсно, jáko ot čertóha.

100. *Páče vsích učáščich mjá razumích, jáko svid'íňija Tvojá poučéňije mojé jést'.*

Zemľá Ťá Sozdátel'u, v ňídra prijemši, trépetom soderžíma Spáse trjasétsja, uspívši mértvyja trjaséňijem.

101. *Páče stárec razumích, jáko zápovidi Tvojá vzyskách.*

Míry Ťá Christé, Ňikodím i blahoobráznjy, nýňi novoľ'pno pomazújušče, užásnisja, vopijách, vsjá zemľá.

102. *Ot vsjákaho putí lukáva vozbraních nohám mojím, jáko da sochraňú slovesá Tvojá.*

Zašél jesí Svitotvórcé, i s Tobóju zájde svít sólncá: trépetom že tvár soderžítsja, vsích Ťá propovídajušča Tvorcá.

103. *Ot sudéb Tvojích ne uklónichsja, jáko Tý zakonopoložil mí jesí.*

Kámeň uhlaždénnyj, krajeuhóľnyj pokryvájet kámeň: čelovík že smértnyj jáko smértna, Bóha pokrývájet nýňi vo hróbi: užásnisja zemlé.

104. *Kól' sladká hortáni mojemú slovesá Tvojá, páče méda ustóm mojím!*

Vížd' učeníká, jehóže ľubíl jesí, i tvojú Máter čádo, i viščáňije dážd' sladčájšeje, vzyváše pláčušči Čístaja.

105. *Ot zápovidej Tvojích razumlích, sehó rádi vozněnavíd'ich vsják pút' neprávdy.*

Tý Slóve, jáko sýj života Dátel', Judéjom, na Kresťí prostrýjsja, ne umertvíl jesí, no voskresíl jesí i sích mértvyja.

106. *Svitíľnik noháma mojima zakón Tvój, i svít stezjám mojím.*

Dobróty Slóve préžde ne imíl jesí, nižé vída, jehdá stradál jesí, no voskrés provozsijál jesí, udobriv čelovíki božéstvennymi zarjámi.

107. *Kľáchsja i postávich sochraníti sud'bý právdy Tvojejá.*

Zašél jesí plóťiju v zémľu nevečérňij Svitonósec, i ne terpjá zríti sólncé pomérče, polúdni ješčé súšču.

108. *Smiríchsja do zilá Hóspodi, živí mja po slovesí Tvojemú.*

Sólnce vkúpi i luná pomérkše Spáse, rabóm blahorozúmny m obrazováchusja, íže v čérnyja oděždy oblačátsja.

109. *Vólňaja úst mojích blahovolí že Hóspodi, i sud'bám Tvojím naučí mja.*

Vídí Táhó Bóha sótnik, ášče i umertvílsja jesí: káko Táhó úbo Bóže mój, osjažú rukáma; umasájusja, vopijáše Jósif.

110. *Dúša mojá v rukú Tvojejú výnu, i zakóna Tvojeho ne zabých.*

Usnú Adám, no smérť iz rébr izvódit: Tý že nýňi usnúl jesí Slóve Bóžij, istočáješi ot rébr Tvojich mírovi žízň.

111. *Položíša hříšnicy síť mńí, i ot záповidej Tvojích ne zabludích.*

Usnúv jesí málo, i oživíl jesí uméršyja, i voskrés, voskresíl jesí spjášcyja ot víka Bláže.

112. *Naslídovach svidíňija Tvojá vo vík, jáko radováňije sérdca moje-hó súť.*

Vzját ejí ot zemlí, no istočil jesí spaséňija vinó, životóčna ja lozó: proslavjáju strást' i Krést.

113. *Prikloních sérdce moje, sotvoríti opravdáňija Tvojá v vík za vzdajáňije.*

Káko úmnaja činonačál'ija Táhó Spáse pojút, náha, okrovávlena, osuždéna, terpjášče dérnost' raspinátelej?

114. *Zakonoprestúpnyja voznenavíd'ich, zakón že Tvój vozľubích.*

Obručénnyj, stropótnijšij róde Jevréjskij, vídal jesí vzdvižěňije chráma, počtó osudíl jesí Christá?

115. *Pomóščnik mój, i zastúpnok mój jesí Tý, na slovesá Tvojá upovách.*

Vo oděždu poruháňija Ukrasíteľa vsích oblekáješi, íže nébo utverdí, i zémľu ukrasí čúdno.

116. *Uklonítejsja ot mené lukávnjuščiji, i ispytáju záповidi Bóha mo-jehó.*

Jákože nejásyť ujázvlen v rebrá Tvojá Slóve, ótroki Tvojá uméršyja oživíl jesí, iskápav živótnyja ím tóki.

117. *Zastupí mja po slovesí Tvojemú: i živ búdu, i ne posramí mené ot čajáňija mo-jehó.*

Sólnce přěžde ustávi lisús, inopleménniki sikíj: Tý že skrylsja jesí nizlahája tmy načál'nika.

118. *Pomozí mi, i spasúsja, i poučúsja vo opravdáňijich Tvojích výnu.*

Ňidr otéčeskich neischóden prebýv Ščedre, i čelovík býti blahovolil jesí, i vo ád snizšél jesí Christé.

119. *Uničilil jesí vsjá otstupájuščyja ot opravdáňij Tvojích, jáko nepravedno pomyšléňije ích.*

Vzjátsja raspnýjsja, íže na vodách zémľu povíšče, i jáko bezdychánen v néj nýňi vzelehájet: jáže ne terpjášči trjasášesja ľútí.

120. *Prestupájuščyja nepščevách vsjá hríšnyja zemlí: sehó rádi vozľúbich svid'ňija Tvojá.*

Uvý mňí, ó Sýne, neiskusomúžnaja rydáše hlahóľušči: jehóže bo jáko Carjá nad'ľjachsja, osužďená zrjú nýňi na Krest'í.

121. *Prihvozdí stráchu Tvojemú plóti mojá, ot sudéb bo Tvojích ubojáchsja.*

Sijá Havrijíl mňí vozvistí, jehdá sleťí, íže Cárstvo víčnoje rečé, Sýna mojihó lisúsa.

122. *Sotvorích súd i právdu, ne predážd' mené obíd'aščym mjá.*

Uvý, Simeónovo soveršísja proróčestvo: Tvój bo méč projdé sérdce mojé, Emmanújile.

123. *Vospriimí rabá Tvojihó vo bláho, da ne oklevetájut mené hórd'ji.*

Poné súščich ot mértvych postydítesja, ó Judéje! Íchže Životodávec vozstávi, Jéhože vý ubíte zavístno.

124. *Óči mojí isčezóst'í vo spaséňije Tvojé, i v slóvo právdy Tvojejá.*

Užásesja víďívšeje, nevídymy Svíte, Tebé Christé mój vo hróbi sokryvájema, bezdychánna že, i pomračí sólnce svít.

125. *Sotvorí s rabóm Tvojím po milosti Tvojej, i opravdáňijem Tvojím naučí mja.*

Plákaše hórko Preneporóčnaja Máti Tvojá Slóve, jehdá vo hróbi víďi Tebé neizrečénna i beznačál'naha Bóha.

126. *Ráb Tvój jésm áz, vrazumí mja, i uvím svid'ňija Tvojá.*

Mértvosť Tvojú netľínnaja Christé, Máti Tvojá zrjášči, hórko k tebi viščáše: ne kosní životé v mértvych.

127. *Vrémja sotvoríti Hóspodevi, razoriša zakón Tvój.*

Ád ľútyj potrepetá, jehdá Ťa víďi Sólnce slávy bezsmértne i izdaváše júnziki tščáteľno.

128. *Sehó rádi vozľúbich zápovidí Tvojá páče zlatá i topázija.*

Vél'ije i užásnoje víďíňije nýňi zrítsja: životá sýj vinóvnj, smért' podját, oživíti choťá vsích.

129. Sehó rádi ko vsím zápovidem Tvojím napravľáchsja, vsják pút' neprávdy voznenavíd'ich.

Probodáješisja v rébra, i prihvoždáješisja Vladýko pukámi, jázvu ot rebrá Tý iscílája, i nevozderžáňije púk práotec.

130. Ďívna svid'íňija Tvojá, sehó rádi ispytá já dušá mojá.

Préžde Rachílina syna plákaše vsják íže v dómu, i syna Ďívyja rydáchu učeník lík s Máteriju.

131. Javléňije slovéc Tvojích prosviščájet, i vrazumljájet mládency.

Udaréňije rúk dáša Christóvoj lanťi, rukóju čelovíka sozdávšaho, i čélusti zvirja sokrušívšaho.

132. Ustá mojá otverzóch, i privlekóch dých, jáko zápovidej Tvojích želách.

Písňmi Tvojé Christé, nýňi raspját'ije i pohrebéňije, vsí vírňiji prázdnujem, izbávlšesja smérty pohrebéňijem Tvojím.

Sláva: Tróičen: Beznačálne Bóže, soprisnosúščne Slóve, i Dúše Svjatýj, ľúdi pravoslávnyja v víre ukripí na rátnyja jáko Bláh.

I nýňi: Bohoródičen: Žízň róždšaja, Preneporóčnaja Čístaja Ďívo, utolí cerkóvnnyja soblázny, i podážd' mír jáko Blahája.

I páki pėrvyj tropár, óba líka. Táže jekteňijá málaja.

Vozhlás vo vtorúju stat'iju:

Jáko Svját jesí Bóže náš, íže na prestóli slávy cheruvímst'ich počívájaj, i Tebí slávu vozsylájem so beznačálnym Tvojím Otcém, i s presvyatým, i blahím, i životvorjáščim Tvojím Dúchom, nýňi i prísno, i vo víki víkóv.

I načinájem trét'iju stat'ijú, kad'ášču svjaščénniku.

STAŤIJÁ TRÉŤIJA na hlás 3:

Ródi vsí písň pohrebéňiju Tvojemú prinósjat, Christé mój.

133. Prizrí na mjá, i pomíluj mjá, po sudú ľubjáščich ímja Tvojé.

Sném s dréva íže ot Arimaftéja, plaščaníceju obvív vo hróbi Ťá pohrebájet.

134. Stopý mojá naprávi po slovesí Tvojemú, i da ne obladájet mnojú vsjákoje bezzakóňije.

Mironósicy priidóša, míra Tebí Christé mój nosjáščyja premúdro.

135. Izbávi mjá ot klevetý čelovíčeskija, i sochraňú zápovidí Tvojá.

Hrjadí vsjá tvárj, písni ischódnyja prinesém Ziždíteľu.

136. Licé Tvoje prosvití na rabá Tvojeho i naučí mja opravdáňjem Tvojím.

Jáko mértva živaho s Mironósicami, vsí miropomážem múdrenno.

137. Ischódišča vodnája izvédošti óči mojí, ponéže ne sochraních zákóna Tvojeho.

Jósife treblažénne, pohrebí tšilo Christá Žiznodávca.

138. Práveden jesí Hóspodi, i právi sudí Tvojí.

Íchže vospitá mánnoju, vzdvihóša pjátu na Blahodíteľa.

139. Zapovídal jesí právdu, svidíňija Tvojá, i ístinu ziló.

Íchže vospitá mánnoju, prinósjat Spásu želč i kúpno ócet.

140. Istájala mja jést' révnost' Tvojá, jáko zabýša slovesá Tvojá vrazí mojí.

Ó prebezúmija, i christoubíjstva prorokoubíjc!

141. Razžžéno slóvo Tvoje ziló, i ráb Tvój vozľubí jé.

Jákože bezúmnyj služiteľ, predadé učeník bézdnú premúdrosti.

142. Juňijšij áz jésm i uničžén, opravdáňij Tvojich ne zabých.

Izbáviteľa ostáviv, plínnik ostávísja ľstívij Júda.

143. Právda Tvojá právda vo vík, i zákón Tvój ístina.

Po Solomónu, röv hlubókij, ustá Jevréj bezzakónnych.

144. Skórbi i núždy obrítóša mja, zápovidi Tvojá poučéňije moje.

V stropótnych šestvíjich Jevréjov bezzakónnych, volčcy i síti.

145. Právda svidíňija Tvojá v vík: vrazumí mja, i živ búdu.

Jósif pohrebájet s Ňikodímom mertvolípno Ziždíteľa.

146. Vozzvách vsím sérdcem mojím, usľýši mja Hóspodi, opravdáňija Tvojá vzyščú.

Žiznodávče Spáse, sláva deržavi Tvojejí, ád razóršej.

147. Vozzvách Tí, spasí mja, i sochraňú svidíňija Tvojá.

Ležášča Ťá Prečístaja vidášči, Slóve, materolípno plakáše.

148. Predvarích v bezhód'iji, i vozzvách, na slovesá Tvojá upovách.

Ó sladčájšaja moja vesnó, sladčájšeje moje čádo! Hdí Tvojá zájde dobrotá?

149. Predvarísti óči mojí ko útru, poučítisja slovesém Tvojím.

Pláč spodvízaše Vsečístaja Tvojá Máti, Tebí Slóve uméršu.

150. Hlás mój uslyši Hóspodi, po mílosti Tvojěj, po sud'bí Tvojěj živí mja.

Žený s míry pijidóša pomazáti Christá božéstvennaho míra.

151. Približíšasja hoňáščiji mja bezzakónijem, ot zakóna že Tvojeho udalíšasja.

Smérť smért'iju Tý umerščvláješi Bóže mój, božéstvenno síloju Tvojejú.

152. Blíz jesí Tý Hóspodi, i vsí puťijé Tvojí ístina.

Prel'stisja preléstnik, prel'stívysja izbavlájetsja, premúdrost'iju Tvojejú Bóže mój.

153. Ispérva poznách otavid'íňij Tvojích, jáko vo vík osnovál já jesí.

Vo dnó ádovo nizvedén býst' predáteľ, v kládenec istlíňija.

154. Vížd' smirénije mojé, i izmí mja, jáko zakóna Tvojeho ne zabých.

Volčcy i síti puťijé treokajánnaho beúmnaho Júdy.

155. Sudí súd mój, i izbávi mja, slovesé rádi Tvojeho živí mja.

Vsí spohibájut raspínátel'ije Tvojí Slóve, Síne Bóžij Vsecárju.

156. Daléče ot hríšnik spasénije, jáko opravdánij Tvojích ne vyzyskáša.

V kládenec istlíňija vsí spohibájut múžije krověj.

157. Ščedróty Tvojá mnóhi Hóspodi, po sud'bí Tvojěj živí mja.

Sýne Bóžij Vsecárju Bóže mój, Sozdáteleu mój, káko strást' podjál jesí?

158. Mnózi izhoňáščiji mja i stužájuščiji mí, otavid'íňij Tvojích ne uklo-níchsja.

Júnica tepl'cá na drévi povíšena vzyváše zrjáščí.

159. Víd'ich nerazumivájuščyja i istájach, jáko slovés Tvojích ne so-chraniša.

Ťílo živónosnoje lósif pohrebájet s Ťíkodímom.

160. Vížd', jáko zápovidi Tvojá vozľubích Hóspodi, po mílosti Tvojěj živí mja.

Vzyváše otrokovica téplí slézy točášči, utróboju probodájema.

161. Načálo slovés Tvojích ístina, i vo vík vsjá sud'bý právdy Tvojejá.

Svíte očiju mojejú, sladčájšeje mojé čádo, káko vo hróbi nýňi pokry-váješisja?

162. Křázi pohnáša mja túne, i ot slovés Tvojích ubojásja sérdce mo-jé.

Adáma i Jévu svobodíti, máti nerydáj, sijá straždú.

163. *Vozrádujusja áz o slovesích Tvojích, jáko obritájaj kórist' mnóhu.*

Proslávľáju Tvoje, Síne mój, krájneje blahoutróbiye, jehóže rádi sijá stráždeši.

164. *Neprávdu voznenavídich i umerzích, zakón že Tvój vozľubích.*

Ótom napojén jesí i želčiju Ščedre, drévneje razríšaja vkušéňije.

165. *Sedmeríceju dném chvalích Ťá, o sud'bách právdy Tvojejá.*

Na Krest'í prihvodzíljsja jesí, drévle ľúdi Tvojá stolpóm óblačnym pokryvájaj.

166. *Mír mnóh ľúbjaščim zakón Tvój, i níst' ím soblázna.*

Mironósicy Spáse ko hróbu prišédšyja, míra prinesóša Tebí.

167. *Čajách spaséňija Tvojeho Hóspodi, i zápovidi Tvojá vozľubích.*

Vostáni Ščedre, ot própastej ádskich vozstavľájaj nás.

168. *Sochraní dušá mojá svid'ňija Tvojá, i vozľubi já ziló.*

Voskresní Žiznodávče, ródšaja Ťá Máti slézi točášči hlahólet.

169. *Sochraních zápovidi Tvojá i svid'ňija Tvojá, jáko vsí pútije mojé pred Tobóju Hóspodi.*

Potščísja voskresnuti, pečál' razríšaja Slóve, čisto róždšija Ťá.

170. *Da priblížitsja moléňije mojé pred Ťá Hóspodi, po slovesí Tvojemú vrazumí mja.*

Nebésyja síly užasósja stráchom, mértva Ťá zrjášče.

171. *Da vnídet prošéňije mojé pred Ťá Hóspodi, po slovesí Tvojemú izbávi mja.*

Lubóviju že i stráchom strásti tvojá počítajúščym, dážd' prehrišéňij razríšéňije.

172. *Otryhnut ustní mojé píňije, jehdá naučíši mja opravdáňijem Tvojím.*

Ó užasnaho i stránnaho vid'ňija, Bóžij Slóve! Káko zemľá Ťa spokryvájajet?

173. *Povišájajet jazýk mój slovesá Tvojá, jáko vsjá zápovidi tvojá právdy.*

Nosjáj Ťá drévle Spáse, Jósif bíhajet, i nýňi Ťá iný pohrebájajet.

174. *Da búdet ruká tvojá jéže spastí mja, jáko zápovidi Tvojá izvólich.*

Pláčajet i rydájajet Ťá Prečístaja Máti Tvojá, Spáse mój umerščvlénaho.

175. *Vozželách spaséňije Tvoje Hóspodi, i zakón Tvój poučéňije mojé jést'.*

Užasájuťsja umý stránnaho, i užásnaho Tebé vsích Sozdáteľa, pohrebéňija.

176. *Živá búdet duša mojá, i voschválit Ťá, i sud'by Tvojá pomóhút mňí.*

Izľijáša na hrób Mironósici míra, ziló ráno prišédšyja.

177. *Zabludích jáko ovčá pohíbšeje, vzyščí rabá Tvojeho, jáko zápo-videj Tvojích ne zabých.*

Mír cérkvi, ľudem Tvojím spaséňije dáruf vostáňijem Tvojím.

Sláva: Ó Tróice Bóže mój, Ótče, sýne i Dúše, pomíľuf mír.

I nýňi: Víditi Tvojeho Sýna voskreséňije, Dívó, spodóbi Tvojá ráby.

I ábije pojém troparí sijá, vo hlás 5:

Blahoslovén jesí, Hóspodi, naučí mja opravdáňijem Tvojím.

Ánhelskij sobór udivísja: *(Zrí str. 45).*

Počtó míra s mílostivnymi slezámi:

Ziló ráno Mironósicy:

Mironósicy žený:

Sláva, tróičen: Poklónimsja Otcú:

I nýňi, Bohoródičen: Žiznodávca róždši:

Allilúija, 3x.

Táže, jekteňjá málaja. Vozhlás:

Tý bo jesí Cárj míra , Christé Bóže náš, i tebí slávu vozsyľajem, so bez-načáľnym Tvojím Otcém, i s presvjatým, i blahím, i životvorjáščim Tvojím Dúchom, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

I pojém sidálen dné, hlás 1: (Podóben: Hrób Tvój, Spáse:)

Plaščaníceju čístóju, i aromáty božéstvennymi tľílo čestnóje, isprosív u Piláta miropomazújet, i polahájet lósif v nóvom hróbi. Ťímže uránše Mi-ronósicy žény, vozopíša pokaží nám, jákože predrékl jesí Christé, vos-kreséňije.

Sláva: konéc.

I nýňi: drúhij podóben:

Užasósasja lícy ánhhelst'iji, zrjášče sidáščaho v ňídrich ótčích. Káko vo hrób polahájetsja jáko mértv Bezsmértnyj! Jehóže číni ánhhelst'iji okružájut i slávjat s mértvymi vo áďi, jáko Žiždíťeľa i Hóspoda.

Voskresénije Christóvo: ne hlahólem. No ábije psalóm 50. (Zrí str. 47).

I pojem kanón, irmós po dváždy, troparí na 12. Hlás 6.

1. Volnúju morskóju skryvšaho dréve, honíteľa mučíteľa, pod zemlé-ju skryša spasénnych ótrocy: no mý jáko otrokovícý Hóspodevi pojím, slávno bo proslávísja.

Katavásija: Volnúju morskóju:

3. Tebé na vodách povísivšaho vsjú zémľu neoderžímo, tvárj víd'ivši na lóbnim vísima, úžasom mnóhim sodrohášesja, ňíst' svját, rázvi Tebé Hóspodi, vzyvájušči.

Sidálen, hlás 1: Hrób Tvój Spáse, vóini strehúščiji, mértvi ot oblistá-ňija jávľšahosja ánhhela býša, propovídatajšča ženam voskreséňije. Tebé slávím tľi potrebitéľa: Tebí pripádajem Voskresěmu iz hróba, i Jedínomu Bóhu nášemu.

Sláva, i nýňi: tójže.

4. Na krest'í Tvoje božéstvennoje istoščáňije províďa Avvakúm, užás-sja, vopijáše: Tý síľnych presíkl jesí deržávu Bláže, priobščájasja súščym vo áďi, jáko Vsesílen.

5. Bohojavléňija Tvojeho Christé, k nám mílostivno bývšaho, Isáija svít víd'iv nevečerňij, iz nóšči útrenevav vzyváše: voskresnut mértviji, i vo-stánut súščiji vo hrobích, i vsí zemnoródňiji vozrádujutsja.

6. Jáť býst', no ne uderžán v pérstích kíťovych lóna: Tvój bo óbraz no-sjá, stradávšaho, i pohrebéňiju dávšahosja, jáko ot čertóha ot zvirja izý-de: prihlašáše že kustodíji, chraňáščiji sújetnaja i lóžnaja, mílost' síjú ostávili jesté.

Kondák, hlás 6: Bézdnu zakľučívyj, mértv zríťsja, i smírnoju i plašča-níceju obvívšja, vo hróbi polahájetsja jáko smértnyj Bezsmértnyj: žený že priidóša pomázati jehó mírom, pláčuščyja hórko i vopijúščyja: síjá subbó-ta jest' preblahoslavénna, v nějže christós usnúv, voskresnet tridnéven.

Íkos: Soderžáj vsjá na Krést voznesésja, i rydájat vsjá tvárj, Toho vá-d'ašči náha vísjašča na drévi, sólnce lučý sokrý, i zízdy otložíša svít: zem-lá že so mnóhim stráchom pokolebásja, i móre pobižé, i kámeňije raspa-désja, hróbi že mnózi otverzósasja, i tľilesá vostáša svjatých mužéj. Ád nízu sténet, i Judéje sovítujut oklevetáti Christóvo voskreséňije. Žený že vzyvájut: síjá subbóta jest' preblahoslovénna, v nějže Christós usnúv, voskresnet tridnéven.

7. Neizrečénnoje čúdo, v péšči izbávívyj prepodobnyja ótroki iz plá-mene, vo hróbi mértv bezdychánen polahájetsja, vo spaséňije nás pojú-ščich: Izbavíteľu Bóže Blahoslovén jesí.

8. Užásnisja bojásjsja nébo, i da podvížatsja osnovánija zeml': sé bo v mertvecích vmiňájetsja v výsnich Živýj, i vo hrób mál strannoprijémlet-sja. Jehóže ótrocy blahoslovíte, svjaščénicy vospójte, l'úd'ije prevoznosíte vo vsjá víki.

9. Ne rydáj mené Máti, zrzášči vo hróbi, Jehóže vo črévi bez símene začalá jési Syná: vostánu bo i proslávľusja i voznesú so slávoju, nepres-tánnó jáko Bóh, víroju i l'ubóviju T'á veličájuščyja.

Ekzapoštilárij, hlás 2: Svját Hospód' Bóh náš: (Trízdy).

Na chvalítech postávím st'ichí 4, i pojém st'ichíry samohlásny, hlás 2.

Dnės soderžít hrób soderžáščaho dláňiju tvárj, pokryvájet kámeň po-kryvšaho dobrod'ítel'iju nebesá: spít Živót, i ád trepěščet, i Adám ot úz razrišájetsja. Sláva Tvojemú smotrěňiju, ímže soveršív vsé upokojěňije víčnoje, darová jesí nám Bóže, vsesvjatóje iz mértvych Tvojé voskresě-ňije.

Čtó zrímoje vid'íňije? Kóje nastojáščeje upokojěňije? Cárj vikón, íže strášťiju soveršív smotrěňije, vo hróbi subbótstvujet, nóvoje nám podajá subbótstvo. Tomú vozopijím: Voskresní Bóže, sudáj zeml', jáko Tý cárstvuješi vo víki, neizmírnuju im'íjaj vél'iju mílost'.

Priidíte vídim Živót náš vo hróbi ležášč, da vo hróbach ležáščyja oži-vít. Priidíte dnės íže iz Júdy spjáša zrzášče, proróceski Jemú vozopijím: Vozlěh usnúl jesí jáko lěv, któ vzdvíhnet T'á Carjú? No vostáni samo-vlástno, dávyj sebé o nás vóleju, Hóspodi sláva Tebí.

Hlas 6: Prosí Iósif t'ílo lisúsovo, i položí jé v nóvim svojem hróbi: po-dobáše bo jemú iz hróba, jáko iz čertóha projítí. Sokrušívjy deržávu smérti, i otvérzyj vratá rájskaja čelovíkom, Hóspodi sláva Tebí.

Sláva: hlás 6: Dněšňij děň tájinstvo velíkij Mojšěj proobrazováše, hla-hóľa: i blahosloví Bóh děň sedmýj, sijá bo jěst' blahoslověnnaja subbóta. Sěj jěst' upokojěňija děň, vónže počí ot vsích d'íl svojích Jedínoródnjy Sýn Bóžij, smotrěňijem jěže na smért', plótiju subbótstvovv: i vo jěže bí, páki vozvráščsja voskresěňijem, darová nám živót váčnyj, jáko Jedín Bláh i Čelovíkolúbec.

I nýňi: Bohoródičen, hlás 2: Preblahoslověnná jesí: (*Zrí str. 50*).

Slavoslóvije velíkoje.

Svjaščénnik že oblačítsja vo vsjú svjaščénničeskuju oděždu, kadť vokrúh plaščánicy, i s píňijem Trisvjatáho byvájet obchožděňije vokrúh chráma s plaščáníceju.

Po vchódi že vo chrám hlahólet svjaščennik pred Cárskimi vratý: Pre-múdrosť.

I mý tropár jedínoždy: Blahoobráznyj Iósif: (Zrí str. 886).

I hlahólem tropár proróčestva, hlás 2: Soderžáj koncý, hróbm soder-žátisja izvólil jesí christé, da ot ádova pohloščéňija izbáviši čelovíčestvo i voskrés oživíši nás, jáko Bóh bezsmértnyj.

Sláva: konéc.

I nýňi: vés.

Táže prokímen, hlás 4: Voskresní Hóspodi, pomozí nám, i izbávi nás ímene rádi Tvojeho.

Sťích: Bóže, ušíma nášima uslýšachom, i otcý náši vozvístiša nám.

Proróčestva Jezeikiíleva čtěníje. (Hlavá 37).

Býst' na mňí ruká Hóspodňa, i izvedé mja v Dúsi Hóspodni, i postávi mja sredí póľa, sé že bjáše pólno kostěj čelovíčeskich. I obvedé mja ókrest' ích ókolo, i sé mnóhi ziló na licý póľa, i sé súchi ziló. I reče ko mňí: syne čelovíč, oživút li kósti sijá? I rekóch: Hóspodi Bóže, Tý vísi sijá. I ré-če ko mňí: syne čelovíč, prorcy na kóstisijá, i rečeši ím: Kósti suchíja, slý-šite slóvo Hóspodne. Sé halhólet Adonáj Hóspod' kóstem sím: Sé Áz vvedú v vás Dúch živóten. I dám na vás žíly, i vozvedú na vás plóť, i pro-strú po vám kóžu, i dám Dúch Mój v vás, i oživeté, i uvíte, jáko Áz jésm Hóspod'. I prorekóch, jákože zapovída mi Hóspod': i býst' hlás vnehdá mí proróčestvovati, i sé trús, i sovokupľachusja kósti, kóšť k kósti, kájaždo k sostávu svojemú. I víd'ich, i sé býša ím žíly, i plóť rasťáše, i voschoždá-še, (i proťážesja) ím kóža verchú, dúcha že ne bjáše v níh. I réče ko mňí: Prorcý o Dúsi, prorcý syne čelovíč, i rcý Duchóvi: Sijá hlahólet Ado-náj Hóspod', o četyrech vítrov priidí Dúše, i vdúni na mértvyja sijá, i da oživút. I prorekóch, jákože povelí mí: i bníde v ná Dúch žízni, i ožíša, i stáša na nohách svojích, sobór mnóh ziló. I réče Hóspod' ko mňí, hlahó-ľa: Syne čelovíč, sijá kósti vés dóm Izráilev jést', tíji bo hahóľut: súchi bý-ša kósti náša, pohíbe nadéžda náša, ubijení býchom. Tohó rádi prorcý (syne čelovíč), i rcý k ním, sijá hlahólet Adonáj Hóspod': Sé Áz otvérzu hróby váša, i izvedú vás ot hrób vášich, ľúďije Mojí, i vvedú vý v zémľu Izraílevu. I uvíte, jáko Áz jésm Hóspod', vnehdá otvérti Mí hróby váša, jéže vozvestí Mí vás ot hróbov vášich, ľúďije Mojí: i dám Dúch Mój v vás, i žívi budete. I postávl'u vý na zemlí vašej, i uvíte, jáko Áz Hóspod': hla-holách, i sotvorjú, hlahólet Adonáj Hóspod'.

Prokímen, psalóm 9, hlás 7: Voskresní, Hóspodi Bóže mój, da vone-sétsja ruká Tvojá, ne zabúdi ubóhich Tvojích do koncá.

***Stích:** Ispovímſja Tebí, Hóspodi, vsím sérdcem mojím, povím vsjá čudesá Tvojá.*

***Apóstol:** K Korínt'anom posláňija sv. apóstola Pávla čtěníje.*

(Záč. 133.)

Brát'ije, mál kvás vsé smišěňije kvásit. Očístite úbo vétchij kvás, da búdete hóvo smišěňije, jákože jesté bezvásni: íbo Páscha náša za ný požrén býst', Christós. Ťímže da prázdnujem, ne v kvási vést'i, ni v kvási zlóby i lukávstva, no v bezkvásijich čistotý i ístiny. Christós ný iskupíl jést' ot klátvy zakónnyja, býv po nás klátva. Písano bo jést': Prók'lat vsják vís-jaj na drévi: Da v jazýcich blahoslověňije Avraámle búdet o Christí Ísusi, da obitováňije Dúcha príimem víroju.

***Allilúia, hlás 5:** Da voskrésnet Bóh, i rastočátsja vrazí Jehó, i da bižát ot licá Jehó nenavídaščíj Jehó.*

***Stích:** Jáko isčezájet dým, da isčéznut, jáko tájet vósk ot licá ohňá.*

***Stích:** Táko da pohíbnut hrišnicy ot licá Bóžija, a právednicy da voz-veselátsja.*

***Jevánheliije ot Matfěja, záč. 114:** Vo útrij děň, íže jést' po pjatcí: **Konéc:** S kustod'ějeju.*

Táže jekteríj:** Rcém vsí: Ispólnim útrenňuju molítku nášu: **Tákožde i próčaja, jáko obýčno. I otpúst.

I byvájet cilováňije plaščanícy: pivcý že pojút stíchíru, hl. 5:

Priidíte ublažím lósifa prisnopámjatnaho, v noščí k Pilátu prišédšaho, i Životá vsích isprosívšaho: dážd' mi sehó stránnaho, íže ne imíjem hd'í hlávy podkloníti: dážd' mi sehó stránnaho, Jehóže učeník lukávij na smért' predadé: dážd' mí sehó stránnaho, jehóže máti zrjášči na krest'í vísjašča, rydájušči vopijáše, i máterski vosklicáše: uvý mňí, čádo mojé! uvý mňí, Svíte mój, i utróba mojá voz'ublěnnaja! Simeónom bo predre-čénnoje v cěrkvi dnés sobýstsja: mojé sérdce orúžije prójde, no v rádot' voskresěňija Tvojeho pláč preloží. Poklaňájemsja strástem Tvojím Christé, poklaňájemsja strástem Tvojím Christé, poklaňájemsja strástem Tvojím Christé, i svjatómu voskresěňiju.

Pěrvyj že čas pojětsja v pritvóri: tret'ij že čas, šestýj i devjátýj pojútsja vkúpi prósto v pritvóri s Blažěnnymi vo svoje vrěmja.

VO SVJATÚJU I VELÍKUJU SUBBÓTU VÉČERA

Blahoslovívšu jeréju, načínajem prednačinátel'nyj psalóm, posém jekteňijá velíkaja. Táže: Hóspodi vozzvách: vo hlás 1. Jerėj že tvórit proskomíd'ju. I postávím stíchóv 8. Voskrésny, hlás 1:

Večérňija náša molítvy priimí: *(Zrí str. 89).*

Obydíte l'údije Sión:

Priidíte l'údije, vospojím: *(Zrí str. 89).*

Strásťiju Tvojéju Christé, ot strastěj svobodíchomsja, i voskreséňijem Tvojím iz istlíňija izbávichomsja: Hóspodi, sláva Tebí.

Íny stíchíry samohlásny, Velíkija subbóty trí, hlás 8:

Dnés ád steňá vopijét: Úne mñí bjáše, ášče bých ot Mariji Róždšaho-sja ne prijál: prišéd bo na mjá, deržavu moju razruší, vratá mídnaža so-kruší: dúši, jáže soderžách přéžde, Bóh sýj voskresí. Sláva Hóspodi, Krestú Tvojemú, i Voskreséňiju Tvojemú.

Dnés ád steňá vopijét: Razrušísja mojá vlást', prijách Mértvaho, jáko Jedínaho ot uméršich: Sehó že deržáti otñúd ne mohú, no pohubl'aju s Ním ímiže cárstvovach: áz imích mertvecý ot víka, no sé Séj vsích voz-dvizájet. Sláva Hóspodi, Krestú Tvojemú, i Voskreséňiju Tvojemú.

Dnés ád steňá vopijét: Požérta mojá býst' deržava, Pástyr raspjátsja, i Adáma voskresí: ímiže cárstvovach, lišichsja, i jáže požróch vozmohíj, vsích izblevách. Istoščí hróby raspnýjsja, iznemohájet smértnaja deržava. Sláva Hóspodi, Krestú Tvojemú, i Voskreséňiju Tvojemú.

Sláva: hlás 6: Dněšňij děň tájinstvo: *(Zrí str. 906).*

I nýňi: Bohoródičen, hlás 1: Vsemírnuju slávu: *(Zrí str. 89).*

Vchód s Jevánhelijem. Svíte tíchij: *(Zrí str. 18).*

Prokímen ne hlahólem, no ábije: Premúdrost'.

I načínájet čtéc čtéňija.

Byťijá čtéňije. (Hlavá 1).

V načáli sotvorí Bóh nébo i zémľu. Zemľá že bí nevidima i neustróje-na, i t'má verchú bédny: i Dúch Bóžij nošášesja verchú vodý. I reče Bóh: Da búdet svít. I býst' svít. I víd'í Bóh svít, jáko dobro: i razlučí Bóh meždú svítom i meždú t'móju. I nareče Bóh svít déň, i t'mú nareče nóšč. I býst' večer, i býst' útro, déň jedín. I reče Bóh: Da búdet tvérd' posred'í vodý, i da búdet razlučájušči posred'í vodý i vodý. I býst' táko. I sotvorí Bóh tvérd': i razlučí Bóh meždú vodóju, jáže bí pod tvérd'iju, i meždú vodóju, jáže bí nad tvérd'iju. I nareče Bóh tvérd' nébo. I víd'í Bóh, jáko dobro. I býst' večer, i býst' útro, déň vtorýj. I reče Bóh: Da soberétsja vodá, jáže pod nebesém, v sobráňije jedíno, i da javítsja súša. I býst' táko. I sobrásja vodá, jáže pod nebesém, v sobráňija svojá, i javísja súša. I nareče Bóh súšu zémľu, i sobráňija vód nareče morjá. I víd'í Bóh, jáko dobro. I reče Bóh: Da prorastít zemľá býľije trávnoje, síjuščeje símja po ródu i po podobiju, i drévo plodovítóje tvorjáščeje plód, jemúže símja jehó v něm, po ródu na zemlí. I býst' táko. I iznesé zemľá býľije trávnoje, síjuščeje símja po ródu i po podobiju, i drévo plodovítóje tvorjáščeje plód, jemúže símja jehó v něm po ródu na zemlí. I víd'í Bóh, jáko dobro. I býst' večer, i býst' útro, déň tret'ij.

Proróčestva Isáiina čtéňije. (Hlavá 60).

Svitísja, svitísja Jerusalíme, príde bo tvój svít, i sláva Hospódňa na tebí vozsjá. Sé t'má pokrýjet zémľu, i mrák na jazyki, na tebí že javítsja Hospód', i sláva Jehó na tebí úzritsja. I pójdut cárije svítom tvojim, i jazýcy svítlost'iju tvojeju. Vozvedí ókrest óči tvojí, i vížd' sobránnaja čáda tvojá: sé priidóša vsí synove tvojí izdaléča, i dščéri tvojá na rámich vózmutsja. Tohdá úzriši, i vozráduješisja, i ubojíšisja, i užásnešisja sérdcem, jáko preložítsja k tebí bohátstvo morskóje i jazýkov i ľuděj. I priidút k tebí stadá vel'blúd, i pokrýjut t'á vel'blúdy Madijámst'iji i Hefárst'iji: vsí ot Savý priidut, nosjášče zláto, i ľiván prinesút, i kámeň čésten, i spaséňije Hospódne blahovozvist'át. I vsjá óvcy Kidárskija soberútsja tebí, i ovní Naveóftst'iji priidut k tebí, i vynesútsja prijátnaja na žértvennik Mój, i dóm molítvy Mojejá proslávitsja. Kíji súť, íže jáko óblacy leťát, i jáko hólubi so ptencý ko Mńí? Mené óstrový ždáša, i korablí Tarsijst'iji v pėrvych, privesť čáda tvojá izdaléča, i srebró i zláto ích s nými, ímene rádi Hospódňa Svjatáho, i za jėže svjatómu Izráilevu slávnu býti. I sožíždut synove inoródňiji st'íny tvojá, i cárije ích predstojáti búdut tebí: Za hńív bo Mój porázích t'á, i za mílost' Mojú vozľubích t'á. I otvėrzutsja vratá tvojá prísno, déň i nóšč ne zatvorjátsja, vvestí k tebí sílu jazýk i carí ích vedómyja. Jazýcy bo i cárije, íže ne porabótajut tí, pohíbnut: i jazýcy zapust'íňijem zapust'í-

jut. I sláva L'ivánova k tebí príidet. Kiparísom i pévhom i kédrom vkúpi, prosláviti místo svjatóje Mojé: i místo nóh Mojích proslávľu. I pójdut k tebí bojáščesja sýnove smirívšich t'á i razdraživšich t'á, i poklóňatsja sľidóm nóh tvojích vsí prohňíjavšiji t'á: i narečéšisja hrád Hospódeň, Sión svjatáho Izráileva. Za sijé, jáko býl jesí ostávlen i voznenaviďin, i ne bí pomohájuščaho tí, položú t'á v rádošť víčnuju, veselíje rodóm rodóv. I izsséši mlekó jazýkov, i bohátstvo caréj sňísi: i urazumíješi, jáko Áz Hospód' spasájaj t'á izbavľájaj t'á Bóh Izráilev.

Ischóda čtěňije. (Hlavá 12).

Rečé Hóspod' k Mojséju i Aarónu v zemľi Jehípetst'ij, hlahóľa: Mísjac sěj vám načálo mísjacej, pérvyj búdet vám v mísjacich ľíta. Rcý ko vse-mú sónmu sýnóv Izraílevych, hlahóľa: v desjátýj mísjaca sehó da vózmet kíjždo ovčá po domóm otéčestv, kíjždo ovčá po dómu. Ášče že málo ích jést' v dómu, jáko nedovóľnym býti na ovčá, da vózmet s sobóju sosída bl'íznaho svojhó po čislú dúš, kíjždo dovóľnoje sebí sočtét na ivčá. Pvcá soveršénno, múžesk pól, neporóčno i jedinóľitno búdet vám, it áhnec i ot kózlišč priímete. I búdet vám sobľudéno dáže do četvertahonádesjat dné mísjaca sehó: i zakóľnut tó vse mnóžestvo sobóra sýnov Izraílevych k véčeru. I priímut ot króve, i pomážut na obojú podvóju, i na práhach v dómich, v níchže sňíďat tojé. I sňíďat mjasá v nóšči tój pečéna ohném i oprisnóki s hórkim zélíjem sňíďát. Ne sňísté ot ních súrovo, níže varéno v odľ, no pečénoje ohném hlavú s nohámi i so utróboju. Ne ostávite ot nehó do útrija, i kósti ne sokrušíte ot nehó: ostánki že ot nehó do útra, ohném sožžéte. Síce že sňísté jé: čreslá váša prepojásana, i sapózi váši na nohách vášich, i žezlý váši v rukách vášich: i sňísté jé so tščáňjem: Páscha jést' Hospód'na.

Proróčestva lónina čtěňije. (Hlavá 1).

Býst' slóvo Hóspodne ko lóňi sýnu Amatíjinu, hlahóľa: Vústáni i idi v Ňínevíju hrád velíkij" i propovížd' v ném, jáko vzýde vópľ zlóby jehó ko mňi: I vostá lóna, jéže bížati v Tarsís ot licá Hóspod'na: i sníde vo Joppíju, i obríte korábl' idúšč v Tarsís: i dadé najém svój, i vníde voň plýti s ními v Tarsís ot licá Hóspod'na. I Hóspod' vozdvíže vítr vél'ij na móri, i býst' búrja velíkaja v móri, i korábl' bídstvovaše jéže sokrušítisja. I ubojášasja korábelnicy, i vozopíša kíjždo k bóhu svojemú, i izmetáňije sotvoríša sosúdoť, íže v korablí, v móre, jéže oblehčítisja ot ních: lóna že sníde vo dnó korablá, i spáše tú, chrapľáše. I príide k nemú kórmčij, i rečé jemú: čto ty chrapľeši? Vostáni, i molí Bóha tvojehó, jáko da spasét ný Bóh, da ne pohíbneť. I rečé kíjždo ko iskrénnemu svojemú: priidíte véržem žré-

bija, i urazumímjem, kohó rádi jést' zló sijé na nás: i metnúša žřebija, i padé žřebíj na lónu. I ríša k nemú: Vozvistí nám, kohó rádi sijé zló na nás, i čtó tvoje d'íláňije jést', i otkúdu hrjádeši, i kámo ídeši, i ot kójeja strány, i ot kí-jich l'udej jesí tý? I rečé k ním: Ráb Hospódeň jěsm áz, i Hóspoda Bóha nebésnaho áz čtú, íže sotvorí móre i súšu. I ubojášasja múžije stráchom velíkim, i ríša k nemú: Čtó sijé sotvoríl jesí? Zané razumíša múžije, jáko ot licá Hospódňa bižáše, jáko vozvistí ím. I ríša k nemú: Čtó tebí voschoždáše i vzdvizáše páče volnéňije. I rečé k ním lóna: Vozmíte mjá, i vvérzite v móre, i utolítsja móre ot vás: ponéže poznách áz, jáko mené rádi volnéňije velíkoje na vý jést'. I nuždachusja múžije vozvratítsja k zemlí, i ne možáchu, jáko móre voschoždáše, i vzdvizášesja páče na ních. I vozopíša k Hóspodevi, i ríša: Nikakóže Hóspodi, da ne pohíbнем duší rádi čelovíka sehó, i ne dážd' na nás króve pravédnyja: zané Tý Hóspodi, jákože voschoťíl, sotvoríl jesí. I vzjáša lónu, i vverhóša jehó v móre, i prestá móre ot volnéňija svojehó. I ubojášasja múžije stráchom velíkim Hóspoda, i požróša žértvu Hóspodevi, i pomolíšasja molítvami. I povelí Hóspod' kítu velíkomu požréti lónu: i bí lóna vo črévi kítovi trí dní i trí nóšči. I pomolíšja lóna ko Hóspodu Bóhu svojemú ot čréva kítova, i reče:

(Molítva.)

Vozopích v skórbi mojej ko Hóspodu Bóhu mojumú, i uslyša mjá: iz čréva ádova vóp' mój, uslyšal jesí hlás mój. Otvérhl mjá jesí v hlubíný sérdca móorskaho, i rukí obydoša mjá: vsjá vysotý Tvojá, i vólny Tvojá na mňí preidóša. I áz rích: otrínusja ot očiju tvojejú: jedá priložú prizríti má k chrámu svjatómu Tvojemú? Vozlíjásja na mjá vodá do duší mojejá, bézdna obyde mja poslídnaja, ponré hlavá mojá v razsílíny hór. Snidóch v zémľu, jejáže verejí jejá zaklépi víčňiji: i da vzydet iz istlíňija život mój k Tebí, Hóspodi Bóže mój. Vnehdá skončavátsja ot mené dúši mojej, Hóspoda pomjanúch, i da priidet k Tebí molítva mojá k chrámu svjatómu Tvojemú. Chraňáščiji sújetnaja i lóznaja, mílost' svojú ostáviša. Áz že so hlásom chvaléňija i ispovidáňija požrú Tebí, jelíka obiščách, vzdám Tebí bo spaséňije moje Hóspodevi. I povelí Hóspod' kítovi, i izvérže lóvu na súšu. I býst' slóvo Hóspodne ko lóni vtoríceju, hlahóla: Vostáni, i idí v Ľinevíju hrád velíkij, i propovížd' v ném po própovidi préždnej, júže Áz hlahólach tebí. I vistá lóna, i íde v Ľinevíju, jákože hlahóla Hóspod': Ľinevíja že bjáše hrád velík Bóhu, jáko šéstvija putí tréč dněj. I načát lóna vchodíti vo hrád, jáko šéstvije putí dne jedínaho, i propovída i rečé: Ješčé tri dní, i Ľinevíja prevratítsja. I vírovaša múžije Ľinevístjiji Bóhovi, i zapoví-

daša póst, i oblekóšasja vo vrjétišča ot velíka ich dáže do mála ich. I dojdé slóvo k carjú Ňinevíjskomu, i vosta s prestóla svojehó, i svérže pépeli. I propovidasja, i rečeno býst' v Ňinevíji ot carjá i vel'móž jehó, hlahól'uščich: Čelovícy i skóti, i volóve, i óvcy da ne vkúsjat nečesóže, ni da pasútsja, níže vodý da pijút. I oblekóšasja vo vrjétišča čelovícy, i skóti, i vozopíša prílišno k Bóhu: i vozvratísja kíjždo ot putí svojehó lukávaho, i ot neprávdy súščija v rukách ich, hlahól'ušče: Któ víst', ášče raskájetsja i umolén búdet Bóh, i obratísja ot hńíva járosti svojejá, i ne pohíbne. I víd'í Bóh d'ílá ich, jáko obratísšasja ot putěj svojich lukávych: i raskajásja Bóh o zl'í, jéže hlahólaše sotvoríti ím, i ne sotvorí. i opečálisja Jńa pečál'iju vel'íkoju , i smutísja. I pomolísja ko Hóspodu, i reče: Ó Hóspodi, ne sijá li úbo slovesá mojá, jáže hlahólach, ješčé súšu mi na zeml'í mojéju? Sehó rádi predvarich bižáti v Tarsís, zané razumích, jáko mílostiv Tý jesí i Ščedr, Dolhoterpilív i Mnohomílostiv, i kájajsja o zlóbach (čelovíčeskich). I nyńi vladýko Hóspodi, priimí dúšu mojú ot mené, jáko úne m'í umér'ti, néželi žít'í. I reče Hóspod' ko lóni: Ášče ziló opečálilsja jesí Tý: i izýde lóna iz hráda, i síde prjámo hráda: i sotvorí seb' kúšču, i sídášče pod nejú v síni, dóndeže uvíd'it', čtó búdet hrádu. I povel'í Hóspod' Bóh týkvi, i vzrasté nad hlavóju lóninoju, da búdet cíň nad hlavóju jehó, jéže osiníti jehó ot zlých jehó: i vozrádovasja Jóna o týkvi rádosťiju vel'íkoju. I povel'í Hóspod' Bóh červiju ránnemu vo útriye, v popodjadé týkvu, i ízsše: I býst' vkúpi vnehdá vozsijáti sólncu: i povel'í Bóh vítru znójnu žehúšču, i porazí sólnce na hlavú lóninu: i maloddúšstvovaše, i otricášesja dusí svojejá, i reče: Úne mi umréti, néželi žít'í. I reče Hóspod' Bóh ko lóni: Ziló li opečálchsja jesí tý o týkvi? I reče (lóna): Ziló opečálchsja áz dáže do smér'ti. I reče Hóspod': Tý oskorbílsja jesí o týkvi, u néžže ne trudílsja jesí, ni voskormíl jesí jejá, jáže rodísja obnóšč, i obnóšč pohíbe. Áz že ne poščaždú li Ňinevíji hráda vel'íkaho, v némže živút mnóžajšíji, néže dvanádesjat' tém čelovík, íže ne poznáša desnícy svojejá, níže šújcy svojejá, i skóti ich mnózi?

lisúsa Navína čtěńije. (Hlavá 5).

Opolčíšasja sýnove Izrajílevy v halhál'ich, i sotvoríša Páschu v četvertýjnádesjat' déń m'ísjaca ot véčera na západ'í na póli Jerichónskom. I jadóša ot pšenícy zeml'í ónoja oprisnóki i nóvaja. V tój déń prestá mánná, ovnehdá jádoša ot pšenícy zeml'í, i ktomú ne býst' sýnom Izrajílevym mánný, no jadóša ot plodóv zeml'í Finíčeskija v l'íto ónoje. I býst' jehdá bjáše lisús u Jerichóna, i vozzrív oč'íma svojíma, víd'í čelovíka stojášča pred ním, i méč jehó obnažén v ruc'í jehó. I pristupív lisús, reče jemú:

Náš li jesí, ilí ot su postát našich? Ón že reče jemú: Áz archistratíh síly Hóspodni, nyňi priidóch (símo). I lisús padé licém svojím na zémľu, i poklonísja jemú, i reče: Hóspodi, čtó poveľiváješi rabú Tvojemú? I reče archistratíh Hóspodeň ko lisúsu: Izzúj sapóh s nohú tvojejú, místo bo na němže ty stojíš svjáto jést'. I sotvorí lisús táko.

Ischóda čtéňije. (Hlavá 13).

Vozdvíhšesja synove Izraílevy ot Sokchóta, opolčíšasja vo Otómi pri pustýni. Bóh že vózdaše v deň úbo stolpóm óbláčnym, pokazáti ím pút', nóščiju že stolpóm óhnennym svitíti ím. I ne oskudí stólp óblačnyj vo dní, i stólp óhnennyj nóščiju, pred vsími ľudmí. I reče Hóspod' k mojséju, hlahóla: Rcý synom Izraílevym, i obratívšesja da opolčátsja prjámó pridvóriju, meždú Mahdólom i meždú mórem, prjámó Vejeľsenfónu: pred ními opolčíšisja pri móri. I rečét faraón ľudem svojím o syňích Izraílevych: zabluždájut sijí po zemlí, zatvorí bo ích pustýňa áz že ožestočú sérdce faraónovo, i poženét sozadí ích: i proslávľusja v faraóni, i vo všem vóinstvi jehó, i urozumíjút vsí Jehípt'ane, jáko áz jésm Hóspod': i sotvoríša táko. I vozviščéno býst' carjú jehípetskomu, jáko bížaša ľud'ije. I prevratísja sérdce faraónovo, i rabóv jehó na ľudí, i rekóša: Čtó sijé sotvoríchom, otpustívše syny Izraílevy, da ne rabótajut nám? Vpražé úbo faraón kolesnícy svojá, i vsjá ľudí svojá sobrá s sobóju. I poját šesť sót kolesníc izbránnych, i vsjá kóni Jehípetskija, i tristáty nad vsími. I ožestočí Hóspod' sérdce faraóna carjá jehípetskaho, i rabóv jehó, i pohná sozadí synóv Izraílevych: synove že Izraílevy ischoždáchu rukóju vysókoju. I pohnáša Jehípt'ane v slíd ích, i obritóša ích opolčívšichsja pri móri: i vsjá kóni i kolesnícy faraónovy, i kónnicy, i vóinstvo jehó prjámó pridvóriju, protivu Vejeľsepfóna. I faraón približášesja: vozzrívše že synove Izraílevy očíma, vídíša: i sé Jehípt'ane opolčíšasja v slíd ích, i ubojášasja ziló. I vozopíša synove Izraílevy ko Hóspodu, i rekóša k Mojséju: za jéže ne býti hrobóv vo Jehípti, izvéł jesí nás umertvíti v pustýni: čtó sijé sotvoríl jesí nám, izvéł nás ot Jehípta? Ne sěj li bjáše hlahól, jehóže rekóchom k tebí vo Jehípti, hlahólušče: ostávi nás da rabótajem Jehípt'anom; lúčše bo bjáše nám rabotáti Jehípt'anom, néželi umréti v pustýni sěj. Reče že Mojsěj k ľudem: derzájte, stójte, i zríte spaséňije jéže ot Hóspoda, jéže sotvorít nám dnés. Ímže bo óbrazom víditi ích v víčnoje vrémja. Hóspod' pobóret po vás, ý že umólknite. I reče Hóspod' k Mojséju: čtó vopijéši ko mňí: rcý synom Izraílevym, i da putešéstvujut. Tý že vozmí žízl tvój, i prostrí rúku tvojú na móre, i rastórhni jé: i da vníđut synove Izraílevy posredí mória na súchu. I sé áz ožestočú sérdce faraónovo, i vsích Jehípt'an, i vníđut v slíd ích, i

proslávľusja v faraóni, i vo vsém vóinstvi jehó, i v kolesnícach, i v kónech jehó. U uvíďat vsí Jehipťáne, jáko áz jěsm Hóspod', jekdá proslávľusja v faraóni, i v kolesnícach, i v kónech jehó. Vzátsja že ánhel Bóžij chodáj pred polkóm synón Izrajílevych, i pójde sozadí ích: vzátsja že i stólp óblačnyj ot licá ích, i stá sozadí ích. I vníde posred'í polká jehípetska, i posred'í polká synón Izrajílevych, i stá: i býst' t'má i mrák, i priíde nóšč, i ne smisíšasja drúh s drúhom vo vsjú nóšč. Prostré že Mojsěj rúku na móre: i vozhná Hóspod' móre súšu, i razstupísja vodá. I vnidóša synove Izrailevy posred'í mórja po súchu: i vóda ím s'tíná býst' odesnúju, i s'tíná ošújuju. Pohnáša že Jehipťáne, i vnidóša v slíd ích, i vsják kón faraónov, i kolesníc, i vsádniki posred'í mórja. Býst' že v stolpí óhnnenom i óblačnom, i smjaté pólk jehípetskij. I svjazá ósi kolesníc ích, a vedáše ích s núždeju. I rekóša Jehipťáne: bižím ot licá Izraileva, Hóspod' bo poborjájet po ních na Jehipťany. I réče Hóspod' k Mojsěju: Prostrí rúku tvojú na móre, i da sovokupítsja vóda, i da pokrýjet Jehipťany, kolesníc, i vsádniki. Prostré že Mojsěj rúku na móre, i ustrójsja vóda ko dnú na místo: jehipťáne že bižáša pod vodóju: i istrájce Hóspod' Jehipťany posred'í mórja. I obratívšisja vóda, pokry kolesníc, i vsádniki, i vsjú sílu faraónovu, všédši v slíd ích v móre, i ne ostá ot ních ni jedín. Synove že Izraílevy proidóša po cúchu posred'í mórja: vidá že ím s'tíná (býst') odesnúju i s'tíná ošújuju. I izbávi Hóspod' Izrajíľa v deň ón iz rukí jehípetskija: i víd'íša synove Izraílevy Jehipťan izméršich, pri krají mórja. Víd'í že Izrajíl rúku velíkuju, jáže sotvorí Hóspod' Jehipťanom: i ubojášasja lúďije Hóspoda, i vírovaša Bóhu, i Mojsěju, uhódniku Jehó. Tohdá vospí Mójsej, i synove Izraílevy písň sijú Hóspodevi, i rekóša hlahóľušče.

Čtéc hlahólet: Pojím Hospódevi:

I pojút lúďije na hlás 5: Slávno bo proslávisja.

I čtéc kojemúzdo líku st'íchí predhlahólet: Koňá i vsádnika vvérže v móre.

Pojím Hóspodevi:

I lúďije na óba líka pojút: Slávno bo proslávisja.

Pomóščnik i Pokrovíteľ býst' mńí vo spasěňije.

Pojím Hóspodevi:

Sěj mój Bóh, i proslávľu Jehó. Bóh otcá mojehó, i vynesú Jehó.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Hospód' sokrušájaj bráni, Hospód' ímja Jemú: Kolesníc, i Faraónov, i sílu jehó vvérže v móre.

Pojím Hóspodevi:

Izbránnýja vsádniki tristáty potopí v Čermňím móri.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Pučínoju pokrý ich, pohrjázoša vo hlubińí jáko kámeň.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Désnica Tvojá Hóspodi, proslávisja v kríposti.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Désnaja Tvojá ruká Hóspodi, sokruší vrahí, i množestvom slávy Tvojejá stérł jesí soprotívnych.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Poslál jesí hńív Tvój, pojadé já jáko stéblije, i Dúchom járosti tvojejá razstupísja vodá.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Ohust'íša jáko st'íná vódy, ohust'íša i vólny posred'í mórja.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Réče vráh: hnáv postíhnu, razd'íl'ú kórist', ispólňu dúšu moju, uvíju méčem mojim, hospódstvovati búdet ruká mojá.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Poslál jesí Dúcha Tvojeho, pokrý já móre: pohrjazóša jáko ólovo v vod'í zíl'ńij.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Kto podóben Tebí v vozích Hóspodi? Któ podóben Tebí? Proslávlen vo svjatých, díven v slávi tvorjáj čudesá.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Prostérł jesí désnicu Tvojú, požré já zemľá. Nastávil jesí právdou Tvojejú ľúdi Tvojá sijá, jáže izbávil jesí.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Utíšil jesí krípostiju Tvojejú vo obíteľ svjatúju Tvojú. Slýšaša jazýcy, prohňivašasja, boľízni prijáša živúščiji v Filístími.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Tohdá potščášasja vladýki edómstíji, i kňazi moávítstíji, priját já trépet: rastajáša vsí živúščiji v Chanaáňi.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Da napadét na ná strách i trépet, velíčijem mýšcy Tvojejá da okameňatsja.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Dóndeže prójduť lúďije Tvoji Hóspodi, dóndeže prójduť lúďije Tvoji síji, jáže sťažál jesí.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Vvéd nasadíl já v hóru dostojáňija Tvojeho, v hotóvoje žilíšče Tvoje, jéže codílal jesí Hóspodi, svjatýňu Hóspodi, júže uhotóvosti rúci Tvoji.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Hóspod' cárstvujaj víki, i na vík, i ješčé. Jéhda vníde kónnica faraónova s kolesnícami i vsádniki v móre: i navedé na ních Hóspod' vódu mórskuju.

Pojím Hóspodevi:

Lík: Slávno bo proslávisja.

Sýnove že Izrajílevy projidóša súšeju posredí mórja.

Sláva: Pojím Hóspodevi. **I nýňi:** Pojím Hóspodevi.

I poslídi čtéc pojét tóžde: Slávno bo proslávisja.

Proróčestva Sofónijeva čtéňije. (Hlavá 3.)

Táko hlahólet Hóspod': Poterpí mené v děň voskresěňija mojeho vo svídětelstvo: zané súd mój v sónmišča jazýkov jéže prijáti cárej, jéže izlíjati na ná hňiv mój, vés hňiv járosti mojej: zané óhnem rvěňija mojeho pojáděna búdet vsjá zemľá. Jáko tohdá obraščú k lúďem jazýk v ród jehó, jéže prizývati vsím ímja Hóspodne, rabótati Jemú pod íhom jedíňim.

Ot konéc rík efijópskich, prijmu moláščyja mjá, v razsijánnnych mojích pri-
nesút žértvy mñí. V děň ón ne ímami postydítisja ot vsích načínáňij tvo-
jích, ímiže nečéstvoval jesí v mjá: jáko tohdá otimú ot tebé ukorízny do-
saždénija tvojeho, i ktormú ne ímami proložiti veličátisja na hóri svjatěj
mojěj. I ostávľu v tebí ľudi krótki i smirénny, i búdut blahohovíti o ímeni
Hóspodni. Ostáncy Izrajílevy, i ne sotvorját neprávdy, i nevozlahóľut sú-
jetnych, i ne obrjáščetsja vo ustích ích jazýk Istív: zané tíji požirújut, i
uhňizďátsja, i ne búdet ustrašájaj ích. Rádujsja dščí siónova ziló, propo-
víduj dščí jerusalímová, vesélisja i preukrašájsja ot vseho sérdca tvojeho,
dščí jerusalímľa: tťát Hóspod' neprávdy tvojá: izbávil t'á jést' iz rukí vráh
tvojích: vocarítsja Hóspod' posredí tebé, i ne úzriši zlá ktomú.

Cárstv tréťiich čtéńije. (Hlavá 17).

Býst' hlahól Hospódeň ko Il'ijí, hlahóľa: Vostáni, i idí v Saréptu Sidón-
skuju, i prebúdi támo: Se bo zapovídash támo žeňí vdovici prepitáti t'á. I
vostá, íde v Saréptu Sidónskuju, i príde ko vratóm hráda, i sé támo žená
vdová sobiráše drová: i vozopí Il'ijá v slíd jejá, i reče jěj: Priнесí nýňi málo
vodý v sosúďi, i ispijú. I íde vzjáti, i vozopí v slíd jejá Il'ijá, i reče jěj: Priimí
úbo mñí i ukrúch chlíba v rucí svojěj, da jám. I reče žená: Žív Hospód'
Bóh mój, ášče jést' u mené oprisnók: no tókmo hórst' mukí v vodonósi, i
málo jeléja vo čvánci: i sé áz soberú dvá polínca, i vnídu, i sotvorjú jé se-
bí i d'ítem mojím, i snímy jé, i úmrem. I reče k néj Il'ijá: Derzáj, vnídi i so-
tvorí po hlahólu tvojemú: no sotvorí mi ottúdu oprisnók mál přéžde, i pri-
nesí mi: sebí že i čádom svojím da sotvoríši pósľižde. Jáko táko hlahólet
Hospód' Bóh Izraílev: Vodonós mukí ne oskud'íjet, i čvánec jeléja ne
umálitsja do dné, dóndeže dást' Hospód' dóžd' na zémľu. I íde žená, i so-
tvorí po hlahólu Il'ijinú, i dadé jemú, i jadé tój i tá, i čáda jejá. I ot toho dné
vodonós mukí ne oskud'í, i čvánec jeléa ne umálsja, po hlahólu Hospód-
ňu, jehóže hlahóla rukóju Il'ijinóju. I býst' po sích, i razbolíšja sýn žený
hospoží dómu, i bí bolízň jehó kripká ziló, dóndeže ne ostásja v ném
dúch jehó. I reče žená ko Il'ijí: Čtó mñí, i tebí, čelovíče Bóžij? Všel jesí ko
mñí vospomjanúti neprávdy mojá, i umoríti sýna mojeho? I reče Il'ijá k
žeňí: Dážď mí sýna tvojeho: i vzját jehó ot řídra jejá, i voznesé jehó v
hórnicu, idíže sám počiváše, i položí jehó na odrí svojém. I vozopí Il'ijá ko
Hóspodu, i reče: Uvý mñí Hóspodi, Svid'ítel'u vdový, u nejáže áz nýňi pre-
byváju, Tý ozlóbil jesí jéže umoríti sýna jejá. I dúnu na ótročišča trízdy, i
prizvá Hóspoda, i reče: Hóspodi Bóže mój, da vozvratítsja úbo dušá ótro-
čišča sehó voň, i býst' táko. I vozopí ótročišč: i svedé jehó s hórnicy
v dóm, i dadé jehó máteri jehó. I reče Il'ijá: Vížd', živ jést' sýn tvój. I reče

žená ko Iljij: Sé urazumích, jáko čelovík Bóžij jesí tý, i hlahól Hospódeň vo ustích tvojích ístinen.

Prorócestva Isáiina čtéňije. (Hlavá 61).

Da vozrádujetsja dušá mojá o Hóspodi: obleče bo mjá v rízu spasěni-ja, i oděždeju veselija (od'ija mjá): Jáko na ženichá vozloží na mjá vinéc, i jáko nevístu ukrasí mjá krasotóju. I jáko zeml'á rast'áščaja cvít svójj, i jáko vertohrád símena svojá prozjabájet: táko vozrastít Hospód' Hospód' právd- du, i veselije pred vsími jazýki. Sióna rádi ne umolčú, i Jerusalíma rádi ne popuščú, dóndeže izýdet jáko svít právda Mojá, i spasěniije Mojé jáko svi- tílo razžžětsja. I úzrjat jazýcy právdu Tvojú, i cárije slávu Tvojú, i prozovút Ťá ímenem nóvym, ímže Hospód' naimenújet jé. I búdeši vinéc dobróty v rucí Hospódní, i d'iadíma cárstvija v rucí Bóha Tvojeho. I ne prozovéšisja ktomú ostávlen, i zeml'á Tvojá ktomú ne narečětsja pustá: Tebí bo prozo- vétsja vól'a mojá, i zeml'á Tvojá vselěnnaja: jáko blahovolí Hospód' v Tebí i zeml'á Tvojá vkúpi naselítsja. I jákože živjáj júnoša s d'ívoju, táko poživút sýnove Tvoji s Tobóju: i búdet jákože rádujetsja ženich o nevíst'í, táko vozrádujetsja Hospód' o Tebí.

Byt'ijá čtéňije. (Hlavá 22).

Býst' po hlahólich sích, Bóh iskušáše Avraáma, i rečé jemú: Avraá- me, Avraáme: i rečé: Sé áz. I rečé: Pojmí sýna tvojeho vozl'úblennaho, jehóže vozl'ubil jesí, Isaáka, i idí na zém'lu vysóku, i vóznesí jehó támo vo vsesožžěniije, na jedínu ot hór, íchže tí rekú. Vostáv že Avraám útro, osidlá osl'á svojé, poját že s sobóju dvá ótročišča, i Isaáka sýna svojeho, i rastnív drová vo vsesožžěniije, vostáv íde, i priíde na místo, jěže rečé jemú Bóh, v tret'ij děň. I vozzrív Avraám očima svojíma, víd'í místo izdalé- če. I rečé Avraám otrokóm svojím: Sjadíte zd'í so osl'átem: áz že i d'ítíšč pójdem do ónd'í, i poklonívšesja vozvratímsja k vám. Vzá že Avraám drová vsesožžěniija, i vozloží na Isaáka sýna svojeho: vzjá že v rúki i óhň, i nóž, i idósta óba vkúpi. Rečé že Isaák ko Avraámu otcú svojemú: Ótče! Ón že rečé: Čtó jést', čádo? Rečé že: Sé óhň i drová, hď' jést' ovčá, jěže vo vsesožžěniije? Rečé že Avraám: Bóh úzrit sebí ovčá vo vsesožžěniije, čádo: Šédše že óba vkúpi. Priidósta na místo, jěže rečé jemú Bóh: I so- zdá támo Avraám žértvennik, i vozloží drová: i svjazáv Isaáka sýna svo- jehó, vozloží jehó na žértvennik verchú dróv. I prostré Avraám rúku svojú vzjati nóž, zakláti sýna svojeho. I vozvá í ánhel Hospódeň s nebesé, i re- čé: Avraáme, Avraáme: Ón že rečé: Sé áz. I rečé: Da ne vozložíši rukí tvojejá na ótročišča, níže da sotvoríši jemú čtó: nýňi bo poznách, jáko bo- jíšisja tý Bóha, i ne poščad'íl jesí sýna tvojeho vozl'úblennaho mené rádi. I

vozzrív Avraám očima svojíma víd'i, i se ovén jedín deržímyj roháma v sád'i Savék: i íde Avraám, i vzjá ovná, i voznesé jehó vo vsesožžěňije vmísto Isaáka syna svojehó. I narečé Avraám ímja místu tomú, Hospód' víd'i: da rekút dnés, na horí Hospód' javísja. I vozzvá ánhel Hospódeň Avraáma vtoríceju s nebesé, hlahóla: Mnóju Samím kl'áchsja, hlahólet Hospód', Jehóže rád'i sotvoríl jesí hlahól séj, i ne poščad'íl jesí syna tvoje-hó vozl'úblennaho Mené rád'i: Voístinnu blahoslovjá blahoslov'ú t'á, i umnožája umnožu símja tvoje, jáko zvízdy nebésnyja, i jáko pesók vskráj mórja: i nasl'ídít símja tvoje hrády supostátov: I blahoslovjátsja o símeni tvojem vsí jazýcy zemňiji, zanéže poslúšal jesí hlása Mojeho.

Proróčstva Isáiiina čtěňije. (Hlavá 61).

Dúch Hospódeň na mňí, jehóže rád'i pomáza mjá, blahovístiti níščym, poslá mjá, iscíliti sokrušěnyja sérdcem, propovídati pl'ínnikom otpuščě-ňije, i sl'ípym prozrínije: Nareščí l'íto Hóspodne prijátno, i déň vzdajáňija, ut'íšiti vsjá pláčuščyja: Dáti pláčuščym Sióna slávu vmísto pépela, poma-záňije vesel'ije pláčuščym: ukrašěňije slávy vmísto dúcha unýňija, i nare-kútsja ródove právdy, nasažděňije Hóspodne v slávu. I sozízduť pustýni víčnyja, zapust'ívšyja préžde vzdvíhnut, i obnovját hrády pustýja, opus-tošěnyja v ródy. I príduť inoródňiji, pasúščiji óvcy tvojá, i inoplemánnycy oráteli, i vinohrádari váši. Vý že svjáščennicy Hóspodni narečětesja, slu-žitěljie Bóha vášeho. Rečětsja vám: Krípost' jazýk sníste, i v bohátstvi ích čúdni búdete. Síce zém'ľu svojú vtoríceju nasl'íd'at', i vesel'ije víčnoje nad hlávoju ích. Áz bo jásm Hóspod' ľubjáť právdu, i nenavíd'aj hравlěňija ot neprávdy: i dám trúd ích pravěd'nikom, i zavít víčěn zaviščáju ím. I pozná-jetsja vo jazýcich síma ích, i vnúcy ích posredí ľuděj: vsják víd'aj já, poz-nájet já, jáko síji súť síma blahoslověnnoje ot Bóha i rádosťiju vozrádu-jutsja o Hóspod'i.

Cárstv četvěrtých čtěňije. (Hlavá 4).

Býst' vo jedín děň, i přějde Jeľissěj v Somán, i tú žená veľ'ija, i uderžá jehó cníst'i chl'íba. I býst' jemú vchodíti, i ischodíti mnóžiceju, i ukloňášče-sja támo jásti chl'íba. I réče žená k múžu svojemú: Sé nýňi razumích, já-ko čelovík Bóžij svját céj mímó chódít nás prísno: Sotvorím úbo jemú hórnicu, místo málo, i postávím jemú támo ódr, i trapězu, i přéstol, i sví-ščnik: i búdet vnehdá vchodíti jemú k nám, i ukoňájetsja támo. I býst' vo jedín děň, i vníde támo, i uklonísja v hórnicu, i spá támo. I réče ko hiezejíu ótročišču svojemú: Prizoví mi somanít'anyňu síj. I prizvá jú, i stá pred ním. I réče jemú: Pcý úbo jěj, cé udivíla jesí nás vsím popečěňijem sím: čtó podobájet sotvoríti tebí? Ášče jěst' tebí slóvo k carjú, ilí ko kňázju sí-

ly? Oná že rečé: (ňíst') posred'í ľúdej mojích áz jésm živúšči. I réče ko hijeziju: Čtó podobájet sotvoríti jěj? I rečé hijezíj ótročišč jehó: Voístinnu sýna ňíst' u nejá, i múž jejá stár. I rečé, prizoví jú: i prizvá jú, i stá pri dvérech. I réče Jel'issěj k něj: Vo vrémja sijé, jákože čas séj, živúšči tý začneši syná. Oná že rečé: Ní, hospodíne, ne solží rabí tvojej. I začát vo črévi žená, i rodí sýna vo vrémjasijé, jákože čas séj živúšči, jákože hlahóla k něj Jel'issěj. I vozmuzá ótročišč i býst', jehdá izýde ko otcú svojemú, k žnúščym, i rečé ko otcú svojemú: Hlavá mojá, hlavá mojá (bolít). I réče ko ótroku: Nesí jehó k máteri jehó. I nesé jehó k máteri jehó i ležáše na kol'ínu jejá do poludne, i úmre. I vozesné jehó i položí jehó na odrí čelovíka Bóžija: i zatvorí jehó, i izýde, i prizvá múže svojejó, i rečé jemú: Poslí mi úbo jedínaho ot ótrokov, i jedínaho ot oslát, i tekú do čelovíka Bóžija, i vozvrašćusja. I réče: Čtó jáko tý ídeši k nemú dnés? Ne nóv mísjac, níže subbóta. Oná že rečé: Mír. I osidlá oslá, i rečé ko ótročišču svojemú: Vedí, i idí, da ne uderžíši mené, jéže vsísti, jákože rekú tebí. Hradí, i idí, i priidí k čelovíku Bóžiju na hóru karmílskuju. I íde, i príide do čelovíka Bóžija v hóru karmílskuju. I býst' jáko vídí jú Jel'issěj hradúščuju, i rečé k Hijeziju ótročišču svojemú: Sé úbo somanítanyňa ónaja. Nýňi tecý v sríteňije jěj, i rečé jěj: Mír li tebí? Mír li múžu tvojemú? Mír li ótročišču tvojemú? Oná že rečé: Mír. I príide k Jel'issěju na hóru, i játsja za nózi jehó: i približísja hijezíj otrínut jú. I rečé Jel'issěj: ustávi jú, jáko dušá jejá bol'íznenna v něj, i Hóspod' ukrý od mené, i ne vozvístí mňí. Oná že rečé: Jedá prosích sýna u hospodínamojehó? Jáko rekóch: Ne prel'stí mené, i rečé Jel'issěj ko Hijeziju: Prepojáší črésla tvojá, i vozmí žézl mój v ruci tvojí, i idí, jáko ášče obrjáščeši múža, da ne blahoslovíš jehó, i ášče blahoslovít t'á múž, ne otviščáj jemú: i vozloží žézl mój na licé ótročišča. I rečé máti ótročišča: Žív Hóspod', i živá dúša tvojá, ášče ostáv'ľu tebé. I vóstá Jel'issěj, i íde v sl'íd jejá. I hijezíj íde pred nejú, i vozloží žézl na licé ótročišča, i ne bí hlása, i ne bí slýšaňija. I vozvratísja v sríteňije jehó, i povída jemú, hlahóla: Ne vóstá ótročišč. I vníde Jel'issěj v chráminu, i sé ótročišč uméryj položen na odrí jehó. I vníde Jel'issěj v dóm, i zatvorí dvér za dvojú sobojú, i pomolísja Hóspodu. I vzýde, i ľáže na ótrčišči, i položí ustá svojá na ust'ích jehó, i óči svojí na óči jehó, i rúci svojí na rúci jehó, i plesní svojí na plesú jehó: i sl'áčesja nad ním, i dúnu na nehó, o sohrijásja plóť ótrčišča. I obratísja, i pochodí v chrámiňi sjúdu i sjúdu: i vzýde i slačesja nad ótročiščem sedmízdy, i otvérze ótročišč óči svojí. I vozopí Jel'issěj ko hijeziju, i rečé: Prizoví mi somanítanyňu sijú, i prizvá jú, i vníde k nemú. I rečé Jel'issěj: Priimí sýna tvojejó. I vníde žená, i padé na hóhu jehó, i poklonísja jemú do zemlí, i přiját sýna svojejó, i izýde.

Prorócestva Isáiiina čtěníje. (Hlavá 63).

Táko hlahólet Hospod': Hdí vozvedýj ot zemlí Pástyrja ovéc Svojích? Hdí jést' Vloživj v níh Dúcha Svjatáho? Vozvédšaja desníceju Mojséja mýšca slávy Jehó, razdíli vódu pred licém Jehó, sotvoríti Jemú ímja víč-no. Provedé ích skvozí bédnu, jákože koňá skvozí pustýňu, i ne utrudí-šasja. I jáko skotý po pólu, i sníde Dúch ot Hóspoda, i nastávi ích: táko provél jesí lúdi Tvojá, sotvoríti Tebí Samomú ímja slávno. Obratísja Hós-podi ot nebesé, i vížd' ot dómu svjatáho Tvojehó i slávy Tvojejá: Hdí jést' révnost' Tvojá i krípost' Tvojá? Hdí jést' mnóžestvo mílosti Tvojejá, i ščed-rót Tvojích, jáko terpil jesí nám? Tý bo jesí Otéc náš: ponéže Avraám ne uvídí nás, i Izraíl ne pozná nás: no Tý, Hóspodi, Otéc náš, izbávi ný, is-pérva ímja Tvoje na nás jést'. Čtó ukloníl jesí nás, Hóspodi, ot putí Tvoje-hó, i ožestočil jesí serdcá náša, jéze ne bojátisja Tebé? Obratísja rádi ráb Tvojích, rádi plemén dostojáňja Tvojehó: Da (poné) málo naslíďím horý svjatýja Tvojejá: protivnicy náši popráša svjatýňu Tvojú. Býchom já-ko ispérva, jehdá ne vladíl jesí námi, nižé bí narečenno ímja Tvoje na nás. Ášče otvéreši nébo, trépet priímut ot Tebí hóry, i rastájut. Jáko tá-jet vósk ot licá ohňá, i popalít ohň supostáty, i jávleno búdet ímja Tvoje v soprotivnych Tvojích: ot licá Tvojehó jazýcy vozmjatútsja. Jehdá sotvoríši slávnaja, trépet priímut ot Tebé hóry. Ot víka ne slýsachom, nižé oči náši vídíša Bóha, rázvi Tebé, i díla Tvojá, jáže sotvoríši ždúščym mílosti. Mí-lost' bo srjáščet tvorjáščich právdu, i putí tvoja pomjanútsja.

Prorócestva Jeremiína čtěníje. (Hlavá 31).

Táko hlahólet Hóspod': Sé dníje hradút, i zaviščáju dómu Izraílevu, i dómu Júdinu zavít nóv, ne po zavítu, jehóže zaviščách otcém ích, v déň, vónže jémšu mí za rúku ích, izvestí já ot zemlí Jehipétskija: jáko tíji ne pre-býša v zavítí mojém, i áz nebrehóch ích, hlahólet Hóspod'. Jáko séj zavít, jehóže zaviščáju dómu Izraílevu, po dnéch ónich, hlahólet Hóspod': daja zákony mojá v mýsli ích, i na serdcách ích napišú já, i búdu ím v Bóha, i tíji búdut mí v lúdi. I ne naučit kíždo blížňaho svojehó, i kíždo bráta svojehó, hlahóla: Poznáj Hóspoda: jáko vsí poznájut mjá ot mála dáže i do velíkaho ích: jáko mílostiv búdu neprávdam ích, i hrichóv ích ne pomjanú ktomú.

Prorócestva Daňiilova čtěníje. (Hlavá 3).

V l'ito osmodesjatoje Navuchodonósor cárj sotvorí t'ilo zláto, vysotá jehó laktěj šestíděsjať, i širotá jehó laktej šestí: i postávi jé na póli Deíri, vo stráňi Vavilónst'ij. I poslá (Navuchodonósor cárj) sobráti ipáty, vojevó-dy, i mistonačáľniki, voždí že i múčitelí, i súščyja na vlastéch, i vsjá kňázi strán, priití na obnovléňije kumíra, jehóže postávi Navuchodonósor cárj. I

sobrašasja mistonačálnicy, ipáty, vojevódy, voždí, mučitel'í velícym, íže nad vlast'mí, i vsí načálnicy strán na obnovlénnje t'ílá, jéže postávi Navuchodonósor cárj: i stáša pred t'ílom, jéže postávi Navuchodonósor cárj. I propovídnik vopijáše s krípost'iju: vám hlahóletsja naródi, l'úd'ije, plemená, jazýcy, vónžže čas ášče uslyšíte hlás trubý, svírlí že i húsli, samvíki že i psaltíri, i sohlásija, i vsjákaho róda musikíjska, pádajušče poklaňájetsja t'ílu zlatómu, jéže postávi Navuchodonósor cárj. I íže ášče ne pád poklonítisja, v tój čas vvéržen búdet v péšč ohném horjáščuju. I býst' jehdá uslyšáša l'úd'ije hlás trubý, svírlí že i húsli, samvíki že i psaltíri, i sohlásija, i vsjákaho róda musikíjskaho, pádajučše vsí l'úd'ije, plemená, jazýcy poklaňácusja t'ílu zlatómu, jéže postávi Navuchodonósor cárj. Tohdá pristupíša múžije Chaldejst'iji, i obolháša Judéjev, otviščávše ríša Navuchodonósoru carévi: Carjú, vo víki živí. Tý carjú položil jesí povelf'ínije, da vsják čelovík, íže ášče uslyšíť hlás trubý, svírlí že, i húsli, samvíku že, i psaltíri, i sohlásija, i vsjákaho róda musikíjska, i ne pád poklonítisja t'íli zlatómu, vvéržen búdet v péšč ohném horjáščuju. Sút' úbo múži Judéje, íchže postavil jesí nad d'íly strany Vavilónskija, Sedrách, Misách i Avdenahó, íže ne poslušáša záповidi tvojejá carjú, i bohóm tvojm ne poslužat, i t'ílu zlatómu, jéže postavil jesí, ne poklaňájutsja. Tohdá Navuchodonósor v járosti i hñívi rečé privestí Sedracha, Misacha i Avdenaho: i privedení býša pred carjá. I otviščá Navuchodonósor, i rečé ím: Ášče voístinnu Sedrách, Misách i Avdenahó, bohóm mojím ne slúžite, i t'ílu zlatómu jéže postavich, ne poklaňátesja: Nyñi úbo ášče jesté hotóvi, da jehdá uslyšíte hlás trubý, svírlí že i húsli, samvíki že i psaltíri, i sohlásija, i vsjákaho róda musikíjskaho, pádše poklonítisja t'ílu zlatómu, jéže sotvorich: ášče že ne poklonítisja, v tój čas vvérženi búdete v péšč ohném horjáščuju: i któ jest' Bóh, íže ímejet vý iz rukí mojejá? I otviščáša Sedrách, Misách i Avdenahó hlahólušče carjú Navuchodonósoru: Ne trébi nám o hlaholí sém otviščátí tebí. Jest' bo Bóh náš ot péšči ohném horjáščija, i ot rukú tvojeju izbávití nás carjú. Ášče li ní, vídomo da údet tebí, carjú, jáko bohóm tvojm ne slúžim, i t'ílu zlatómu, jéže postavil jesí, ne klaňájemsja. Tohdá Navuchodonósor ispónisja járosti, i zrák licá jehó izminísja na Sedracha, Misacha i Avdenahó, i rečé: Razžžíte péšč sedmeríceju, dóndeže do koncá razhorítsja. I mužém sílnym krípost'iju rečé: Okovávte Sedracha, Misacha i Avdenahó vvérzite v péšč ohném horjáščuju. Tohdá múžije óñiji okováni býša s háščami svojími, i pokryvály i sapohmí, i so odéždami svojími, i vvérženi býša posred'í péšči ohném horjáščija. Ponéže hlahól carév prevozmóže, i péšč razžžéna býst' preizlíšše: i mužej ónych, íže vverhóša Sedracha, Misacha i Avdenahó, ubí plámeň óhnennyj. I múžije

tíji trijé, Sedrách, Misách i Avdenahó, padóša posredí péšči ohném horjáščija okóvani, i choždáchu posredí plámene pojúšče Bóha, i blahoslovjášče Hóspoda. I stáv s ními Azária pomolšja síce, i otvérzl ústa svojá posredí ohňá, i reče: Blahosloven jesí Hóspodi Bóže otéc nášich, chváľno o proslávljeno ímja Tvojé vo víku. Jáko práveden jesí ot vsích, jáže so-tvoríl jesí nám, i vsjá d'íla Tvojá ístinna, i právi puťijé Tvojí, i vsí po vsím, jáže navél jesí na ný, i na hrád svjatýj otéc nášich Jerusalím: jáko ístinoju i sudóm navél jesí sijá vsjá na ný hrích rádi nášich. Jáko sohríšichom i bezzakónnovachom odstúpívsje ot Tebé, i prehíšichom vo vsích. I zápo-videj tvojích ne poslúšachom, níže sobľudóchom, níže jelíka nevél jesí na ný, ístinnym sudóm so-tvoríl jesí. I predál jesí nás v rúki vrahóm bez-zakónnych, mérzkich otstúpnikov: i carjú neprávednú, i lukávňijšu stúd i ponošénije býchom rabóm tvojím, i čtúščym Ťá. Ne predážď úbo nás do koncá ímene Tvojehó rádi, i ne razorí zavíta Tvojehó, i ne otstávi mílosti Tvojejá ot nás, Avraáma rádi vozlúblennaho ot Tebé, i za Isaáka rába tvojehó, i Izraíľa svjataho tvojehó, ímže hlahólal jesí umnóžiti címja ích, jáko zvízdy nebésnyja, i jáko pesók vskráj mórja. Jáko Vladýko, umáli-chomsja páče vsích jazýk, i jesmý smírení po vsěj zemlí dnés hrích rádi nášich. I níšť vo vrémja cijé kňáza, i proróka, i vzdá: níže vsosožžénija, níže žértvy, níže prinošénija, níže kadíla, ni místa, jéže požréti pred Tobóju, i obristí mílost': no dušéju sokrušénnojju, i dúchom smírénnym, da pri-játy búdem. Jáko bo vsosožžénijich vnich i júnčich, i jáko vo zmách áh-nec túčnych: táko da búdet žértva náša pred Tobóju dnés, i da soveršít-sja po Tebí, jáko níšť studá upovájuščim na Ťá. I nýňi vozsľídujem vsím sérdcem, i bojímjsja tebé, i ímejem licá Tvojehó. Ne posramí nás, no so-tvorí c námi po krótnosti Tvojéj, i po mnóžestvu mílosti Tvojejá. I izmí nás po čudesém Tvojím, i dážď slávu ímeni Tvojemú Hóspodi. I da posrá-mjatsja vsí jávľajuščiji rabóm Tvojím zlája, i da postýdatsja ot vsjákija cíly, i krípost' ích da sokrušítsja. I da razumíjut, jáko tý jesí Hóspod' Bóh jedín, i sláven po vsěj vselénšij. I ne prestáša, vverhšiji ích, sluhí cárevy žhúšče péšč háftoju, i smolóju, i izhrébmi, i chvrást'ijem. I razlivášesja plámeň nad péščiju na lákti četýredesjať dévjať. I obyde i požžé, íchže obríte ókrest péšči chaldéjskija. Ánhel že Hóspodeň sníde kúpno s súščimi so Azárijeju v péšč, i otrjasé plámeň ohnennyj ot péšči, i so-tvorí crédneje péšči jáko dúch rosý šumjášč: i ne prikosnúsja ích otňúd ohň, i ne oskor-bí, níže stuží ím. Tohdá tíji trijé jáko jedínymi ustý pojáchu, i blahoslovľá-chu, i slavľáchu Bóha v peščí, hlahóľušče: Blahosloven jesí Hóspodi Bó-že otéc nášich, i prepítyj i prevoznosímjy vo víki: i blahoslovéno ímja slá-vy Tvojejá svjatóje, i prepítoje i prevoznosímoje vo víki. Blahosloven jesí

v chrámi svjatýja slávy Tvojejá, i prepítj i prevoznosímj vo víki. Blahoslovén jesí vídaj bézdny, siďáj na cheruvímich, i prepítj i prevoznosímj vo víki. Blahoslovén jesí na prestól'i slávy cárstvija Tvogehó, i prepítj i prevoznosímj vo víki. Blahoslovén jesí na tvérđi nebésňij, i prepítj o prevoznosímj vo víki.

Vostajém zd'í i pojém: Hóspoda pójte i prevoznosíte vo vsjá víki.

Čtéc že hlahólet stíchí: Blahoslovíte vsjá d'ilá Hospódňa,

I mý k kojemúždo pripivájem: Hóspoda pójte i prevoznosíte Jehó vo víki.

Blahoslovíte ánheli Hospódni,
Blahoslovíte nebesá,
Blahoslovíte vódy vsjá, jáže prevýše nebés,
Blahoslovíte vsjá síly Hospódni,
Blahoslovíte sólnce i luná,
Blahoslovíte zvizdy nebésnyja,
Blahoslovíte vsják dožd' i rosá,
Blahoslovíte vsí dúsi,
Blahoslovíte óhň i vár,
Blahoslovíte stúd' i znój,
Blahoslovíte rósy i ínej,
Blahoslovíte nóšči i dňije,
Blahoslovíte svít i t'má,
Blahoslovíte léd i mráz,
Blahoslovíte slány i sňízi,
Blahoslovíte mólňija i óblacy,
Da blahoslovít zemľá,
Blahoslovíte hóry i chólmi,
Blahoslovíte vsjá prozjabájuščaja na zemľi,
Blahoslovíte istóčnicy,
Blahoslovíte morjá i ríki,
Blahoslovíte kíti i vsjá dvížuščajasja v vodách,
Blahoslovíte vsjá ptícy nebésnyja,
Blahoslovíte zvyrije i vsí skóti,
Blahoslovíte sýnove čelovíčest'iji,
Da blahoslovít Izraíl,

Blahoslavíte jeréji Hospódni,
 Blahoslavíte rabí Hospódni,
 Blahoslavíte dúsi i dúšy právednych,
 Blahoslavíte prepodobňiji i smirénňiji sérdcem,
 Blahoslavíte Anáňija, Azárija i Misajl,
 Blahoslavíte apóstoli, proróci i múčenicý Hospódni.
 Blahoslavíte Otcá, i Sýna, i Svjatáho Dúcha,
 I nýňi i prísno, i vo víki vikón, amíň.
 Chválím, blahoslavím, poklaňájemsja Hospódevi,
Lík: Pojúšče, i prevoznosjášče vo vsjá víki.

Táže jekteňijá málaja.

Vmísto že Trisvjatáho: Jelícy vo Christá krestístesja, vo Christá oblekóstesja. Allilúia.

Prokímen, hlás 5: Vsjá zemľá da poklónitsja Tebí i pojét Tebí, da pojét že ímeni Tvojemú, Výšňij.

Stích: Vosklíknite Hóspodevi vsjá zemľá, pójte že ímeni Jehó.

Apóstol: K Rímľanom posláňija sv. apóstola Pávla čténije.

(Záč. 91.) (Zrí str.283).

Allilúia ne pojétsja, no po jéze reščí jeréju: Mír tí, i ábije čtéc hlahólet *vmísto allilúia, hlás 7:*

Voskresní Bóže, sudí zemlí, jáko Tý nasľídiši vo vsích jazýcich.

I pívcy pojút tójžde.

I čtéc stíchí: Bóh stá v sónmi bohóv, posred'í že bóhi razsúdiť.

I pívcy po kojemuždo stíchú: Voskresní Bóže:

Stích: Dokóli sudíte neprávdu, i líca hrišnikov prijémlete?

Stích: Sudíte síru i ubóhu, smirénna i níšča opravdájte.

Stích: Izmíte níšča i ubóha, iz rukí hrišniči izbáвите jehó.

Stích: Ne poznáša, níže urazumíša, vo tmí chóďat.

Stích: Da podvížatsja vsjá osnováňija zemlí, az rích: Bózi jesté, i sýnove Výšňaho vsí. Vý že jáko čelovícy umirájete, i jáko jedín ot kňazěj pádajete.

I páki: Voskresní Bóže, sudí zemlí, jáko nasľídiši vo vsích jazýcich.

Jehdá že pojút: Voskresní Bóže, sudí zemlí: *tohdá jeréji i d'ijákoni izvlačájutsja čérnych oděžd, i oblačájutsja v bílyja.*

Jevánhelijske ot Matfěja, zač. 115: V večer subbótnyj: *Konéc:* Do skončáňija víka, amín.

I po čínu Božéstvennaja Liturhija Velíkaho Vasíľija:

Vmísto že cheruvímskija písni pojětsja nastojáščij tropár, hlás 8: Da molčít vsjákaja plót' čelovíča, i da stojt so stráchom i trépetom, i ničtóže zémnoje v sebí da pomyšľájet: Cár bo cárstvujuščich i Hospód' hospódstvujuščich prichódit zaklátisja, i dátisja v sníd' vírnym. Predchódat že Semú lícy ánhelst'iji so vsjákim načálom i vlást'iju, mnohoočťiji cheruvími, i šestokrilát'iji serafími, líca zakryvájušče, i vopijúšče písň: Allilúia, allilúia, allilúia.

Pričásten, hlás 4: Vostá jáko spjá Hospód', i voskrése spasájaj nás. Allilúia, (Trízdy).

Po ótpusti že dajětsja ot svjaščěnnika antídór. Táže byvájat blahoslověňije chl'iba i viná.

Čeréz vsjú že nóšč byvájat čtěňije velíkoje v Ďijáňijich svjatých apóstol ot načála. Hlahólet že čtěc načálo: Ot Ďijáňij svjatých apóstol čtěňije.

Svjaščěnnik Sťich: Molítvami svjatých apóstol, Hóspodi lisúse Christé Bóže náš pomíľuj nás. *I po amíňi načínájat čtěc čestí.*

POLÚNOŠČNICA

Po skončáňiji čtěňija Ďijáňij, blahoslovívšu svjaščěnníku, načínajem Trisvjatóje i próčeje.

Priidíte, poklonímsja, trízdy. *Táže psalóm 50.* (Zrí str. 47)

Posém kanón velíkija subbóty: Volnúju morskóju: *s troparí.* (Zrí str. 905).

Po 3. písni sidálen Velíkija subbóty: Hrób Tvój Spáse: (Zrí str. 905).

Po 6. písni kondák: Bězdnu zakľučívij: (Zrí str. 905) i *íkos.*

Po 9. písni kanóna: Trisvjatóje, po: Ótče náš:

Táže tropár, hlás 2: Jehdá snizšél jesí: (Zrí str. 103).

Posém jekteňijá. I ótpúst.

Konéc Triódi póstnoj.